

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

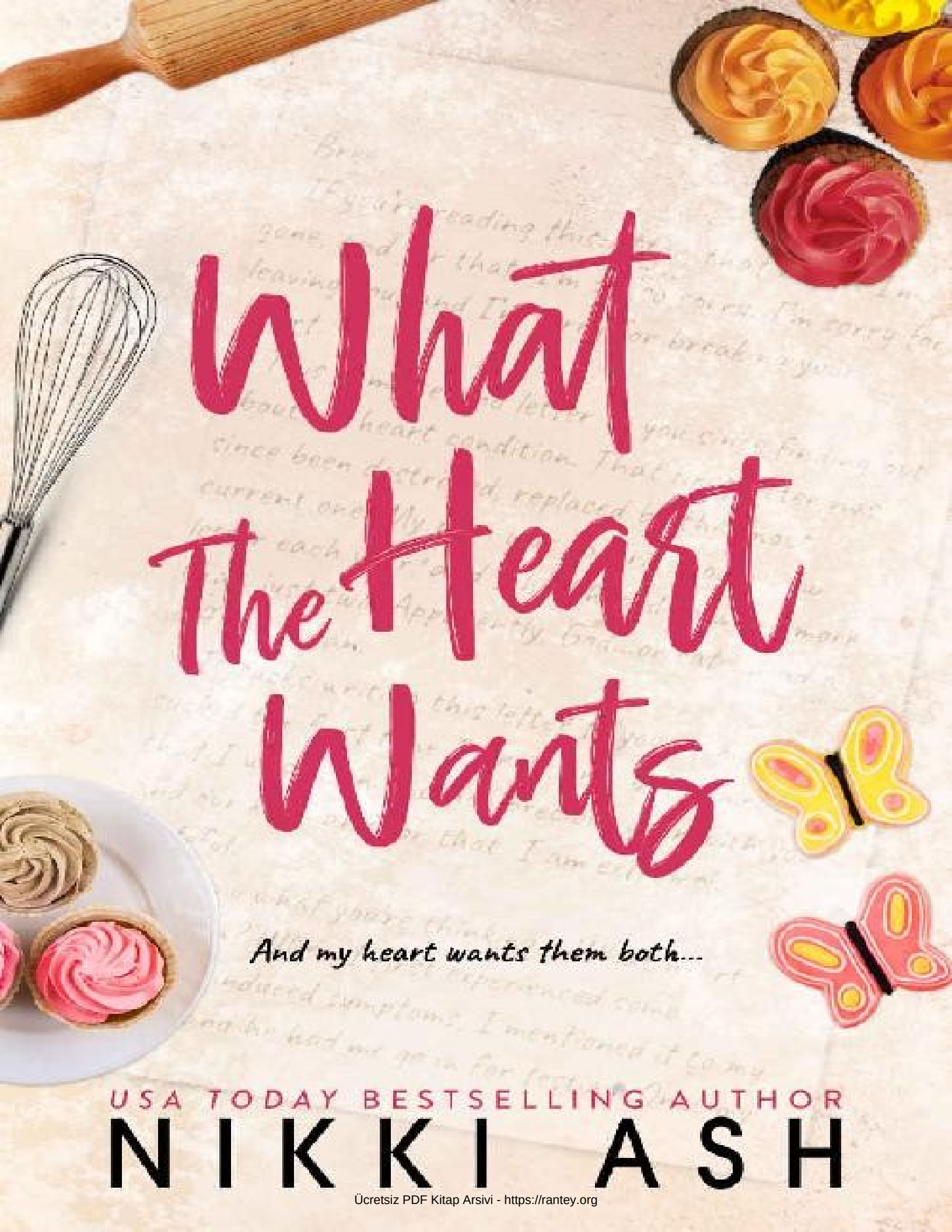
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

What The Heart Wants

And my heart wants them both...

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
NIKKI ASH

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

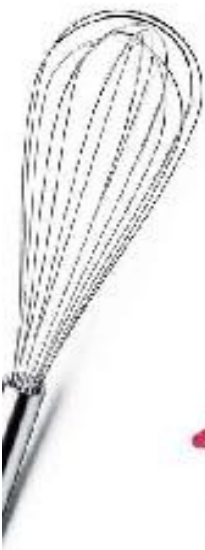
Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

What The Heart Wants

And my heart wants them both...

İÇİNDEKİLER

Çalma Listesi

Önsözü

1. Aubree
2. Hayden
3. Aubree
4. Brody
5. Aubree
6. Brody
7. Aubree
8. Aubree
9. Brody
10. Aubree
11. Brody
12. Aubree
13. Aubree
14. Hayden
15. Aubree
16. Aubree
17. Brody
18. Aubree
19. Aubree
20. Hayden
21. Aubree
22. Hayden
23. Aubree
24. Aubree
25. Brody
26. Aubree
27. Aubree
28. Aubree
29. Aubree
30. Brody
31. Hayden
32. Aubree
33. Aubree

34. [Aubree](#)
35. [Hayden](#)
36. [Aubree](#)
37. [Brody](#)
38. [Aubree](#)
39. [Aubree](#)
40. [Aubree](#)
41. [Hayden](#)
42. [Aubree](#)
43. [Brody](#)
44. [Aubree](#)
45. [Hayden](#)
46. [Aubree](#)

[Sonsöz](#)

[Yazar Hakkında](#)

Kalp Ne İster: Dizelerle Aşk Romanı

Telif Hakkı© 2022 Nikki Ash

Kapak Tasarımı ve biçimlendirme: Jersey Girl

Designs Editörü: Editing 4 Indies ile Jenny Sims

TÜM HAKLARI SAKLIDIR. Bu kitap, Uluslararası ve Federal Telif Hakkı Yasaları ve Anlaşmaları kapsamında korunan materyaller içermektedir. Bu materyalin izinsiz olarak yeniden basılması veya kullanılması yasaktır. Bu kitabın hiçbir bölümü, Yazar/Yayıncının yazılı izni olmaksızın, fotoğraf kopyalama, kayıt veya bilgi ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya aktarılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan her türlü benzerlik tamamen tesadüfidir.

OYUN LİSTESİ

Intentions - Justin Bieber

Slow Dance - AJ Mitchell If

we never met - John K Only

Girl - Rihanna

Say You Won't Let Go - James Arthur What

Makes You Beautiful - One Direction What

Ifs - Kane Brown

Fight for You - Jason Derulo Tell

Me It's Real - K-Ci & JoJo

Die a Happy Man - Thomas Rhett Better

Days - Derot Kennedy

[Nikki Ash'in alma listelerini
dinleyin](#)

Asla aynı şekilde ikinci kez aşık olmayacaksın.

PROLOGUE

AUBREE

"BUNU DUYUYOR MUSUN?" FISILDIYORUM, DIŞARIDAKİ HERHANGİ BİR SESİ
DINLIYORUM

yatak odamızda. Sorum kocamın gözlerini açmaya zorladı. Birkaç dakika önce ona aynı soruyu sorduğum için zaten yarı uyanıktı ama saat daha sabahın beşi olduğu için muhtemelen tekrar uykuya dalacağını umuyordu.

Peter başını sallıyor ve beni kendine doğru çekerken gülümsüyor.

"Ben bir şey duymuyorum," diyor ve bana yumuşak bir öpücük veriyor. Kocam beni öptüğünde her zaman olduğu gibi karnımda kelebekler uçuşuyor. On yıl önce beni ilk öptüğünden beri bu böyle.

Öpüşmemize ara vermeden bizi ters çeviriyor, böylece o yukarıda dururken ben sırtüstü yatıyorum. Kasıklarını bana doğru iterken dudaklarıma doğru "Mutlu Noeller, Aubs," diye mırıldanıyor.

Kollarımı boynuna doluyorum, sabahın erken saatlerinde seks yapmak için tamamen hazırım, beklediğim ses nihayet geldiğinde.

"Anneciğim! Babacığım! Noel Baba geldi!" Evie çığlık atıyor. İki saniye sonra, o ve kardeşi Miles odamıza daldılar, ikisinin de yüzü heyecandan parlıyordu.

"Bir sürü hediye var!" Peter üzerimden yuvarlanırken Miles inleyerek gülümsüyor. Şimdiden baba moduna geçmeye başladı.

"Çok iyi olmalıyız," diye ekliyor Evie.

"En iyisi," diye katılıyorum.

Pe- ter çocuklara, "Gidin her şeyi kontrol edin, anneniz ve ben hemen geliyoruz," diyor, onlar da başlarını sallayıp dışarı fırlıyorlar, minik ayakları fayans döşeli zemine .

"Devam edecek," diyor Peter, beni usulca öperek.

Banyoyu kullandıktan sonra oturma odasına geçiyoruz ve orada çocukları çoraplarına, şekerlerine ve küçük oyuncaklarına saldırırken buluyoruz, bir yandan da bizim hediyeleri açmamızı bekliyorlar.

Peter kanepeye uzanıyor ve beni de yanına çekerek kollarını bana doluyor ve yanağımdan öpüyor. "Pekâlâ, ilk hediye kim açıyor?" diye soruyor yüzünde kocaman bir gülümsemeyle.

"Ben!" diye bağıyor iki çocuk da.

Sabahı çocuklarla birlikte hediye üstüne hediye açarak geçiriyoruz. Peter bir aşçılık profesörü ve ben de büyükannemin fırınında çalışıyorum, yani hiçbir şekilde zengin değiliz, ancak tatilleri seviyoruz ve onları özel kılmak için her zaman kenara para koyduğumuzdan emin oluyoruz.

"Anne, senin adın yazıyor," diye bildirdi Evie, küçük hediye bana getirirken. "Bak..." Bana doğru itti. "Annenin M'si var."

"Gerçekten çok iyi olmalısın," diyor Miles. "Rory anne ve babaların çok yaşlı oldukları için hediye alamadıklarını söyledi." Rory, Miles'ın okul öncesi sınıfındaki en iyi arkadaşı.

Peter bilmiş bir gülümsemeyle, "Annen çok iyiydi," diyor. "Aç şunu."

Kutuyu Evie'den alıp açıyorum, Peter'la bu yıl para sıkıntısı nedeniyle hediye alışverişi yapmamaya karar verdiğimiz için biraz sersemlemiş bir halde. Düz kutunun içinde birkaç parça kâğıt vardı. "Ne yaptın sen?" Kelimeleri tekrar tekrar okurken sordum.

Peter, "En iyi mutfak şeflerinden bazılarıyla çalışmak için Fransa'ya iki haftalık bir gezi," diyerek beni şok içinde bıraktı.

"Pete..." Kalbim göğsümde çılgınca çarpıyor. "Nasıl ...? Bunu nasıl karşılayabiliriz?"

Elini kaldırıyor ve yüzümün yan tarafını kavıyor. "İş yerindeki bağlantılarımı kullandım. Üç hafta sonra gidiyorsun ve ben de çocuklarla kalmak için iznimi kullanıyorum."

Dört yaşındaki ikizlerimize bakıyorum. Onlardan hiç bu kadar uzun süre ayrı kalmamıştım. Ama bu fırsat hayatta bir kez ele geçer. "Teşekkür ederim. Sen gelmiş geçmiş en iyi kocasın."

Gülümsemesi yüzüne yayılır. "Seni seviyorum, Aubs. Ben sadece -" Sözleri aniden kesildi, yüz hatları aniden acı dolu bir ifadeye büründü. Gözleri benimkilerle buluşuyor, şok ve korkunun garip bir karışımı...?

"Pete, sorun ne?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Ben... sanırım... göğsüm... kalbim," diye kekeliyor.

Sözlerini bir araya getirmeye çalışırken göğsünü tutuyor. Göğsü... Kalbi... "Pete..."

"Baba, sorun ne?" Evie sorar, oyuncaklar unutulmuştur. "Baba, karnın mı ağrıyor?" Miles sorar.

"Kalbim," diye tekrarlıyor Peter ve sonunda anlaşılıyor. *Kalbi!* "Bir şeyler yanlış..." Çocuklardan bana bakıyor ve kalbim duracakmış gibi hissediyorum. Bu iyi bir şey olamaz.

"Çocuklar, gidip birkaç dakika odanızda oynayın. Babanız kendini iyi hissetmiyor," diyorum, sesimi sakın tutmaya çalışıyorum ki çıldırmasınlar - ki bunu yapmak çok zor çünkü içten içe çıldıran ben oluyorum.

Tartışamayacak kadar endişeli ve korkmuş oldukları belli olan çocuklar kaçırlar. "Bree, 'i aramanı istiyorum." Peter'ın yüzü kül rengi ve

Sesi nefes nefese, sanki konuşmakta bile zorlanıyormuş gibi. Sehpadan telefonumu alıyorum ve dediğini yapıp acil durum numarasını arıyorum. Onlara tüm bildiklerimi anlatırken -kocamın göğsü ağrıyor ve kalbinden olduğunu söylüyor- gözlerim Peter'da, çabucak gelmeleri için dua ediyorum. Onlara adresimizi verirken Peter gözlerinde yaşlarla bana bakıyor ve *seni seviyorum diyor*.

Gözleri kapanıyor ve telefona acele etmeleri için bağıriyorum. Hatta kalmamı istediler, ben de hoparlörü açtım, böylece iki elimle kocamın omuzlarını tutup onu uyandırmaya çalışabilecektim. "Pete, lütfen uyan. Yardım yolda. Sadece dayan..."

Vücudu hafifçe sarsılıyor ve sonra hareketsiz kalıyor ve nasıl bildiğimi bilmiyorum ama kalbinin artık atmadığını *biliyorum*. Bunu hissedebiliyorum, sanki benim kalbim onunkine bağlıymış gibi. Sanki ruhlarımız bir ve o benimkini de yanında götürüyor.

Başımı göğsüne yaslayıp bir şeyler duymaya çalışıyorum, kalp atışının hafif güm *güm* sesini bile, ama hiçbir şey yok.

"Pete, lütfen bunu yapma" diye ağlayarak kocama geri dönmesi için yalvarıyorum. Hiçbir şey yapmadan oturmaya dayanamayarak, doktor programlarında gördüğüm gibi avuçlarımı göğsüne bastırmaya çalışıyorum.

Ama hiçbir şey olmuyor.

Sağlık görevlileri gelir ve o noktadan sonra her şey bir kaos bulanıklığına dönüşür. Onu hayata döndürmek için çok uzun süre uğraşırlar ama artık ölmüş olduğu açıktı. Kocam -hayatımın aşkı ve çocuklarımla babası- uyanmayacak. Farkına vardığımda, kontrolsüzce hıçkırarak ağlamaya başladım. Sağlık görevlilerinden biri beni yanına çekti.

kollarıyla beni teselli ederken, bir diğeri de standart prosedür gereği Pete'i hastaneye nakledeceklerini açıkladı.

Sağlık görevlisi arayabileceği biri olup olmadığını soruyor ve işte o zaman çocuklarımızın burada olduğunu hatırlıyorum. Kucağından çekilip önce Miles'ın odasına koşuyorum, orada iki çocuğu birbirine sokulmuş, oğlumun kolları kız kardeşine korumacı bir şekilde sarılmış halde buluyorum. İkisi de usulca ağlıyor ve bana baktıklarında gözlerinde bunu görebiliyorum, *biliyorlar*.

Ama yine de söylüyorum - onlardan çok kendim için. Sanki gerçek olduklarını kabul etmek için bu sözleri söylemem ve duymam gerekiyormuş gibi. "Babam öldü," diyorum onlara, yere çöküp bebeklerimi kollarımın arasına alarak. "O cennete gitti," diye boğuluyorum.

Çocuklar ve ben, büyükannem geleneksel Noel kahvaltımız için gelene kadar kim bilir ne kadar süre sessiz, gözyaşlarıyla dolu kederimiz içinde birlikte oturduk.

"Sorun nedir?" diye sorar, yüz hatlarına endişe kazınmıştır. "Ambulans buradan mı kalkıyordu?" Beş yaşımdan itibaren büyükannem -ya da çocuklarımın deyimiyle Nana- annem ve babam uygun olmadığında beni kendi çocuğu gibi yetiştirmiş. Büyükbabam ben doğmadan önce vefat ettiği için, Peter'la tanıştığım zamana kadar hep ikimiz vardık.

"Nana!" Evie ağlıyor, kalkıp ona doğru koşuyor. "Babam gitti!" Minik kollarını büyük büyükannesinin boynuna doluyor ve hıçkıra hıçkıra ağlıyor. "Kalbi acıdı ve cennete gitti."

Büyükannemin gözleri benimkilerle buluşuyor, ağzına kadar sıvı dolu ve kendi gözyaşlarını tekrar dolmadan önce onaylamak için başımı sallıyorum ve yüzümü Miles'ın boynuna saklıyorum, uyumak ve tüm bunların bir kabus olduğunu bulmak için uyanmak istiyorum.

BREE,

Eğer bu mektubu okuyorsan, bu anlamına geliyor ve bunun için çok ama çok üzgünüm. Seni terk ettiğim ve kalbini kırdığım için özür dilerim.

Bu, kalp rahatsızlığımı öğrendiğimden beri size yazdığım ikinci mektup. O ilk mektup o zamandan beri yok oldu ve yerine bu son mektup geldi. Planım sana her yıl yeni bir mektup yazmaktı,

ve iki taneden daha fazlasını yazmayı umuyordum. Görünüşe göre, Tanrı'nın ya da kaderin farklı bir planı varmış.

Sana bu mektubu yazmak ilk yazdığım zamanki kadar berbat, ama bu bana seninle ve çocuklarımızla değerli bir yıl daha verildiği anlamına geliyor ve bunun için son derece minnettarım.

Ne düşündüğünüzü biliyorum... Ne kalp rahatsızlığı? Egzersize bağlı bazı semptomlar yaşadığımda doktoruma bundan bahsettim ve o da beni teste tabi tuttu. Kalp rahatsızlığım doğrulandığında sana söylemeyi düşündüm ve söylememek beni çok üzdü ama teşhisimin ağırlığını omuzlarında taşımak zorunda kalmanı istemedim. Seni karanlıkta bıraktığım için bana kızgın olduğunu tahmin ediyorum ama her gün son günümün ne zaman geleceğini merak ederek yaşamak zorundaydım ve senin de aynı korkuyla yaşamayı istemedim.

Eğer içinizi rahatlatacaksa, lütfen bunun nadir görülen bir kalp rahatsızlığı olduğunu ve genetik olmadığını bilin. Bebeklerimiz güvende. Ancak rahat etmesi için test yaptırmak isterseniz, doktorumun bilgileri de dahil olmak üzere bilmeniz gereken her şeyi ekledim.

Sana söylemek istediğim çok şey var ama seni ne kadar çok sevdiğimle başlayacağım. Sen benim tüm dünyamsın. Sen ve çocuklarımız. Seni okulda mutfakta yemek yaparken gördüğüm gün, gözlerin öylesine tutkuyla doluydu ki, senin "doğru kişi" olduğunu anlamıştım. Benden çok daha genç olduğun için böyle hissetmemeliydim, ama yine de, yaş farkına rağmen, öğrencim olmana rağmen, bir gün birlikte bir hayat yaratacağım kadın olduğunu biliyordum. Ve bu mektubu yazarken, birlikte geçireceğimiz hayatı düşünmeden edemiyorum. Attığım her adımda beni dünyanın en mutlu erkeği yaptın. Benimle çıkmayı kabul etmeden, birlikte yaşamaya, nişanlanmaya, evet demeye ve sonra bana en güzel, en harika iki bebeği vermeye kadar.

Bree, beni çok mutlu ettiğini bilmeni istiyorum. Senin sayende dünyam her gün daha aydınlık, daha mutlu, daha iyi oldu. Sadece eşim olarak değil, en iyi arkadaşım, ruh eşim ve çocuklarımın annesi olarak da. Yapmayı en çok sevdiğim şey -içinde olmanın yanı sıra (üzgünüm ama bundan bahsetmeden bir veda mektubu yazamam)- seni Miles ve Evie ile izlemek. Sabrın ve nezaketin, onları sevmek ve onlarla ilgilenme şeklin beni çok heyecanlandırıyor. Ben bu mektubu yazarken Evie kulak enfeksiyonu ve tabii ki sen de onunla birlikte yatağında yatıyor, onu yatıştırıyor ve iyi olduğundan emin oluyorsun. Çünkü sizin bu... Bizimle ilgilenmek. Her

Seni benim yaptığım günden beri çocuklarımıza ve bana baktın.

Kalbin o kadar büyük ve sevgi dolu ki, senin tarafından sevildiğim için kendimi en şanslı adam gibi hissediyorum. Senin tarafından öpülmek, senin tarafından dokunulmak. Bu hayatı seninle bu kadar uzun süre paylaştığım için. Hayat yolculuğumu senden daha fazla birlikte geçirmek isteyeceğim kimse yok. Eğer bunu okuyorsan, bu yolculuğumuzun aniden kısa kesildiği anlamına geldiği için NEFRET EDİYORUM, ama lütfen bil, pişman değilim, çünkü yanımda seninle EN İYİ HAYATI yaşadım.

Ben ölmüş olsam bile, o kocaman kalbini başkalarıyla paylaşmaya devam edeceğine söz vermeni istiyorum. Hâlâ çok gençsin ve verecek çok fazla sevgin var. Lütfen kendini hayatın tüm olasılıklarına kapatma. Bu mektubu okurken tabutumu örten toprağın hala yumuşak olduğunu ve hayatına devam etmeyi düşünmeye yakın olmadığını biliyorum. Ama bu, duymanızı istediğim şeyi söylemek için tek fırsatım: Yasını tutmayı bitirdiğinde, hayatına devam etmeni istiyorum. Babam öldükten sonra annemin kendine yeni bir hayat kurması yirmi yılını aldı ve ben bundan nefret ettim. Bütün o yılları yalnız geçirdi. Stephen'la tanıştığı gün, sonunda kalbini başka bir adama vermeye razı olduğu gündü. Ve o gün, babamı kaybettiğinden beri annemi ilk kez yeniden mutlu gördüğüm gündü.

Bunu senin için istemiyorum. Ya da çocuklarımız için. Ben bulmanı istiyorum

Sevgi. Çok sevin ve karşılığında sevilmenize izin verin. Büyük kalbinizi hak eden bir adam bulun ve sizi sevmesine izin verin, Aubs. Çünkü sen seilmeyi hak ediyorsun. En büyük korkum yalnız kalman ve senin için çok daha fazlasını istiyorum. İkinci en büyük korkum ise çocuklarımızın hayatlarında bir baba figürü olmaması. Ben babamı on yaşındayken kaybettim ve onu çok özledim. Lütfen seni ve çocuklarımızı seven birini bulursan, ilerlemen ve onunla bir hayat kurman için seni kutsadığımı bil. Evlenin, daha çok çocuk yapın, MUTLU OLUN.

Bu mektupla birlikte, cenaze masraflarını karşılayacak ve bir süreliğine gelirimini yerini alacak bir kenara ayırdığım tasarruf hesabının bilgileri de yer alıyor. Çok değil ama büyükannenle birlikte fırında çalışmaya devam edebilmen ve sevdiğin işi yapabilmen için yeterli olacaktır. Şimdi bunu tek başına yapmak zorunda olduğun için çok üzgünüm ama büyükannen, annem ve üvey babamın yanında olduğunu bilmek beni biraz daha iyi hissettiriyor. Bırak sana yardım etsinler.

Çocuklar için iki mektubum var. Çok küçük olmalarından ve muhtemelen beni hatırlamayacak olmalarından nefret ediyorum ama onlara benden bahsedeceğinizi ve resimlerimi göstereceğinizi biliyorum, böylece onları ne kadar sevdiğimi ve asla terk etmek istemediğimi bilecekler.

Kahretsin, bu mektubu yazmak berbat ama sanırım senin okuman kadar zor değil. Lütfen sana söylemediğim için bana olan öfkeni tutma. Lütfen seni koruduğumu anla. Seni çok seviyorum ve bu mektup ne kadar uzun olursa olsun, kelimelerim asla yeterli olmayacakmış gibi geliyor. Sadece şunu bil ki sen benim dünyamsın ve hala burada seninle ve bebeklerimizle birlikte olmak için her şeyimi verirdim. Ve kendini yalnız hissettiğinde, bu mektubu oku ve bir zamanlar paylaştığımız inanılmaz aşkı kendine hatırlatmak için fotoğraflarımıza bak. Kalbinde benden bir parça taşıdığın sürece, aşkımızın yarattığı güzel bebekler aracılığıyla yaşayacağım gibi, ben de yaşamaya devam edeceğim.

Seni seviyorum, Bree.

-Pete

BİRİNCİ BÖLÜM

AUBREE

DÖRT BUÇUK YIL SONRA

"EN HARIKA ZAMANI GEÇİRECEKSİN!" OĞLUMU ÇEKİYORUM
Kollarıma aldım ve ona sıkıca sarıldım, ilk kez o ve kız kardeşinin sadece bir geceliğine değil, yazın büyük bir bölümünde benden uzak kalacak olmalarından nefret ediyordum. "Seni seviyorum ve seni deli gibi özleyeceğim."

"Anne, seni seviyorum ve ben de seni özleyeceğim ama bana ölene kadar sarılacaksın." Miles sözlerini kalbimi hoplatan bir kahkahayla boğuyor. Hiçbir şey çocuklarımla gülme sesinden daha güzel olamaz, özellikle de benim kadar çok sevdiğinizi kaybetmişseniz. Her gülümseme, her kahkaha, her an değerli bir hediye gibi geliyor - her an alınabilecek bir hediye.

Zihinsel olarak kendimi silkeliyorum, oraya gitmeyi reddediyorum.

"Özür dilerim," diyorum Miles'a sarılışımı gevşeterek. "Büyükannen ve baban için iyi ol, tamam mı?"

"Yapacağım," diyor gözlerini devirerek ve neredeyse dokuz yaşında bir çocuktan çok bir ergen gibi görünüyor.

"Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara," diyorum Evie'ye, o da anlayışla başını sallıyor. "Seni kırmızı kadife keklerden daha çok seviyorum," diyorum küçük kızıma ve onu az önce Miles'a sarıldığıma neredeyse rakip olacak bir kucaklamanın içine çekiyorum.

Kıkırdıyor ve bana sarılıyor. "Seni çikolatalı kekten daha çok seviyorum."

İsteksizce onu bıraktım ve derin bir nefes aldım, kayınvalidem Beatrice ve Stephen ile emin ellerde olduklarını biliyordum. Florida'da geçirecekleri bir tatil evleri var ve

Bu yıl, büyükannemin vefatından sonraki ilk yaz olduğu için, kahvehanede sıkılmasınlar diye çocukları da yanlarında götürmeyi teklif ettiler.

Onları kampa gönderebileceğimi söyledim - her ne maddi açıdan zor olsa da - ama çocuklar gerçekten Florida'ya gitmek istiyorlardı ve onları bu kadar uzun süre görememe düşüncesinden nefret etsem de hayır diyemezdim. Hele ki onlar bu kadar heyecanlıyken. Büyükanne ve büyükbabalarının tatil evi doğrudan sahilde olduğu için onları gerçekten suçlayamam. Ayrıca bir havuzları ve jakuzileri var ve yatlarıyla her yere yelken açarak bol bol vakit geçirecekler. Beatrice onlara ayrıca, eğer herhangi bir zamanda evlerini özlerlerse, onları hemen eve, bana getireceğini söyledi.

"Onları aldığın için teşekkür ederim," diyorum Beatrice'e, şimdi de ona sarılıyorum.

"Torunlarımla vakit geçirdiğim için bana teşekkür etmene gerek yok," diyor. "Kendine ayırdığın zamanın tadını çıkar," diye mırıldanıyor. "Banyo yap, kitap oku, Lacey ile dışarı çık, eğlen... *Seviş.*"

Göz kırpıyor ve son talebine sulu bir kahkaha atıyorum - altmış beş yaşındaki kayınvalidemin bana seks yapmamı söylemesi ve bunu ilk kez önermemesi gerçeğine.

"Kesinlikle banyo yapacağım ve kitap okuyacağım" diyorum.

Her konuştuğumuzda bunu önermesine rağmen, sevişme kısmının gerçekleşmeyeceğini bildiği için iç geçiriyor. Pete'in isteklerini yerine getirmemi ve kocası öldükten sonra yaptığı gibi ilerlememi istediğini anlıyorum ama bu onun yirmi yılını aldı... Peter öleli beş yıl bile olmadı. Hayatıma devam etmeyi hiç planlamadığımdan değil, ama henüz hazır değilim.

son bir kez sarıldıktan sonra arabaya binip yaz maceralarına doğru yola koyuldular ve beni burada, bütün yaz boyunca bebeklerim olmadan ne halt edeceğimi düşünürken bıraktılar.

"İyi misin?" En iyi arkadaşım Lacey soruyor, tüm dünyanın uzaklaşmasını izlerken kolunu bana dolayarak yandan sarılıyor.

"Ne zaman büyüdüler?" Kalbim çocuklarımla birlikte arabadaymış gibi hissederek boğuluyorum. "Daha dün yürümeyi ve konuşmayı öğreniyorlardı, şimdi ise sanki çok önemli bir şey değilmiş gibi tüm yaz boyunca beni terk ediyorlar."

"Çok eğlenecekler," diye hatırlatıyor bana. "Ve onlar her zaman sizin bebekleriniz . Ama ve onlara bir şeyler vermekte sorun yok.

büyüme ve deneyim kazanmak için biraz alan."

Haklı olduğunu bildiğim için iç çekiyorum. Peter'ı kaybettiğimizden beri onları yakınım da tuttum, belki de fazla yakınım da ama kocanızın gözünüzün önünde ölmesini izlediğinizde - ve dört yıl sonra büyükanneniz kalp krizinden öldüğünde- hayatın gerçekten ne kadar kırılğan olduğunu fark ediyorsunuz. Peter durumun genetik olmadığını söylese de, riske girmek istemediğim için çocukları yine de değerlendirmeye aldır dım. Neyse ki şu an itibariyle ikisi de sağlıklı ve herhangi bir kalp sorunu belirtisi yok, ancak bu beni endişelenmekten alıkoymuyor.

"Sammy ne kadarlığına gitmişti?" Kahvehane nin arka kapısına doğru yürürken soruyorum. Sammy, Lacey'nin on beş yaşındaki oğlu; o ve kocası Samuel, lise son sınıfta hamile kalmışlardı. Bir şoktu ama benim o yaşta yapabileceğimden daha iyi üstesinden geldiler. Orası kesin.

"Futbol kampı dört hafta sürecek ama döndüğünde her gün antrenman yapacak. Bu da demek oluyor ki..." Lacey muzipçe sırtıyor. "Bütün yaz sen ve ben, çünkü sevgili kocam üzerinde çalış tığı bir projeye gözlerini dikmiş durumda ve yakın bir zamanda hava almaya çıkmayacak." Kocası bir mimar ve bana anlattığına göre inanılmaz bir mimar.

"bile geçirme," diyorum ona yan gözle bakarak, zaten nereye varacağını biliyordum.

"Ne?" diyor masumca.

"Biliyor musun? Bunu sana Beatrice mi yaptırdı? Yemin ederim kadın beni yatağa atmaya daha kararlı."

Lacey gülüyor. "Ayrıca senden daha çok ."

"Gerçek." Kayınvalidemin seks hayatını düşünmek istemediğim için utanıyorum. Heart's Coffeehouse and Bakery'ye geri dönüyoruz-ailemiz-

"Kalp" soyadı belirgin bir şekilde sergileniyor. Büyükannem ve büyükbabamın gurur ve sevinciydi, büyükannem vefat ettiğinde bana kaldı. Elli yıldan biraz daha uzun bir süre önce büyükbabamla birlikte burayı açmışlar ve büyükbabam trajik bir trafik kazasında hayatını kaybedene kadar burayı birlikte işletmişler.

Kahvehane büyükannem ve büyükbabamın en sevdiği yer olduğu için ben burada büyüdüm ve şimdi *benim* de en sevdiğim yer olduğu için çocuklarım da burada büyüdü. Tıpkı büyükannem ve büyükbabam gibi, çocuklarım ve ben de fırının hemen üstündeki apartmanlarda yaşıyoruz.

Peter öldükten sonra, sahip olduğumuz evi elimde tutamadım, en azından kendimi çok . Ve dürüst olmak gerekirse.

O uğursuz sabahtan kalan görüntülerin sürekli saldırısına dayanamıyordu. Bu yüzden kahvehanenin üstündeki dairelerden birine taşındık, bu sayede hem büyükanneme yakın olabildik hem de evin satışından kazandığım parayı biriktirebildim. Ayrıca, haftada birkaç kez sabah erken saatlerde ve akşamları burada olmam, yemek pişirmem ve dükkânı açmam gerektiği için de elverişliydi. Büyükannem vefat ettiğinden beri Lacey sabahları dükkânı açmayı üstlendi, böylece çocukları okula götürebiliyorum. Bir köy lazım dedikleri zaman gerçekten şaka yapmıyorlar ve çocuklarımı yetiştirmeme yardım eden en iyi köye sahip olduğum için son derece şanslıyım.

Lacey kendi omzuyla benim omzuma vuruyor. "Düşünüyordum da... kapanıştan sonra giyinir, makyaj yapar ve Wine and Dine'a gideriz. Kadınlar gecesi yaparız."

Bunun olacağını bildiğim halde içimden homurdanıyorum. Ve Lacey'nin beni dışarı çıkarana kadar bu işin peşini bırakmayacağını bildiğimden, bu işi bitirmeye karar veriyorum. "Elbette," diyorum ona. "Kulağa hoş geliyor."

Sevinç içinde ciyaklıyor. "Evet! Çok eğleneceğiz. Alışverişe de gitmeliyiz, çünkü gardırobunun büyük bir revizyona ihtiyacı olduğunu biliyorum."

Ona ters ters baktım. "Şimdi şansını zorluyorsun." Çocuklarım olmadan önce alışveriş yapmaktan nefret ederdim, ama şimdi, kıvrımlı anne vücudumla (Tamam, iyi, *hepsi* çocuklarımdan değil. Bir kısmı tatlıları sevdiğim ve zamanımın çoğunu yemek pişirerek ve yeni tarifler deneyerek geçirdiğim için) alışveriş yapmak en sevmediğim şey. Vücudumdan nefret ettiğimden değil, kıvrımlara sahip olmaktan memnunum, ancak sevimli olan her şey üç beden için tasarlanmış gibi hissettirirken kıyafet alışverişi yapmak zor.

"Peki." Ellerini kaldırıp mecazi anlamda beyaz bayrak sallıyor. "Ama yine de yakında alışverişe gitmeliyiz."

Günümüzün geri kalanını müşterilere hizmet ederek geçiriyoruz. Kahvehanede her türlü içeceğin yanı sıra taze pişmiş ürünler de bulunuyor. Ruh halime bağlı olarak çok çeşitli ürünler yapıyorum ve bir kez sattığımızda, hepsi bu kadar. Heart's çok uzun süredir faaliyette olduğu için sürekli meşgulüz ve kapanış saatinden önce her şey tükeniyor.

Lacey ve ben ön tarafı birlikte yönetiyoruz ve her sabah birkaç saatliğine, bazen de öğleden sonraları, yapacak bir işim olduğunda yardıma gelen birkaç üniversite öğrencim var. Tüm pişirme işleri önceden yapıldığından, saat üç olduğunda tek yapmamız gereken kilitlemekten önce temizlik yapmak oluyor.

Saat sekizde Wine and Dine'da buluşmak üzere anlaşıyoruz - bu da demek oluyor ki bu akşam yapamayacağım için yarın erken kalkıp biraz yemek pişireceğim - ve sonra Lacey hazırlanmaya gidiyor.

Güzel, sıcak ve sessiz bir köpük banyosunun keyfini çıkardıktan sonra çocuklarımı kontrol etmek için görüntülü aradım. Tabii ki yüzlerinde kocaman gülümsemelerle cevap veriyorlar ve bana geldiklerini söylüyorlar - ki Beat Rice harika biri olduğu ve yolun her adımında bana mesaj attığı için bunu zaten biliyordum - ve yerleşmek için sahil evine gidiyorlar. Gitmelerine izin vermeden önce onlara uslu durmalarını hatırlatıyor ve onları sevdiğimi söylüyorum, kendime o sinir bozucu helikopter ebeveyn olmayacağıma dair söz veriyorum. Şimdiye kadar ikisine de elektronik eşya verilmemişti, ancak uzakta olacakları için - ve ben de çıldırdığım için - Beatrice erken doğum günü hediyesi olarak ikisine de birer iPad aldı, böylece tüm yaz görüntülü arama ve mesajlaşma yapabileceğiz.

Bir aşk romanında kaybolmak için birkaç saat harcadıktan sonra giyecek bir şeyler bulmak için dolabımı . Ta en arkada, yıllardır giymediğim bir elbise buluyorum, ama iyice baktığımda ve onu en son Peter'ın ve benim beşinci evlilik yıldönümlerimizde giydiğime dair anılar canlandığında, onu tekrar asıyorum ve Lacey beni tamamen öldürmesin diye son anda topuklu ayakkabılarımı giyerek bir kot pantolon ve dökümlü bir üstle devam ediyorum.

Sarı saçlarıma fön çektirip at kuyruğu şeklinde topladım ve yüzüme biraz makyaj yaparak Lacey ile buluşmak üzere yola çıktım. New York'ta sıcak bir gece, bu yüzden bir taksiye atlayıp beni buluşacağımız bara kadar götürmesine izin veriyorum.

Ben geldiğimde çoktan oturmuştu ve bize paylaşmamız için bir şişe şarap ve atıştırmamız için birkaç meze sipariş etmişti. Canlı müzik çok soğuk ve elimde bir kadeh şarapla rahatlıyor ve keyfime bakıyorum.

Yemek yerken, içerken ve müzik eşliğinde söylerken ona "Teşekkür ederim," diyorum. "Haklıydın. Dışarı çıkmam gerekiyordu."

Yumuşakça gülümsüyor ve kalçamı okşuyor. "En iyi arkadaşlar bunun içindir."

Birkaç dakika sonra, bize doğru bakan bir masa dolusu erkeğe başıyla selam veriyor. "Hoşlandığın birini görüyor musun?" Kaşlarını şakacı bir şekilde sallıyor. "Bahse girerim sen seçebilirsin."

"Hayır." Onlara ikinci kez bakmadan başımı sallıyorum. "Ben burada iyiyim."

Öfkeli bir oflama çıkarır ama neyse ki onu bırakır.

Takılıyoruz, bir şişe şarapla birlikte paylaşacağımız bir akşam yemeği sipariş ediyoruz ve çakırkeyif ve tok olduğumuzda kalkıp müzik eşliğinde dans ediyoruz. Gevşemek iyi hissettiriyor. Ta ki erkeksi eller kalçalarımı kavrayana ve sıcak bir nefes çok yakınımaya gelene kadar. "Bu dansı bana lütfeder misin?"

Arkamı dönüp dokunuşundan kaçıyorum. Boyu benim 1.80'imden uzun, belki 1.80, tipik New York tarzı bir takım elbise giymiş, traşlı ve yakışıklı, ama ona baktığımda hiçbir şey hissetmiyorum. Kelebekler uçuşmuyor, kimya yok. Hiçbir şey. Peter'la ilk kez göz göze geldiğimde hissettiklerim gibi değil. O anda, daha hiçbir kelime konuşulmadan, onun aradığım kişi olduğunu anlamıştım.

Bazı insanlar benim saçmaladığımı düşünüyor. Bir insanın konuşmadan doğru kişiyi bulduğunu bilebileceğine inanmıyorlar ama ben nasıl hissettiğimi biliyorum ve Peter'ın da aynı şekilde hissettiğini biliyorum. Ve herkesin hayatıma devam gerektiğini düşünmesi umurumda değil - rahmetli kocam bile ilerlememi istiyor. Kocamla hissettiklerimden daha azına razı olmayı reddediyorum. Ve eğer bu hayatımın geri kalanında yalnız kalacağım anlamına geliyorsa, öyle olsun. Aşık olmanın ve sevilmenin nasıl bir his olduğunu biliyorum ve daha azını hissetmektense yalnız kalmayı tercih ederim.

"Hayır, teşekkür ," diyorum kibarca.

Tartışmak ya da cevabımı kabul etmek için ağzını açıyor ama ikisini de yapmaya fırsat bulamadan başımı sallayıp uzaklaşıyorum.

Lacey'nin arkamda olduğunu hissediyorum, adamı geri çevirdiğim için beni sessizce azarlıyor ama fikrimi değiştirmeyeceğini bildiği için yorum yapmıyor. "Sanırım eve gitmeye hazırım," diyorum ona, içkimden bir yudum alarak.

Şarap. "Geç oluyor ve erken kalkmam gerekiyor."

"Tamam," diyor bana hüzünle gülümseyerek. "Sam beni almak için uğrayacak. Seni eve bırakacağız."

"Teşekkürler."

Bir saat sonra temiz bir yüzle, topuksuz ve pijamalarım ile evdeyim. Çocuklar gittiği için ev sessiz, çok sessiz. Ve mazoşist biri gibi, telefonumdaki videoları açıp Peter'ın hayatta olduğu zamanlara ait olanları izliyorum - Cadılar Bayramı, doğum günleri, park gezileri. Noelleri atlıyorum, onları izleyemiyorum. Neredeyse beş yıl sonra bile, tatil hakkında düşünmek hala çok zor.

Onu gülerken ve gülümserken izlerken kalbim hem acıyor hem de yükseliyor. Sonunda ağlayarak uyuduğumda, onu ve birlikte sahip olmamız gereken hayatı hayal ediyorum. Ve onunla ilgili gördüğüm her rüya gibi, o da orada, bana beni ne kadar sevdiğini söylüyor, gösteriyor.

Sabahları çalar saatim çaldığında, üşüyerek ve yalnız uyanıyorum, gözlerimi kapatıp tekrar uyumayı diliyorum, böylece ait olduğum yere, onun sıcak kucağına geri dönebilirim. Çünkü hayatıma devam etmeye hazır olmasam da bazı günler üşümekten ve yalnız kalmaktan gerçekten nefret ediyorum.

İKİNCİ BÖLÜM

HAYDEN

"HEY, HAYDEN, BAY SHEA SENİ OFİSİNDE GÖRMEK İSTİYOR," CAR-
Bizim kattaki her şeyle ilgilenen resepsiyon görevlisi, dahili telefondan
şöyle diyor. "Ve adil bir uyarı, olgun bir ruh hali içinde," diye alaycı
bir şekilde ekliyor ve beni kıkırdatıyor.

"Teşekkürler, hemen ."

Mülk değerlendirme ofisine yazdığım e-postayı bitirip programı
kapatıyorum ve derin bir nefes alarak babamın benimle konuşmak
istediği konuya zihinsel olarak hazırlık yapıyorum. Neler olduğunu
bilip bilmediğini sormak için kız kardeşime mesaj atmayı
düşünüyorum ama babam yıl sonunda emekli olacağını ve yeni CEO
olarak yerine kimin geçeceğine o zaman karar vereceğini
açıkladığından beri kız kardeşimin rekabetçi damarı devreye girdi.
Birlikte çalışmak yerine birbirimize karşı rekabet ettiğimizi düşünüyor.

"Hayden, Carly seni görmem gerektiğini söyledi mi?" diye soruyor
babam, otuz saniye bile geçmeden ofisime girerek.

"Evet, ben de tam seni görmeye geliyordum."

Şu anda masamın diğer tarafındaki ziyaretçi koltuğuna oturduğu
için kalkmak için hiçbir harekette bulunmuyorum.

"Üzerinde çalıştığın işi bir kenara bırakıp sağlıklı yaşam merkezi
projesiyle ilgilenmeni istiyorum," diyerek doğrudan konuya giriyor.

"Biliyorsun, ben-"

"Ve şimdi *bunu* sen hallediyorsun," diyerek sözümü kesti. "Her ne
üzerinde çalışıyorsan, onu başkasına ver ya da beklemeye al. Bu
öncelikli."

Sıkıntıyla iç geçirdim, sonra bir şey hatırladım... "Gretchen'in sağlık merkeziyle ilgilendiğini sanıyordum." Pazartesi sabahı yaptığımız toplantıda ablam her şeyin kontrol altında olduğunu söyledi. Ve hayattaki asıl amacı babamızı CEO pozisyonunun kendisine verilmesi gerektiğine ikna etmek olduğundan, bu kadar önemli bir projeyi bana devretmeyi asla kabul etmezdi. Bu projenin başına geçmek için adeta yalvardı.

Babam boğazını temizler. "O..."

"Yani onun arkasından iş çevirmemi mi istiyorsun?" Tek bir kaşımı kaldırıp soruyorum. "Gretchen öğrenirse çok kızar." Kız kardeşim tanıdığım en rekabetçi insan ve benim onun projesine dahil olmam Üçüncü Dünya Savaşı'nı başlatmakla eşdeğer olacak.

Babam, "Eğer anlaşılmayı yakında tamamlamazsak, Atwater Investments desteğini çekecek," diye açıklıyor. "Kız kardeşin her şeyi berbat etti ve onunla daha sonra ilgileneceğim ama şu anda bu anlaşılmayı kurtarmamız gerekiyor."

Anlamak için başımı salladım. "Pekala, sorun nedir?"

Babam sonraki otuz dakikasını beni bilgilendirmek için . Söylediğine göre, binanın sahibi yakın zamanda vefat etmiş ve oğlu binayı miras olarak almış. Satışa çıkardığında, bununla uğraşmak istemediğinden, son teknoloji ürünü bir sağlık merkezi ve spa inşa edebilmek için teklif verdik.

Ancak anlaşmanın gerçekleşmesi için kiracıların kontratlarından çıkmayı kabul etmeleri gerekiyordu ve biri hariç hepsi bunu yaptı. New York'ta her şey kiracının haklarıyla ilgili olduğundan, bu kiracının onayı olmadan ilerleyemeyiz.

"Sadece bir kiracı söz konusuysa, satışı tamamlayıp kiracının kontratı bittiğinde yenilemesek olmaz mı?" Çok açık bir soru soruyorum. Kira süresi ne kadar olabilir? Standart süre bir yıldır.

"Kira kontratı doksan dokuz yıllık," dedi babam ve beni şoke etti.

", ne dedin?" Boğuk bir kahkaha attım. "Ciddi misin sen?"

Babam ters ters bakıyor, bundaki espriyi benim gibi göremiyor. "Kırk dokuz yıl kaldı. Kiracının mantıklı düşünmesini sağlamamı istiyorum. Neye mal olacağı umurumda değil. Eğer Atwater'la olan sözleşmeyi kaybedersek, itibarımız büyük bir alır. Onun bu oyunda ne kadar büyük bir oyuncu olduğunu biliyorsun."

Bariz olanı belirtmek istemem ama... "Sizler binlerce adam-saat ve dolar harcamadan *önce* bu işin halledilmesi gerekmez miydi?"

Bu projeye doğru mu?" Gayrimenkulde bir numaralı kural, bir anlaşmayı masaya getirmeden önce tüm planlarınızı yapmış olmaktır. Böyle bir şey önceden düşünölmeliydi.

"Ben öyle sanıyordum," diye homurdanıyor babam. "Gretchen kontrol altında olduğunu söyledi ama öyle olmadığı açıktı. Sonra da benden sakladı, boyundan büyük işlere kalkışsa da halledebileceğini düşündü. Eğer bina sahibi takip etmeseydi ve yanlışlıkla beni aramasaydı, konudan haberim bile olmayacaktı."

"Kiracıyla konuşmayı denedin mi?" Hayatım boyunca babamın istediğini elde edemediğini hiç görmedim.

"Tabii ki yaptım."

"Ve...?" Soruyorum.

"Ve olay polislerin çağırılması ve benim izinsiz giriş ve tacizden ceza almamla son buldu."

Tüm bunların olacağını hayal ederek kahkahamı tutuyorum. "Ve bu kişiyi sihirli bir şekilde doksan dokuz yıllık kira kontratını bozmaya ikna edeceğimi mi düşünüyorsun?"

Babam avuçlarını yüzünde ovuşturuyor, sonra masanın üzerine eğiliyor ve benimle göz göze geliyor. "Evet, istiyorum. Çünkü eğer yaparsan, Aralık ayında yeni CEO sen olacaksın."

Ve şimdi, dikkatimi çekti.

"Öylece mi? Eğer bu kiracının kira kontratını satın almamıza izin vermesini sağlarsam, gerçekten emekli olacak ve beni yeni CEO olarak atayacak mısın?" Babam birkaç kez emekli olacağını söyledi ama bu hiçbir zaman gerçekleşmedi. Dizginleri devretmek için çok fazla kontrol manyağı.

"Evet, bunu sen halledersin ve pozisyon senindir." Tokalaşmak için elini uzattı ve ben de onu yarı yolda karşıladım.

" bilin."

Gretchen için kötü oldu ama onun sıçır batırması benim kazancım. Ve benim kazancım *olacak* çünkü günün sonunda Shea Gayrimenkul Yatırımları'nın CEO'su olmak için yapmayacağım hiçbir şey yok. Tüm yetişkin hayatım boyunca bunun hayalini kurdum ve bunun için canımı dişime takarak çalıştım ve hiçbir şey beni hayalime ulaşmaktan alıkoyamayacak. Bir gün işleri devralma ve nihayet babamın boyunduruğundan kurtulup işleri kendi istediğim gibi yürütebilme düşüncesi beni ayakta tutan tek şey.

Babam dosyaları gönderdikten sonra günün geri kalanını her şeyi tarayarak geçiriyorum, böylece hazırlıklı oluyorum. Düşmanınızı tanımadan asla bir savaşa girmezsiniz ve bu kiracı da

beni yeni CEO olmaktan alıkoydu, şimdi benim bir numaralı düşmanım.

İÇERİ GIRIYORUM VE GÖZLERİM HEMEN PASTEL PEMBEYE TAKILIYOR.

ve sarı tente ile dışarıda eşleşen masa ve sandalyeler. En üstte Heart's Coffeeshouse and Bakery yazıyor: Gönülden Yapılan Kahve ve İkramlar. Köşede kıvrılan bir sıra var ve kapı açılıp kapandıkça, tatlı bir şeyle karıştırılmış espressonun bağımlılık yapan aromasının kokusunu alıyorum.

İçeri girip sahibiyile konuşmayı planlamıştım ama çok yoğun olduğu için sıranın arkasına geçip mekânı kontrol ettim. Sıra hızla ilerliyor ve içeri girip tezgâhtan birkaç kişi uzaklaştıktan sonra durumu değerlendiriyorum. Pembe ve sarı çiçek desenli, biraz da yeşilin karıştığı duvarlar bana çocukken Martha's Vineyard'da büyük annemi ziyaret ettiğim günleri hatırlatıyor. Dükkânın yıllardır güncellenmediği belli, ama yine de temiz ve davetkâr; tıpkı büyükannemin evi gibi.

Kahretsin, o kadını özlüyorum. Muhtemelen ailemdeki tek akli başında kişiydi.

Masalar ve stantlar kahve içen, tatlı yiyen ve sohbet eden insanlarla dolu. Tezgâha yaklaştığımda, her biri taze pişmiş ve ağız sulandırıcı görünen hamur işleri, kekler ve çöreklerden oluşan bir as- sortment display'in içini kaplıyor.

Başımı kaldırdığımda, parlak mavi gözler benimkilerle buluşuyor ve yumuşak bir gülümseme eşlik ediyor. "Günaydın, size ne ikram edebilirim?" Melodik ve büyüleyici sesini duyduğumda bir an için nerede olduğumu ve ne yaptığımı unutuyorum.

"Umm," diye boğuluyorum, zihinsel olarak kendimi bu kadının - sesi ve gülümsemesiyle bile- beni soktuğu trans halinden silkeliyorum.

Burada olmanın bir sebebi var, kendime hatırlatıyorum. Sahibiyile konuşmak ve onu kira kontratından çıkarmamıza izin vermeye ikna etmek için. "Sahibi siz misiniz?"

Gülümsemesi genişliyor ve iki gamzesi ortaya çıkıyor. Daha önce güzel olduğunu düşündüysem, yanılmışım. Kadın tam anlamıyla muhteşem.

"Bu ben oluyorum," diyor. "Ben Aubree Heart. Size nasıl yardımcı
?"

Onunla konuşmam gereken bir iş olduğunu söylemek için ağzımı
açıyorum ama kelimeler ağzımdan çıkmıyor. Bakışlarından,
gülümsemesinden ve o lanet gamzelerinden çok etkileniyorum. Sanki
üzerimde garip bir büyü var.

Birkaç garip andan sonra gülüyor, sesi göğsüme bir ok gibi
saplanıyor. *Lanet olsun, benim neyim var böyle?* Kahve, sadece
kokusuyla bile tuhaf bir beden dışı deneyim yaşamama neden olacak
kadar güçlü bir şey mi içeriyor?

"Daha önce buraya gelmiş miydiniz?" diye soruyor. "Değilse, bazı
tavsiyelerde bulunabilirim..."

Arkamdaki biri boğazını temizliyor ve ben de sırayı beklediğimi
fark ediyorum.

"Ben, uh, alabilir miyim..." Ekrana bakıyorum ama tam olarak
odaklanamıyorum.

Kafam bulanık. "Bir düzine kek... ve... kahve?" "Elbette.

Belirli bir tat var mı?"

"Herhangi biri olur."

Telefonu açtığında - ve ben ona bir aptal gibi bakarken -
parmağında yüzük olmadığını fark ediyorum ve araştırmalarıma göre
evli değil. Bakışlarım kalp şeklindeki yüzüne kayıyor. Onu öpmenin
nasıl bir his olacağını, dolgun ve parlak dudaklarının tadının nasıl
olacağını merak ediyorum. Sessiz öpüşen biri mi, yoksa ben
dudaklarını ısırırken tatlı sesler çıkarır mı? Bana bir kutu kek ve
kahvemi uzatırken mavi gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben onların
sıcaklığında kayboluyorum. Siparişim elimdeyken kenara çekilmek
zorunda kalıyorum, bu yüzden az önce ne olduğunu merak ederek
dışarı çıkıyorum.

Sabahın geri kalanını işletmeyi, mülkü ve sahibini araştırarak
geçirdim. Bulabildiğim kadarıyla, büyükanne ve büyükbabası elli yıl
önce kahvehaneyi açmış ve her ikisi de vefat ettikten sonra ona miras
kalmış. Aynı zamanda binada yaşıyor, yani sadece işletme sahibi değil,
aynı zamanda kiracı da o. Onu ilk araştırdığımda gözden kaçırdığım bir
gerçek. Dairesinin kira kontratı altı ay sonra bitiyor, yani sorun bu
değil. Sorun iş yerinin kırk dokuz yıllık kira kontratı. İşim bittiğinde ve
Heart's'a dönmeye hazır olduğumda, kafam yeniden yerine oturmuş ve
önceliklerimi belirlemiş olacağım. Geleceğimin önünde hiçbir şey
duramaz; muhteşem, mavi gözlü, ikiz gözlü bir kadın bile.

KAHVEHANEYE ADIMIMI ATTIĞIM ANDA, AUBREE BENİ

O lanet mavi gözler ve gamzeler. Hızlıca etrafa bakıyorum ve dükkanın boş olduğunu görüyorum, kapanmadan on dakika önce umduğum şey de buydu.

"Hey, bu sabah geldin, değil mi? Kahve ve kek. O kadar iyiler miydi ki ikincisini almak için geri döndün?" Tezgâhı silerken şakacı bir göz kırpmıyor ve aletim bir hain gibi pantolonumun arkasına uzanıyor.

"Aslında seninle konuşabilmeyi umuyordum." Ona doğru bir adım attım ve elimi uzattım. "Benim adım Hayden-" diye başlıyorum ama daha sözümü bitiremeden köşeden bir kadın fırlıyor, sikiliyormuş gibi inliyor. Sadece bacaklarının arasında bir erkek yerine, parmaklarının arasında bir brownie var.

"Aman Tanrım, Bree. Bu kekler cidden yediğim en güzel şey." Bree'nin yalnız olmadığını anlayınca gülüyor. "Üzgünüm ama cidden bunlar çok güzel. Bir tane denemek ister misin?" Çantadan bir tane alır ve peçeteye koyar. "Bunlar Bree'nin yeni tarifi." Tezgâhın üzerinden bana uzatıyor. "Şaşırmaya hazır olun."

Brownie'yi alıp bir parça koparıyorum, ağzıma atıyorum ve vay anasını, yanılmıyor. Çikolatalı güzellik ağzımda resmen eriyor.

"Değil mi?" diyor kadın bilerek. "Kocam için eve biraz getireceğim. Bundan bir ısırık alırsam, çooooook sevişirim." Kaşlarını sallıyor ve Aubree ona şakacı bir tokat atıyor.

"Onun için üzgünüm," diyor Aubree, yanakları pembenin sevimli bir tonuna bürünerek. "Onu arkada saklamaya çalışıyoruz ama bazen kaçıyor."

kıkırdıyorum. "Her şey ."

"Bir kahve daha içmek için mi geldin?" diye soruyor bir süre sonra. "Kapatmak üzereyiz ama sana bir şeyler hazırlayabilirim."

"Aslında ben de benimle çıkar mısın diye merak ediyordum," diye ağzımdan kaçırdım.

Aubree'nin gözleri irileşiyor ve arkadaşı içine çektiği brownie'yi boğazına tıkıyor. Buraya gelme sebebim bu olmadığı için geri dönmeyi düşünüyorum. Bunun yerine, kendimi onun cevabını beklerken buluyorum, kendime onunla çıkarak ona yaklaşabileceğimi ve aklının nerede görebileceğimi söylüyorum.

"Çok tatlısın," diyor Aubree, ama ses tonundan bir "ama "nın gelmekte olduğunu anlıyorum. "Ama," diye devam ediyor, üzgün bir şekilde gülümseyerek, "hayır." Başını iki yana sallıyor. "Çok iyi birine benziyorsun." Beni tanımadığı için, gerçekten iyi biri olup olmadığını bilmesi mümkün değil, bu yüzden bunu sadece beni nazıkçe hayal kırıklığına uğratmak için söylediğini biliyorum. Konuyu zorlamayı düşünüyorum ama gözlerinin biraz cam gibi olduğunu ve gerçek bir üzüntüyle dolu olduğunu fark edince başımı sallayıp selam veriyorum.

"Merak etmeyin," diyorum ve sonra durumu kurtarmak için ekliyorum, "Birkaç kahve ve kek alabilir miyim? Gerçekten çok güzeller."

Başını salladı ve arkadaşı beni çağırırken siparişimi hazırlamaya başladı. İçkilerimi ve yiyeceklerimi aldıktan sonra ona son bir kez gülümsedim ve bu kadınla tanıştığımdan beri ilk kez içime ne girdiğini merak ederek dışarı çıktım. Şimdiye kadar işimi özel hayatımdan ayırmak gibi bir sorunum olmamıştı ama bu kadınla ilgili bir şey kafamı karıştırıyor.

En iyisi bu. Benimle çıkmayı kabul etseydi, çizgiler bulanıklaşacaktı. Aklımı başıma toplamalı ve onu bu saçma kira kontratından çıkarmamız için nasıl ikna edeceğimi bulmalıyım ki babam beni yeni CEO olarak atasın. Onunla çalışacak yaşa geldiğimden beri hedefim buydu. Dört yıllık üniversite eğitimim ve emlakçılık lisansımı almam boyunca beni motive etti. Mezun olduğumdan bu yana geçen sekiz yıl boyunca beni motive eden şey buydu ve Shea Real Estate Investments'ı yönetebileceğimi kanıtlayarak yükselmeye devam ediyorum. Her gün babamın saçmalıklarıyla uğraşırken, tünelin sonunda bir ışık olduğunu kendime yeniden hatırlatıyorum. Bir hedefim var.

O zaman neden beni reddetmesi iyi bir şey değilmiş gibi hissettiriyor? Sikeyim.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

AUBREE

"SENİN NEYİN VAR BÖYLE?" LACEY KOLUMA VURDU VE bakışlar. "O adam büyük bir H ile ateşliydi ve seni dışarı çıkarmak istedi."

"Ben okumuyorum-" Başlıyorum ama Lacey'nin gözlerindeki bakış, düşüncemi tamamlayamadan ağzımı kapatmama neden oluyor.

"Bree..." İç çekiyor. "Seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi?"

Başımı sallıyorum, zihinsel olarak söyleyeceklerine hazırlanıyorum, kendini tutmayacağını biliyorum. O asla yapmaz.

"Peter'ı kaybedeli neredeyse beş yıl oldu bebeğim. O zamandan beri Miles ve Evie'ye hem annelik hem de babalık yapmanı, onlara neredeyse her şeyini vermeni izledim. Büyükanne Violet vefat ettikten sonra da senden geriye kalan küçük bir parça bu kahvehaneye gitti."

"Çünkü ellerindeki tek şey benim," diye savunmaya geçiyorum. "Ve bu kahvehane..." Ne demek istediğimi vurgulamak için elimi sallıyorum. "Faturaları ödeyen, çocukları karnını doyuran ve başımızı sokacak bir çatı sağlayan şey bu. Pete gitti, büyükannem gitti... Elimde sadece *ben* varım. Çocuklarım *bana muhtaç*."

"Bunu anlıyorum," diyor usulca, "ama hangi noktada kendin için yaşayacaksın? Dışarı çıkıp tekrar birileriyle buluşacak mısın?"

"Çıktım."

"Tek bir randevuya gittin," diyor ve bana sert bir bakış fırlatıyor. "İki yıl önce."

"Ve berbattı." Randevunun ne kadar kötü geçtiğini hatırlayarak suratımı asıyorum. "Sadece bir randevuydu," diye tekrarlıyor. "Ve sonra pes ettin. Ne oldu?"

"bunların hiçbirinin anlamı yok" -elini havada sallıyor- "eğer sen

mutlu değil misin? Eğer gerçekten yaşamak sadece hareketleri sürdürüyorsanız?"

"Mutluyum," diye mırıldandım.

Lacey telefonunu çıkarıp tuşlara basıyor ve birkaç saniye sonra telefonunu çeviriyor. Ve ekrandaki görüntü -iki gülümseyen yüz- neredeyse tökezleyerek geri çekilmeme neden oluyordu.

"Bu senin mutluluğun." Manikürlü tırnağıyla ekrana dokunuyor. "Peter'la birlikteyken mutluydun. Aşıktın. Şimdi ise sadece var oluyorsun. Ve en iyi arkadaşın olarak bundan nefret ediyorum."

Resme bakarken, kocamı şiddetle özlerken, ham duygular boğazımı tıkıyor ve onun haklı olduğunu biliyorum. Ben yaşamıyordum. "Onu özlüyorum," diye fısıldıyorum, keşke onu o fotoğraftan çekip çıkarabilsem, kollarımı ona dolayabilsem ve sıcak kucağında teselli bulabilsem. Boşluğu doldurmak, çocuklarımın tek ebeveyni olmayı telafi etmek için çok çabalıyorum ama yoruldum. Yanımda olacak, bana sarılacak, beni öpecek ve beni sevecek bir eşimin olmasını özlüyorum. Çok yoruldum ve duygusal olarak tükendim. Ama bundan da öte, yalnızım.

"Biliyorum," diyor Lacey, telefonunu cebine koyuyor ve gözyaşlarım göz kapaklarıma dolup yanaklarımdan aşağı süzülürken beni kucaklıyor. "Ama bunu senin için istemedi. Bunu sana kendisi söyledi. Senin aşkı bulmanı istiyor."

Ona sarılıp iç çektim. "Tamam."

"Tamam mı?" Geri çekiliyor ve ben gözyaşlarımı yüzümden silerken merakla bana bakıyor.

"Evet, bana çıkma teklif eden bir sonraki erkeğe evet diyeceğim." İlerlemek zor olacak ama bir yerden başlamalıyım çünkü sonsuza kadar böyle hissetmek istemiyorum.

Yüzüne muzaffer bir sırıtış yayılıyor. "Oh, Bree, seni bu konuda çok tutuyorum."

Gözlerimi deviriyorum ve bir randevuya çıkma düşüncesinin beni ne kadar gerdiğini gizliyorum. "Her neyse."

"Sam ve ben bu akşam Le Petit'ye gidiyoruz," diyerek konuyu değiştiriyor. "Sen de bize katılmalısın."

Her ne kadar daveti takdir etsem de, yapmak istediğim son şey süslenip püslenmek, böylece kocasıyla romantik randevusunda üçüncü tekeri oynamak çünkü en iyi arkadaşım beni seviyor ve yalnız kalmamı istemiyor.

"ederim, ama sanırım eve gidip küvette ıslanacağım, bir şişe şarap açacağım ve kitabımı okumayı bitireceğim."

"Şu haline bak," diye alay ediyor. " yaşıyorsun."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BRODY

"KAHRETSİN, BU BROWNIE'NİN NE VAR? YEMEDEN DURAMIYORUM." İ Ağzıma bir ısırık daha attım ve aynı derecede lezzetli, zengin ve kremsi, sert ama çok acı olmayan kahveden bir yudumla yıkadım. Tatlı ama aşırı değil... mükemmel.

Oda arkadaşım ve en iyi dostum Hayden, "Hiç şüphem yok," diye mırıldandı. "Bu kadar iyi mal yaparken, sahibini kira kontratını satın almamıza izin vermesi gerektiğine nasıl ikna edebilirim ki, bu da kahvehanesini kapatması anlamına gelecek?"

Ağzına bir parça brownie atıyor. "Ve onu görmeliydin." İnliyor ve geriye doğru düşerek tavana bakıyor. "Muhteşem ve tatlı. Sarı saçlar ve mavi gözler. Gamzeli, kardeşim." Gözleri benimkilerle kilitleniyor. "Aynı anda hem güzel, hem seksi, hem de çok sevimli."

Hayden'in daha önce hiç böyle davrandığını görmediğim için kıkırdıyorum. İlkokuldan beri arkadaşız - sadece ailesi onu yatılı okula gönderdiğinde lisede ayrıldık - ve üniversite birinci sınıftan beri aynı evi paylaşıyoruz, bu yüzden hayatına girip çıkan pek çok kadın gördüm, ama daha önce hiç böyle davrandığını görmemiştim - özellikle de onunla sadece birkaç kez konuştuktan sonra.

"Ona çıkma mı teklif ediyorsun?" Bana doğru bakıyor ve ben bir kahkaha atıyorum. "Sen vurdun."

"En iyisi bu." Omuz silkiyor, reddedilmiş gibi davranıyor. "O bir iş kadını ve ihtiyacım olan son şey işle zevki birbirine karıştırmak."

Telefonum üvey annem Savy'den gelen bir mesajla çaldı. **Seni özledik! Yarın akşam yemeğe ne dersin? Hayden'ı da getir.**

"Yarın akşam ailemde akşam yemeği?"

"Elbette," diyor. "Belki bu kira meselesini nasıl halletmem gerektiği konusunda babanın fikrini alabilirim."

"Yani hepsi bu mu? Bir iş karmaşası mı? Tekrar denemeyecek misin?"

"Hayır." Kahvesinden bir yudum alır. "Oyunun sonuna odaklanmam gerekiyor. Denizde bir sürü başka balık var."

Browni kutusuna bakıyorum. "Belki kahvehaneye uğrayıp bir tatlı alırım. Eminim Savy ve Penelope bu keklerle bayılırlar." Hem üvey annemin hem de kız kardeşimin tatlıya karşı büyük bir zaafı var.

Sözlerim elbette Hayden'ın dikkatini çekiyor, ama bir şey belli etmeden önce yüz hatlarını düzeltiyor. "Ne istersen yapabilirsin."

"Ona çıkma teklif etmek gibi mi?" Alay ediyorum.

"Gidin. Ama yanınızda sadece bir kutu kekle ayrılırsanız şaşırmayın."

"HEART'S'A HOŞ GELDİNİZ. SIZE NE GETİREBİLİRİM?" İKİNCİ GÖZLERİM

Sarı saçlı, mavi gözlü ve gamzeleri kadar seksi olan kadının üzerine indiğimde, Hayden'ın bahsettiği kadının bu olduğunu anladım... ve kahretsin, tam isabetti. Muhteşem ötesi bir kadın. Ona çıkma teklif etmekten bahsettiğimde sadece Hayden'a takılıyordum, ama şimdi oldu.

"Yarım düzine brownie..." Vitrine bakıyorum, lezzetli tatlıları kontrol ediyorum. "Şu keklerden birkaç tane..." Küçük kız kardeşimin bayılacağı vanilyalıları gösteriyorum. "Ve senin numaran," diyorum ona, kadınların asla geri çeviremeyeceği, iç çamaşırlarını indiren gülümsememi vererek. Çok mu ileri? Belki de. Ama ne istediğimi biliyorum ve içinde bulunduğum işte, beynini destekleyecek özgüvene sahip olmak, hayal edenlerle başaranlar arasındaki farktır.

Aubree -ya da yaka kartında yazdığı gibi Bree- sığıyor. "Affedersiniz?"

"Browniler, kekler, numaranız... herhangi bir sırada." Elimi uzatıyorum. "Benim adım Brody Fields ve seni dışarı çıkarmak istiyorum."

Bree ile aynı yaşlarda görünen başka bir kadın - evet, yakında kişisel bir seviyeye çıkacağımız için Bree ile devam ediyorum - her ne içiyorsa ondan içiyor.

"Onu bu işe sen mi bulaştırdın?" Bree arkadaşına tıslıyor, elleri kalçalarına gidiyor. "Bu değil-"

"Yemin ederim, ben yapmadım." Arkadaşı yatıştırıcı bir hareketle ellerini kaldırır.

Bree bana bakmak için arkasını döndü. "Sana bana çıkma teklif etmeni söylemedi mi?" Ben cevap veremedim tezgâhın üzerine eğildi ve "Sana ödeme yaptı mı?" diye fısıldadı.

Arkadaşı bir kahkaha atarken ben şaşkınlıkla kaşlarımı çatıyorum. "Dürüstçe söyleyebilirim ki ikisini de yapmadı." Bu güzel kadın neden birinin ona randevu ısmarlamasına ihtiyaç duysun ki?

Bree arkadaşına bakıyor, o da omuz silkiyor, sonra iç çekerek bana bakıyor. "Pekala, seninle çıkacağım," diye mırıldanıyor ve arkadaşının kahkaha atmasına neden oluyor.

Neler olduğunu merak ederek kaşlarımı kaldırdığımda irkiliyor. "Özür dilerim," diyor hafifçe canlanarak. "Artık benimle çıkmak istemezsen anlarım."

Arkadaşı "Hayır, bilmiyorsun" diyor. "Sana çıkma teklif etti, o yüzden onunla çıkıyorsun." Bir kâğıt parçasını yırtıyor ve üzerine bir şeyler karalıyor. "Bu Bree'nin numarası. Plan yapmak için mesaj at ya da ara. Seninle çıkıyor."

Bree'ye bakıyorum, benimle dışarı çıkma düşüncesinden neredeyse midesi bulanıyor. Bu sabah dişlerimi fırçalamayı mı unuttum? Aşağı bakıyorum ve her zamanki takım elbiselerimden birini giymişim. Saçlarımı yeni kestirdim ve birkaç gün önce tıraş oldum, yani fena değilim.

"İşte ikramlarınız," diyor arkadaşısı. İsim etiketine bakıyorum ve adının Lacey olduğunu görüyorum. "Aramayı ya da mesaj atmayı unutma." Bana sert bir bakış fırlatıyor ve ben uzaklaşırken, az önce ne olduğunu merak etmekten kendimi alamıyorum.

BREE'NİN, ŞEY, SANIRIM ARKADAŞININ ÖLÜMÜNÜN ÜZERİNDEN 24 SAAT GEÇTİ, Bana numarasını verdi ve arayıp aramamayı düşündüm. Bir yandan çok güzeldi ve onu dışarı çıkarmayı çok isterdim ama bir yandan da

Diğer yandan, o kadar da istekli görünmüyordu. Sanki arkadaşı onu benimle çıkması için zorluyormuş gibiydi.

Hiçbir şekilde bir playboy değilim, ama iyi görünümlü bir adam olduğum söylenir. Karşı cinsin -ya da üniversite günlerimde aynı cinsin- dikkatini çekmekte hiç sorun yaşamadım. (Ne diyebilirim ki? Eşit fırsatçıyım.) Bu yüzden Bree'yle kafede olanlardan ne anlam çıkarmam gerektiğinden emin değilim. O muydu ben miydim... Sanırım bunu öğrenmenin tek bir yolu var.

Telefonumu çıkarıp bir mesaj yazıyorum, sonra siliyorum. Birkaç dakika sonra saate bakıyorum ve öğleden sonra olduğunu görüyorum, yani kahvehane hala açık. Kendimi sorgulamadan asistanım Hillary'ye geç bir öğle yemeğine çıkacağımı bildiriyorum ve elimde dizüstü bilgisayar çantamla binadan çıkıyorum. Kahvehane Fields Enterprises'ın bulunduğu yerden birkaç blok ötede olduğu için - babamla birlikte sahibi olduğum yatırım şirketinin genel merkezi - bir taksiye atlıyorum. İyi ki yürümemişim çünkü daha yolu yarılamamıştık ki gökyüzü açıldı ve yağmur dokunduğu her yeri kapladı.

Yolda birkaç e-postayı kontrol ederken CFO'm Bill'den bir e-posta geliyor ve tadilat işlerimizden biriyle ilgilenen bir müteahhitte yaşadığı bir sorun hakkında beni bilgilendiriyor. Ona, gideceğim yere varır varmaz kendisini görüntülü arayacağıma dair bir e-posta gönderiyorum. Taksi durduğunda kartımı okutup yağmurun içine dalıyorum ve su birikintilerinin üzerinden atlayarak kuru bir yere giriyorum.

İçeri girip etrafa baktığımda kapı çalıyor, Bree'yi hemen tanıyorum, az önce kimin geldiğini fark edince gözleri açılıyor. Köşede oturmuş sessizce sohbet eden bir çift dışında içerisi neredeyse boş.

"Hey," diyorum ona gülümseyerek. "Bir kahve ve kruvasan alabilir miyim lütfen?"

Kaşları çatılıyor, randevumuz hakkında konuşmak yerine neden yiyecek ve içecek istediğime şaşırıyor. Genelde kadınlarla oyun oynayan biri değilimdir, ama içimden bir ses bu kadının farklı olduğunu söylüyor, bu da onu farklı bir şekilde ele almam gerektiği anlamına geliyor.

"Tabii ki," diye .

Kahvemi ve poğaçamı aldıktan sonra bir masaya oturuyorum ve çantamdan dizüstü bilgisayarımı çıkarıp açıyorum. Gözümün ucuyla

Beni izlediğini görüyorum ama şifremi girip görüntülü sohbete tıklarken fark etmemiş gibi yapıyorum.

Bill'in yüzü henüz ekrana gelmişti ki bir boğaz sesi . "Üzgünüm ama burası dizüstü bilgisayarsız bir kahvehane," diyor Bree, biraz rahatsız görünüyor.

"Bir ne?" Ben soruyorum.

"Dizüstü bilgisayarsız," diye tekrarlıyor ve masanın üzerinde duran bir tabelayı işaret ediyor.

Bu masa dizüstü bilgisayarsızdır.

Okuma, sohbet etme ve hayal kurma teşvik edilmektedir.

"Hey, Bill, seni sonra ararım." Cevap vermesini beklemeden aramayı sonlandırdım ve dizüstü bilgisayarımı kapattım. "Bu gerçek mi?" New York'ta kimsenin dizüstü bilgisayarını kullanmasına izin vermeyen bir yer olduğu düşüncesiyle kafam karışmış bir halde soruyorum.

"Evet," diyor tereddütsüz. "Anneni arayabilirsin, kitap okuyabilirsin ya da insanları izleyebilirsin... sessizliğin tadını çıkarabilirsin."

Vay anasını, bu kadın çok ciddi ve çok sevimli. Tezgâhın arkasından çıktığına göre onu daha iyi tanıyabilirim. Üzerinde dökümlü bir üst ve dar bir kot pantolon var. Önündeki fırfırlı sevimli önlüğe rağmen, nefis kıvrımlarının her birini seçebiliyorum. Bakışlarım yükseldikçe, kalın kalçalarını, elime alıp parmaklarımı içine sokmak isteyeceğim kalçalarını ve kusursuz göğüslerini gördükçe, o önlükten başka bir şey giymeden bana o lezzetli keklerden pişirmesi için ne gerektiğini merak ediyorum.

". " Onunla göz göze geldik. "O zaman konuşalım."

"Ne?" diye kekeliyor.

"Annem müsait değil, yanımda kitabım yok ve dürüst olmam gerekirse izlemek istediğim tek kişi sensin." Önümdeki koltuğa doğru başımı salladım. "Öyleyse otur ve konuşalım."

"I..." Gözleri etrafta geziniyor, ama mekanın ölü olduğunu ve hiçbir mazereti olmadığını anlayınca iç geçiriyor ve önümdeki koltuğa oturuyor.

"Ben Brody Fields," diyorum ona, baştan başlamamızın daha iyi olacağını düşünerek.

Dün pek de planlandığı gibi gitmedi.

"Ben Aubree Heart."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Aubree," diyorum, yaka kartındaki isim yerine bana verdiği ismi kullanarak.

"Bana Bree diyebilirsin," diyor, onlu yaşlarında görünen ve uyumlu bir önlük giyen genç bir kız yanına gelip ona bir fincan kahve koyarken.

"Teşekkür ," diyor kıza.

Bree'nin omzunun üzerinden bakıyorum ve dünkü kadını görüyorum.

-Lacey yüzünde geniş bir sırıtışla kenarda duruyor. Bana göz kırptıyor ve sonra duvarın arkasında kayboluyor. Onu tanımasam da, bunun beni onayladığını söyleme şekli olduğundan neredeyse eminim.

"Burası çok şirin bir yer," diyorum Bree'ye, dikkatimi ona odaklayarak.

"Teşekkürler." Pembe yanaklarını renklendiriyor. "Burası vefat etmeden önce büyükannemle büyükbabamın eviydi. Artık benim." Hayden beni bilgilendirdiği için bunu zaten biliyorum ama o bunu bilemeyeceği için ben de kabul ediyorum.

"Dizüstü bilgisayar yasak işaretlerinin sebebi onlar mı?"

Bree başını sallar. "Nefret ederdi. Seksen iki yaşında tek bir teknoloji parçasına bile sahip olamadan öldü." Ondan bahsederken gülümseme şekli bana yakın olduklarını söylüyor ve Hayden'ın bu kadını buradan gitmeye nasıl ikna edeceğini düşündüğünü merak ediyorum.

"Peki ne iş yapıyorsun?" diye soruyor, takım elbiseme bakarak.

"Fields Enterprises'ı işletiyorum. Çoğunlukla restoran ve kulüpler bulup onları yeniliyoruz. Batmakta olan şirketlerin işlerini kurtarmalarına ve bir sonraki seviyeye getirmelerine yardımcı oluyoruz. Bazen onları alıp satıyoruz. Diğer zamanlarda, iyi bir kâr getireceklerini düşündüğümüzde onları elimizde tutuyoruz. Arada bir de işletme sahibi, işletmeyi belli bir yüzde karşılığında yönetmemiz için bizi ortak olarak alıyor."

"Yaptığın işte iyi misin?"

Sorusuna bir kahkaha patlatıyorum. "Gayet iyiyim," diyorum umursamazca.

Fırınının etrafına bakıyor. "Benim yerim hakkında ne düşünüyorsun?"

Değiştirmek istediğiniz bir şey var mı?"

İş konuşmayı planlamıyordum ama bu noktada, eğer dikkatini çekebileceksem istediği her şey hakkında konuşabilirim.

Diğer potansiyel yatırımlar gibi burayı da dışarıdan biri olarak değerlendirdiğimde, aklıma gelen ilk şey onun

Yemek. "Tüm yiyeceklerinizi kendiniz mi yapıyorsunuz?" Başını sallıyor.

"Buradan başka bir yerde satmak mı?" Başını sallıyor.

"Benim müşterim olsaydınız, isminizi duyurmanızı önerirdim. Birçok kafe ve fırın ürünlerini üçüncü taraf distribütörlerden alır ve küçük bir işletmeyi, özellikle de yerel bir işletmeyi desteklemeye çok istekli olurlar. Bu sadece ek gelir sağlamakla kalmaz, aynı zamanda ürünlerinizin üzerinde şirketinizin adı olduğu için ücretsiz reklam da olur."

Alt dudağını emiyor ve sonra yavaşça dışarı kaymasına izin veriyor. "Bunu hiç düşünmemiştim."

"Çoğunda yok." Omuz silkiyorum. "Bu yüzden restoran ve kulüplerin yüzde sekseni ilk yıllarında başarısız oluyor. Ama gördüğüm kadarıyla kaliteli ürünleriniz var ve fiyatlarınız makul. Sıcak bir atmosfere sahip birinci sınıf bir yeriniz var. Şimdiden o yerlerin çoğunun önündesiniz."

"Bilmenizi isterim ki," diyor, yüzü gururlu bir ifadeyle aydınlanıyor. "Bu kahvehane elli yıldır faaliyette ve yakın zamanda da kapanmaya hiç niyeti yok." Sesindeki tutku ve kararlılık tahrik edici. Ayrıca bana Shea'nın onu satın almaya çalıştığını bildiğini ve buna izin vermeyeceğini de söylüyor.

Kahretsin, Hayden bir dövüşün içinde.

İyi ki benimle bir ilgisi yok.

"Bana kendinden bahsetsene," diyorum ve sohbeti, benim ona *tekrar* çıkma teklif etmem ve onun da bu sefer sanki biri yavru köpeğini ezmiş gibi konuşmadan evet demesiyle ilerlemesini umduğum yere doğru kaydırıyorum. "Yemek pişirmediğin ve burayı işletmediğin zamanlarda eğlenmek için ne yapmaktan hoşlanırsın?"

Ağzını açıyor, sonra kapatıyor ve usulca gülüyor. "Bu kolay bir soru olmalı." Sanki söyleyeceklerine zihinsel olarak hazırlanmak istercesine derin bir nefes alıyor. "Dürüst olmak gerekirse, bu fırın bugünlerde hayatımın neredeyse tamamı... çocuklarım dışında."

Az önce söylediği şeyi kafamda toparlamam bir saniye sürdü. Onun çocukları var. Çocuk değil, çocuk. Çoğul. Yani birden . Beynimdeki sirenlerin çalmasını, artık ilgilenmemeyi bırakmamı bekliyorum ama çılgınca bir nedenden ötürü bu olmuyor.

"Baba nerede?" Sorduğumda irkildi. "Özür dilerim," diye . "Sadece başka bir adamın kadınına tecavüz etmek istemiyorum."

Gözlerim yüzük parmağına gidiyor ve o da benim görüş alanımı takip ediyor. "Ben evli değilim," diyor usulca. "Evliydim ama o öldü." İç çekiyor ve gözlerini kapatıyor. "Kahretsin," diye tıslıyor, göz kapakları açılıyor ve mavi gözleri duyguyla parlıyor. "Bunu yapmayacağıma yemin etmiştim." Başını sallıyor ve gülüyor ama acı ve alaycı bir şekilde. "İstedğin zaman kaçmaktan çekinme."

Normalde, bir kadın tüm bu yükü dibine dökseydi, teklifini kabul eder ve kaçırdım... hızlı ve uzağa. Ama bir kez daha, hiçbir yere gitme arzum yok. Kadının bir 747'yi dolduracak kadar duygusal bagajı olduğu açık, ancak aklıma gelen tek şey, bu çantaları düzenlemesine ve belki de bazılarını temizlemesine yardımcı olmak için ne gerekeceği.

"Ben olduğum yerde iyiyim." Masanın öbür ucuna uzanıp düşen bir damla gözyaşını başparmağımın ucuyla yakalıyorum. "Yani geçen gün sana çıkma teklif ettiğimde, en sevdiğin kekini çalmışım gibi bakmanın nedeni hazır olmaman mıydı?"

Bir kahkaha attı. "Cupcake benim favorim değil. Beyaz çikolata parçacıklı kurabiyeler." Kaşlarını sallıyor ve ayağa fırlıyor. Birkaç saniye sonra, lezzetli görünen bir tabak kurabiyeyi yere bırakıyor.

Bir tane alıp ısıırıyorum ve lanet olsun, brownie'lerden bile daha güzeller. "Tanrım, kadın," diye şakacı bir şekilde inliyorum. "Bir erkeğin kalbine giden anahtarın midesinden geçtiğini bilmiyor musun? Bana bunları yedirmeye devam edersen, benimle evlenmen için sana yalvaracağım."

Bir kahkaha attı. "Bence önce bir randevuya çıkmalıyız."

"Bana çıkma teklif etme şeklin bu mu?" Şaka yapıyorum.

Alt dudağını ağzına götürüp emiyor, sonra yavaşça dışarı çıkarıyor. "Haklısın," diyor ve kafamı karıştırıyor. Konuşmamız ve ben zar zor ayak uydurabiliyorum. "Bana çıkma teklif ettiğinde bu kadar kötü tepki vermemin nedeni," diye açıklıyor. "Çünkü kocam öldüğünden beri kimseyle çıkmadım. Bir kere çıktım ama o da hiç iyi gitmedi."

Anlamak için başımı salladım. "Anladım. Anlamıyorum ama anlıyorum," diyorum aptal gibi konuşarak. "Yani..." Parmaklarımı saçlarımda gezdiriyorum.

"Biliyorum," diyor gülümseyerek ve beni kurtarıyor. "Ama denemek istiyorum... tabii hâlâ benimle çıkmak istiyorsan. Ya yapmazsan? Eğer

çocuklar ve ölü koca çok fazla, ben tamamen-"

"" diyerek sözünü kestim. "Seni dışarı çıkarmak istiyorum."

Sert bir iç çekti. "Peki, tamam o zaman. Ne zaman?"

"Bu gece."

"Oh, ben-"

"Çok ister," diye sesleniyor arkadaşı bir yerlerden. "Yapacak hiçbir şeyi yok ve çocukları da şehir dışında."

"Git buradan!" Bree bağırarak karşılık veriyor, sonra derin bir nefes alıp yavaşça bırakıyor. "Evet, seninle çıkmayı çok isterim... bu gece."

BEŞİNCİ BÖLÜM

AUBREE

"BU ÇOK HAVALI!" OĞLUMUN TUTTUĞU BALIĞA SIRITIYORUM, YÜZ HATLARI gururla dolu.

"Babam pişirip akşam yemeğinde yiyebileceğimizi söyledi." Miles daha önce hiç balık yememiş olmasına rağmen gülümsüyor. Yolculuktan bahsettiğimizden beri balığa çıkmayı dört gözle bekliyordu ve ilk seferinde bir şey yakalamış olması onu daha da heyecanlandırdı. "Yarın kızlar alışverişe giderken biz de tekrar gideceğiz." Burnunu tiksintiyle kıvrıyor ve ben de hafifçe gülüyorum.

"Biz de tırnaklarımızı yaptıracağız!" Evie kardeşinin yanından balığa yan gözle bakarak bağıyor.

"Bu eğlenceli olacak. Seçtiğin rengi görmek için sabırsızlanıyorum" dedim. Zil çalıyor, bu da birinin yukarı çıkmak istediğini gösteriyor. Çocuklara hızlı bir "Sizi seviyorum" ile iyi geceler diyorum. Saat daha altı olmasına rağmen, bu gece ne zaman evde olacağımdan emin değilim. Brody bana randevumuz hakkında hiçbir ayrıntı vermedi. Tek söylediği rahat giyinmem ve beni almak için saat altıda burada olmasıydı.

Bu da bugün Google'da takip ettiğim Brody Fields ile uyuşmuyor. Biliyorum, ... Deli gibi konuşuyorum ama bugünlerde çok dikkatli olamıyorsunuz ve ben de çocuklarıyla yalnız yaşayan bir dul olduğum için beni dışarı çıkaran adamın bir kaçık emin olmak istedim. Otuz yaşında olması ve her fotoğrafında koluna Victoria's Secret mankenlerine benzeyen bir kadının takılı olması dışında özel hayatı hakkında pek bir şey bulamadım.

Bu da yetmezmiş gibi, Fields Enterprises'ı yönettiğini söylerken bunu küçümsediğini de öğrendim. O aktif CEO

ve yakın zamanda emekli olan babasıyla birlikte sahibi. Şirket milyarlarca dolar değerinde. Evet, milyarlar.

Neredeyse onu araştırmamış olmayı dileyecektim çünkü şimdi burada tamamen kendi alanımın dışında olup olmadığımı ve sadece sıfır bedenlerle görülen bu zengin adamın neden bana çıkma teklif ettiğini merak etmekten kendimi alamıyorum.

Bir düzine kez iptal etmeye yaklaştım ama kabalık etmek istemedim. Randevuya gitmeyi kabul ettim, yani gidiyorum.

"Alo?" Brody olduğunu teyit etmek için söyledim. "Hey, ben Brody."

"4D'deyim" diyorum ona vızıldamadan önce.

Onun gelmesini beklerken kıyafetimi bir kez daha kontrol ediyorum. Önü ve arkası yırtık bir çift dar siyah kot pantolon ve uzun kollu, çiçekli bir köylü üstü giyiyorum. Hafif ve dökümlü ve topuklu ayakkabılarımla eşleştirildiğinde rahat ya da biraz şık olabilir. Yazın ortasında olduğumuz için, düzleştirmek söz konusu olmadığından saçlarımı gevşek bukleler halinde kıvırdım ve görünümümü tamamlamak için hafif bir makyaj yaptım - göz farı, allık ve dudak parlaticısı.

Kapının çalındığını duyduğumda çantamı kaptığım gibi ön kapıya yöneliyorum, kalbim gerginlik ve beklentiyle göğüs kafesimin arkasında güm güm atıyor.

Derin, temizleyici bir nefesle kapıyı açıyorum ve Brody'nin diğer tarafta durduğunu görüyorum, koyu mavi bir kot pantolon ve kolları kollarının yarısına kadar kıvrılmış, kaslı ön kollarını sergileyen mavisi düğmeli bir elbise gömleği içinde nefis görünüyor. Gözlerimiz bir an için kilitleniyor -benim mavim onun ve midemde bir şeyler kıpırdanıyor. Bunu bastırıyorum, kelebekler olabileceğini kabul etmeyi reddediyorum. Kelebekler için hazır değilim.

Ama kendimi bunların kelebek olamayacağına ikna etmeye çalışırken, Pete'i ilk gördüğüm zamanı hatırlıyorum ve elimde olmadan ikisini karşılaştırıyorum. Yaklaşık iki yıl önceki son randevumda hiçbir şey hissetmezken, şu anda Brody'ye bakarken bir şeyler hissediyorum. Ve bu beni çok korkutuyor.

"Hey," diyor dudaklarını süsleyen seksi, orantısız bir gülümsemeyle. "Çok güzel görünüyorsun." Elini kaldırıyor ve o zaman vazodaki pembe ve sarı çiçekleri görüyorum. "Ne tür çiçeklerden hoşlandığından emin değildim," diyor. "Bu yüzden kahvehanenizin renklerini tercih ettim."

"Mükemmeller," diye mırıldanıyorum ondan alıp burnuma götürürken. Koku duyularıma çarpıyor; o günlere geri dönüyorum.

Pete beni ilk kez dışarı çıkardığında ve bana çiçek getirdiğinde, bu randevuyu daha başlamadan mahvetmek istemediğim için gözlerimi kapatıyorum.

Ne yazık ki gözlerimi açtığımda Brody kaşlarını çatıyordu. "Sorun ne?" diye sorar. "Eğer onları sevmiyorsan..."

"İstiyorum," diyorum, ben çiçekleri masaya koyarken o da içeri girebilsin diye kapıyı açıyorum. "Sadece bana çiçek getiren son kişi rahmetli kocamdı." Başımı iki yana sallıyorum. "Özür dilerim." Ölmüş kocamı şu anki randevuma getirdiğim için kendimden nefret ederek iç çekiyorum.

"Hey." Elimi tutup parmaklarımızı birbirine geçiriyor ve damarlarımda bir sıcaklık kıvılcımı dolaşarak bedenimi tutuşturuyor. "Duyguların için ya da onu gündeme getirdiğin için asla özür dileme. O senin kocandı ve çocuklarının babasıydı. Bunun senin için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum. Eğer hazır değilsen..." Elini benimkinden çekmeye başlıyor ve içgüdüsel olarak elimizi daha sıkı kavriyorum.

"Hayır," diye ağzımdan kaçırdım, aniden bu randevuyu sonuna kadar götürme ihtiyacı hissettim. Yıllar boyunca binlerce olmasa da yüzlerce erkekle karşılaştım ve hiçbirisi bana böyle hissettirmedi - Petein bana hissettirdiği gibi. "Öyleyim. Yani, belki tamamen değil ama hazır olmak istiyorum. Onun gittiğini biliyorum ve bana hayatıma devam etmemi söyledi." Bunun kulağa ne kadar çılgınca geldiğini görünce irkildim. "Bana bir not yazdı. Kalp rahatsızlığı vardı ve zamanının kısıtlı olduğunu biliyordu. Hayatıma devam etmekte zorlanacağını biliyordu, bu yüzden bana yazdığı notta hayatıma devam etmemi ve yeniden aşkı bulmamı istediğini söyledi."

Brody başını sallar. "Seni çok sevmiş gibi görünüyor." Yaklaşıyor ve ellerimizi aramızda birleştiriyor. "Aşk yeniden bulma yolculuğunun bir parçası olmaktan onur duyuyorum." Elimin üstünü usulca öpüyor, dudakları birkaç saniye öylece kalıyor ve nefesim kesiliyor. Karnımda öyle düzensiz kelekler uçuşuyor ki, görmezden gelmek ya da ne olduklarını inkâr etmeye çalışmak imkânsız.

Kelebekler. Tıpkı Pete'le yaşadıklarım gibi. Bunun bir anlamı olmalı, değil mi?

"Ben, şey... Şunları masaya koyayım, sonra gideriz." Ham duygularımı çözmek için biraz zamana ihtiyacım var, bağlantımızı koparıyorum ve çiçekleri mutfak masamızın ortasına koymak için mutfığa giriyorum. Ev çok küçük olduğu için gerçek bir yemek odası yok.

Brody yumuşak bir kahkaha atarak, "Burası kek gibi kokuyor," diyor.

"Yemin ederim şeker gözeneklerime sızıyor. Kelimenin tam anlamıyla o kahvehanede yaşıyor ve nefes alıyorum." Oturma odasına

geri dönüyoruz. "Verirdim

"Sana evimi gezdireceğim ama gerçekten, ne görürsen onu alırsın." Eminim benim küçük dairem bu adamın takılmak isteyeceği son yerdir. "Benim odam arka tarafta, çocuklar için de iki oda var. Tek banyo koridorun sonunda." Omuz silkiyorum.

Brody küçük oturma alanını tarıyor. "Beğendim," diyor ve başını sallayarak Heart's'ın duvarındaki yıllar öncesine ait siyah beyaz fotoğrafları gösteriyor. Büyükanнем ve büyükbabamın dükkânı açtığı gün çekilmişler. "Çok şirin."

"Sanırım" diye mırıldanıyorum o koridorda çocukların resimlerinin çerçevelenip asıldığı duvara doğru yürürken.

"Burayı beğenmedin mi?" diye soruyor, çizimlerin her birine bir sanat müzesine asılmış profesyoneller gibi bakarak.

"Buradan nefret ediyorum."

"Neden?" diye soruyor, sesi gerçekten ilgilenmiş gibi çıkıyor.

"Pete ve ben şehrin hemen dışında bir şehir evi satın aldık. Orayı çok sevdim. Küçük bir bahçemiz vardı, böylece çocukların koşup oynayabileceği bir alanımız oluyordu. Kendi banyomuz bile vardı. O öldükten sonra evi tutamadım ve büyükanнемe yakın olmak için buraya taşındım. Ucuz ve Heart's'a yakın ama nefret ediyorum. Zaten yakında bir önemi kalmayacak. Bina sahibi burayı satmaya çalışıyor."

Kaşlarını çatıyor, ben de devam ediyorum ve ona Lacey'nin bile bilmediği bir şey söylüyorum. Bilseydi endişelenirdi ve ben endişelenmesini istemiyorum.

"Kira kontratımın bitmesine sadece altı ay kaldı ve sonra bizi kovabilir, ki bunu yapacağını açıkça belirtti. Ancak fırının daha uzun bir kira kontratı var, bu yüzden beni satın almasına izin vermediğim için kızgın. Ailesi büyükanнем ve büyükbabamla iyi arkadaştı ve fırının burada güvende olmasını sağlamak için gülünç derecede uzun bir kira sözleşmesi imzaladılar, ancak bu onu her fırsatta beni taciz etmekten alıkoymuyor. Şimdi de binayı satın almaya çalışan insanlar benimle uğraşmaya başladı."

Sıkıntıyla ofluyorum. "Üzgünüm, tüm bu olanlar kanımı kaynatıyor. Burayı lanet olası bir kaplıcaya çevirmek istiyorlar. Fırınımı başka bir yere taşımam gerektiğini düşünüyorlar, sanki elli yıldır burada değilmiş ve şehirde yeterince kaplıca yokmuş gibi. Sanki New York tüm manevi değerini kaybediyor, anlıyor musunuz?"

Brody anlayışla başını sallar.

"Tamam, havalandırma bitti," diyorum gergin bir kahkahayla, Brody'nin kaçışını planlamaya çalışıp çalışmadığını merak ederek. "Ödememi nereye göndermeliyim?"

Bu terapi seansı için mi?" Elbette, bana çıkma teklif ettiğinde imzaladığı şey sahte bir terapi seansı değildi.

Saati kontrol etmek için bileğini oynatırken şakacı bir göz kırpmayla "İstediğiniz zaman havalandırabilirsiniz, ücret ödemezsiniz," diyor. "Ama gitmemiz gerekiyor, yoksa geç kalacağız." Bana doğru bir adım atıyor ve elimi tutuyor, bir kez daha parmaklarımızı birbirine doluyor ve *bir kez* o lanet kelebekler ortaya *çıkıyor*.

O kadar yakınız ki kolonyasının kokusunu alıyorum - sedir ağacı gibi biraz dumanlı. "Güzel kokuyorsun," diyorum çünkü görünüşe göre bu adamın yanındayken filtrelerimi kaybediyorum. "Ne oldu?"

"Tom Ford," diyor, sıcaklıkla dolu gözleri benimkilerle buluşuyor. Yakınıma eğiliyor ve beni öpeceğini düşünüyorum -ve ne gariptir ki bu düşünce beni olması gerektiği kadar korkutmuyor- ama bunun yerine ağzımı es geçip doğrudan boynuma yöneliyor, derin derin nefes alırken burnunun ucu etimde kayıyor. "Tam düşündüğüm gibi," diye mırıldanıyor. "Tatlı, tıpkı senin gibi." Kalbim hızla çarpıyor, vücuduma sıcaklık doluyor. Sonra geri , sıcaklığı da beraberinde götürüyor.

-Ve görünüşe göre dönüşmekte olduğum deli insan gibi, geri dönüp beni sıcak tutması için ona yalvarmak istiyorum.

"Randevumuz için hazır mısın?" diye soruyor.

"Evet," diye fısıldıyorum, kalbimin yavaşlamasını dileyerek. O lanet randevu için henüz ayrılmamıştık bile ama bu adam beni çoktan etkisi altına almıştı. Gülümseyişi, dinleyişi, kokusu... Bakışlarım hâlâ elimi tutuşuna gidiyor. Başka bir erkeğin elimi tutmasının sorun olmayacağını hiç düşünmemiştim ama Brody ile bu doğru geliyor. Kendimi rahat hissediyorum ve aramızdaki bağı koparmak istemiyorum.

Parmakları hâlâ benimkilerle kenetliyken dışarı çıkıp asansöre biniyoruz. Kaldırıma çıktığımızda Brody beni pahalı görünümlü yanık turuncu bir SUV'ye götürüyor ve kapıyı açıyor. Ben içeri girdikten sonra kapıyı kapatıyor ve ben emniyet kemerimi takıp aracın içine girerken o da ön tarafa geçiyor. Her şeyi dijital olan ve neredeyse dizüstü bilgisayarım büyüklüğünde bir ekrana sahip bu SUV bir servete mal olmuş olmalı. *Zengin olduğu için bu mantıklı.*

"Ne tür bir araba bu?" Kırmızı bir şeyi çevirip aracı çalıştırmak için bir düğmeye bastığında soruyorum. Açıkçası daha önce hiç böyle bir şey görmemişim.

"Bir Lamborghini Urus," diyor trafiğin içine doğru çekerek. "Pek sık araba kullanmam ama gideceğimiz yerde bir araca ihtiyacımız var."

Beynim hala Lamborghini'ye takılı kalmış durumda. Bir gece çocuklarla birlikte Lacey ve kocasıyla yemek yerken, Lacey arabalardan bahsediyordu ve kendi deyimiyle bir Lambo'nun hayalindeki araba olduğunu, ancak yüz binlerce dolar değerinde oldukları için bunun sadece bir hayal olduğunu söyledi.

Eğer kullandığı araba buysa...

"Sorun ne?" "Hiçbir şey,"

diyorum çabucak.

"Gerçekten mi? Bu yüzden mi tüm vücudunuz koltuğunuzda kaskatı kesildi ve gülümsemeniz kayboldu? Tekrar dene."

"Sadece..." İç çekiyorum. "Pastanesi olan ve ayakkabı kutusu büyüklüğünde bir dairede yaşayan bekâr bir anneyim."

"Yani?" Tekrar yola odaklanmadan önce bir an bana bakıyor.

"Eğer kullandığınız araba buysa, evinizi hayal bile edemiyorum."

"Evet, ve?"

"Ve fitsin... kaslı gibisin ve çılgınca başarılı bir işin var."

"Tamam."

"İnternette gördüğüm kadarıyla, her zaman muhteşem bir modelle görülürken benimle yaptığını merak ediyorum." İşte, söyledim. Belki güvensiz görünmeme neden oluyor -tamam, kesinlikle güvensiz görünmeme neden oluyor- ama hadi ama, bu adamın tipi olmama imkan yok.

Ben cevap vermesini beklerken, sinyal lambasını yakıyor ve iki şeridi birden geçerek yol kenarındaki açık bir park yerine giriyor.

"Her şeyden önce," diyor vücudunu tamamen bana dönük hale getirerek. "Bir daha asla kendini benim önümde küçük düşürme. Her santiminle harikasin. Seni gördüğüm an, senden etkilendim. İlk düşüncem, ellerimi o tatlı kıvrımlarına götürmenin nasıl bir his olduğuydu."

Onun itirafı karşısında nefesim kesildi.

"Bekâr bir anne olmanıza gelince, gördüğüm kadarıyla ebeveyn olmak en zor iş. Üvey annemle tanıştığında babam bekâr bir babaydı. O mücadele ediyordu, annem mücadele ediyordu ve..." Kalın kalın yutkunuyor. "Mücadele ediyordum. Savy hayatımıza girdi ve bizi koşulsuz severek babamı ve beni yanına aldı. Kolaylıkla onun yüküyle uğraşmak istemediğini söyleyebilirdi.

onun çocuğu olmadığım için, ama o yapmadı. Benimle tanıştığı andan itibaren bana kendi oğlu gibi davrandı ve ben de onu ikinci annemmiş gibi seviyorum.

"Ve annem... senin gibi, çok çabalayan, sayılamayacak kadar çok ağlayan ve her zaman iyi bir iş yapıp yapmadığını ya da beni mahvedip mahvetmediğini sorgulayan bekar bir anneydi. Pek çok sarsıntılı anımız oldu ama elinden gelenin en iyisini yaptığını, beni elinden geldiğince sevdiğini biliyorum.

"Bu yüzden lütfen kendinizden bekar bir anne olarak bahsetmeyin, sanki bu bir kusurmuş gibi... sizi daha az değerli yapan bir şeymiş gibi. Aksine, bu sadece sizin değerinizi artırır."

Yüzümün yan tarafını tutuyor ve düştüğünü bile fark etmediğim bir damla gözyaşını siliyor. "Evet, durumum iyi. Söylediğine göre, beni araştırmışsın..."

"Sadece bir psikopat olmadığından emin olmak istedim," diye boğuldum, utanarak.

Kıkırdıyor. "O zaman milyarlar değerinde olduğumu biliyorsun. Güzel bir evde yaşıyorum ve güzel arabalar kullanıyorum. Bunun için özür dilemeyeceğim. Babam Fields Enterprises'ı sıfırdan kurdu ve ben de onun izinden gitmek için her gün kırım yırttım. Ama banka hesabımın büyüklüğü beni ben yapmaz. Umarım beni ben yapan her parçamı size göstermem için bana bir şans verirsiniz.

"Şimdi kadınlar için..."

. "zorunda değilsin-"

"Şirketimin çok sayıda seçkin kulübü var, bu da tanıştığım kadınların model olduğu anlamına geliyor. O fotoğraflar randevularda çekilmiş değil. Kulüp açılışlarında çekilmişler. Dürüst olmak gerekirse nadiren çıkıyorum. Fields'daki yerimi bulmaya çok odaklandım. Babamı gururlandırmak ve şirketteki yerimi kazanmak istediğimden, ciddi bir şekilde çıkmaya zamanım olmadı. Benim bir tipim yok. Her türden kadınla çıktım. Ama şu anda sana yüzde yüz çekici geldiğimi söyleyebilirim. Her kıvrımına ve eğimine. O mavi gözler ve ikiz gamzeler..."

Dili dudaklarının kenarında gezindiğinde, gözleri şehvetle dolduğunda, kendimi hiç bu kadar çekici hissetmemiştim.

"Artık kendini küçümsemek yok. Burada olmak istemeseydim, olmazdım. Ve gerçekten, beni ilk seferinde geri sendin." Şakacı bir şekilde sırtıyor. "Yani güvensiz olması gereken biri varsa, o da benim."

Bir kahkaha patlatıyorum, ortamı yumuşattığı ve menkul kıymetlerimin randevumuzu mahvetmediği için minnettarım.

"Teşekkür ederim," diyorum ona.

Başını sallıyor ve gülümsüyor. "Ben bir flört uzmanı değilim ama gelecekte seni rahatsız eden bir şey olursa lütfen bana söyle. Benim işimde iletişim çok önemlidir ve sanırım bir ilişkide de aynı şey geçerlidir."

Elimi sıkıyor, sonra arkasını dönüp cipi vitesine takıyor.

Birkaç dakika sonra ona "Burada seninle olmak istiyorum," dedim. "Bahsettiğim tüm nedenlerden dolayı bu randevuya çıkma konusunda isteksizdim, ama şimdi tamamen varım."

"Güzel," diyor, "çünkü seni hayatının en iyi ilk randevusuna çıkarmak üzereyim."

"Oh, evet, ve bu nerede?"

"Bekleyip görmeniz gerekecek." Şakacı bir şekilde göz kırpmıyor ve gaza basıyor, Brooklyn Köprüsü'ne doğru ilerlerken trafiğe girip çıkıyoruz.

Kısa bir süre sonra arabalarla dolu bir otoparka giriyoruz. Bir adam bizi durduruyor ve Brody ona telefonundan bir şey gösteriyor, o da yolumuza devam etmeden önce tarıyor. Dikkat etmediğim için içeri girerken bir işaret göremedim. Brody iki turuncu koninin arasında bir yer bulduğunda, sağa bakıyorum ve Manhattan silüetine bakan muhteşem gün batımını seyrediyorum. Gökyüzü turuncu ve pembelerin nefes kesici bir karışımı ve elimde olmadan çantamdan telefonumu çıkarıp birkaç fotoğraf çekiyorum. Gün boyunca New York kaos içindeydi ama şu anda suya bakınca çok sakin ve güzel görünüyor.

Nerede olduğumuz ya da burada ne yaptığımız hakkında hiçbir fikrim yok, ta ki büyük bir binanın üzerinde asılı duran devasa ekranı görene kadar.

"Açık hava sineması mı?" Heyecanla sordum. New York'ta böyle bir şeyin var olduğunu bile bilmiyordum.

"Evet." Arabayı kapatıyor ve iniyoruz. Onu aracın arkasına kadar takip ediyorum, orada bagajı açıp iki çim sandalye ve yiyecek ve içeceklerle dolu olduğunu tahmin ettiğim bir soğutucu çıkarıyor. Beni yemeğe, belki de sinemaya götürmesini bekliyordum ama bu çok düşünceli ve farklı.

"Akşam yemeği ve atıştırmalıklar getirdim," diyor sandalyelerimizi kurduktan sonra. "Ne sevdiğinden emin değildim, o yüzden çeşit çeşit getirdim."

"Hangi film oynuyor?" Reklamlar başladığında soruyorum.

"Pretty Woman."

Yüzüme yayılan sırıtışa engel olamıyorum. "Bu benim tüm zamanlardaki favorilerimden biri. Yıllardır izlememiştım."

Brody bir sürü parmak yiyecek, bir şişe şarap ve birkaç şişe su getiriyor ve filmi yiyerek, içerek ve usulca konuşarak geçiriyoruz. Film hatırladığım kadar iyi ve şirketi de mükemmel. Jenerik döndüğünde, gecenin bitmemiş olmasını diliyorum.

Brody sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi, "Yürüyüşe çıkabiliriz diye düşünüyordum," diyor.

"Bu hoşuma giderdi."

Toplanıp yola çıkıyoruz ve Brody bizi su kenarındaki bir parka götürüyor. Yürürken elimi tutuyor ve bu jest karşısında karnım sıkışıyor - bu bana her dokunduğunda olan bir şey. Onun ne kadar haklı olduğunu düşünüyorum: bu şimdiye kadar çıktığım en iyi ilk randevu.

"Bana çocuklarından bahset," diyerek beni şoke etti. Gerçek şu ki, onları Heart's'ta sadece onu şok etmek için gündeme getirdim. Çocuk bombasını patlatırsam kaçacağını düşünmüştüm ama kaçmadı.

"Yaz için Florida'da kayınvalidemlerle birlikteler," dedim. "İlk defa benden uzaktalar. Daha bir hafta bile olmadı ama şimdiden onları deli gibi özlüyorum. İkizler, sekiz yaşındalar ve dördüncü sınıfa gidiyorlar. Miles Evie'den dört dakika büyük ve ağabeylik görevini ciddiye alıyor."

Brody güler. "Bunu seviyorum. Yıllar sonra erkek ve kız kardeşlerim gelene kadar tek çocuktum. Olivier on dört yaşında ve liseye başlamak . Teknolojiye çok meraklı ve şu anda bir oyun uygulaması üzerinde çalışıyor. Penelope sizin çocuklarınızla aynı yaşta ve çok kız gibi. Pembe ve ışıltılı her şeyi seviyor. Onların ağabeyi olmayı çok ciddiye alıyorum."

Onu ailesi hakkında konuşurken dinlerken, onları ne kadar sevdiğini ve onlara ne kadar taptığını hissedebiliyorum.

"İşle meşgulüm," diye devam ediyor, "ama haftada en az bir kez ailemle akşam yemeği yemeye çalışıyorum. Geçen günkü ikramlarınıza herkes bayıldı. Savy gelip yaptığınız her şeyi satın alırsa hiç şaşırmam."

"Ürünlerimi başka mağazalara satma konusunda söylediklerinizi düşünüyordum. Bana doğru yolu gösterebilir misiniz? Bu pislikler geçim kaynağımı elimden almaya çalışırken, belki de bir yedeğim olmalı diye düşünüyorum."

Brody başını sallar. "Size kesinlikle yardımcı olabilirim. Ofisimde buluşmak için bir gün ve saat belirleyebiliriz. Ne zaman-"

"Oh, hayır," diye kestim sözünü. "Sana param yetmez." Avantaj elde etmeye çalıştığımı düşünmesini istemediğim için gergin bir şekilde gülüyorum. "Eğer bana bir başlangıç noktası verebilirsen çok minnettar olurum."

"Sizi kira kontratınızdan çıkarmaya çalışan şirket size ne kadar teklif ediyor?"

"Yeniden başlamak için yeterli değil," diyorum dürüstçe. "New York'ta kiralar çok yükseldi. Ayda ödediğim para neredeyse utanç verici. Benim fiyat aralığımda başka bir yer asla bulamam. Yeterli olsa bile Heart's'a paha biçemezsiniz. Orası benim büyüdüğüm yer. Ailem beni istemediğinde, büyükannem ve büyükbabam beni yanlarına aldılar. Ben o kahvehanede büyüdüm. Kendimi güvende hissettiğim, sevdiğim ve pişirme tutkumu öğrendiğim yer. Aşçılık okuluna girdiğimi orada öğrendim. Pete'in evlenme teklif ettiği yer. Çocuklarımin ilk doğum günlerini orada kutladım."

Yüzümdeki taze gözyaşlarını siliyorum, bu adamın yanında sürekli duygusallaşmaktan nefret ediyorum. "Özür dilerim," diyorum ilk kez değil. "Biriyle çıkmak eğlenceli olmalı ama ben bunu eğlenceli olmaktan *çıkarıyorum*."

"Dur," diyor ve vücutlarımız aynı hizaya gelene kadar beni kendine doğru çekiyor. "Harika vakit geçiriyorum. Ve benimle konuşacak, bana içini dökecek kadar rahat hissetmene bayılıyorum. Çok fazla yüzeysel ilişkim oldu ama seninle yüzeyin ötesinde, daha derin bir şey görüyorum."

Gözleri benimkilerle kilitleniyor ve sonra yavaşça yüzümden aşağı kayarak dudaklarıma konuyor ve ne düşündüğünü biliyorum çünkü ben de aynı şeyi düşünüyorum. Beni öpmek istiyor. Ama öpmesi gerekip gerekmediğinden emin değil çünkü ben her yerdeyim ve bu bizim ilk randevumuz. Ve biri bana ilk buluşmada öpüşmenin sorun olup olmayacağını sorsaydı, hayır derdim, ama şimdi cevabım evet.

Düşüncelerimi okuyarak yine mırıldandı: "Seni gerçekten öpmek istiyorum."

"Öyleyse ," nefes veriyorum.

Gözleri tekrar benimkilere dikiliyor. "Emin misin?"

"Evet." Kalın kalın yutkunuyorum. "Beni öpmeni istiyorum."

İkinci kez söylemesine gerek yok. Ellerinden biri kalçamın kıvrımına iniyor ve diğeri yüzümün yan tarafını kavırıyor. Benden bir buçuk metre daha uzun, bu yüzden biraz eğiliyor ve sonra ağzı benimkiyle birleşiyor. Öpücük ilk başta nazikçe, dudakları dudaklarıma sürtünüyor.

Benimkini. Dili dışarı fırlıyor, alt dudağımın üzerinde yavaşça kayıyor ve sanırım beni tadıyor. Dudakları yumuşak ve güçlü olanın mükemmel bir karışımı ve dili ağzıma girdiğinde tadı tatlı, daha önce içtiğimiz kırmızı şarap gibi, tatlı olarak yediğimiz keklerin kremasıyla karışmış. Karnımda bir kez daha kelekler uçuşuyor ve hem ciyaklamak hem de ağlamak istiyorum çünkü keleklerin sadece kocam için olması gerekiyordu, ama şimdi oradalar, Brody için tekrar tekrar uçuşurlar.

Birkaç saniye nazıkçe öpüştükten sonra öpücüğü derinleştiriyor ve ellerim aramıza giriyor, gömleğinin önünü çekerek onu daha da yakınlaştırıyor, dilim de onunkine karışıyor. Eli yan tarafımdan kayarak yüzümün diğer tarafını kavlıyor ve ben Brody Fields olan her şeyin içinde kayboluyorum. Tadı, dokunuşu, ağızlarımızın birbirine karışması ve sanki tam bir uyum içindeymişiz gibi birbirimize karşı hareket etmesi.

Öpüşme sona erdiğinde usulca iç geçiriyor, ikimiz de nefesimizi tutarken alnı benimkine yaslanıyor. "Bu gece gerçekten iyi vakit geçirdim."

"Ben de öyle," diyorum ona, içimden gelerek. Lacey çıktığım ilk erkeğe şimdiden aşık olduğumu bilse heyecanlanmazdı. Ama elimde değil. O lanet yağ sineklerini ne kadar özlediğimi bunca yıl sonra tekrar hissedene kadar fark etmemiştim. Onu çok az tanıdığımı biliyorum, ama onu tanımak istiyorum. Onu öpmek, onunla konuşmak ve daha fazla randevuya çıkmak istiyorum.

Şimdi, umarım Brody de bunu ister.

ALTINCI BÖLÜM

BRODY

RANDEVULARI HIÇ CİDDİYE ALMADIM. ELBETTE, BİR SÜRÜ ama hiçbirini benim için iyi vakit geçirmekten öte bir anlam ifade etmedi. Ailem ve Hayden dışında kimse benim için bir şey ifade etmedi. On dört yaşımdayken babam Savy ile tanıştı ve ben ilk kez gerçek aşkı hissettim. Birinin sizi ilk sıraya koyduğunda ve denklemde kalbinizi düşündüğünde nasıl davrandığınızı gördüm. Annem beni seviyor ama sevgisi hep yersizdi. Parayı, statüyü ve çıktığı her erkeği ilk sıraya koyuyor. Şu anda bile dört numaralı kocasıyla Florida'da yaşıyor. Onu yıllardır görmedim ve o bunu sorun etmiyor.

Ama Savannah Cartwright -şimdi Fields- farklıydı. O bana aşkın neye benzediğini gösteren ilk kadındı. Kalbimi verdiğim ilk kadındı ve her zaman beni ilk sıraya koyarak kalbimi güvende tuttu. Onun babamı ve beni, daha sonra da erkek ve kız kardeşlerimi koşulsuz ve özverili bir şekilde sevmesini izledim. Kendime, Savy'nin bize verdiğinden daha az bir sevgiye asla razı olmayacağımı söyledim.

Evet, birileriyle çıktım ama bunu hiç ciddiye almadım çünkü tanıştığım hiçbir kadın beni Savy'nin babamı, kardeşlerimi ve beni sevdiği gibi sevebileceğine dair bir izlenim vermedi. Ta ki şimdiye kadar.

Yarın arayacağıma söz vererek onu kapısının önüne bıraktım. Bu iki gün önceydi ve onu aklımdan çıkaramıyorum. Randevumuz mükemmeldi, sohbetimiz akıp gitti, öpüşmemiz akıllara durgunluk verdi ve aramızdaki kimya alışılmışın dışındaydı. Ne yazık ki, onun aynı şeyi hissettiğini sanmıyorum. Çünkü onu aradığımda ve mesaj attığımda hiç cevap vermedi.

"Hala ondan haber alamadın mı?" Hayden karşımdaki masada oturmuş, takım elbisesini giymiş ve elinde espressosuyla soruyor.

"Hayır." Beni rahatsız ediyormuş gibi telefonu masanın üzerine bırakıyorum. "Yeniden müttefikim orada bir şey olduğunu düşündü." Omuz silkip geçiştiriyorum. "Oh iyi, bir tane daha toz ısırdı."

"Onu daha sonra göreceğim," diyor arkasına yaslanarak. "Onun için daha iyi bir teklifin yanı sıra kiralayabileceği ve fırını taşıyabileceği uygun vitrinlerin bir listesini hazırladım."

"Bunu kabul etmez. O fırın onun için her şey demek. Onu elinden almaya çalışan *pisliklerle* ilgili her şeyi anlattı bana." Bunun sadece bir iş olduğunu ve Bree'nin benimle hiçbir şey yapmak istemediğini bilmeme rağmen ona ters ters bakıyorum. O aramızdaki bağı hissetmemiş olabilir ama ben hissettim ve her ne kadar aramızda bir bağ olmadığı açık olsa da, onu dinledikten sonra Shea'nın ona yapmaya çalıştığı şeyden nefret ediyorum.

"Hey, dostum." Ellerini kaldırdı. "Bu sadece iş."

"Gerçekten oraya , her şeyi ayırabileceğini ve bunu yapabileceğini, ondan büyükannesi ve büyükbabasından kalan tek şeyi, kendisini ve çocuklarını geçindiren işini bırakmasını isteyebileceğini mi ?"

"Çocukları mı var?" Kaşları birbirine çatılır.

"Evet, sekiz yaşında ikizler. Bir erkek ve bir kız." "Huh," dedi, düşünceli görünüyordu.

"Ne?"

"Sadece bunu öğrenmenin itici olacağını düşünmüştüm, ama nedense bunu tamamen görebiliyorum ve bu onu daha da ateşli yapıyor."

Saçmalamak istiyorum ama onu ilk o buldu ve ne demek istediğini çok iyi biliyorum. Kahvehanesi olan bekâr bir anneden etkileneceğimi hiç düşünmezdim ama etkilendim... Hem de çok.

", gitmem gerek," diyor. "Ofise giderken oraya da uğrayacağım. Eğer her şey planlandığı gibi giderse, ben ayrılana evraklar imzalanmış olacak ve kızın cebine biraz para girecek. Sonra da Shea Gayrimenkul Yatırımları'nın yeni CEO'su olarak atanma yolunda ilerleyeceğim. Babam sonunda emekli olacak ve beni rahat bırakacak."

YEDİNCİ BÖLÜM

AUBREE

"CİDDEN YİNE TELEFONUNU MU KONTROL EDİYORSUN?"

Telefonumu önlüğümün cebine geri koyuyorum ve Lacey'nin bakışlarından kaçıyorum. "Çocuklar mesaj atmış mı diye bakıyordum." Yalan. Brody mesaj atmış mı ya da aramış mı diye kontrol ediyordum. Aramadı. Buluşmamızın üzerinden iki gün geçti ve ondan haber alamadım. Aramadığı için benim kadar üzülmemeliydim ama gerçekten bir şeyler olduğunu düşünmüştüm. Görünüşe göre, deneyim eksikliğim işaretleri yanlış okuduğum anlamına geliyor ve ben bir şeyler hissederken, belli ki o hissetmedi.

Zil çalıyor ve kafamı kaldırdığımda birkaç gün önceki adamın karşımda durduğunu görüyorum. Yine özel dikim bir takım elbise giymiş ve bir elinde evrak çantası taşıyor. Kahverengi saçları dağınık ve yüzü birkaç gündür tıraş olmamış gibi görünüyor. Buraya en son geldiği zamanki kadar yakışıklı - bana çıkma teklif ettiği ve benim onu geri çevirdiğim zamanki kadar - sadece şu anda yeşil gözleri sıcaklıkla dolmak yerine herhangi bir duygudan yoksun.

"Tekrar hoş geldiniz," diyorum. "Sana ne getireyim? Kek için muhtemelen çok erken," diye şaka yapıyorum. "Ama portakallı yaban mersinli kek yaptım, söylemem gerekirse, tadına doyum olmuyor."

Konuşmak için ağzını açıyor, sonra kapatıyor. Aç. Kapatıyor. Başını sallayıp kıkırdamadan önce bunu birkaç kez yapıyor, sonra da nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum.

"Evet, üzgünüm," diyor. "Bir kahve ve kek alayım lütfen."

"Elbette." Lacey içkisini ve Caro-

Line, bu sabah çalışan üniversite öğrencisi, kekini alıyor.

Parasını ödedi, ben de ona içkisini ve yemeğini verdim. Ama uzaklaşmak yerine, "Benimle ye." dedi.

"Ne?"

"Henüz çok meşgul görünmüyorsunuz. Bir kahve ve ölmeye değer keklerden birini alıp benimle oturmaya ne dersin?"

Sabahın erken saatleri ile geç saatleri arasında olduğumuz için, "Tamam, bana bir dakika ver." dedim.

"Tabii, sana bir koltuk ayırayım." Şakacı bir şekilde göz kırpmıyor ve bu hareket beni tam bacaklarımın arasından vuruyor. Tanrım, sanki bir set açılmış ve su o kadar hızlı akıyor ki, yeterince hızlı kapatamıyorum.

Adam uzaklaştıktan sonra Lacey, "Kesinlikle sana tekrar çıkma teklif edecek," diyor.

"Ve?"

"Ve evet demelisin! Çok seksi ve belli ki senden hoşlanıyor."

"Brody ne olacak?" Tıslıyorum. "Bu hile yapmak gibi değil mi?" Hayden'ın bir masada gelişigüzel oturduğu ve gözlerindeki merakla beni izlediği yere bakıyorum.

"Onunla bir kez çıktın," diye mırıldanıyor Lacey, dikkatimi tekrar ona vermemi zorlayarak. "Ve o aramadı bile."

"Biliyorum." İç çektim. "Ama beni öptü."

"Bu bir evlilik teklifi sayılmaz," diye kestirip atıyor.

Evlilikten bahsedilince irkilmeme engel olamıyorum. "Bir daha asla evlenmeyeceğim."

Lacey'nin yüzü yumuşar. "Demek istediğim, eğer seni kilitlemek isteseydi, arar ya da mesaj atardı. Ama aramadı. Kendini ortaya koymanın ve sahada oynamanın yanlış bir tarafı yok. Sen genç ve bekar bir kadınsın. Eğer o adam sana çıkma teklif ederse" -Hayden'e doğru başını sallıyor- "evet de."

"Bunu düşüneceğim," diye mırıldanıyorum. "Ama onu zaten bir kez geri çevirdim. Tekrar soracağından şüpheliyim."

Lacey başını sallar. "Bir gün ne kadar güzel olduğunu göreceksin. Peter senin bir tanrıça olduğunu düşünüyordu. Diğer erkeklerin de aynı şekilde hissedeceğine inanmanın neden bu kadar zor olduğunu anlamıyorum."

"Pete de bana gençken, sıskayken ve anne olmadan önce aşık oldu."

"Ve şimdi, yetişkin bir kadınsın, en mükemmel kıvrımlarla dolu bir vücudun var ve iki harika çocuğun var."

Buna itiraz edemeyeceğime göre, güvensizliğimi bir kenara itip Hayden'a katılabilmek için kahvemi ve kekimi alıyorum.

"Bunun için üzgünüm," diyorum ona. "Lacey ile birkaç şeyin üzerinden geçmemiz gerekti."

"Endişelenme," diyor seksi, rahat bir gülümsemeyle. "Bu kek çok lezzetli." Küçük bir parça koparıp ağzına atıyor, sonra da kahvesinden bir yudum içiyor. Bakışlarım adam elmasına gidiyor, yutkunurken nasıl sallandığını izliyorum. Bir an için dudaklarımı oraya yerleştirmenin ve hareket ettiğini hissetmenin nasıl bir şey olacağını merak ediyorum.

Vay ! Neyim var benim böyle?

Sanki çılgın düşüncelerimi duyabiliyormuş gibi, zümrüt gözleri benimkilerle buluşuyor, şimdi burayı ateşe vermeye yetecek bir sıcaklıkla dolu.

Öne doğru eğiliyor, gözleri benimkilerden ayrılmıyor. "Benimle çık," diyor. "Daha önce hayır dediğini biliyorum ama tek istediğim bir randevu. Sana iyi vakit geçirtmek için bir şans." Dikkati kısa bir süre dudaklarıma, sonra tekrar gözlerime kayıyor. "Ve bence iyi vakit geçirebiliriz."

Bacaklarımın arasındaki bölge geriliyor ve yerimde kıpırdamamak için kendimi zor tutuyorum. "Tamam," diyorum kendimi sorgulamadan önce. "Bir randevu."

Yavaş, baştan çıkarıcı bir gülümseme dudaklarının kenarlarında kıvrılıyor. "Bu gece." "Bu gece mi?" Ciyak ciyak bağıriyorum.

"Evet, bu gece. Fikrini değiştirecek zamanın olmadan önce."

Bir kahkaha attım ve başımı salladım. "Tamam, bu gece."

Çantasından bir kalem çıkardı ve peçetesiyle birlikte bana uzattı. "Numaranı yaz, detayları sonra sana mesaj ."

İstediğini yapıyorum, sonra da ona geri veriyorum. "İşe dönsem iyi olacak," diyorum, sabahın geç saatlerinin başladığını fark ederek.

"Kek çok lezzetliydi" diyor, ikimiz de ayakta dururken yiyecek ve içeceklerini topluyor. "Tatlı ve mükemmel bir ekşi karışımı." Bana doğru bir adım atıyor ve ben onun kokusunu alıyorum - ılık ve biraz baharatlı, kışın ortasında şöminenin önünde otururken battaniyeye sarılmış olmak gibi. "Bu gece görüşürüz," mırıldanıyor, eğilip yanağımdan öpüyor. Sadece hızlı bir öpücük yerine, dudakları tenimi ısıtarak oyalanıyor ve o lanet olası trai- tor kelebekler ortaya çıkıyor.

Tanrım! Bu tekrar olamaz.

"İyi günler," diyor geri çekilip gözleri benimkilerle buluştuğunda. "Akşam görüşürüz."

"Vay anasını," diyor Lacey o gittikten sonra. "Söylenen hiçbir şeyi duyamadım ama gözlerindeki bakış... ve gitmeden önce yanağını öpüşü." Kendini dramatik bir şekilde yelpazeliyor.

"Bir de bana sor. Bu geceki randevumuzdan önce B.O.B. ile vakit geçirmem gerekecek, böylece onun kemiklerini kırma riskini almam," diye mırıldanıyorum, pille çalışan erkek arkadaşımı kastederek.

Lacey bir kahkaha atıyor. "B.O.B.'u unut. Senin sevişmeye ihtiyacın var ve bu seksi adamla olursa daha da iyi olur."

"İlk buluşmada kimseyle yatmam. Brody'nin beni öpmesine izin verdim ve bak nereye gitti... hiçbir yere. Bu sefer öpücüğü hak etmesini sağlayacağım. Ve eğer benimle yatmak istiyorsa, daha fazlasını istediğini kanıtlaması gerekecek."

"Daha çok... evlilik gibi mi?"

"Hayır," diye . "Daha ... Bilmiyorum! Sadece daha fazla."

Pencereden dışarı bakıyorum, vücudumun önce Brody'ye sonra da Hayden'a nasıl tepki verdiğini düşünüyorum. "Sanırım bende bir sorun var."

"Neden?" Lacey endişeyle sorar.

"Pete bende kelekler uçşturan tek erkekti. Kim olursa olsun, ne kadar çekici ya da yakışıklı olursa olsun, ondan başka hiç kimse keleklerin karnıma saldırmasına neden olamazdı." Hayal kırıklığı içinde başımı sallıyorum. "Bu hiç mantıklı değil. Onların bir işaret olduğunu sanıyordum, sanki Pete'in doğru kişi olduğu anlamına geliyordu."

"Brody ve Hayden'la konuşmak seni heyecanlandırmadığı için mi endişeleniyorsun?"

"Hayır, endişeliyim çünkü Brody ile birkaç kez ve sonra Hayden ile tekrar ortaya çıktılar."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

AUBREE

BUZZZZZ

"Alo?"

"Hey, benim, Hayden."

"Hey! Hemen geliyorum."

Brody'nin kalkmasına izin için, bu sefer Hayden'la alt katta buluşacağım. Brody ile randevumda her ne olduysa düşündüğüm kadar iyi gitmediği açık, bu yüzden tam tersini yapıyorum. İçimi dökmek, çocuklarımdan ve kahveden bahsetmek yerine, hafif ve eğlenceli tutacağım. Ve onu Google'da aramak yerine, eski yöntemlerle tanıyacağım. Onun hakkında kendimi güvensiz hissetmeme neden olacak şeyleri araştırıp bulmak yerine bana kendini anlatmasına izin vereceğim. Pek de güvenli bir yol sayılmaz ama cehalet mutluluktur mantığıyla hareket edeceğim.

Bu akşam Hayden arayıp beni yemeğe götüreceğini söylediği için fırtına grisi bir maksi elbise giyiyorum. Kısa kollu ve neredeyse dizlerime kadar iniyor, timsah derisi desenli topuklu ayakkabılarla eşleştirilmiş. Saçlarım yine açık ama yüzümün etrafında bir taraftan örülmüş. Elbisemle uyumlu olması için gözlerime dumanlı bir görünüm ve dudaklarıma kan kırmızısı mat ruj sürdüm. Böyle giyinip makyaj yapmayalı uzun zaman olmuştu ve itiraf etmeliyim ki kendimi güzel ve gerçek bir yetişkin gibi hissediyorum.

Asansörden indiğimde Hayden beni bekliyordu. Artık takım elbise giymiyor ama çizgili, siyah düğmeli bir bluz, Brody'ye taş çıkartacak şekilde kolları ön kollarına kadar kıvrılmış ve ona uygun siyah bir pantolon giymiş. Ama Brody'farklı olarak Hayden'ın kollarında mürekkep var ve bu da ona daha çok kötü çocuk havası veriyor.

Ona doğru yürümemi izlerken gözleri ilgiyle parlıyor ve dürüst olmak gerekirse hayatımda hiç bu kadar seksi hissetmemiştim. Belki kıvrımlıyım ve belki de çocuklarım olduğundan beri biraz kilo aldım, ama Brody'nin sözleri ve Hayden'ın bana bakışı arasında, ikisinin de beni çekici bulduğu açık. Yani Brody'yle yürümedi... Lacey haklı, genç ve bekârim ve bu şekilde davranmamın zamanı geldi. İyi eğlenceler.

"Muhteşem görünüyorsun," diyor Hayden, eğilip yanağıma yumuşak bir öpücük kondurarak. "Aç mısın?" diye fısıldıyor kulağıma, sorusunun çift anlamlı olup olmadığını merak ediyorum.

"Açlıktan
ölüyorum," dedim
ona. "Mükemmel."

Bana bekleyen bir SUV'a kadar eşlik ediyor, arka kapıyı açıyor ve peşimden içeri giriyor. Önde bir şoför var ve biz biner binmez gideceğimiz yere doğru yola çıkıyor.

"Günün geri kalanı nasıldı?" Hayden sohbet eder gibi soruyor.

"İyi idi. Meşguldüm. İnsanlar kafein ve şekeri seviyor."

Gülüyor. "Onları suçlamıyorum. Senin kahveni içtikten sonra evdeki zulamın tadı bok gibi geliyor."

"Sanırım daha sık gelmen gerekecek," diyorum, kolay flörtüm karşısında şok olmuş bir halde.

"Sanırım yapacağım."

Restorana gidişimiz hızlı oldu ve vardığımızda Hayden elimi tutup bizi içeri götürdü. Restoranın adı Lush ve burada son derece popüler olduğu için adını duymuş olsam da hiç gitmedim. Birincisi, param yetmezdi, ikincisi de çocuklarınızı götürebileceğiniz bir yer değildi.

"Bay-"

"Lütfen, bana Hayden de," diyor o sözünü bitiremeden. "İki kişilik."

"Bu taraftan," diyor ev sahibesi ve bizi dışarıdaki terasta bulunan bir masaya götürüyor. Dışarıda sadece biz olduğumuz için, üzerimizde çalan hafif müzik dışında burası özel ve sessiz.

"Vay canına," diye nefes alıyorum, şehre bakarken. Batan güneş nefes kesici bir manzara sunuyor. "Hayatım boyunca burada yaşadım ve bazen şehrin ne kadar güzel olabileceğini unutuyorum."

"Katılıyorum," diyor Hayden. "Ezberlemeye değer bir manzara." Ama o bunları söylerken gözleri benden hiç ayrılmıyor.

"Bana bir şans verdiğiniz için teşekkür ederim" diyor.

"Seninle çıkmak istemediğimden değildi," diye itiraf ediyorum.
"Sadece çıkmaya hazır olup olmadığımdan emin değildim."

"Ve şimdi öyle misin?"

"Evet, öyleyim."

"Güzel," diyor başını sallayarak.

Menüyü inceleyip içkilerimizi ve mezelerimizi sipariş ettikten sonra, "Bana kendinden bahset" diyor.

Brody'ye yaptığım gibi onu da korkutmak istemediğim için yüzeyde kalıyorum. "Bildığınız gibi bir kahvehanem ve fırınım var. Büyükbabam ve büyükbabam öldükten sonra bana miras kaldı. Fırıncılık benim tutkum, kahve ise bağımlılığım." Şakacı bir şekilde göz kırpmıyorum ve o da kıkırdıyor.

"Bağımlı olmak için daha kötü şeyler de var."

"Doğru. Peki ya siz? Senin tutkuların neler?"

Hafifçe ırkılıyor ve bu o kadar hızlı oluyor ki onu izlemesem göremeyecektim. "İş, çoğunlukla. Babam için çalışıyorum. Yüksek beklentileri var, bu yüzden zamanımın çoğunu onlara ulaşmaya çalışarak geçiriyorum."

"Kulağa pek eğlenceli gelmiyor," diyorum dürüstçe.

"Hayır, pek sayılmaz ama yaptığım işi seviyorum. Bir gün görevi devralmayı umuyorum ve her şeyi değiştireceğim, böylece çalışmak için daha iyi bir yer olacak. Çalışmak için daha iyi bir patron olacağım."

"Kulağa iyi bir plan gibi geliyor."

"Peki o bağımlılık yaratan kekleri ve fincan kekleri pişirmediğiniz zamanlarda ne yapıyorsunuz?"

"Vaktim olduğunda kitap okumayı ve köpük banyosu yapmayı seviyorum. Şarap tadımlarına gitmekten büyük keyif alıyorum. Bir gün, şu turlardan birine katılmayı çok isterim. Bilirsiniz, size nasıl yapıldığını gösterdikleri turlardan."

"Ve bütün üzümün üzerine mi basıyorsun?" Hayden beni güldürerek ekliyor.

"Evet! Bu çok havalı olurdu."

"Başka ne olabilir?"

"Hava müsait olduğunda plaja gitmeyi seviyorum ve yağmurlu günlerde yemek pişirip yeni tarifler denemekten hoşlanıyorum. Çocuklarım-" Cümlemin ortasında duruyorum, az önce ne söylediğimi çok geç fark ediyorum. Nasıl geri adım atacağımı düşünmeye çalışıyorum ama aptal gibi görünmeden bunu yapmam mümkün değil.

"Çocukların ne zaman..." diye soruyor. "mı var?"

"Evet." Boğazımı temizliyorum. "İki tane var."

"Onlardan daha önce bahsetmemenizin bir nedeni var mı?"

"Gerçek mi?" Başını salladığında devam ediyorum. "Geçenlerde bir randevuya çıktım ve bence iyi geçti, aslında iyiden de iyiydi." Çıktığım adama bunu söylediğim için kendimi kötü hissederek utanıyorum. "Ama daha sonra hiç aramadı, bu yüzden randevunun nasıl geçtiğini gözden geçirdiğimde, belki de çok hızlı bir şekilde çok derine indiğimi ve onu korkuttuğumu düşündüm. Bu yüzden bu gece daha az derin ve daha kaygısız olmaya çalışıyordum. Ama gerçek şu ki, benim hayatım biraz derin. Ben dul ve bekâr bir anneyim. Yaklaşık beş yıl önce kocamı, kısa bir süre sonra da büyükannemi kaybettim ve şimdi sekiz yaşındaki ikizlerimi tek başıma büyütüyorum. Bu haftaya kadar, kocam öldüğünden beri sadece bir kez çıktım ve o da korkunçtu, hiç çıkmak istemememe neden oldu... Ve işte yine başlıyorum," diye homurdanıyorum, "tüm hayatım boyunca kelime kustum."

Nefes almak için konuşmayı bıraktım ve ayrıca bir şey olup olmadığını görmek için "Seni tanımak güzeldi ama gitmeliyim" demek istiyor. Ama ona baktığımda, usulca gülümsüyor.

"İlk olarak, kısa randevu listenizde olmaktan onur duyuyorum. İkincisi, çocukların da dahil olmak üzere senin hakkında her şeyi bilmek istiyorum. Sizi gerçekten tanımak, sizinle vakit geçirmek, sizinle bir *gelecek* kurmak isteyen her erkek, çocuk sahibi olmanızı sorun etmeyecek ve üçünüzün bir paket anlaşma olduğunu anlayacaktır. Ve eğer bunu anlamıyorsa, zamanınızı harcamaya değmez."

Sonunda rahatlayarak bir iç çekiyorum. "Teşekkür ederim. Sanırım bunu duymaya ihtiyacım vardı. Çocuklarım benim hayatım. Yaz boyunca kayınvalidemlerle birlikteler ve onları eve geri götürmemek için her şeyimi harcıyorum." Hafifçe gülüyorum ve Hayden da bana katılıyor.

"?"

"Florida. Çocuklarım ve ben rahmetli kocamın ailesiyle çok yakınız. Geriye kalan tek ailemiz onlar. Onları tatil evlerine götürdüler. Sahilde, bir iskelenin yanında yaşıyorlar ve bir tekneleri var. Çocuklarım tuzlu su cennetinde."

Yemeğimiz geliyor ve yerken konuşmaya devam ediyoruz. Hayden bana biraz ailesinden bahsediyor. Anne ve babası evli ama yakın değiller. Annesinin babasıyla kalmasının tek nedeninin finansal istikrar olduğuna inanıyor. Onunla birlikte çalışan bir ablası var ama ikisi de aynı pozisyon için yarıştıkları için yakın değiller. Evli ama çocuğu yok çünkü işiyle çok meşgul.

Tatlimızı bitirirken "Benim gerçek ailem en iyi arkadaşım ve ev arkadaşımdır" diyor. "Çocukluğumuzdan beri arkadaşız, sadece ayrı-

lise yıllarında ailem beni yatılı okula zorladığında ortaya çıktı."

"Kulağa korkunç geliyor."

"Öyleydi ama bizim ailede bu bir gelenektir. Babam gitti, kız kardeşim gitti, ben de tabii ki gittim. Döndüğümde babam kendi gittiği okula, Yale'e gitmemi istedi. Ama ben çizgiyi çektim ve NYU'ya gittim. Onur derecesiyle mezun oldum ve sonra doğrudan babamın yanında çalışmaya başladım."

"Görünüşe göre sen de en az kız kardeşin kadar işine bağlısın."

"Öyleydim," diyor basitçe, "ama son zamanlarda önceliklerim değişti,

ve kendimi daha fazlasını isterken buluyorum." Bu söz üzerine düşüncelerim Lacey ile daha önce yaptığım ve ona *daha fazlasını* istediğimi söylediğim konuşmaya geri dönüyor. Birlikte olduğum ikinci erkeğin erkek olması mümkün olabilir miydi? Bu düşünceyi kafamdan silkeliyorum. Hayır, bu delilik. Ben de Brody için böyle düşünmüştüm ve bak nasıl bitti.

Hayden ayağa kalkıyor ve elini uzatarak beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor. "Benimle dans eder misin?"

Elimi onunkine koyuyorum, o da beni yukarı çekiyor, böylece bedenlerimiz birbiriyle aynı hizaya geliyor. Ellerim göğsünden yukarı kayıyor ve boynunu sarıyor, onunkiler de yanlarımdan aşağı kayıyor ve belime yerleşiyor. kimya cızırdarken müzik eşliğinde sallanıyoruz. Başımı göğsüne yaslamayı düşünüyorum, kalp atışlarını duymak ve kokusunu almak istiyorum, ama gözleri benimkilerle kilitli kaldığında, bağlantıyı koparmayı kendime yediremiyorum.

"Seninle bütün gece dans edebilirim," diye mırıldanıyor, beni daha yakına çekerek. "Kollarımda mükemmel hissediyorsun." Bizi döndürüyor ve sırtım tuğla duvara çarpıyor. Eli saçlarımın arasına giriyor ve başımı geriye yatırıyor. "Bana seni öpebileceğimi söyle, Bree. Dudaklarının bir his olduğunu hissedebileceğimi, seni tadabileceğimi söyle..."

Nefesim kesiliyor ve başımı sallıyorum. İznimi sözlü olarak ifade etmek üzereydim, ama daha kelimeyi ağzımdan çıkaramadan Hayden'ın ağzı benimkinin üzerinde, dudakları benimkileri kandırıyor. Dili beni tatmak için dudaklarımın arasına giriyor ve ben de onu tatmak isteyerek dilini emdiğimde ağzımın içinde inliyor. Parmakları saç tellerimin etrafında neredeyse acı verecek kadar sıkılaştığında, vücudumdan geçip doğrudan merkezime doğru bir zap atıyor.

Öpüşmemiz ateşli, umutsuz bir hal alıyor. Ağızlarımız kaynaşıyor, dillerimiz birbiriyle düello ediyor. Ellerim Hayden'ın boynunda kilitleniyor ve bir eliyle beni ayaklarımdan kaldırıp duvara yaslıyor.

Bacaklarım beline dolanıyor ve kendimi onun sert vücuduna sürüyorum, daha fazlasını istiyorum... daha fazlasına ihtiyacım var.

Sonra öpüşmeyi kesiyor, gözleri benimkilerle buluşuyor. "Siktir, Bree. Tadının güzel olduğunu, daha da iyi hissettirdiğini biliyordum ama..." Başını sallıyor. "Yaptığın kekler kadar bağımlılık yapıyorsun."

Kahkahamın yükselmesine engel olamıyorum ve sonra onun kollarında olduğumu, sıcaklığının karnına süründüğünü fark ediyorum ve utanıyorum.

"Bunu yapma," diyor, alt tarafımı kavırıyor ve vücutlarımız daha yakın olsun diye beni duvara doğru itiyor. "Bana karşı utangaç olma, şimdi." Dudaklarımı usulca öpüyor ve karnımda kelekler uçuşuyor. "Bu öpücük çok ateşliydi bebeğim ve eğer daha az nazik bir erkek olsaydım, durmazdım. Ama seninle sadece bu geceyi istemiyorum. Yarını ve ertesi günü de istiyorum..."

"Daha fazla," diye nefes alıyorum. İşte yine o lanet kelime. Aynı anda hem heyecan verici hem de korkutucu olan. Hem arzuladığım hem de korktuğum şey.

"Evet, daha fazlasını istiyorum," diyor.

Anlayışla başımı sallıyorum ve bacaklarımı çözüyorum. Sessiz isteğimi okuyor ve beni yere bırakıyor. "I..." Kalın kalın yutkunuyorum. "Sana ne verebileceğimi bilmiyorum," diye dürüstçe itiraf ediyorum. Elbette, öpücük içimde bir şeyleri harekete geçirdi, kalbimi hızlandırdı, o meşhur keleklerin ortaya çıkmasına neden oldu ve bu gece B.O.B. ile bu öpücüğü düşünerek biraz zaman geçireceğimden hiç şüphem yok, ama birkaç gün önce Brody için de böyle hissetmişim. Daha önce Lacey'e daha fazlasını istediğimi söylemişim ama gerçek şu ki, hazır olup olmadığımdan ya da daha fazlasını yapabilecek durumda olup olmadığımdan emin değilim.

"Bu haftaya kadar dört yılı aşkın bir süredir kimseyle çıkmamıştım ve ondan önce de neredeyse on yıl boyunca kocamla birlikteydim ve o benim ilk gerçek erkek arkadaşımdı... ilk ve tek her şeyimdi. Kendimi ortaya koymak istiyorum ama işleri ağırdan almam gerekiyor."

Hayden başını sallıyor. "Sadece seni tanımak için bir şans istiyorum. İşlerin nereye gideceğini görmek. Ağırdan alabiliriz, taahhüt ya da bağlılık yok. Sıradan olsun."

Onun sözleriyle kendimi rahatlatırken buluyorum. "Kulağa hoş geliyor."

DOKUZUNCU BÖLÜM

BRODY

"HANGİ SEN?" KUCAĞIMDAN BAŞIMI KALDIRIP SORUYORUM-

Hayden yüzünde kocaman bir Cheshire kedisi sırtışıyla kapıdan içeri girerken.

"Bree ile Lush'ta akşam yemeğine."

Bu dikkatimi çekti. Dizüstü bilgisayarımı ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Siz orada ne yapıyordunuz? Kahve dükkanını devretmesini mi kutluyordunuz?"

Hayden, "Siktir git," diye takılıyor, gülümsemesi kayboluyor.

"Bekle bir saniye." Ayağa kalktım, aniden sinirlendim ve kıskandım, ama daha çok sinirlendim. "Bana bu gece Bree ile randevuya çıktığını mı söylüyorsun?"

"Peki ya yapsaydım?"

"O zaman sana hıyar derim çünkü bu işin sonunun iyi bitmeyeceğini çok iyi biliyorsun."

"Bir yolunu bulacağım," diyor sesindeki kararlılıkla.

Başımı sallıyorum ve odama gitmek için dizüstü bilgisayarımı alıyorum. Koridorun yarısına gelmeden adım seslendi, ben de arkamı döndüm.

"Ne olursa olsun, aramalarınızı ve mesajlarınızı aldığını sanmıyorum."

Kaşlarımı çattım.

"Bu gece senden bahsetti. Adını söylemedi ama seni kastettiğini biliyordum. Bir randevuya çıktığı ve anlaştığını düşündüğü adamın onu hiç aramadığını söyledi. Ona kendisiyle ilgili sorular sorduğumda, hafif tutmaya ve çocuklarından bahsetmemeye çalıştı ama

Kaydı ve ona neden saklamaya çalıştığını sorduğumda, hiç aramadığın için seninle işlerin çok çabuk sarpa sardığını düşündüğünü, bu yüzden benimle aynı hatayı yapmamaya çalıştığını söyledi."

"Bu hiç mantıklı değil." Aradım ve mesaj attım ama cevap vermedi. "Bunu bana neden anlatıyorsun?" diye sordum. "Belli ki ondan hoşlanıyorsun ve artık bildiğime göre Heart's'a gidip onunla konuşacağımı da biliyorsun."

Başını salladı. "Evet, biliyorum." İç geçirir. "Ondan gerçekten hoşlanıyorum ama onun da senden hoşlandığı konuşma tarzından belliydi. Evet, onu istiyorum ve bu gece inanılmazdı. Rüya gibi öpüşüyor. Çok tatlı ve seksi."

"Evet, biliyorum," diye katılıyorum. "Bana cevap vermemesi önemli bir şey değilmiş gibi davranmaya çalıştım ama gerçek şu ki, onu aklımdan çıkaramadım. Heart's'a gidip ona neyin yanlış gittiğini sormamak için kendimi zor tuttum çünkü gerçekten her şeyin mükemmel gittiğini düşünüyordum."

"Anlıyorum," diyor Hayden. "Ve bana rahmetli kocasından bahsettiğini duyduktan sonra, kalbini vereceği bir sonraki adam olmak için her şeyimi verirdim, ama kalbini bana vermeyi seçmesini istiyorum. Aşık olduğu adama vermesini ve eğer o adam sensen, seni seçmemesinin tek nedeninin bir iletişimsizlik olduğunu bilerek yaşayamam."

"Yani oraya gidip ona başka bir randevu teklif etmemde bir sakınca görmüyor musun?"

"Evet. Ona ağırdan alacağımızı söyledim. Yıllardır aynı adamla birlikteydi, bu yüzden birileriyle çıkmaya ihtiyacı var. Dışarı çıkıp kendini bulmayı, birlikte olmak istediği adamı bulmayı hak ediyor."

"Peki ya bensem?"

"O zaman senin adına mutlu olacağım." Omuz silkiyor. "Ama o ben olabilirim."

"Ta ki senin ondan kahvehanesini çalmaya çalıştığını öğrenene kadar," diyorum şakayla karışık ama aynı zamanda ciddi bir şekilde. "O zaman onun için orada olacağım." Ortamı yumuşatmak için şakacı bir şekilde göz kırpıyorum.

Hayden kıkırdar. "Peki ya başından beri bildiğini öğrendiğinde?"

"Hayır, o bokun benimle hiçbir ilgisi yok."

"Öyle değil mi? Bunu biliyorsun... bu da seni suçlu yapıyor."

"Peki, o zaman bildiklerimi ona anlatırım."

"Buna edemezsin," diye . "Bunu halledeceğimi söyledim."

"Baban onu o mülkten çıkarana kadar durmayacak."

"Eğer satmazsa, başka seçeneği yok. Sağlık merkezini inşa etmek için başka bir yer bulmamızın daha iyi olacağı konusunda onu ikna etmem gerekecek."

Vay anasını. Bu benim tanıdığım Hayden'a hiç benzemiyor. "Sen de onun gibi müttefiksin."

"Evet, biliyorum."

"Tamam." Başımı salladım. "Belki bunu başarabilirsin." Hayden bir şeyi kafasına koyduğunda çok kararlı ve inatçıdır. "Ama tanışmanızın tek nedeninin ailesinin elli yıllık işini satması için onu ikna etmeyi planlamanız olduğunu öğrendiğinde sinirleneceğini düşünmüyorsun değil mi?"

"Oda arkadaşı olduğumuzu öğrendiğinde bunun peşini bırakacağını mı sanıyorsun?" diye yaygara koparıyor.

"Hayır, deli gibi sürünmem gerekecek," diye itiraf ediyorum sırtarak. "Ama en azından onun hayatını tek başıma mahvetmeye çalışan adam ben değilim. Benim yerime seni seçmesine imkân yok."

"Sanırım bekleyip göreceğiz," diyor. "İyi olan kazansın."

"Oh, planlıyorum..." Çünkü ödül, onun lanet olası kalbi ve benim olmak için her türlü niyetim var.

"HEART'S'A HOŞ GELDİNİZ! NASIL ...?" BREE BUNU GÖRÜR GÖRMEZ

Hayden'ın söylediklerinin doğru olduğunu söylediğimde, sözleri kayboluyor ve gözleri ince yarıklara dönüşüyor. Her ne sebeple olursa olsun, onu aramadığımı ya da mesaj atmadığımı düşünüyor.

"Ne istiyorsun?" diye soruyor ve seksi kalçasını çıkarıp elini kalçasına atıyor.

"Sen."

"Belli ki hayır, yoksa arar ya da mesaj atardın."

"Ben yaptım." Telefonumu çıkarıp mesajlarımın cevapsız kaldığı başlığı açıyorum. "Ama cevap vermedin. Bu yüzden buradayım. Cevap vermemenin bir sebebi var mı? Yani, beni bir daha görmek istemediysen..."

"Yaptım," diyor başını sallayarak. "Yapmadığını sanıyordum. Senden tek bir mesaj ya da arama almadım. Yemin ederim." Telefonunu çıkardı. "Numaran ne?"

Ona veriyorum ve birkaç saniye sonra telefonum çalıyor. Sadece onun adı değil, bir rakam dışında neredeyse onunkiyle aynı olan bir numara çıkıyor. "Bu bir."

"Ha?"

"Son rakam. İki olduğunu sanmıştım." Telefonumu cebime koymadan önce rehberini açıp ona gösteriyorum. "Seninle iyi vakit geçirdim ve ertesi sabah tekrar çıkmak isteyip istemediğini öğrenmek için aradım. Cevap vermeyince sesli mesaj bıraktım. Daha sonra iki kez mesaj attım ama görünüşe göre seni ne aramışım ne de mesaj atmışım. Daha erken gelmeliydim ama bunun beni bir daha görmek istemediğini söylemenin bir yolu olduğunu düşündüm."

"Cevap verirdim," diyor. "Aramamanı beni bir daha görmek istemediğini söylemenin bir yolu olarak düşünmüştüm. İşlerin biraz... derinleştiğini biliyorum. İçimi döküyordum, sonra çocuk bombasını patlattım ve seni Google'da araştırdığımı söyledim. Ve bir an için, "vah bana" dedim..." Sinirli bir şekilde gülüyor. "Dürüst olmak gerekirse, canını kurtarmak için kaçtığın için seni suçlamazdım."

"Hiçbir yere kaçmıyorum," diyorum ona. "Sana doğru olmadığı sürece." Şakacı bir şekilde göz kırpmıyorum ve o da gülerek başını geriye atıyor.

"Yarın benimle çıkar mısın?" Onu bu gece dışarı çıkarabilirim ama yarın Cumartesi, yani yarın çıkarsam bütün günü onunla geçireceğim.

Sorum onu ayılttı. Dün gece Hayden'la çıktığını bilmesem benimle çıkmaya isteksiz olduğunu düşünürdüm ama onun bilmediğini bildiğim için suçluluk duygusunun farkındayım. İkimizden de hoşlanıyor.

"Çıkmıyoruz, değil mi?" diye soruyor, sonra yüzünü . "Sadece birbirimizi tanımaya çalışıyoruz, öyle mi?" Ahh, demek ikimizle de çıkmasını haklı çıkarmaya çalışıyor. Kahretsin, çok masum ve sevimli.

"Evet, sıradan."

"Tamam," diyor usulca gülümseyerek. "O zaman seninle çıkmayı çok isterim."

"Mükemmel. Seni 9'da alırım? Çok mu erken?"

"Hayır, ben sabah insanıyım. Belli bir şekilde mi giyinmeliyim?"

"Nasıl rahat ediyorsan öyle giyin. Biraz yürüyeceğiz."

Geçen geceki randevumuzda, bir şeyler denemeyi çok sevdiğinden bahsetmişti.

Farklı fırınlar ve ürünlerini başka işletmelere de koyabileceğini konuştuğumuzdan beri, bence mükemmel randevu çeşitli yerleri kontrol etmek olabilir.

"Kulağa hoş geliyor." Sırıttıyor, ikiz gamzeleri ortaya çıkıyor ve keşke işe gitmem gerekmeseydi de bütün günü ona bakarak geçirebilseydim diyorum. Ama yürütmem gereken bir işim olduğu için bir kahve ve kek aldıktan sonra ofise gidiyorum.

Sabahı bir sürü e-postayı gözden geçirerek, beni sinirlendiren bir müteahhitle uğraşarak ve Hayden ile ortak olduğumuz yeni kulüple ilgilenen mimarla bir toplantı yaparak geçirdim.

"Bay Fields," dedi asistanım, "öğle yemeğiniz ."

"Mükemmel. Geri getirebilirsiniz. Ben boşum."

"Toplantı nasıl geçti?" Hayden birkaç dakika sonra elinde öğle yemeğimizle kapıdan içeri giriyor. Ofisimin köşesinde duran masanın üzerine bırakıyor. "Hillary'ye bizim için geri getireceğimi söyledim, böylece öğle yemeğine çıkabilir." Ben e-postamı bitirip gönder tuşuna basarken o da kutularımızı dışarı çıkarıyor.

"Güzel." Dizüstü bilgisayarımı kapattım ve ona katılmak için masaya gittim. Birlikte birkaç proje üzerinde çalıştığımız için haftada birkaç kez birlikte öğle yemeği yemeye çalışıyoruz. "Her şey yolunda gidiyor ve büyük açılış planlandığı gibi yapılacak."

"Güzel," diyor ve yiyecek kutusunu açıp içine dalıyor. "Mevcut gelirimın yerine geçmesi için buradan gelecek gelire ihtiyacım olacak."

"Ne?" Ses tonu hafif, şaka yaptığını gösteriyor, ama alttan alta bir şey ciddi olduğunu da söylüyor.

"Bugün babamla buluştum ve sağlıklı yaşam merkezi için yeni bir bina bulmaya çalıştım. Hatta birkaç başka seçenekle hazırlıklı geldim. Bazıları şu anki binadan daha iyi. Ama o çok inatçı." Çatalıyla eriştesini mızraklıyor. "Ne yapacağımı bilmiyorum." Gözleri benimkilerle buluşuyor, sessizce tavsiye için yalvarıyor. Bree konusunda anlaşmazlığa düşsek de o benim en iyi arkadaşım, kardeşten daha yakın, bu yüzden onu her zaman ilk sıraya koyacağım.

"Benden ne istiyorsun?"

"Bilmiyorum." İç çekiyor. "Ben sadece... Ondan gerçekten hoşlanıyorum. Pazar günü çıkıyoruz."

Yumuşakça

gülüyorum. "Ne?"

"Yok bir ... Sadece, yarın dışarı çıkıyoruz."

Başını sallar ve kıkırdar. "Bu yüzden yarın yapamayacağını söylemiş olmalı."

"Evet, peki baban konusunda ne yapacaksın? Çünkü satın alınmayı kabul etmeyeceğini biliyorsun."

"Şimdilik bu işi sürdüreceğim. Eğer satmazsa, yapabileceğim bir şey yok. Sadece istediğini elde edemediği için kızgın."

"Bu, kız kardeşinin o pozisyonu alması anlamına gelebilir."

"Evet, bu yüzden gelire ihtiyacım olduğunu söyledim," diye kestirip atıyor. "Çünkü onun için çalışmamın imkanı yok. Pozisyonun doğrudan kafasına gitmesine izin verecektir." Sahte bir şekilde titriyor. "Gretchen için çalışmaktansa istifa etmeyi tercih ederim."

"Her zaman yanımda çalışabilirsin," diyorum ona, ilk kez söylemiyorum. Ailevi sorunları yeni bir şey değil, onu tanıdığımdan beri dinlediğim bir şey. Onlara neden katlandığını bilmiyorum, belki de kanıtlaması gereken bir şey varmış gibi hissediyordur, ki bu tam bir saçmalık çünkü işte kız kardeşi ve babasının toplamından bin kat daha iyi.

"Öyle mi? Bree beni seçtiğinde bu teklif hala masada olacak mı?"

Bir kahkaha attım. "Hey." Bana bakıyor. "Sen benim ömür boyu kardeşimsin. Hiçbir kadın aramıza giremeyecek, günlerce süren kıvrımları, büyüleyici mavi gözleri ve en mükemmel gamzeleri olan seksi kadınlar bile."

"Üniversitede o sunucuyu becerdiğimiz zamanı hatırlıyor musun? Adı neydi?"

Kimden bahsettiğini çok iyi biliyorum ama adını söyleyemem. "M ile başlıyordu sanırım."

"Belki," diyor, eğilip bana bakarak. "Sonra da bizim business class'taki diğer hatun."

"Lauren, sanırım."

"Lina," diye düzeltiyor.

"Kahretsin, hatırlayamıyorum. Bu çok uzun zaman önceydi."

Dudağını ağzına götürüyor, belli bir şey düşünüyor ve ben de tüm dikkatimi ona vermek için yemeyi bırakıyorum. "Ya Bree ikimizle de birlikte olmaya istekli olsaydı?"

Bir an için gözümde canlandırabiliyorum. Ben meme uçlarını emerken, klitorisine masaj yaparken o bana üstten biniyor. Hayden arkadan ona vuruyor, o tatlı kalçaları kavırıyor.

Bu bir kadını paylaştığımız ilk sefer olmayacaktı. Birinci sınıftayken işler ıırından ıkmişti ve bir şekilde, sık sık gittiğimiz yerel barda garsonla üçlü yapmıştık. O güne kadar yaşadığım en ateşli şeydi.

O geceden sonra -yaptığımız şey duyulunca- kadınlar ikimizi de istemek için neredeyse kapımızda sıraya girdiler. Birkaç kadınla birlikte olduktan sonra Hayden'a biseksüel olabileceğimi düşündüğümü söyledim. Kaçacağından korktum ama onun yerine tişörtünü kafasına geçirdi ve "Hadi öğrenelim" dedi. O gece, bir erkekle birlikte olmak iyi ve doğal hissettirse de, kadın bedenini erkeğe tercih ettiğimi öğrendim.

Mezun olduktan ve evimize taşındıktan sonra ikimiz de işle ve yetişkin olmakla meşgul olduk ve üçlü ilişkilerimiz durdu. Yıllar boyunca birkaç kadınla birlikte oldum ama hiçbirisi ilgimi çekmedi. Ta ki Bree'ye kadar.

"Bunu asla kabul etmez," diyorum ona. "Ayrıca, onunla daha fazlasını istiyorum.

Ateşli bir üçluden daha fazlasını. Onun kalbini istiyorum."

"Aynı," diyor, yemeğini ağzına atıyor ve konuyu kapatıyor.

ONUNCU BÖLÜM

AUBREE

"HEY, SEN!" SARILMAK İÇİN KOLLARIMI BRODY'NİN BOYNUNA DOLADIM. BU Cumartesi sabahı ve randevumuz için heyecanlıyım. Uzun zamandır ilk kez fırında olmayacağım ama Lacey her şeyin kontrol altında olduğuna söz verdi. Dün gece herhangi bir planım olmadığı için bugün ve yarın için her şeyi pişirdim, böylece yarın geceye ya da Pazartesi sabahına kadar başka bir şey pişirmek zorunda kalmayacağım.

Lacey sosyal hayatım canlandığından beri başka bir yarı zamanlı fırıncı tutmayı düşünmem gerektiğini söyledi ama ben henüz buna hazır değilim. Elbette, sürekli meşgulüz, ancak birkaç ay içinde tahliye edileceğiz ve bize yaşayacak bir yer bulmam gerekecek. Şu anda ödediğimden çok daha pahalı bir yerde, bu da sahip olduğum her ekstra kuruşu biriktirmem gerektiği anlamına geliyor.

"Mmm, kek gibi kokuyorsun," diye mırıldanıyor Brody, beni güldürerek.

"Çünkü dün gece yemek pişirdim ve bu sabah erkenden eşyaları yerleştirmek için içeri girdim. Yemin ederim, ne kadar duş alıp temizlenirsem temizleneyim, koku siniyor."

"Kek gibi kokman hoşuma gidiyor." Eğilip burnunu boynumda gezdiriyor ve vücuduma bir arzu dalgası gönderiyor. "Yine de neyi merak ettiğimi biliyorsun..." Kulağımın hemen altındaki hassas bölgeye yumuşak bir öpücük konduruyor. "Eğer *tadın* kek gibiyse."

"Zaten tadıma ," diye nefes alıyorum, randevumuzun sonundaki öpüşmemizi hatırlayarak.

"Evet, dudakların ama ben her yerinin tatlı olup olmadığını bilmek istiyorum."

Sözleri bacaklarımın arasındaki bölgenin sıkışmasına ve vücudumun her santimini hayal ettiğimde tenimin ısınmasına neden oluyor.

"Gitsek iyi olacak," diyorum, sesim kısık çıkıyor. İki erkekle çıkıyor olmam zaten yeterince karışık. İhtiyacım olan son şey bu karışıma seksi de eklemek.

Brody kıkırdıyor ama itiraz etmiyor, biz de yürüyerek yola çıkıyoruz. Bir şeyi kontrol etmek için telefonunu çıkarıyor ve sonra gideceğimiz yere kadar bize rehberlik ediyor. Yürürken konuşuyoruz ve birbirimizi tanıdıkça sohbetimizden keyif alıyorum. En sevdiğimiz yiyecek, içecek ve şarkılar gibi en sevdiğimiz konulara odaklanarak sohbeti hafif tutuyoruz. Ve pek çok ortak noktamız olduğunu görüyorum.

Shell's Bakery'ye vardığımızda Brody'ye şaşkın bir bakış attım.

"Fırınları kontrol etmekten hoşlandığınızı söylemişsiniz. Bu fırın Dışarıdaki distribütörlerden gelen ürünler. Düşünüyordum da bugün birkaç tanesine göz atabiliriz ve belki ürünlerinizin herhangi birinde ya da hepsinde satıldığını hayal edebilir misiniz diye bakabiliriz."

İtirafı boğazımın düğümlenmesine neden oldu. Anlaşmamızı düşündü, dış kaynak kullanan fırınları araştırdı ve birlikte kontrol edebilmemiz için bir gün planladı.

"Hey, eğer bu şey değilse," diye başlıyor, gözyaşlarımı üzgün olarak algılayarak.

"Hayır, öyle. Gözyaşlarının sebebi..." Sulu bir kahkaha atıyorum. "Seninle konuşmayı hafif tutmaya çalışıyorum ama sonunda hep derinlere iniyor."

"Derinlerle bir sorunum yok," diyor. "Konuş benimle."

"Son birkaç yıldır, çocuklarım, Lacey ve kayınvalidem olmasına rağmen, kendimi pek çok açıdan yalnız hissediyorum. Sanki her şeyi tek başıma yapmaya çalışıyormuşum ve çoğu gün iyi gidiyormuşum gibi hissediyordum ama diğer günler başarısız oluyormuşum gibi geliyordu. Ve sonra tüm bu şeyler binanın satılmasıyla ortaya çıktı." İçimi çekiyorum, kendimi toparlamak için bir an gözlerimi kapatıyorum, sonra tekrar açıp ona bakıyorum. "birinin olması gerçekten iyi hissettiriyor. Beni düşünmesi. Kendimi biraz daha az yalnız hissetmemi sağlıyor."

Brody kalçalarımın kıvrımlarını kavırıyor ve beni kendine doğru çekiyor. "Yalnız değilsin, Bree. Eğer beni içeri alırsan, burada olmayı çok isterim."

Dudaklarıma karnımdaki ateşi tutuşturan yumuşak bir öpücük konduruyor. "Şimdi gidip fırına bakmaya ne dersin? Bakalım senin şu bağımlılık yapan keklerinden istiyor mu?"

"VARDIK MI?" MİLYONUNCU KEZ SORUYORUM, AĞLAYARAK-
Çocuklarım gibi konuştuğumu fark ettiğimde. Ama kendimi savunmam gerekirse, Hayden bana hiçbir şey söylemiyor, en ufak bir ipucu bile vermiyor ve bir saatten fazladır konuşuyoruz.

"Yakında," diyor neşeli bir kahkaha atarak ve üst kısmını sıkıyor. Brody'nin Lambo'su lüks olmasa da onun kadar teknolojik ve güzel olan Porsche SUV'undayız.

"Dün iyi bir gün geçirdin mi?" diye sorarak yaklaşmaya çalışıyor. Aklıma Brody ve birlikte geçirdiğimiz gün geliyor. Bir düzine pastaneye uğradık, her biri hakkında notlar aldık ve karar verebilmem için bilgi topladık. Her bir yeri kontrol etmek ve benimkiyle karşılaştırmak eğlenceliydi. Hatta Heart's'ta uygulamak istediğim birkaç fikir bile edindim.

Daha sonra, ikimiz yediğimiz kahve ve ikramlardan dolayı tok ve dinç olduğumuzda, parkta yürüyüşe çıktık ve ortadaki gölde oturup sohbet etmek için durduk. Eğlenceli ve dinlendirici bir günün ardından, Brody beni kapıya kadar geçirdiğinde randevunun bitmesini istemiyordum. Hayden'ı arayıp iptal etmeyi düşündüm çünkü Brody'den kadar hoşlanıyordum ama numarayı çevirmeye çalıştığımda yapamadım. Bu sabah geldiğinde, iptal etmediğim için rahatlamıştım çünkü Brody'den hoşlansam da Hayden'dan da hoşlanıyorum.

Bu düşünce midemi bulandırıyor. Aynı anda birden fazla erkekle hiç çıkmamıştım ve şu anda bunu yapıyor olmaktan nefret ediyorum. Bir noktada birini seçmem gerekecek ama ikisini de bir kenara itmeyi düşünemiyorum.

"Bree?" Hayden beni düşüncelerimden kopararak "Bree" dedi. "Ha?"

Kıkırdıyor. "Dün gününün nasıl geçtiğini sordum."

"Ah, doğru." Kalın kalın yutkunuyorum. "İyiymiş. Üretkendi." İşte... tamamen doğru değil, ama tam olarak yalan da değil.

"Peki ya seninki?" Dikkati tekrar ona odaklayarak soruyorum.

"İyiymiş. Günümü işimi hallederek geçirdim."

Brookstone Vineyard and Winery yazan büyük bir ahşap tabela görüyorum ve nefesim kesiliyor.

"Şaraphane mi?" Çığlık atıyorum. "Şarap tadımına mı gidiyoruz?"

"Sadece bir tadım değil," diyor yüzlerce, hatta binlerce dönümlük üzüm bağlarının çevrelediği toprak yolda ilerlerken. "Bağları gezeceğiz, nasıl yapıldığını öğreneceğiz, sonra da kendi şarabımızı yapacağız. Sonra da öğle yemeğinde şarap tadımı yapacağız."

"Stahhhhpp!" Kollarımı boynuna doluyorum ve yanağına bir öpücük konduruyorum. "Bu harika!" Geri çekiliyorum ve usulca gülümseyen Hayden'a bakıyorum. Yemekte ona şarap tadımlarına gitmeyi çok sevdiğimi ve bir gün tura çıkmayı çok istediğimi söyledim ve o da beni dinledi. *Tıpkı Brody'nin dinlediği gibi.* Hayden'la çıkarken Brody'nin aklıma gelmesini engellemek için başımı sallıyorum.

Boğazımı temizledikten ve suçluluk duygusunu bastırmaya çalışıp başaramadıktan sonra ona "Teşekkür ederim," diyorum.

Vardığımızda bizi karşılıyorlar ve ardından üzüm bağlarında bir tura çıkarıyorlar. Daha sonra üzümlerimizi seçiyoruz ve çıplak ayakla üzümleri eziyoruz! Bu çok eğlenceli ve Hayden benim sormama ya da yalvarmam gerek kalmadan isteyerek katılınca çok şaşıyorum. Üzümlerimiz ezildikten sonra ayaklarımızı yıkıyoruz ve Hayden beni ahır duvarının kenarına kaldırıp nefes nefese kalana kadar öpüyor. Kurulanmayı bitirip öğle yemeğine gidebilmek için ayrılmak zorunda kalıyoruz. Arabayı Hayden kullandığı için her şaraptan sadece bir yudum alıyor ve uzmanlık testini bana bırakıyor.

"Çocukların nasıl?" diye soruyor biz yemek yerken.

"İyiler. Miles bir balık yakaladı ve kayınpederim Stephen ona bunu pişirebileceklerini söyledi. Tabii çocuklarım daha önce hiç balık yemedi..." Gözlerimi deviriyorum ve Hayden kıkırdıyor.

"Nasıl gitti?"

"Miles, yakaladığı bir sonraki balığı bırakacağını, çünkü tadı bu kadar iğrenç olan bir şeyi öldürmenin israf olduğunu söyledi." Telefonumu çıkarıp Beatrice'in gönderdiği resimleri ona gösteriyorum, sıkılıp sıkılmadığını görmek için bakıyorum ama her resimde yorum yapıyor ve sorular soruyor.

"Evie tıpkı sana benziyor," diyor, kızımın sevimli pembe pijamalar giymiş ve elinde ona tıpatıp benzeyen bir oyuncak bebek tuttuğu fotoğrafı kaydırduğımda. Görünüşe göre, benzer özelliklere sahip bir bebek satın alabileceğiniz bir mağaza var ve Evie'ninki ikizine benziyor.

"Gözleri babasınınkilere benziyor," diyorum düşünmeden.

Hayden bana bakıyor. "Ne olduğunu sormamın sakıncası var mı?"

Tam ona zaten söylediğimi söyleyecektim ki onunla Pete hakkında konuşmadığımı, Brody hakkında konuştuğumu hatırladım. Kahretsin, ne kadar boktan bir insanım. Cidden birini seçmem gerekiyor ama ikisi de bu kadar muhteşemken çok zor.

"Kalbiyle ilgili bir sorunu vardı ve Noel sabahı vefat etti. Bu Noel'de beş yıl olacak."

Hayden kaşlarını çatıyor ve başını sallıyor. "Ne zamandır ?"

"Yeterince uzun değil," diyorum, duygusallaştığım için nefret ederek. "En fazla on yıl. O benim ilk gerçek erkek arkadaşımdı, ilk... her şeyimdi. Son sevgilim olacağını düşünmüştüm ama hayat her zaman planlandığı gibi gitmiyor." Boğazımdaki duyguyu temizliyorum ve şarabımdan bir yudum alıyorum. "Aslında bana çıkma teklif ettiğinde seni bu yüzden geri çevirdim. O öldüğünden beri kimseyle çıkmadım."

"Fikrini değiştiren ne oldu?"

"En iyi arkadaşım Lacey. Bana Pete'in ilerlememi ve yeniden aşkı bulmamı istediğini hatırlattı. Ve eğer kendimi koymazsam bunu tam olarak yapamam."

"Mantıklı." Elimi içine aldı. "Fikrini değiştirdiğine sevindim, Bree. Seninle vakit geçirmekten ve seni tanımaktan gerçekten keyif ."

"Ben de öyleyim," diye dürüstçe itiraf ediyorum.

Yemeğin geri kalanı çok lezzetliydi ve ben hangi şarapların favorim olduğunu söyledikten sonra Hayden bana her birinden birer şişe vererek sürpriz yaptı.

Eve dönüş yolumuz sohbetle dolu ve beni kapıma kadar geçirdiğinde öpüşmemiz hararetleniyor. Daha ileri gitmesini engellemek zorunda kalıyorum ve bunu yapmaya devam edemeyeceğimi fark ediyorum. Herkesi bir kol mesafesinde tutmak ne ona ne de bana haksızlık. Bir seçim yapmalıyım. Sorun şu ki, nasıl yapacağımı bilmiyorum.

"İKİSİYLE DE SEKS YAP."

"Aklını mı kaçırdın sen?" Lacey'e ters ters baktım. "İkisiyle de seks yapmayacağım."

"Neden olmasın?" Bana deli olan benmişim gibi bakıyor. "Yatakta hangisi daha iyiye onu seç. Hayat, yatakta berbat olan bir adamla takılıp kalmak için çok kısa."

"İkisiyle de arkalarından iş çevirmem yeterince kötü. Onlarla seks de yapmıyorum. Bu beni cidden korkunç bir insan yapar."

"Ne yani, ikisiyle de sonsuza kadar çıkmaya devam mı edeceksin?"

"Hayır. Birini seçeceğim. Bu çok zor. İkisi de çok mükemmel," diye mırıldanıyorum, şikayet ettiğim için kendimi daha da kötü bir insan gibi hissediyorum

İki harika erkeğim var ve ikisi de benden gerçekten hoşlandıklarını açıkça belirttiler.

Sorun şu ki, Brody ve Hayden'la çıkmaya başlayalı neredeyse üç hafta oldu ve hangisini seçeceğime karar veremedim. Hayden'la üzüm bağlarındaki randevumdan sonra eve gidip bir artı/eksi tablosu yaptım ama Brody'nin her iyi karşılık Hayden için bir tane vardı. Ve ne gariptir ki ikisi de eksi hanesine yazabileceğim hiçbir şey yapmadı. Eminim ikisiyle de henüz bir gece geçirmediğim ve henüz flörtün ilk aşamalarında olduğumuz içindir ama birini diğerinin önüne koyabileceğim tek bir kusur bile yok. İkisi de oldukça mükemmel, eğer birini diğerine tercih etmek için bir neden bulmam gerekmeseydi bu harika olurdu. Ve beni götürdükleri her randevuda daha da muhteşem oluyorlar.

"Her neyse." Lacey omuz silkiyor. "Eğer ahlaki üstünlüğü ele almak istiyorsan yol, bu size kalmış. Sadece ikisini de denememek *korkunç* bir kayıp olur gibi görünüyor."

"Neyi denemek?"

Gözlerim şokla irileşiyor ve arkamı döndüğümde Brody'nin kravatsız takım elbisesiyle tezgâhta dikildiğini görüyorum.

"Ben de tam Bree'ye beyaz ve sütlü çikolata yeni kurabiye tarifini denememenin korkunç bir israf olacağını söylüyordum," diyor Lacey, hiç vakit kaybetmeden. "Yani, ikisini de denemezse hangisinin tadının daha iyi olduğunu nasıl bilebilir ki?"

"Her varyasyonu dersenem hasta olurum," diyorum kuru bir sesle ve kendime neden onunla tartıştığımı soruyorum.

Lacey sırtarak, "Her birinden *küçük* ısırık alırsan olmaz," diyor.

"Katılıyorum," diyor Brody, "ve eğer bir tat testçisine ihtiyacınız varsa, adanınız benim."

Lacey bir kahkaha atıyor ve ben de ona ters ters bakıyorum. "İşe mi gidiyorsun?" Tezgâhın arkasından çıkıp en iyi arkadaşımın meraklı arkasından uzaklaşarak soruyorum.

"Evet, bir kahve ve kek alayım dedim ve..." Beni kollarına çekiyor ve eğilip ağzımın kenarını öpüyor. "Bu akşam benim evimde yemek yiyip sinemaya gidebiliriz diye düşünüyordum."

Midem bulanıyor. Kahretsin, onun evinde mi? Mahremiyetin ve yatağın olduğu yerde. Onu nasıl uzak tutabilirim ki?

Kapalı kapılar ardında yalnız mıyız?

"Ummm..." Seksi ela gözlerine bakıyorum ve evet demek istiyorum ama . "Yapamam," diyorum. "Planlarım var." Teknik olarak yalan çünkü geceyi kafamı toparlayarak geçirmeyi planlıyorum. Çok ileri gitti, kontrolden çıktı ve ikisiyle de tekrar çıkmadan önce karar vermem gerekiyor.

Muhteşem gülümsemesi kayboluyor ve kalbim göğsümde sıkışıyor. "Pekâlâ. Pazar günü ne olacak?"

"Sana haber verebilir miyim?" Ne yapacağımı bilmeden herhangi bir plan yapmak istemediğimi söylüyorum.

"Elbette."

Lacey ona kahvesini ve kekini getiriyor, sonra da dizlerimin bağını çözen yumuşak bir öpücükle dışarı çıkıyor. Kapı daha yeni kapanmıştı ki yeniden açıldı ve Hayden içeri girdi.

Bakışlarım Lacey'ye kayıyor ve gözleri kocaman açılıyor, çünkü lanet olsun, bu çok yakındı.

"İşte benim en sevdiğim fırıncı," diyor Hayden, kollarını belime doluyor ve beni öpüyor. "İyi bir sabah geçiriyor musun?"

"Hı-hı," diyorum, kalbim saatte bir milyon mil hızla atıyor.

"Bu akşam benim evimde yemek yiyip sinemaya gideriz diye düşünüyordum."

Lacey'nin güldüğünü duyuyorum ve sonra sahte bir öksürükle bunu örtmeye çalışıyorum. "Aslında gelemem," diyorum. "Bu akşam için planlarım var."

Hayden'ın yüzü de Brody'ninki gibi düştüğünde, bu gece bir karar vermem gerektiği kesinleşti. Bir gün daha böyle devam edemeyiz. Bu gece karar vereceğim ve yarın ikisine de haber vereceğim. Sonra kimi seçersem ona karşı dürüst olacağım ve kendimi içine soktuğum karmaşayı anlatacağım.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

BRODY

Hayden: Bu raundu kazanmış olabilirsin ama savaşı ben kazanacağım.

TELEFONUMA BAKIYORUMNE KONUŞTUĞUNU ANLAMAYA ÇALIŞIYORUM- hakkında. Bree'ye ilk o ulaştığı için sevinmesi gerekmez miydi? İkimiz de onu oraya götüremeyeceğimize göre, bizim randevuya kim evet dedirtebilirse, dairenin bizim olacağı konusunda anlaştık. Bana bu gece takılamayacağını söylediğinde, Hayden ona ilk ulaştığı için olduğunu düşündüm.

Ona mesaj atmak yerine, onu aradım.

"Evet, evet, biliyorum. Bu gece uzak dur," diye mırıldandı. "Gerçekten oraya ilk benim gittiğimi sanmıştım. Oraya koşmuş olmalısın, göt herif."

"Koştum," diyorum gülerek. Bu sabah bunu tartıştığımızda, ona şahsen sormamız gerektiği konusunda anlaştık. Oraya ilk kim varırsa onu bizim eve getirecek ve diğer kişi takılmak için başka bir yer bulmak zorunda kalacaktı. İkimizin de hayatımızda hiç bu kadar hızlı işe hazırlandığımızı sanmıyorum. "Ama oraya ilk senin geldiğini sanıyordum. Bree bana bu gece gelemeyeceğini söyledi."

"Gerçekten mi? Bana da aynı şeyi söylemişti," diyor.

İkimiz de telefonda birkaç dakika sessizce oturduktan sonra ikimizin de düşündüğünden emin olduğum şeyi söyledim. "Başka biriyle çıkıyor olabilir mi?"

"Asla olmaz. Her gün ya seninle ya da benimle. Üçüncü bir adamla çıkacak zamanı ne zaman bulabilir ki?"

"Doğru," diye kabul ediyorum. "Belki Lacey ile planları vardır."

"Olabilir. Yarın akşam o şey olduğu için ona Pazar günü için çıkma teklif edeceğim."

"Bunu zaten yaptım ve bana haber vereceğini söyledi,"
diyorum. "Kahretsin."

"Evet. Sonra öğle yemeği?"

"Elbette," diyor. "Thai sipariş et." "Salı
günü Tayland yemeği yedik."

"İyi," diye inliyor. "Kore barbeküsü."

"Tamam, görüşürüz o zaman."

ON İKİNCİ BÖLÜM

AUBREE

"LÜTFEN, LÜTFEN, SANA YALVARIYORUM." LACEY ELLERİNİ BİRBİRİNE KENETLER.

bir araya gelir ve dramatik bir şekilde dizlerinin üzerine çöker.

"Ne?" Yarım yamalak dikkatimi vererek sordum. Kafamda takılı kalmış, kimi seçeceğimi bulmaya çalışıyordum. Ne yazık ki yirmi dört saat, yeni bir artı/eksi tablosu, bir şişe şarap ve uzun bir köpük banyosundan sonra bile bunu çözmeye yaklaşamadım.

"Söylediğim hiçbir şeyi duymadın mı?"

"Özür dilerim. Düşüncelerimin içinde kayboldum."

Kaşlarını çatıyor. "Hâlâ hangi erkeği seçeceğine karar vermeye mi çalışıyorsun?"

"Evet." İçimi çektim. "Kulağa korkunç geldiğimi biliyorum ama ikisinden de gerçekten hoşlanıyorum."

"Bu seni korkunç biri gibi göstermez. Sen insansın, Bree. Ve kalbini tekrar açmana bayılıyorum."

"Ve şimdi başka birinin canını yakmak zorundayım... ve kendiminkini." Gözyaşlarım kapaklarıma doluyor ve onları göz kırparak uzaklaştırmaya çalışıyorum ve başaramıyorum.

"Ah, Bree," diyor, dükkân şu anda sessiz olduğu için beni oturmam için bir masaya doğru çekiyor. "Bunun eğlenceli ve kaygısız olması gerekiyordu. Flört dünyasına bir giriş olacaktı." Gözünden düşen bir damla yaşı siliyor. "Ne oldu böyle?"

"Kaygısızlık konusunda berbatım," diye mırıldanıyorum suratımı asarak. "İkisine de aşık oluyorum. Sanki de gerçekten hoşlanıyorum." Burnumu çekiyorum. "Ve şimdi birini seçmek zorundayım ve bunu yapamıyorum."

"Oh, tatlım." Bana sarıldı. "Sadece kendini ortaya koyman gerekiyordu."

"İkisiyle de yaptım ve seçim yapamıyorum. Brody çok tatlı ve eğlenmeyi seviyor. Ben de onunla iş konuşmaktan keyif alıyorum."

Beni tüm o pastanelere bakmaya götürdüğünü hatırlıyor musun? Ve arabalı sinemadaki randevumuzu..."

Lacey başını sallıyor.

"Ah! Ve sana söylemeyi unuttum, geçen gün alerjilerin baş gösterdiğinde içeri giremedin mi? Beni görmeye geldi, o kadar meşguldüm ki konuşamadım ama gitmek yerine tezgahın arkasına gelip bana yardım etti." Ondan ayrılmak zorunda kalacağım düşüncesi beni boğuyor.

"Bir de Hayden var. O çok iyi bir dinleyici. Aslında ikisi de öyle. Ama mesela geçen gün biz dışarıdayken Miles mesaj attı ve eve döndüğünde onunla balığa çıkıp çıkamayacağımı sordu. O gece Hayden bana çok olmayan mükemmel iskelelerin bir listesini mesaj attı. O da gibi şarabı çok seviyor. Üzüm bağlarında çok eğlendik.

"Ah, ve öpüşme şekilleri. Brody tutkulu ama nazik ve eğlenceli, Hayden ise biraz daha yoğun. Brody ile aramda bir bağ var. Saatlerce konuşabiliyoruz ve bu çok rahat ve Hayden ile aramızdaki kimya çok ateşli. İkisiyle de çok ateşli..." İç çekiyorum, ikisinden biriyle birlikte olma düşüncesi bile vücudumu ısıtıyor.

"Vay canına," diyor Lacey başını sallayarak. "İkisine de gerçekten aşık olmuşsun."

"Biliyorum." İnledim. "Sadece birkaç hafta oldu ama ikisiyle de birlikte olmadığımı hayal bile edemiyorum. Birinden nasıl ayrılabilirim ki?"

"Bilmiyorum," diyor. "Keşke sana daha iyi bir cevabım olsaydı, ama gerçekten ne yapman gerektiğini bilmiyorum. Sam'e aşık olduğumda onun doğru kişi olduğunu biliyordum ama sadece o vardı." Elimi kendi elinin içine alıp sıktı. "Sadece kalbinin sesini dinlemeyi unutma. O seni yanlış yönlendirmeyecektir."

Sert bir nefes verip başımı sallıyorum, keşke o kadar kolay olsaydı. "Peki bana ne için yalvarıyordun?" Konuyu değiştirerek soruyorum.

"Sam beni bu akşam Silk'in büyük açılışına götürüyor ve biliyorsun tüm zamanını iş konuşarak geçirecek. Bizimle gelmen için sana yalvarıyordum, böylece takılıp konuşabileceğim biri olacaktı."

"Striptiz kulübü mü?" Ara sıra bundan bahsettiğini duyuyorum. Kocas, bir zamanlar keyifsiz bir striptiz kulübü olan mekânı daha üst sınıf bir yere dönüştürmek için yapılan tadilat projesinin baş mimarı. Ben

Herhangi bir striptiz kulübünün yüksek sınıf olarak kabul edilebileceğinden emin değilim, ama hiç gitmediğim için ben kimim ki yargılayayım?

"Burası aynı zamanda bir et lokantası" diye .

"Çıplak kadınlar dans ederken," diye burnumu kıvrarak karşılık veriyorum. Tekrar söylüyorum, yargılamıyorum ama Cumartesi gecemi geçirmek istediğim yer tam olarak orası değil.

"Yiyecek ve içecekler çok lezzetli olacak. Sam, dans eden kadınların bile en iyisi olduğunu ve değersiz olmadığını söylüyor. Müstehcen zenginler için bir oyun alanı. Beni orada istiyor ve ben de onun karısı olduğum için hayır diyemem ama yalnız kalmamak için benimle gelersen çok sevinirim. Tüm eşler ve kız arkadaşlar orada olacak ve ben asla uyum sağlayamam."

Yüzü düşüyor ve dudaklarını en hüzünlü ifade kaplıyor. İnliyorum, gitmeyi kabul edeceğimi biliyorum çünkü böyle bir şey yaptığında hayır diyemiyorum.

"İyi. Ama giyecek hiçbir şeyim yok."

"Eeep! Yaşasın! Teşekkür ederim!" Kollarını bana doladı. "Kapanıştan sonra alışverişe gidebiliriz. Bana iyilik yaptığın için ben ısmarlıyorum."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

AUBREE

Brody: Seni düşünüyorum. Seni yakında görmeyi çok isterim. Belki pazartesi?

MESAJA BAKIYORUM, EVET DEMEYİ ÇOK İSTİYORUM AMA BUNUN YERINE mesaj dizisini kapatıp telefonumu çantama attım. Kendime hangi erkeği seçtiğimi bulana kadar ikisiyle de görüşmeyeceğimi söyledim ama ikisini de özlemek çok zor.

Tanrım, kendimi bu karmaşanın içine nasıl soktum? Hiç kimsem yokken -yalnız hissederken ve hayatıma devam edip edemeyeceğimi merak ederken- bir değil, iki seksi ve tatlı erkeği önemsemek?

Taksim Silk'in önüne yanaştı ve parasını ödedikten sonra indim, böylece siyah halıdan aşağı inerek fedainin durduğu ve insanları içeri aldığı yere gidebildim. Hazırlanmam gerektiği ve Lacey'nin evi benimkine yakın olmadığı için burada buluşmamızda ısrar ettim. Beni almak için onca yolu tepip İpek'in bulunduğu yere geri dönmeleri için hiçbir neden yoktu.

Halının üzerinde yürürken, birkaç fotoğrafçı ve pa- parazzi herkesin fotoğrafını çekerken, bana bu elbiseyi aldığı için Lacey'e hiç bu kadar minnettar olmamıştım. Bu elbise uzun kollu, siyah dantelli, dalan yakalı, kıvrımlarımı en iyi şekilde ortaya çıkaran, kusurlarımı gizleyen ve varlıklarımı vurgulayan bir patenci elbisesi. Hem rahat hem de şık olabilmek için en sevdiğim önü bağcıklı ince topuklu file botlarımı tercih ettim. Ayaklarımı öldürmeden bana seksilik ve yükseklik veriyor. Saçımı aşağıda ve düzleştirdim, çok kalın olduğu ve düzleştirmesi sonsuza kadar sürdüğü için nadiren yaptığım bir şey. Sonra

göz makyajımı ağırlaştırdım, kendime dumanlı bir görünüm verdim. İtiraf etmeliyim ki iyi, hatta seksi görünüyorum. Son birkaç yıldır kendimi ve kıvrımlarımı küçümsüyordum, ancak Brody ve Hayden ile birlikte olmak bana güvenimi geri kazandırdı, özellikle de ikisi de bana her zaman vücudumu yutmak ister gibi baktıklarında.

"Aubree Heart," diyorum fedaiye, Pete öldükten kısa bir süre sonra kullanmaya başladığım için kızlık soyadımı veriyorum. Çocuklarım onun soyadı olan West- ley'i taşıyor ama insanlar evli ya da boşanmış olup olmadığını sorduklarında bunu açıklamakta zorlanıyorum ve dul olduğumu açıklamak zorunda kalıyorum. Ben her zaman Aubree Westley-Heart olacağım ama Aubree Heart demek daha az acı veriyor.

Kimliğimi gösterdikten sonra geçmeme izin veriyor ve ben de içeriye, hostes masasına doğru ilerliyorum. Koyu kırmızılar ve altın rengi vurgularla karışık maun ağacından yapılmış.

"İyi akşamlar," diyor hostes kibarca gülümseyerek. Hostes masasının arkasında duruyor, bu yüzden onu sadece belden yukarısını görebiliyorum, ama tamamen siyah giyinmiş, sadece küçük bir dekoltesi görünüyor ve makyajı yerinde. Muhteşemdi ve beklediğim gibi değildi. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Buraya-"

Ben daha cümlemi tamamlayamadan Lacey adımı sesleniyor, bana doğru saunaya çıkıyor, kırmızı ruju ve kırmızı topuklu ayakkabılarıyla seksi bir kırmızı elbise giymiş. Renkler soluk teninde ve siyah saçlarında göze çarpıyor.

"Şimdi konuşmamız gerek," diyor, ses tonu ciddi.

"Tamam, önce bir içki alabilir miyiz?" Beni club-slash-restorana yönlendirmesine izin verirken soruyorum. İtiraf etmeliyim ki, mekân şıklık ve seksiliğin mükemmel bir karışımı. İçeri girdiğimizde, pelüş kabinlerin yüksek arkalıklara sahip olduğunu ve her birine samimi bir his verdiğini fark ediyorum. Siyah deri arsız altlar, dantelli siyah üstler ve topuklu stiletto botlar giymiş kadınlar, zemine yayılmış birkaç küçük yuvarlak sahnenin ortasına dikilmiş direklerin üzerinde dans ediyor.

Bir kadının biraz döndükten sonra bir şekilde baş aşağı takla atmasını ve ardından bir başka dönüş daha yapmak için direktten aşağı kaymasını izlemek için duruyorum.

"Direk dansının her zaman değersiz görüneceğini düşünmüşümdür," diye fısıldıyorum Lacey'ye, "ama bu kadınlar bunu bir sanat gibi gösteriyor." Başımı sallayarak

İzlediğim kadın, sanki striptiz yapmıyormuş da gösteri yapıyormuş gibi direğin etrafında süzülüyor.

"Duyduğuma göre bu kadınlar haftada birkaç kez ders alıyorlarmış."

"Direk dansı dersleri almalıyız," diyorum ona, ikimizi de şok ederek. "O kadının yaptığına yakın bir şey yapmayı hayal bile edemiyorum ama eğlenceli olacağına eminim."

"Ben ," diyor. "Ama şu anda konuşmamız gerek."

Elimi tutuyor ve bizi tuvaletlerin olduğu yere doğru yönlendiriyor çünkü kadınların konuşma eğilimi orada. Burası beni çok etkiledi. Etrafa bakınırken Brody'ye çok benzeyen bir adamın barda durup biriyle konuştuğunu görüyorum... "Bekle, bu...?" Kahretsin, o! Brody burada ve... "Brody Sam'le mi konuşuyor?" Lacey'nin elini çekiştiriyorum, bakışlarım Brody'ye kilitlenirken daha fazla yürümesini engelliyorum.

Sanki beni hissetmiş gibi Sam'in yanından geçip gözlerini bana diyor. Yüz hatları bir şok ifadesine dönüşüyor, belli ki beni burada görmeyi beklemiyordu. Ama kısa bir süre sonra şoku geçiyor ve gözleri vücudumda gezinerek beni içine çekiyor. Bakışlarındaki hararete bakılırsa, gördükleri hoşuna gidiyor. Sam'e bir şeyler söylüyor, sonra bardağını yere bırakıyor ve görevdeki bir adam gibi bana doğru yürümeye başlıyor.

"Brody Sam'i tanıyor mu?" Gözlerimi Brody'den ayırmadan Lacey'ye fısıldıyorum. Takım elbise giymiş ama her zamanki kurumsal takımlarının aksine bu daha keskin, daha pahalı görünümlü ve kravat takıyor. Kan kırmızısı ve kulübün renk düzenine uyuyor.

Brody yaklaşırken Lacey, "Öyle," diyor. "Ve H-" "Bree?"

Adımı söyleyen erkeksi ses Brody olmadığı için etrafımda dönüyorum ve kalbim duruyor. Benden sadece birkaç adım ötede duran Hay- deni gördüğümde sert bir nefes alıyorum. O da takım elbise giymiş, sadece gömleği siyah ve kravatı altın rengi.

Brody'nin nerede olduğunu görmek için arkama baktığımda, doğrudan ona çarpıyorum. Düşmemem için beni tutuyor ve sonra hafifçe geri çekilerek aşık olduğum iki adamın yüz yüze gelmesini izliyorum.

Kanım vücudumdan çekiliyor.

Kalbim aşırı hızlanıyor.

Tenim soğuk ve nemli oluyor.

"Burada ne yapıyorsun?" Neredeyse benim kadar gergin görünen Lacey'ye hızlıca bakarken Brody soruyor. Ve sonra anladım ki bana söylemesi gereken şey buydu. İkisi de burada.

"I..." Başlıyorum ama kelimeler çıkmıyor. Her şeyi berbat ettim. İki erkekle çıkmak gibi korkunç bir karar verdim ve şimdi yakalandım. Bunu kabullenmeli, ne yaptığımı itiraf etmeli ve nazıkçe çekilmeliyim. Ben böyle biri değilim. Eskiden de böyle değildim. Görünüşe göre, artık böyle biriyim.

Bir hilekar.

Ne kadar sıradan olursa olsun, onları kol mesafesinde tutmuş ve öpmekten başka bir şey yapmamış olmama rağmen.

Ben bir hilekârım.

"Çok güzel görünüyorsun," diyor Hayden, eğilip yanağımdan öperek. "Bu elbise... Tanrım, sanki senin için yapılmış gibi. Bu gece burada olacağın hiç aklıma gelmezdi. Yanında biri mi var?"

Gözlerim sabırla cevap vermemi bekleyen Brody'ye kayıyor ve Hayden'ın az önce beni öpmüş olmasına rağmen çılgınca bir nedenden ötürü kızgın görünmüyor.

Neden kızgın görünmüyor?

Henüz cevap vermediğim için Lacey, "Burada benimle birlikte," diyor. "Kocam Samuel Powers."

"Kahretsin," diyor Brody başını sallayarak. "Hiçbir fikrim yoktu. Hep senden bahsediyor ama ben hiç bir araya getiremedim."

Hayden konuşmaya katılarak, "Silk'in yenilenmesi için çok büyük bir değerdi," diye ekliyor. "Bu adamın yetenekli olduğu kesin."

Bekle bir saniye. İkisi de Sam'i tanıyor mu? Bu nasıl mümkün olabilir?

"Benden mi bahsediyorsun?" Sam yanına gelip kolunu karısına doladı. "Görünüşe göre benim iyi yarım ve onun en iyi arkadaşıyla tanışmışsın. Sizi tanıştırmayı planlıyordum ama sen kaçtın," diyor Lacey'ye ve şakağından öpüyor. "Tanıştırma yapıldı mı?"

"Aslında onu tanıyorum," diyor Brody. "Heart's'ta Bree'yle birlikte çalışıyor."

"Oh, Bree'yi tanıyor musun?" Sam'in şaşkın bakışları aramızda gidip geliyor.

"Evet. Onun kahvesi ve hamur işleri yüzünden spor saatimi iki katına çıkarmak zorunda kaldım." Brody bana göz kırpmıyor ve göğsümde kelebekler uçuşuyor, bana onun hakkında ne hissettiğimi ve aynı zamanda ne kaybetmek üzere olduğumu hatırlatıyor.

"Bana mı söylüyorsun?" Sam gülüyor, az sonra olacıklardan tamamen habersiz. "Lacey'ye eve tatlı getirmesi için yalvarmakla eve sokmamak arasında gidip geliyorum. Onlar lanet bir bağımlılık."

"En iyi bağımlılık," diye ekliyor Hayden, Sam'in dikkatini ona çevirmesini sağlayarak.

"Bree'yi de mi tanıyorsun?" Sam, "İkiniz neredeyse kalça kemiğinizden bağlı olduğunuza göre bu mantıklı," dedi.

"Kim kalçadan birleşmiş?" Şaşkınlıkla ağzımdan kaçırdım. Şundan bahsediyor olamaz...

Sam gülüyor. "Brody ve Hayden." Bir adamdan diğerine bakıyor. "Burayı birlikte işletiyorlar... ve en iyi arkadaşlar ve oda arkadaşları."

Vücudum sertleşiyor. "Sen..." Hayden'a bakarak nefes alıyorum. "Sen..." Kalın bir şekilde yutkunuyorum, gözlerim Brody'ye gidiyor. Böyle bir şey . Sadece iki erkekle değil, en iyi arkadaşlarımla da çıkıyordum. Korkunç bir insandan yaşayan en kötü insana geçtiğime eminim.

"Öyleyiz," diyor Hayden yumuşak bir sesle.

Ben daha cevap veremeden, kıyafetinden burada çalıştığı belli olan güzel bir kadın yanıma gelerek, "Silk'e hoş geldiniz. Kabinlerden herhangi birine oturabilirsiniz, kısa süre içinde size hizmet edecek biri gelecek."

"Teşekkür ederim," diyor Hayden, sonra dikkatini bana çeviriyor. "Bree, neden bizimle oturmuyorsun?"

Lacey'ye bakıyorum, sessizce yardım etmesi için yalvarıyorum. "Burada Lacey ile birlikteyim," diye boğuk bir sesle söylüyorum.

"Peki, Lacey, Samuel, masamızda bize katılmak ister misiniz?" Hayden onlara sorar.

Sam gülümseyerek başını sallar. " isteriz."

Hayden elimi *tutuyor* ve muhtemelen elimi çekmem gerekiyor ama o kadar şoktayım *ki*, kafam o kadar karışık *ki*, beni ay şeklindeki üç pelüş kabinin çevrelediği dairesel bir masaya götürmesine izin vermekten başka bir şey yapamıyorum.

Hayden kayarak içeri giriyor, beni de yanına alıyor ve ardından Brody de peşimden kayarak beni gelmiş geçmiş en garip Oreosandviçinin kreması yapıyor. Lacey ve Samuel solumuzdaki kabine oturuyor, bir kabin boş kalıyor ama birkaç saniye sonra bir çift geliyor ve kendilerini Lucas ve Brianne Sharp olarak tanıtıyor. Görünüşe göre, Lucas

Sam'in patronudur ve Sam'in çalıştığı mimarlık ve inşaat şirketinin sahibidir.

Servis görevlisi içki siparişlerimizi almak için geldiğinde, double rom ve kola sipariş ediyorum. Aynı anda çıktığım iki erkeğin arasına sıkışmak zorunda kalırsam, kız içkileri bu geceyi kesmeyecek. Lacey merak ve şaşkınlıkla bana bakıyor, sessizce neler olduğunu soruyor.

Beynimde birkaç soru uçuşurken hiçbir fikrim olmadığı için sadece başımı sallıyorum. İkisiyle de çıktığının farkındalar mı? Bunu sorun etmiyorlar mı? Ve takıldığım soru ise, eğer sorun etmiyorlarsa neden bir şey söylemediler? Bu beni çok sinirlendiriyor. Sam oda arkadaşı ve en iyi arkadaş olduklarından bahsetti. Haftalarca her şey hakkında konuştuk. Çocuklarımız, işlerimiz, ailelerimiz.

-Ancak ikisi de bir kez olsun diğerinden bahsetmedi.

Ve sonra aklımdan korkunç bir düşünce geçiyor, kusacakmışım gibi hissettiren bir düşünce: Onlar için bir oyundan başka bir şey değil miydim? Bunu planlamışlar mıydı? İkisinin de Heart's'a gelip bana çıkma teklif etmesi tesadüf olamaz. Ve eğer Sam'in ima ettiği kadar yakınlarsa, kiminle çıktıklarını hiç konuşmamış olmalarına imkan yok.

Bunca zamandır ben çıldırırken, ikisiyle de çıktığımı biliyorlar mıydı? Bu düşünce beni koltuğumda gerdi ve birden özür dilemekten çok sinirlendim.

Hayden bunu fark etmiş olmalı çünkü eli kalçamın üstüne gidiyor ve eğilip sıkıyor. "Sonra konuşuruz, tamam mı? Şu anda sadece gecenin tadını çıkar. Yemekler ölmek üzere."

"Ama..." Nefes alıyorum, sorularıma cevap istiyorum. Ancak bunu dile getiremeden Brody'nin eli diğer kalçama iniyor ve sözlerimi kesmeye zorluyor.

"Muhteşem görünüyorsun," diye mırıldanıyor Brody, kulağımın hemen altındaki hassas bölgeyi öperek. "Bütün gece seni davet edebilmeyi diledik. Ve sonra, seni bu cehennem kadar seksi elbise ve o topuklu ayakkabılarla kapıdan içeri girerken görmek. Siktir," diye inliyor. "Hayranlıkların gerçek olması gibi bir şey."

Biz... Aman Tanrım, *biz* dedi. Biliyorlar. Biliyorlardı. Bu işin içindeydiler ve benim haberim yoktu.

Servis görevlisi içkilerimizle geri dönüyor ve bu geceyi atlatmak için sıvı cesaretine ihtiyacım olduğundan benimkini tek seferde içiyorum. Brody kıkırdıyor, sonra bana bir tane daha söylüyor, ben de olay çıkarmak istemediğim için ona izin veriyorum.

Bu gece Sam için önemli. Lacey bana bunun onun için büyük bir proje olduğunu ve terfi ettirileceğini söyledi.

Ben ikinci içkimi yavaşça yudumlarken masadaki herkes kulüpten ve kulübe dair umutlarından bahsediyor, sonra da başka işlerden konuşmaya . Gerçekten ekleyecek bir şeyim olmadığı için sessizce oturuyorum, ki bu muhtemelen en iyisi çünkü adamlar konuşurken ve ben içerken, her ikisi de açıkta kalan etime daireler çizerek masaj yapıyor. Ve ap- petizatörler geldiğinde, elleri elbisemin altından yükseliyor ve bacaklarımın tepesine tehlikeli bir şekilde yaklaşıyor. Onları itmem gerekiyor ama tahrik olduğum için sağduyumu kaybediyorum.

Ama Hayden'in parmakları merkezime dokunduğunda, her iki elini de iterek kendime geliyorum. "Tuvaleti kullanmam gerek," diye gereğinden yüksek sesle bağırarak herkesin bana bakmasını sağlıyorum.

Hayden'in sırtışını yakalıyorum, böylece kabinden dışarı kayıyor ve bir an için yönümü bulmaya çalışıyorum.

Kaçarken arkama bakmıyorum, bu yüzden neredeyse tuvalete varana kadar iki adamın da beni takip ettiğini fark etmiyorum. Brody adımı söylüyor ve pazumdan tutarak beni üzerinde ÖZEL yazan bir kاپıya doğru çekiyor.

Kapı kapanır kapanmaz bir ofiste olduğumuzu görüyorum ve arkamı dönüp ikisine de ters ters bakıyorum. "Biliyordunuz... ikinizle de çıktığım süre boyunca ikiniz de biliyordunuz, değil mi?" Ses tonum öfke ve incinmişliğin bir karışımı çünkü kızgın olsam da aynı zamanda incinmiş durumdayım.

"Bunların hepsi bir oyun muydu? Şişman piliçle çık ve kimi seçtiğini gör?" Sesimdeki güvensizlikten nefret ederek soruyorum. "Her randevudan sonra güldünüz mü? Notları karşılaştırdınız mı? Ne kadar bahse girdiniz?" Suçluyorum.

Brody önce bana doğru adım atarak, "Siktir et, hayır," diyor. "Bu bir oyun değildi. İkimiz de senden etkileniyoruz. Seni olduğun gibi istiyoruz." Eli yanağımı kavırıyor ve bir anlığına onun dokunuşuyla rahatlıyorum, sonra geri çekiliyorum, cevaplara ihtiyacım var.

"Ne zamandır tanıyorsun?"

Birbirlerine bakıyorlar, Hayden cevap vermeden önce aralarında sessizce bir şeyler konuşuluyor. "Tüm zaman boyunca."

Nefesim kesildi. "Ve sen hiçbir şey söylemedin." Başımı sallıyorum. "Bunca zaman seni kendimden uzak tuttum, ikinizden birini seçmeye çalıştım, aynı anda iki erkekle çıktığım için kendimden nefret ettim, kendimi dünyanın en korkunç insanı gibi hissettim ve sen bunu bildiğin halde hiçbir şey söylemedin öyle mi?" "Sen korkunç bir insan *değilsin*," diyor Brody. "İkimiz de senden gerçekten hoşlanıyoruz ve sana değer veriyoruz ve..." İç çekiyor. "Biz seninle iyiydik

ikimizle de çık."

"Ne kadar süre için?" Ağlıyorum. "Bunun sonsuza dek sürmesine izin mi verecektin? İçinizden birini seçtiğimde ne olacaktı? O zaman ne yapardınız? Siz oda arkadaşı ve en iyi arkadaşlarısınız! Beni evinize geri getirir ve ayrıldığım adamla tanıştırır mıydınız?" Tıslıyorum, gözyaşlarım kapaklarımın arkasında yanıyor. İkisiyle de çıkarak başıma bu belayı açtığımı biliyorum ama onlar bunu biliyorlardı ve tek kelime bile etmediler.

Ve şimdi ikisiyle de ilişkiyi bitirmekten başka çarem yok. "Dün gece ikinizi de görmedim ya da yarın için plan- Çünkü seçim yapmam gerektiğini düşünerek strese girdim. İkinizle de birlikte olamayacağımı hayal etmek kalbimi acıtiyordu ve şimdi yaptığınız şey yüzünden ikinizi de kaybetmek zorundayım."

"Ne? Neden?" Hayden yaklaşıyor ama elimi kaldırarak onu yerinde durduruyorum.

"Neden?" Çılgılık atıyorum, durumun gerçekliği yüzüme çarptıkça haince gözyaşları döküyorum. İki erkeğe aşık olmuştum ve şimdi ikisini de kaybetmek üzereydim. "Çünkü siz en iyi arkadaşlarısınız ve ben diğerine ya da kendime zarar vermeden aranızdan birini seçemiyorum!"

Her iki adam da muhtemelen beni teselli etmek için yaklaşmaya çalıştığında - çünkü artık tamamen ağlıyorum - onları durduruyorum. "Gitmem gerek," diye mırıldanıyorum gözyaşlarımın arasından, yanlarından hızla geçip kapıdan çıkıyorum.

Kaçmaya kararlı olduğumdan, taksiye binip daireme dönene kadar Lacey'e gideceğimi haber vermeyi tamamen unutuyorum. Ona kendimi iyi hissetmediğimi ve yarın konuşacağımızı bildiren bir mesaj gönderiyorum -Pazar günü izinli ama almak için geleceğinden hiç şüphem yok. Tabii ki iyi olup olmadığımı soruyor ve bu gece gelmeyi teklif ama ona yalnız kalmaya ihtiyacım olduğunu söylüyorum.

Soyunduktan sonra kendime sıcak bir köpük banyosu yapıyorum, telefonumu kapatıyorum ve elimdeki kitapta kaybolmaya çalışıyorum. Ne yazık ki kalbim çok kötü acıyor ve beynim kapanmıyor, bu yüzden okumak yerine gözlerimi kapatıp ağlamamaya çalışıyorum ve başaramıyorum, keşke Lacey'i dinlemeseydim diyorum. Sıradan bir şey yapabileceğimi düşünmüştüm ama bunun yerine kalbim bir değil iki adam tarafından kırıldı.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

HAYDEN

"YEDİK."

İkimiz de Bree'nin az önce kaçtığı kapı aralığına bakarken başımla onaylıyorum.

"O buna oyun dedi."

"Bu lanet bir oyun değildi," diye karşı .

"İyi olan kazansın' gibi bir şey söylediğime eminim." Masanın arkasındaki sandalyeye çöktü ve yüzü ellerinin arasına düştü.

"Bir oyun, onunla oynadığımız anlamına gelir. Sizin adınıza konuşamam ama ben oyun oynamıyordum. Ondan çok hoşlanıyorum ve niyetim asla onunla oynamak değil, onu elimde tutmaktı."

Brody bana bakmak için başını kaldırdı. "Ve sen benim oyun oynadığımı mı düşünüyorsun? Sana ondan hoşlandığımı söyledim. Ama ikimiz de onu elimizde tutamayız ve şu anda ikimizi de istemediğinden neredeyse eminim."

"Bizi istiyor," diye katılmıyorum. Bize nasıl baktığını, dokunuşumuza nasıl tepki verdiğini görebiliyordum. "Sadece ona ihanet ettiğimiz için üzgün, ama kendimizi açıklayabilir ve dinlemesini sağlayabiliriz."

"Sonra ne olacak? İkimizle de çıkmaya devam etmesi için onu ikna mı edeceğiz? İkimizden birini seçmesi için? Beni seçtiğinde iyi olacak mısın?" Brody bana ciddi bir yüz ifadesiyle bakıyor ve ukalalık yapmadığını söylüyor. Söylediklerinde ciddi. "Çünkü sana şu anda söyleyebilirim ki, savaşımadan gitmesine izin vermeyeceğim."

"Bu karmaşanın içine en başta böyle girdik." Ziyaretçi koltuğunda onun karşısına oturdum ve ikimiz de kendi düşüncelerimizde kaybolmuş bir halde birkaç dakika sessizce oturduk.

"İkimizin de onunla birlikte olamaması çok kötü," diyor Brody insafsız bir kıkırdamayla ve benim de bir süre önce söylediğim aynı şeyi ima ediyor. O zamanlar kızın bunu asla kabul etmeyeceğini ve üçluden daha fazlasını istediğini söylemişti ama şimdi ikimizden de hoşlandığını ve bizim de aynı şeyleri hissettiğimizi biliyoruz...

"Ya biz-"

Telefonum çalıyor, sözümü kesiyor ve Bree olduğunu düşünerek - ve umarak- cebimden çıkarıp kim olduğuna bakmadan cevapla tuşuna basıyorum. Büyük bir hataydı.

"Hayden, nasılsın?" "Baba, hey, naber?"

Brody'ye bakıyorum, o da yüzünü buruşturuyor.

"Durumu kontrol etmek için aramıştım."

Gözlerimi deviriyorum. Bu gece Silk'in açılışının yapılacağını ve benim de bununla meşgul olacağımı biliyor. Yine de Brody ile şirket dışında, kendi paramla ortaklık kurduğum için çok kızgın ve gecemi bölmek için her şeyi yapacak.

"Ben hallediyorum," diyorum ona, haftalardır söylediğim şeyi.

"Bunu halletmek, kira kontratını imzaladığı anlamına gelir. Hiçbir şey halledilmiyor."

"Bu zaman alır." Sağlıklı yaşam merkezini inşa etmek için yeni bir mülk bulmaya onu nasıl ikna edeceğimizi bulma zamanı.

"Bence bu gece buluşup tam olarak ne yapmak istediğinizi gözden geçirmeliyiz.

."

"Baba, işin ortasındayım. Pazartesi sabahı ofiste buluşabiliriz.

Benim gitmem gerek."

Cevap vermesini beklemeden telefonu kapatıp cebime koyuyorum.

"Anlaşma hâlâ geçerli mi?" Brody soruyor. "Olmuyor."

Alay ediyor. "Baban bunu biliyor mu?"

"Onu nasıl daha iyi bir seçeneğe yönlendirebileceğimi bulduğumda bunu yapacak. Bunu yaptığımda, peşini bırakacaktır." En azından ben öyle umuyorum.

Brody sanki aklımı okuyormuş gibi, "Baban bunun peşini bırakmayacak," diyor.

"Başka bir seçeneği olmayacak çünkü Bree imzalamayacak ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yok."

"Peki ya senin pozisyonun?"

"İşler o noktaya gelmeyecek," diyorum. "Bundan emin olacağım. Şimdi konuştuğumuz konuya geri dönelim. Neden yapamıyoruz?"

Kaşları çatıldı. "Ne?"

"Babam aramadan önce, ikimizin de onunla birlikte olamamasının çok kötü olduğunu söylemiştin. Neden olamıyoruz? Üniversitede seviştiğimiz tüm kadınlar buna bayılırdı. Bazıları bunu tercih etti."

"Evet, azgın üniversite öğrencileri. Bree yetişkin bir kadın ve bir anne."

"Ve üniversitede yaptığımız gibi onu takıma alalım demiyorum." Eğildim, aklıma en çılgın ama en iyi fikir geldi. "Onun seçmesi yerine ikimiz çıksak nasıl olur?"

Brody bana şaşkın bir bakış attı, ben de açıkladım. "Sen benim en iyi arkadaşımısın. Birbirimizi yirmi yılı aşkın süredir tanıyoruz. On yıldan fazladır birlikte yaşıyoruz. Hatta seni becerdim bile. Ben seni herkesten daha iyi tanıyorum, sen de beni tüm ailemden daha iyi tanıyorsun. Sonunda ikimizin de hoşlandığı bir kadın bulduğumuzda, bunun aynı kadın olması çok mu zor?"

Brody daha dik oturuyor, bu onun bu konuyu düşündüğünü gösteriyor. "Yani çoklu bir ilişki mi öneriyorsun?"

"Neden olmasın?" Omuz silkiyorum. "Biz ilk olmayacağız. Pek çok insan bunu yapıyor... çocuklu aileler de dahil. Sanırım bu konuda bir ya da iki dizi var. İnsanların geleneksel olmayan ilişkileri daha fazla kabul ettiği bir toplumda yaşadığımızı düşünmek isterim. Ama değilse, kimin umurunda?"

"Peki ya kabul etmezse? Ya sadece birimizi istiyorsa?"

"Sonra diğer kişi çekip gidiyor ve arkadaşlığımız devam ediyor. Biz bundan daha güçlüyüz. Günün sonunda, ben sadece senin mutlu olmanı istiyorum ve senin de benim için aynısını istediğini biliyorum. Eğer bu benim denklemde olmadığım anlamına geliyorsa, o zaman çekilirim."

Brody başını sallıyor. "Katılıyorum. Onu istiyorum ve onu seninle paylaşmak da işin bonusu. Ama sonunda sadece seni istiyorsa, ikinizin de mutlu olmasını istiyorum." Birkaç vuruştan sonra usulca gülüyor. "Bunu gerçekten yapacak mıyız?"

"Bu konuda yüzde yüz hemfikir olmalıyız. Hayatını Bree, ben ve onun çocuklarıyla geçirdiğini düşünebiliyor musun? Bir evi paylaşırken, bir kadını paylaşırken? Belli ki henüz o noktada değiliz ama bunu *göremiyorsak*, emin değilsek ona teklif etmemeliyiz."

Brody'nin gözlerinde sıcaklık kıvılcımları beliriyor ve biliyorum o da benim gibi her şeyi görebiliyor. Bree ile olan geleceğimizi. Çocuklarıyla birlikte. Hatta belki de

Onunla kendi çocuklarımızı. Onun evine gelmek, hayatımızı onunla geçirmek.

Şimdi tek yapmamız gereken onun da bunu görmesini sağlamak.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

AUBREE

Brody ve Hayden,

İkinizle de çıktığımı bildiğinizi bana söylemeyerek yaptığınız şeye üzülsem de, hatasız değilim, bu yüzden özür dilemek istiyorum. Siz ikiniz ortaya çıkana kadar, Pete öldüğünden beri sadece bir kez berbat bir randevuya çıkmıştım. Ondan önce de lisede sadece bir erkek arkadaşım vardı, yani flört dünyasında pek deneyimli sayılmam.

İkiniz de bana çıkma teklif ettiğinizde, henüz hayatıma devam etmeye hazır değildim ama Lacey beni dışarı çıkmaya ikna etti, ben de Brody ile çıktım ama sonra yanlış numara verdi ve beni bir daha görmek istemediğini düşündüm, ben de Hayden ile çıkmayı kabul ettim. Sonra Brody geldi. İkinizle de çıkmayı hiç istememiştim ve ikinizi de kandırmaya çalışmıyordum ama bir şekilde oldu. Kendime ikinizden birini seçeceğimi söyleyip durdum ama ikinize de aşık oldukça bu daha da zorlaştı. Seçmek için çok zaman harcadım ama yapamadım.

Kocamla tanıştığımda, bana ilk baktığında içimde kelebekler uçuştı ve aynı şey ikinizde de oldu. İlk başta kelebeklerin bir yalan olduğunu, düşündüğüm anlama gelmediğini düşündüm. Ama sonra doğru olduklarını fark ettim. Hayatıma devam ettiğimde bir değil iki erkeğe aşık olmam benim şansım olacaktı.

Gerçek şu ki, ikinizle de bir gelecek görebiliyorum. erken olduğunu ve her şeyin olabileceğini biliyorum, ancak gelecek görmediğim biriyle çıkmaya devam etmezdim. Kiminle

Çocuklarımla tanıştırdığımı düşünsene. Bu yüzden sizin en iyi arkadaş ve ev arkadaşı olduğunuzu öğrendiğimde çok incindim.

Birbirinizi tanıımıyorken birinizi seçmek bir şeydi, ama şimdi arkadaş olduğunuzu bildiğim için bunu yapamıyorum. Ve bu canımı acıtıyor çünkü tanımaktan keyif aldığım iki harika adamdan hiç kimsem yokmuş gibi hissediyorum. Dürüst olsaydınız kalbim kurtulabilirdi çünkü ikinizle de görüşmeyi uzun zaman önce bırakmış olurdum. Ama yapmadınız. Ve şimdi, ikinizle de ilişkimi bitirmek zorundayım. İkiniz için de en iyisini diliyorum ve tüm bu olanlarda benim payım olduğu için özür dilerim.

xo Bree

EN İYISININ ONLARA MESAJ ATMAK DÜŞÜNEREK GRUP SOHBETİNDE GÖNDER
TUŞUNA BASTIM

İkisini de aynı anda - e-postaları bende olmadığı için - sonra konudan çıkın. Sadece iki erkekle değil, iki en iyi arkadaşım da çıktığını öğreneli on sekiz saat oldu ve kalbim hala acıyor. Evet, bunu sakladıkları için kızgınım ama her şeyden çok onları tanımama ve ikisini de önemsememe izin verdikleri için kırgınım ve şimdi ikisinden de ayrı kalmak zorundayım, bu da berbat bir durum.

Bütün gece ağladıktan sonra dükkânı kendim açacak durumda olmadığımı fark ettiğimde bu sabah dükkânı açtığı ve tüm pişirme işlerini hallettiği için aşçılık okulunda okuyan ve pişirmeyi çok seven Jessica'ya teşekkür edip dükkânı kapattıktan sonra eve gidiyorum.

Çocuklarımı arıyorum ve onlarla bir süre sohbet ediyorum -onları özlediğimi en az bir düzine kez söylüyorum- ve sonra pijamalarımı giyip günün geri kalanını yuvarlanma günü yapmaya karar veriyorum. Yarın uyandığımda hayatıma devam etmeye hazır olacağım ama bugün bir pint dondurma ve çirkin bir ağlama kitabıyla yuvarlanmaya ihtiyacım var. Dün gece bıraktığım e-okuyucumu banyodan alırken, dahili telefondan bir vızıltı geliyor. Lacey'nin beni kontrol etmeye geldiğini düşünerek zile basıp kapının kilidini açıyorum ve içeri girebilmesi için kapıyı sallıyorum.

Ama içeri giren Lacey değil, Brody... ve Hayden, ikisi de kot pantolon ve tişört giymişler, her nasılsa dün geceki smokinlerinden daha seksi görünüyorlar.

"Her zaman yabancıları körü körüne içeri alır ve sana erişebilsinler diye kapının kilidini açar mısın?" Sanki buranın sahibiymişler gibi içeri girdiklerinde Brody azarlıyor.

Neden burada olduklarına şaşırmış bir halde başımı sallıyorum. "Senin Lacey olduğunu sanıyordum," diye kekeliyorum. "Öğleden sonra geleceğini mesaj atmıştı."

"Ona misafirin olduğunu mesaj at," diyor Hayden, elimi tutup bizi kanepeme doğru yönlendirirken. "Konuşmamız gerek."

"Umm..." Başımı tekrar sallıyorum ve Brody'nin kapıyı kapatıp kilitlemesini izliyorum.

Brody, "Gelecekte, kapınızda kimin olduğunu sormanız gerekiyor" diyor. "Ya bir adam kaçırın, seks taciri ya da sizi soymaya gelen biri olsaydı?"

"Umm..." Tekrar ediyorum çünkü bu *ne lan?* "Mesajımı aldın mı?" İkisi de başını sallıyor.

"Yaptık," diyor Hayden, "ama aynı değiliz ya da kabul etmiyoruz." "Ne?" Şaşkın bir kahkaha atıyorum.

"İkimiz de seninle çıktığımız için özür dilemeyeceğiz," diyor Brody, Hayden yanımda otururken önümdeki sehpaye oturarak. "Seninle çıkmak verdiğimiz en iyi karardı. Sana söylemeli miydik? Evet, ama bu bizim suçumuz, senin değil. Başlangıçta içimizden birini seçeceğini düşünmüştük. Sen seçmeyince, ikimiz de sana aşık olduk ve ikimiz de senden vazgeçmek istemediğimiz için, ikimizin de seninle çıktığını kabul ettik."

"Ve durmak istemiyoruz," diye ekliyor Hayden.

"Yani ikinizle de çıkmamı mı istiyorsunuz?" Bunun bir tür şaka olup olmadığını merak ederek boğuluyorum.

"Mesajında ikimizden de hoşlandığın için seçim yapamadığını söylemiştin," diyor Brody, yüzü ölümcül bir ciddiyetle. "İkimiz de senden hoşlanıyoruz. Ve ikimiz de seninle birlikte olmak istiyoruz."

"Yani tek çözüm ikimizle de çıkman," diyor Hayden kesin bir ifadeyle.

"Ben karar verene kadar mı?" Her ikisine de bakıyorum. "Bunu ikinize de yapmayacağım. Yapmaya çalıştığım şey buydu ve bakın nasıl sonuçlandı."

"Hayır." Brody başını sallıyor. "Seçim yapmanızı istemiyoruz..."

"Tabii bir noktada içimizden birinin sana göre olmadığını hissetmezsen."

Hayden bitiriyor. "Ama ikimizi de istediğin sürece, seninle birlikte olmak istiyoruz."

"Seni kaybetmektense paylaşmayı tercih ederiz," diyor Brody, elimi içine alıp üstünden öperek. Dudakları yumuşak ama sert ve

Etimde gezinme şekilleri vücudumda kıvılcımlar çıkarıyor, doğrudan bacaklarımın tepesine. Bir an için, bana hissettirdikleriyle dikkatim dağılıyor... ta ki sözleri bana çarpana kadar.

"Delirdin mi sen? Cidden ikinizle de çıkmamı mı öneriyorsun? Bu nasıl işe yarayacak ki? Sen günlerini bile alıyorsun..." Brody'ye bakıyorum. "Ve sende de tuhaflık var." Bu sefer Hayden.

"Hiçbir şeyin değişmesi gerekmiyor," diyor Hayden, diğer elimi tutup parmaklarını içinden geçirerek. Hain lanet kelebekler karnıma üşüşüyor ve sessizce gitmeleri için yalvarıyorum. "Arkadaş olduğumuzu öğrenene kadar ikimizle de çıkıyordun."

"Evet, ama aynı zamanda çok suçlu hissettim!"

Brody, "Artık kendini suçlu hissetmene gerek yok," diyor.

Bakışlarım aralarında gidip gelirken ciddi olduklarını fark ediyorum. İkisiyle de çıkmamı istiyorlar ve bunu sorun etmiyorlar. Ve sonra, görünüşe göre aklımı kaybettiğim için, her şeyin nasıl yürüyeceğini düşünmeye başladım. Tabii ki çıkıyoruz ve ben onları öpmekten fazlasını yapmadım ama eninde sonunda işler bir sonraki aşamaya geçecek. "Peki ya seks?" Ağzımdan kaçırdım.

"Bizimle seks yapmak mı istiyorsun?" Hayden şakacı bir şekilde sırtıyor.

"Şey, yani..." Onlarla birlikte olma düşüncesi bedenimi ısıtıyor. Brody'nin nazik olacağını, benimle tatlı tatlı sevişmek için zaman ayıracağını hayal ediyorum. Öte yandan Hayden biraz daha ani- malist olacak, her santimimi yutacaktı. Her ikisiyle de kendi tarzlarında birlikte olma düşüncesi beni arzuyla kalçalarımı sıkmaya itiyor.

"Bunu düşünüyorsun, değil mi?" Brody sırtıyor. "Kimi düşünüyordun? Beni mi Hayden'ı mı?" Soruş şeklinden anladığım kadarıyla zaten biliyor.

"İkiniz de," nefes veriyorum.

"Ve ikimiz de seni istiyoruz," diyor Hayden. "Bunu konuştuk ve ikimizle de birlikte olman konusunda sorunumuz yok... her şekilde."

Bunu düşündüğüm için bile deliyim, değil mi? Ama nasıl düşünmem? Onları istiyorum, onları önemsiyorum ve onları elimde tutabileceğim bir çözüm sunuyorlar.

"Yani üçümüz bir ilişki içinde mi olacağız? Yoksa ayrı mı olacak?"

"Nasıl isterseniz öyle olabilir," diyor Brody. "Ama üçümüzün birlikte olmasında bir sorun yok. O kadar ilerisini konuşmak için muhtemelen çok erken, ama iş oraya gelirse, seni tamamen paylaşmak konusunda sorunumuz yok. Birlikte yaşamak ve birlikte bir hayat kurmak."

"Peki ya biriniz fikrini deęiřtirirse?" İçlerinden birinin çekip gitmesi dūřūncesi bile kalbimi sıkıřtırıyor.

"Böyle bir şey ," diye ikisi de aynı anda homurdanıyor.

"Ama eğer yleyse?" Sorumun cevapsız kalmasına izin vermeyerek soruyorum. "Her olasılığı göz önünde bulundurmalıyız çünkü hasar ve acı hepimizi etkileyecek."

İkisi de anlayışla başını sallıyor, ama Brody cevap veren taraf oluyor. "Tüm bunları dün gece konuştuk. Eğer birimiz çekip gitmeye karar ya da..." Kalın kalın yutkunuyor. "İçimizden biriyle birlikte olmak istemediğine karar verirsen, o kişi gider."

Tartışmak için ağzımı açıyorum ama o elini kaldırarak sözlerimi kesiyor ve devam ediyor. "Hayden ve ben ilkokuldan beri en iyi arkadaşız. On yılı aşkın süredir birlikte yaşıyoruz. Arkadaşlığımız sağlamdır. Sana söz veriyorum, her ne kadar canın çok yanacak olsa da, birlikte olmak istemediğin kişi sorunsuz bir şekilde uzaklaşacak ve arkadaşlığımız bozulmadan kalacak."

Hayden, "Bunun geleneksel bir ilişkiden hiçbir farkı yok," diye ekliyor. "Hayatta hiçbir şeyin garantisi yoktur ama biz bunun yürümesini istiyoruz. Bunu daha önce hiç yapmadığımız için tüm cevaplara sahip değiliz, ancak her seferinde bir gün alabiliriz... birlikte."

"Bunu düşünmem gerek," diyorum. "Bu gereken çok büyük bir karar.

İki ocuğum var..."

"En azından bir ay daha eve gelmeyecekler. Bu bize nasıl gittiğini görmek için zaman verir." Brody kanepeye doğru ilerliyor ve beni Hayden'a bakacak şekilde kucağına alıyor. "ocuklarınızdan haberimiz var ve onları tanımak için sabırsızlanıyoruz."

"Ve bunun arkadaşlığınızı etkilemeyeceğini söyleseniz de, etkileme olasılığı olduğu gerçeğini düşünmem gerekiyor. Peki insanlar ne düşünecek? İkiniz de tanınmış işadamlarısınız. Tüm bunların nasıl görüneceği konusunda endişelenmiyor musunuz?"

"Bu geleneksel mi?" Brody yle diyor. "Hayır. Ama pek çok kez yapıldı. Ve sizi temin ederim ki Hayden'la arkadaşlığımız bunun için yeterince güçlü."

Söylediklerinin arkadaşlık kısmına cevap vermek üzereydim ki diğer sözleri -birçok kez yapıldı- beni vurdu. "Bunu daha önce yaptınız mı?"

Hayden ve Brody bakışırlar ve sonra Brody konuşur. "Kolejdeyken Hayden ve ben birak kadınla birlikte olduk."

Vay ! "Birden fazla l m yaptın?"

"Gençtik ve deneyler yapıyorduk. Hiçbiri bir şey ifade etmiyordu, ama gençken eşcinsel olabileceğimi düşünmüştüm... ya da belki biseksüel." Brody düşen bir tutam saç kulağımın arkasına itiyor ve mahcup bir şekilde sırıtıyor. "Ne yapacağımdan ya da bunu nasıl anlayacağımdan emin çünkü insanların ne diyeceğinden çok korkuyordum. Ailem ne olursa olsun beni tanıyor ve kabul ediyordu ama dış dünya çok acımasız olabiliyor." Yüzümün yan tarafını okşuyor. "Bir gece zorlanıyordum. Hayden ve ben bir kadınla birlikteyken çok tahrik olmuştum ve eşcinsel olmadığını bildiğim en iyi arkadaşşıma ilgi duyduğumdan korkuyordum. Hayden eve geldi ve erkeklerden hoşlanıp hoşlanmadığımı öğrenmek istiyorsam biriyle birlikte olmam gerektiğini söyledi."

"Peki ne yaptın?" Hikâyeye inanmış bir şekilde soruyorum. "Geceyi Hayden'la geçirdim."

Bakışlarımı Hayden'a çeviriyorum, o da umursamazca omuz silkiyor. "En iyi arkadaş olduğumuzu söylediğimizde ciddiydik. Brody'nin bir yabancıyla birlikte olmaktan rahatsız olacağını biliyordum, bu yüzden onu becerdim."

"Yani biseksüel misin?"

"Eh, sanırım ben daha çok bi-meraklısıydım. Beni yanlış anlama, Hayden'ı çekici buluyorum." Kaşlarını şakacı bir şekilde sallayan arkadaşşına sırıtıyor. "Ama onunla birlikte olmak iyi olsa da yeterli olmadığını fark etmemi sağladı. Eğer bir daha hiçbir erkekle seks yapmasaydım, bu benim için sorun olmazdı." Elini kalçamın kıvrımına doğru kaydırıyor ve sıkıyor. "Ama yaşadığımız üçlü seksler, insanların seks yapmasını izlemekten hoşlandığımı fark etmemi sağladı. Seni ve Hayden'i birlikte izleme düşüncesi beni tahrik ediyor. Seni sonsuza dek elimde tutma ihtimali ve en iyi arkadaşımın da mutlu olduğunu ve birlikte olmak istediği kadınla birlikte olduğunu bilmek beni çok mutlu ediyor. Kimin ne düşündüğü ya da söylediği umurumda bile değil."

"Ben de öyle," diye onaylıyor Hayden. "Belki de ikimiz milyarlarca dolar değerinde olduğumuz için kimsenin ne düşündüğü umurumuzda değil ama seni en iyi arkadaşşımla paylaşmaktan ve bunu tüm dünyanın bilmesinden hiç . Ailem yakın değil ve ben de biriyle birlikte olmak isteyip istemediğim konusunda çok zorlandım. Ailem gibi sevgisiz bir evlilik yapmaktan korkuyordum. Çıktığım hiçbir kadınla bir gelecek hayal edemedim. Gerçek şu ki, sadece Brody ile yaşamaktan ve hayatımı onunla paylaşmaktan memnundum. O benim en iyi arkadaşşımdan daha fazlası. O benim ailem ve seninle ve onunla birlikte olma fikri, hayatlarımızı birlikte geçirme olasılığı,

ilk kez bir kadınla gelecek istememe neden oldu. Seninle ve Brody ile sokakta yürümekten gurur duymaktan başka bir şey yapamam."

Ah, kalbim. Çıldırmanın gerekirdi ama birbirlerini sevmeleri, önemsemeleri ve hayatlarının bir parçası olmamı istemeleri, hayranlık duymaktan başka bir şey yapmamı çok zorlaştırıyor. Ama sorun şu ki fanta- sy her zaman gerçek değil.

"Bunu hâlâ düşünmem gerekiyor," diyorum onlara. "Bu işe girerken her şeyin yolunda olduğundan emin olmalıyım. Hiçbir şeyin garanti olmadığını biliyorum ama tam olarak emin değilken evet demek istemiyorum."

"Anladık," diyor Brody, eğilip dudaklarımı usulca öpüyor. Midem düğümleniyor, daha fazlasını istiyorum, ama çok geçmeden öpücüğü bitiriyor ve gözlerinde sabır ve anlayışla bana bakıyor. "Konuşmaya ihtiyacın olursa, biz buradayız."

Ben öpüşmenin devam etmesini dileyerek başımı sallarken, Hayden baş ve işaret parmağıyla çenemi çimdikliyor ve yüzümü ona doğru çeviriyor. Ağzı benimkine çarpıyor, dili dudaklarımın dikişini itiyor. Vücudum ısınıyor ve ne yaptığımın farkına varmadan Brody'nin üzerinden Hayden'ın kucasına kayıyorum. Dudaklarıma kıkırdıyor ve öpüşmeyi keserek suratımı asmama neden oluyor.

"Gördün mü?" diye mırıldanıyor. "Brody'yi ve sonra beni öptüğünde hissettiklerini? Buna her zaman sahip olabilirsin. Sadece evet demen gerekiyor." Ağzını kısa süreliğine benimkine bastırıyor ve sonra ayağa kalkarak beni ayağa kaldırıyor.

Adamlar kapıya doğru yöneliyor, neredeyse kalmaları için yalvaracağım ama gerçekten kafam rahat bir şekilde düşünmem gerekiyor. Ve bunu kucaklarında onları öperken yapamam.

Brody, "Sizden haber bekleyeceğiz," diyor.

Hayden göz kırparak, "Ama bizi çok çalış," diye ekliyor.

ON ALTINCI BÖLÜM

AUBREE

"ŞUNU AÇIKLIĞA KAVUŞTURALIM. SENİN BİR HAREMIN VAR. onlarla birlikte olmak istiyorsun ve bana bunu yapman gerektiğini düşünüp düşünmediğimi mi soruyorsun?"

Lacey'e gözlerimi deviriyorum. "Öncelikle harem için bir kadınla üç ya da daha fazla erkeğin birlikte olması gerekir. Benim durumumda sadece iki kişi var, yani bu bir menaj ya da çok eşli bir ilişki olurdu."

Lacey homurdanıyor. "Bu terimlere aşına gibisin. Okuduğun şeyler bunlar mı? Okumaya başlamam gerekebilir." Kaşlarını sallıyor ve ben de inliyorum.

"Odaklanabilir misin lütfen?"

"Üzgünüm." Omuz silkiyor, belli ki hiç üzgün değil. "Yani Brody ve Hay- den ikisiyle de çıktığınızı başından beri biliyorlardı ve kızmak yerine ikisiyle de çıkmaya devam etmenizi önerdiler. Sen de devam etmeli misin emin değilsin. Anlıyor muyum?"

"Evet." Başından beri bildikleri gerçeğini sakladıkları için de üzgünüm ama hepimiz bazı boktan seçimler yaptığımız için ve onlar da onları aldatmama kızmadıkları için, bu işin peşini bırakmaya karar verdim. Zaten bir şeyin üzerinde durmanın anlamı yok.

"Tek bir sorum var," diyor Lacey ciddiyetle, gözleri benimkilere kilitleniyor. "İkisi tarafından aynı anda becerilecek misin?"

"Lacey!" Kocasının dinlemediğinden emin olmak için etrafıma bakarak tıslıyorum.

"Ne?" Kollarını havaya kaldırır. "Hadi ama, Bree. Daha geçen gün birini seçmek zorunda olduğunu ve seçemediğini düşündüğün için gözyaşlarına boğuluyordun. Ama şimdi sana o nefis adamların de alabileceğin söyleniyor. Buradaki sorun ne?"

"Sorun ki..." Boğazımı temizliyorum. "Sorun şu ki..." İç çekiyorum ve hayal kırıklığıyla başımı masaya vuruyorum.

Lacey, "Mesele şu ki, bunu ciddi ciddi düşünüyorsun ve bu seni çok korkutuyor," diyerek tam on ikiden vuruyor.

Ona bakıyorum. "Bu sadece tek seferlik bir üçlü seks değil, Lace. Gerçek bir ilişki istiyorlar. İkisiyle de çıkmak gibi." Boğazımı tıkayan duygularımı bastırıyorum. "Bir *fuardan* bahsettiler. Üçümüz ve çocuklarımla birlikte."

"İkisinden de nereye gittiğini görecektir kadar hoşlanıyor musun?"

"Evet, . Yani, sadece birkaç hafta olduğunu biliyorum ama..."

"Ama?" diye soruyor.

"Sana keleklerden bahsetmiştim. Pete'le tanıştığım anda onun aradığım kişi olduğunu anlamıştım. Sanırım Hayden ve Brody arasında seçim yapmanın bu kadar zor olmasının nedeni de onlarla aynı bağı hissetmemdi."

"O zaman sorun ne?"

"Çoklu ilişki norm değildir. Babalarını kaybetmiş iki çocuğum var. İstikrar sağlamaya çalışıyorum. Annelerinin iki erkekle birlikte olması pek istikrarlı sayılmaz. Peki ya her şey ters giderse? Bu beni nerede bırakır? Bu *bizi* nereye götürür?"

"Pete ile mükemmel *ve istikrarlı* bir hayatınız vardı. Her şeyi doğru şekilde yaptınız. Çıktınız, nişanlandınız, evlendiniz, birlikte yaşamaya başladınız, bir ev aldınız, iki güzel bebeğiniz oldu. Siz ikiniz mükemmel istikrarın tanımıydınız, ama yine de kalbiniz kırık bir şekilde sona erdi."

Kalın kalın yutkunuyorum. "Mükemmel değildik," diye mırıldanıyorum.

"Oldukça yakın," diyor. "Demek istediğim, hiçbir şeyin garantili olmadığı." Elimi avuçlarının içine alıp nazikçe sıkıyor. "Yani belki de hayatını istediğin gibi yaşayan sorun değildir çünkü günün sonunda, norm olarak kabul edilmese bile yaşamıyor ve sevmiyorsak ne anlamı var?"

"Hayden ve Brody ile sadece birkaç kez tanıştım ama ben bile sana ne kadar değer verdiklerini görebiliyorum. Neden nereye gittiğini görmüyoruz? Çocuklarınız söz konusu olduğunda, annelerinin iki erkek tarafından sevildiğini görmeleri o kadar kötü mü? Bence hayatta bundan daha kötü şeyler de var." Omuz silkiyor.

"Ve" diye ekliyor, sözünü bitirmeden, "babalarını ve büyükanneleri Violet'i kaybettikten sonra, iki kişi tarafından daha sevlilmeleri o kadar korkunç olur mu? Çünkü ikimiz de Miles ve Evie'nin birbirlerini çok sevdiklerini biliyoruz ve Brody ve Hayden'la tanıştıkları andan itibaren bundan hiç şüphem yok,

onları küçük parmaklarına dolayacaklar. Kimse onların cazibesinden etkilenmez."

Küçük konuşmasını bitirdi ve sabırla bana bakarak düşünmemi bekledi, ama gerçek şu ki, düşünecek bir şey yok çünkü o haklı. Hayatın çok kısa olduğunu ve insanların göz açıp kapayıncaya kadar elinizden alınabileceğini zor yoldan öğrendim, bu yüzden keşkeler hakkında endişelenmenin bir anlamı yok. Beni tanımaya devam etmek isteyen ve bir gelecek düşünecek kadar benden hoşlanan önemsedığım iki adam var. Belki yürür, belki yürümez ama nereye gideceğini görmemek için deli olmak lazım.

"Haklısın," diyorum ona. "Sırf ilişkimiz geleneksel olmayacak diye bana değer veren iki adamın çekip gitmesine izin vermek aptallık olur."

"Kesinlikle," diye kabul ediyor. "Ayrıca, kim DP'lenmeye hayır diyebilir ki?"

"D ne?" Şaşkınlıkla ona baktım.

"DP'lendi," diye tekrarlıyor. Ona iki kafası varmış gibi baktığımda iç geçiriyor. "Bilirsin, iki erkek bir kadını aynı anda alır. Biri amından, diğeri götünden."

"Lacey!" Elini iterek tıslıyorum.

"Ne? Bütün o aşk romanlarını okumuyor musun? Porno izlemiyor musun? Sevişmeyeli uzun zaman oldu. Kendini tatmin etmek için bir şeyler kullanıyor olmalısın."

"Evet, *bu* tür kitaplar okuyorum ve porno izliyorum ama buna böyle dendiğini bilmiyordum."

"Tamam, artık biliyorsun. Ve sen, benim şanslı en iyi arkadaşım, DP'leneceksin. Tamamen senin üzerinden yaşayacağım."

"Bunun olacağından şüpheliyim," diyorum, Brody ve Hayden'ın beni aynı anda almalarını düşünmemeye çalışarak ve başaramayarak. *Tanrım, bu çok ateşli olurdu.*

"Neden olmasın?"

"Öncelikle, benim hayatım bir aşk romanı *ya da* porno değil. Her şeyin olduğu gibi devam edeceğini söylediler. Ben ikisiyle de çıkıyorum. Al- though..." Üniversitede aynı anda bir kadınla birlikte olmak hakkında söylediklerini hatırlayarak geri çekiliyorum.

"Muhtemelen onlarla konuşmalısın," diyor Lacey. "*Her* konuda aynı fikirde olduğunuzdan emin olun." Kaşlarını imalı bir şekilde sallıyor.

"Haklısın." Telefonumu çıkarıp bir grup mesajı gönderiyorum ve konuşmak için bir araya gelip gelemeyeceğimizi soruyorum. Zaten her şey çok karmaşık. Tüm bunları çocuklarım eve gelmeden çözmeyi tercih ederim. Böylece, işler yolunda gitmezse etkilenmezler.

İkisi de benimle her zaman ve her yerde buluşabileceklerine dair mesaj attılar. Zaten dışarıda olduğum için onlara gitmeyi teklif ediyorum ve Brody adreslerini ve ne zaman istersem gelebileceğimi mesaj atıyor.

"Ben onların evine gidiyorum, böylece konuşabiliriz."

"Güzel." Ayağa kalkıyoruz ve Lacey beni kucaklıyor. "Önemli olan tek şeyin senin mutluluğun olduğunu unutma. Ve sen mutlu olduğunda çocukların da mutlu olacak. Senin dışındaki herkes siktir olup gidebilir."

"Senin çılgın kışın olmadan ne yapardım bilmiyorum," diyorum ona sarılırken.

"Bunu asla öğrenmek zorunda kalmaman iyi bir şey." Geri çekilip göz kırptıyor ve ben de sözlerinin içimde yarattığı acıya rağmen gülümsüyorum. Bunu bir şaka olarak söylemişti ama Pete ve öldüğünden beri kimsenin yanımda olacağına güvenmemeyi öğrendim. Belki de insanlara tekrar izin vermenin ve sevdiğim herkesi kaybetme korkusuyla yaşamayı bırakmanın zamanı gelmiştir.

HAYDEN VE BRODY'NİN EVİNİN LOBİSİNE GİRDİĞİMDE

Beni yumuşak bir gülümsemeyle karşılayan takım elbiseli yaşlı bir beyefendiyle karşılaştım. Brody ilk seferde yukarı çıkmadan önce resepsiyonda check-in yaptırmam gerektiği konusunda beni uyarmıştı, bu yüzden hazırlıklıyım. Kendimi tanıttikten ve kimliğimi verdikten sonra kimliğimi tarıyor. Daha sonra bana bir asansör anahtarı ve görünüşe göre çatı katı olan katlarına gitmek için girmem gereken kodu vermeden önce birkaç kağıt imzalattı.

Anahtarı bana verdiğinde "Teşekkür ," diyorum. "İşim bittiğinde buraya geri mi yoksa-?"

"Hayır, hanımefendi," diyor. "Sizde kalabilir. Eğer artık ihtiyacınız olmazsa, masada devre dışı bırakabiliriz."

Ona teşekkür ediyorum, Brody'nin daha hiçbir şeyi kabul etmeden benden kendi anahtarımı istemesine şaşırıyorum.

Asansörle onların katına çıkarken, ona bir mesaj gönderdim: **Bir elevator anahtarı, ha? Biraz küstahça, değil mi?**

Benimki geçtikten hemen sonra ondan bir mesaj geliyor: **Daha çok umutlu gibi.**

Yanıt vermek yerine asansörden indim, kendimi bir koridorda bulmayı beklerken fuayelerinde dururken buldum.

"Bu asansör sadece senin için mi?" Evlerinin derinliklerine doğru yürürken sordum.

"Öyle," diyor Brody, yanıma gelip yanağıma bir öpücük kondurarak. Elimi tutuyor ve beni içeriye doğru yönlendiriyor. "Hayden bir iş görüşmesinde, ama çıkar. Beklerken neden sana evi gezdirmiyorum?"

Profesyonelce döşenmiş ve dekore edilmiş gibi görünen geniş oturma odasında başlıyoruz. Oniks parke zeminleri, şık siyah deri mobilyaları ve bembeyaz duvarlarıyla burası bekâr ve varlıklı olduğunu haykırıyor. Köşede, ikinci kata çıkıyor olması gereken siyah spiral merdivenin yanında güzel bir şömine duruyor.

"Burası da mutfak," diyor benim dairemın tamamından daha büyük, son teknoloji ürünü muhteşem bir mutfığa girerken. En son teknoloji ürünü aletlere hayran kalıyorum, dolapların ve tezgahların sayısı ise bir fırıncının rüyalarını süslüyor.

"Pek yemek yapmayız." Utangaç bir şekilde omuz silkiyor. "O yüzden biraz ziyan oldu ama evle birlikte geldi."

"Tanrım, burada yaşayabilirim," diye geveliyorum. Brody'nin kaşları alnına doğru havalanınca hemen geri adım atıyorum. "Yani, bu mutfakta. Burası değil, burası gibi, burası. Yani, taşınmaya çalışmıyorum... Sadece mutfığı gerçekten seviyorum..." Brody saçmalamama homurdanıyor, ben de iç çekiyorum. "Sadece bu mutfığın harika olduğunu ve benim de böyle bir mutfığım olsaydı muhtemelen bütün gün içinde yemek pişireceğimi söylemek istedim."

"Şey..." Brody bana doğru yaklaşıyor ve beni nazikçe tezgâha doğru itiyor. "Ne zaman burada pişirebilirsin." Saçlarımı yüksek bir at kuyruğu yapmışken, parmaklarını saç tellerime doluyor ve başımı yana doğru çekerek boynuma erişmesini sağlıyor. "Burada yaşamak istersen ikimizin de karşı çıkacağını sanmıyorum."

"Bunun olacağını sanmıyorum-"

Brody sıcak dudaklarını kulağımın hemen altındaki hassas noktaya bastırıyor, düşünce kesiyor, şimdi tek odak noktam ne kadar iyi

dudaklarını üzerimde hissediyorum. Dilini sıcak etimde gezdiriyor ve ben inliyorum.

"Kahretsin, bir telefon görüşmesi yapmak için çıkıyorum ve tüm eğlenceyi kaçırıyorum."

Hayden'in sesiyle sıcıyorum ve Brody'yi itmeye çalışıyorum. Ancak elimi uzattığımda elimi yakalıyor ve beni döndürüyor, böylece tezgâha yaslanıyor ve sırtım Brody'nin çok sert ön tarafına bastırılmış halde Hayden'a bakıyorum.

"Özür dilerim," diye ciyaklıyorum ve Brody'yle yakalanmanın utancıyla yüzümü yere çeviriyorum.

"Ne için?" Hayden adanın etrafından dolaşp önümde duruyor. "Ne için üzgünsün?" Çenemi çimdikliyor ve beni ona bakmaya zorluyor. "İkimizle de çıkmanın bir parçası, her şekilde *ikimizle de* birlikte olman ve kıskanmamamız anlamına geliyor." Eğilip dudaklarını dudaklarıma bastırarak tutkulu ama hızlı bir öpücükle ne demek istediğini kanıtıyor. "Kahretsin, o dudakları özlemişim," diye mırıldanıyor geri çekilirken.

Brody gülerek, "Bree de tam buraya taşınmak istediğini söylüyordu," diyor.

"Ben yapmadım!" Göğsüne vurup kaçmaya çalışıyorum ama kollarını gövdem etrafına dolayp beni daha sıkı tutuyor. "Senin mutfağında yaşayabileceğimi söyledim."

Hayden kıkırdar. "Ona yatak odasını gösterdin mi? Belki onu orada yaşamaya ikna edebiliriz." Kaşlarını sallıyor ve ben de ona şakacı bir tokat atmak için uzanıyorum. Ancak elim göğsüne elimi tutuyor ve beni Brody'nin kollarından çekip kendi kollarına alıyor.

Ağzı benimkine çarpıyor ve dili ayrılmış dudaklarımin arasından geçerek beni tadıyor. Daha fazlasını isteyerek öpücüğün içinde iç çekmekten kendimi alamıyorum. Her zaman daha fazlasını isterim. Öpücük çok geçmeden bitiyor ve ben kızışmış bir köpek gibi nefes nefese kalıyorum, onun lanet bacağını becerebilmeyi diliyorum.

Tabii ki Hayden fark eder. "Sonra," diyor sırtarak. "Önce konuşmamız gerek." Suratımı astığımda kıkırdıyor. "Konuşmak istediğini söylememiş miydin?"

"Evet," diyorum isteksizce.

Çocuklar bana mekanın geri kalanını gösterdiler ve anasını, inanılmazdı. Böyle yerler hakkında bir şeyler duymuştum ama daha önce hiç böyle bir yerde bulunmamıştım. Benim gibi New York'taki çoğu kişi için 800 metrekare ve iki banyo lüks sayılır. Burası benim evimin en az beş katı büyüklüğünde, dört yatak odası, üç banyo, bir çatı katı, bir spor salonu ve iki ofisi var. Oturma odası kocaman ve yatakları-

Odalar muhteşem, koyu renk ahşaplarla döşenmiş ve yumuşak kahverengi ve kremlerle dekore edilmiş. Banyolarının her ikisinde de fiskiyelerle dolu bir spa küveti var - mutfağı unutun, lanet olası küvette yaşayabilirim! Bana bir kadeh şarap ve e-okuyucumu verin, hayatım boyunca iyi olurum. Ayrıca bir çamaşır odaları var -her ne kadar bana tüm kıyafetlerini kuru temizleme yaptırdıkları için hiç kullanmadıklarını söyleseler de- ve mutfaktan ayrı ve altı kişilik bir yemek odaları.

Zenginler nasıl da yaşıyor.

Tur bittiğinde ve aslında buraya taşınmayı düşündüğümde -şaka yapıyorum, ama lanet olsun, o küvet!- konuşmak için oturma odasındaki kanepeye yerleşiyoruz. Ben Hayden'la aynı kanepede oturuyorum ama aramızda boşluk var, böylece odaklanabiliyorum ve Brody de yanımdaki koltukta oturuyor. Brody ve Hayden'ın ellerinde biralar var ve Hayden bana en sevdiğim beyaz şaraptan bir bardak doldurdu.

"Peki önce ne hakkında konuşmak istersin?" Brody birasından bir yudum alarak soruyor.

"Beni DP yapmayı mı planlıyorsun?"

Her iki adam da aynı anda içkilerini tükürdü ve bunu muhtemelen daha iyi ifade etmem gerektiğini fark ettim. Hoppala, artık çok geç.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

BRODY

"BENİ DP YAPMAYI MI PLANLIYORSUN?"

Hayden ve benim Bree'yi aynı anda doldurmamız, amına ve götüne sokmamız, siklerimiz girip çıkarken onun sıcaklığını hissetmemiz, ince duvarlarının arasından birbirimize sürtünmemiz düşüncesi pantolonumun arkasından sikimin kabarmasına neden oluyor.

Çenemden tükürdüğüm bira damlacıklarını siliyorum ve Bree'ye tüm dikkatimi vermek için biramı yere bırakıyorum. Konuşmak istediğini söylediğinde, konuşmak istediği şeyin bu olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama kesinlikle şikayet etmiyorum.

"İstedğin bu mu?" Hayden Bree'ye yaklaşarak soruyor. Gözleri kocaman, sanki bu soruyu sormayı planlamamış gibi ve nasıl cevap vereceğine karar vermeye çalışırken dudağının kenarını çiğniyor.

"Ne istediğimi gerçekten bilmiyorum," diyor usulca, sesi gerginmiş gibi çatallaşıyor. "Bunu daha önce hiç yapmadım." Bakışları Hayden'dan bana doğru kayıyor. "Tek bildiğim ikinizden de gerçekten hoşlandığımı ve sizinle çıkmaktan ve sizi tanımaktan hoşlandığımı. Çocuklarım uzakta olduğu ve hiçbir şeyden etkilenmeyecekleri için bu işin nereye varacağını görmek istiyorum.

"Yani, bildiğimiz kadarıyla, ikinizden biri ya da her ikiniz de fikrinizi değiştirebilirsiniz." Önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkiyor ama kaşlarını çatma şekli, ikimizden birinin çekip gitmesi fikrinin onu üzeceğini söylüyor, bana söylediğinden daha fazla önemsedğini anlatıyor. Sadece bizi içeri almaktan korkuyor ve gergin, ki bu sorun değil, çünkü bu yeni bir şey ve kalbine girmek için bolca vaktimiz var.

"Hiçbir yere gitmiyoruz," diyorum ona, Hayden adına konuşabileceğimden emin bir şekilde, yaptığımız konuşmalara dayanarak

"ancak bir işadami olarak, eylemlerin sözlerden daha yüksek sesle konuştuğunu biliyorum ve nasıl hissettiğimizi kanıtlamak zaman alacak."

Anlayışla başını sallıyor, sonra boğazını temizliyor. "Bence işlerin nereye gideceğini görmemiz, her seferinde bir gün almamız iyi olur, ama, um... Düşünüyordum da..." Boynu ve yanakları pembeleşiyor ve söylemeye çalıştığı şey muhtemelen seksle ilgili olduğu için onu rahatsız hissettirmek istemediğinden kıkırdamamı tutuyorum. Sonunda cümlesini bitirdiğinde beni haklı çıkarıyor. "Bence hepimiz test yaptırmalıyız. Ben doğum kontrol hapi kullanıyorum ve Pete beri seks yapmadım..." Sözünü kesiyor, rahmetli kocasından bahsedince dudakları hafifçe çatılıyor. "Ama eğer hepimiz cinsel olarak aktif olacaksak, güvende olduğumuzdan emin olmak istiyorum... ve..." Derin bir nefes alıyor, sonra bırakıyor, gözleri aşağıya iniyor. "Eğer fikrini değiştirirsen, başka biriyle yatmadan önce benden ayrılırsan gerçekten minnettar olurum."

"Olmuyor," diyor Hayden, "ama katılıyorum."

"Aynı," diye ekliyorum. "Ama anlıyoruz. Güven zamanla kazanılır." Öne doğru eğilip dizini sıkıyorum ve o da bana bakıyor. "Bizimle konuşmaktan utanma. İkimiz de daha önce böyle bir ilişki yaşamadık. Ama denemek istiyoruz çünkü seninle birlikte olabileceğimiz anlamına geliyorsa buna değer."

"Başka sorunuz var mı?" Hayden soruyor.

"Hayır, şimdi değil ama söylemek istediğim bir şey var." Önce bana, sonra Hayden'a baktı. "İkinizin de benimle çıktığını benden saklaman hoşuma gitmedi. İkinizle de çıkmakla hata ettiğimi biliyorum ama kafam karışık ve bununla nasıl başa çıkacağımdan emin değildim. Bunu benden sakladın. Artık benden bir şeylerin saklanmasını istemiyorum ve gelecekte bir şeyden emin olamazsam sizinle konuşacağım. Ben bir flört uzmanı değilim ama evliyken edindiğim tecrübelerle göre iletişim çok önemli."

Hayden'a bakıyorum, belli ki ona binanın satışından bahsedip bahsetmeme konusunda bir savaş veriyor. Bakışları benimkilerle buluşuyor ve başını sallayarak sessizce çenemi kapalı tutmamı söylüyor, ardından Bree'ye bakıp anlayışla başını sallıyor. Yakında bir konuşma gerekecek çünkü bu saçmalık yüzünden Bree'yi kaybetme riskini göze alamam. Eğer söyledikleri doğruysa ve babasının dayanacak bir ayağı yoksa, o zaman Bree'nin bilmesinin bir önemi kalmayacak.

"Bir daha olmayacak," diyorum ona.

Rahat bir nefes alır. "Teşekkür ."

Hayden'ın telefonu çalıyor ve inleyerek kontrol ediyor. "Ofise gitmem gerekiyor," diyor. "Mlklerden biriyle ilgili acil bir durum var ve bunu halletmem gerekiyor, yoksa babam kıcıma tekmeyi basacak."

Konuşma sırasında Bree'ye yaklaştığından, çenesini tutuyor ve hızlı bir öpücük için ağızını onunkine bastırıyor. "Buna bir şans verdiğin için çok mutluyum," diye mırıldanıyor Bree'nin dudaklarına, sonra da dışarı çıkmak için ayağı kalkıyor.

O gittikten ve sadece Bree ve ben kaldıktan sonra, onunla daha fazla zaman geçirmeyi umarak ona yemek yiyip yemediğini soruyorum.

"Hayır, işten sonra Lacey'ye gittim ve onunla ve Sam'le yemek yiyecektim ama sonunda buraya geldim."

"Bu gece için bir planın var mı?"

"Duruma göre değışir," diyor seksi bir sırıtışla ve bende kucağıma alıp yatağıma götürme ve içinde kaybolma isteğı uyandırıyor. "Ne yapıyoruz biz?"

"Yemeğı çıkabiliriz... ya da sipariş film izleyebiliriz."

"Ben ikinci seçeneğı seçiyorum."

Oturduğı kanepeye geçiyorum ve kucağıma oturması için onu kollarıma alıyorum. Kollarımı beline dolayarak onu nazikçe öpüyorum ve tadının keyfini çıkarıyorum. "Bize hayır diyeceksin diye çok korktum," diye itiraf ediyorum, alnımı onunkine bastırarak.

"Kesinlikle ekincelerim var," diye itiraf ediyor, "ama internetten araştırdım ve aslında oldukça yaygın. Düşünmem gereken çok şey var ama şimdilik sadece ikinizi de tanımaya devam etmek istiyorum."

"Bu fikir hoşuma gitti." Onu tekrar öpüyorum, ama bu sefer geri çekmek yerine öpcğı derinleştiriyorum, dilini kendi dilimle okşuyorum. Ellerim kalçalarının kıvrımlarını kavırıyor ve kucağıma oturması için onu kaldırıyorum. Birkaç dakika boyunca bu şekilde öpüşüyoruz; birbirimizin bedenlerini tadıyor, ikna ediyor ve öğreniyoruz. Ta ki Bree'nin telefonu cebinde alana ve hafifçe geri sıçrayana kadar.

"Onlar benim çocuklarım," diyor. "Ben... umm?" Etrafına bakınıyor.

Bir saniye sürdü ama o sorusunu tamamlayamadan ben ikiye ikiye birleştirdim. "Sen onlarla konuş, ben de bize yemek ısmarlayayım." Ona iffetli bir öpücük veriyorum. "İtalyan, Tayland, Japon...?" Sevgiğini söylediğı birkaç seçeneğı sıralıyorum.

"Mmm, Thai kulağı hoş geliyor. Karidesli Pad Thai ve tavuklu kızarmış pilava bayılırım. Oh! Ve biraz da börek."

". " Onu üzerimden kaldırıp kanepeye oturtuyorum. Telefonun çalması durmuştu ama onu biraz yalnız bırakmak için odadan çıkarken onları aradığını duydum. Bir saniye sonra evin içinde iki heyecanlı küçük ses duyuluyor, ardından Bree merhaba diyor ve onları ne kadar özlediğini söylüyor. Uzaklaşmak yerine, onlarla konuşmasını izlemek ve dinlemek için duruyorum, her kelimesi ve hareketi sevgi dolu. Onları sabırla dinlemesi ve söyledikleri her şey karşısında gerçekten heyecanlanması bana üvey annem Savy'yi hatırlatıyor.

Düşündükçe kalbim kabarıyor.

Miles onu özlediğini söyleyince, Miles onu ziyaret etmek isteyip istemediğini sorar. Miles bunun harika olacağını söyler ve oraya gittiğinde ona göstermek istediği her şeyin üzerinden geçer. Balık tutmaya gitmekten bahsettiğinde, Miles'a eve döndüğünde buralarda balık tutabileceklerini söyler ve gidebilecekleri birkaç iskele sayar. Miles alkışlar ve onlara bakacağını söyler. Miles'ın sesi yerini kızının sesine bırakır ve ona hayvanat bahçesine yaptıkları geziyi ve onu ne kadar özlediğini anlatır.

Daha fazla kulak misafiri olmak istemediğim için ofisime gidiyorum. Siparişimizi verdikten sonra, Bree'nin işini bitirmesini beklerken bazı e-postaları kontrol etmek için dizüstü bilgisayarımı açıyorum. Bree kapı pervazına vurup yaslandığında, CFO'ma bazı bütçe sorularıyla ilgili yanıt veriyordum. Gönder tuşuna basıp bilgisayarımı kapattım.

"Bunun için üzgünüm," diyor. "Bir kez konuşmaya başladılar mı, onları durdurmak zor oluyor."

"Gel buraya," diyorum ona, sandalyemde hafifçe geriye doğru yuvarlanarak.

Yalınayak odanın bir ucundan diğerine yürüyor ve parlak pembe ayak parmaklarının ne kadar sevimli olduğunu fark ediyorum - kahvehanesiyle aynı renk. Yanımda durduğunda, onu önüme çekiyorum, dizüstü bilgisayarımı iterek onu masamın üzerine kaldırabiliyorum. Bacaklarını açıyor, ayaklarını sandalyemin kollarına koyuyor. Kalçalarının arasına giriyorum ve kollarımı beline doluyorum.

"Çocuklarınızla konuştuğunuz için asla özür dilemeniz gerekmez," diyorum ona. "Hayden ve ben sana onların bir paket olduğunu anladığımızı söylediğimizde ciddiydik. Çocuk ve ebeveyn arasındaki ilişkinin ne kadar önemli olduğunu ilk elden biliyorum ve biyolojik olarak akrabanız olmayan biri tarafından sevilmenin nasıl bir his olduğunu da biliyorum. Savy ile on dört yaşındayken ve dünyaya kızginken tanıştım ve onun anlayışı, anne sevgisi - henüz babamla bile çıkmıyorken - bazı zor durumları atlatmama yardımcı oldu.

"Bir gün, sen hazır olduğunda, onlarla tanışmak ve onları tanımak için sabırsızlanıyorum. Ve onların senin çocukların olduğu gerçeği bile onları önemsemem için yeterli."

Gözleri cam gibi oluyor ve kollarını boynuma doluyor. "Teşekkür ederim. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin. Çocuklarım benim tüm dünyam ve sanırım hiç çıkmamamın bir nedeni de bunun onları ve çıktığım kişiyi nasıl etkileyeceğinden korkmamdı, özellikle de çıktığım tek randevunun bekâr bir anne olduğumu söylediğim anda çok kötü gitmesinden sonra."

"Küçükken, ne kadar sessiz ve uslu olursam olayım, annem bana hep bağıırdı. Erkek arkadaşları da benden nefret ederdi. Yıllarca kötü bir çocuk olma korkusuyla yaşadım, ta ki annem beni büyükanneme bırakıp gidene kadar."

Sözleri kalbimi parçalıyor ve o konuşurken kendimi ona daha sıkı sarılırken buluyorum, bana izin vermesini seviyorum.

"Pete çocuk sahibi olmak istediğini söylediğinde, doğduklarında onları istemeyeceğinden korktum. İkizlerimiz olacağını öğrendiğimde de çıldırdım. Bana sakın olmamı söyleyip duruyordu ama ben evin çok dağınık olacağından, bebeklerin ağlayıp onu uyandıracağından ve üzüleceğinden çok korkuyordum. Bebekler gürültülü ve dağınık olurlar ve büyüdüklerinde de bu değişmez."

Sulu bir gülümsemeyle gülümsüyor ve yanağından süzülen gözyaşını siliyorum.

"Peki aksini kanıtladı mı?"

"Yaptı," diyor, gülümsemesi genişliyor, o seksi ikiz gamzeleri ortaya çıkıyor. "Bir gün, yumurta kabuklarının üzerinde yürümemden bıktı. Bütün gün beni takip etti ve tek bir bulaşık yıkamama ya da evi temizlememe izin vermedi. İkizler ağladığında onları yakalıyordu. Günün sonunda ev darmadağın olmuştu, şimdiye kadar gördüğüm en kötü haldeydi. Yorulmuştum ve toparlanmaya başladım, ama beni durdurdu ve yaşanmış bir evin böyle göründüğünü ve her şeyini sevdiğini söyledi. Ev bu haldeyken beni yatağa yatırdı ve ben uyurken evi temizledi."

Yüzünden aşağı bir damla gözyaşı daha süzülüyor. Bu kez kendimi tutamayıp eğiliyor ve yanağını öpüyorum, sıvının oturduğu yeri, dilimi uzatıp tuzluluğun tadına bakıyorum. "Seni ağlarken görmekten nefret ediyorum," diye mırıldanıyorum, "ama benimle paylaşmana bayılıyorum. Pete harika bir adammış ve haklıymış. Burası..." Hayden'ın ve benim evimi kastederek çenemi dışarı çıkarıyorum. "Temiz, neredeyse steril, be-

Çünkü içinde neredeyse hiç yaşanmamış. Savy ile birlikte yaşamaya başlayana kadar babamın evleri de hep böyleydi. Birlikte bir aile kurdular ve yaşadıkları ev yaşanmış gibi görünüyor. İkisi de başka türlü olmasını istemezdi."

Dudaklarını öpüyorum, oraya inen tuzlu sıvıyı yalıyorum. "Seni hak eden her erkek çocuklarını, gürültünü, ağlamayı, çılgınlıklarını, yaşadığın evi ve her şeyi kabul edecektir. Yarın Hayden ya da benim o adamlar olmamızı istemediğine karar versen bile, daha azına asla razı olma."

Biz konuşurken yemek geliyor, bu yüzden yemek için yeterince uzun süre ayrılıyor, ama işimiz bittiğinde onu yanıma çekiyorum, böylece izlemek için bir film seçebiliyoruz. İsteddiği filmi seçiyor - popüler çocuğa aşık olan inek bir kız hakkında bir kız filmi- ve sonra, daha rahat edebilmesi için ona benim bir tişörtümü ve boxer'ımı verdikten sonra, yanıma sokularak kanepeye yerleşiyoruz.

O filmi izlerken, komik kısımlara gülerken ve hüzünlü kısımlarda burnunu çekerken, dikkatimin yarısı filmde, ama diğer yarısı onda- yanıma mükemmel bir şekilde oturması, vanilya gibi tatlı kokması, kalçasına masaj yaptığımda, ona bir şekilde dokunma ihtiyacı duyduğumda, teninin nasıl yumuşak ve pürüzsüz olduğu.

Filmin yarısına doğru Bree esniyor ama ona yorgun olup olmadığını sorduğumda başını sallıyor. Yirmi dakikadan az bir süre sonra, filmde yumuşak horultuları duyuluyor ve uykuya daldığını anlıyorum. Muhtemelen onu uyandırıp eve götürmeyi teklif etmeliyim, ama evimde, yatağında uyuma fikri çok cazip geliyor, bu yüzden onu dikkatlice kollarıma alıp yatağa götürüyorum, sanki ait olduğu yermiş gibi orada görünmesine bayılıyorum.

Neredeyse hiç kıpırdamıyor ve battaniyemin altına girdiğinde yüzünü yastıklarından birine gömüyor, nefesi önce memnuniyetle iç çekiyor. Uyuduğunu anladığımda, yatağında ona katılmadan önce yemeği temizlemek için mutfaka geri dönüyorum.

Son bulaşıkları bulaşık makinesine yerleştirirken asansörün kapısının açıldığını ve Hayden'ın içeri girdiğini duyuyorum.

"Her şey yolunda mı?" Bulaşık makinesini kapatıp lavaboya yaslanarak soruyorum.

"Evet. Sağlıklı yaşam merkezinin yatırımcılarından biri fonunu çekmekle tehdit ediyordu. Huzursuzlanmaya başladılar."

"Peki ne yapacaksın?"

Ellerini yüzünde ovuşturuyor ve iç geçiriyor. "Daha iyi konumlara sahip, daha ucuz ve daha yüksek kâr getirecek diğer seçeneklerin bir ön raporunu hazırladım. Önümüzdeki hafta bir toplantı talep ettim ve Bree'nin binasını bırakmayı kabul edeceklerini umuyorum."

"Ya yapmazlarsa?"

"O zaman babama bunun olmayacağını açıkça söylemem gerekecek. Ama yine de bu toplantıdan sonra Bree'ye gerçeği söyleyeceğim. Sadece bunu yapmadan önce tüm bilgilere sahip olmak istiyorum, böylece ona karşı tamamen dürüst olabilirim."

Rahatlayarak iç çekti. "Güzel. İsteyeceğimiz son şey bu saçmalık yüzünden onu kendimizden uzaklaştırmak olur."

"Nerede o?" diye soruyor, oturma odasına bakarak. "Eve mi gitti?"

"Hayır." Nerede olduğunu düşününce sırtıyıyorum. "Uyuyakaldı, ben de onu yatağıma taşıdım. Şimdi orada ve ben de ona katılmak üzereyim." Göz kırkıyorum, bunun onu kızdıracağını biliyorum.

Başını sallar ve kıkırdar. "Pekala, ben gidip duş alacağım ve biraz uyuyacağım. İyi bir gece geçirdiniz mi?"

"Evet," diyorum ona odalarımıza doğru ilerlerken. Aslında, çoğu evde olduğu gibi burada da tek bir ebeveyn yatak odası vardı, bu yüzden satın aldıktan sonra ilk yaptığımız şey misafir odasını ikinci bir ebeveyn yatak odasına dönüştürmek ve üst katta iki yatak odamız daha olduğu için bir ebeveyn banyosu eklemek oldu.

"Bana tekrar biriyle çıkmaktan korktuğunu çünkü annesinin ve annesinin erkek arkadaşlarının her zaman boktan olduğunu ve kendisini istenmeyen ve asla doğru bir şey yapamayacakmış gibi hissettirdiğini söyledi. Kiminle çıkarsa çıksın çocukları hakkında böyle düşüneneğinden korkuyordu."

Normalde başkasının işlerini kimseye anlatmazdım ama Hayden'la konuştuk ve bu işte birlikte olduğumuz için Bree söz konusu olduğunda birbirimizden bir şey saklamayacağımız konusunda anlaştık - ikimiz de onun mutlu olmasını istiyoruz.

"Peki ya kocası?" Hayden en kötüsünü düşünerek sıkıca sorar.

"Onu rahatlattı, böyle hissetmesine izin vermedi ama sanırım çoğu erkeğin onun gibi olmayacağından korkuyor. Özellikle de bizden önce çıktığı tek randevu, anne olduğunu öğrendikten sonra boka sardığı için."

"Onun yanıldığını kanıtlamamız gerekecek," diyor omuz silkerek.

Odamın kapısında duruyoruz, ikimiz de uyuyan Bree'ye bakıyoruz. Şehrin ışıkları panjurların arasından parlıyor, yüzünü bir meleğin üzerindeki hale gibi aydınlatıyor.

"Orada yatarken çok tatlı görünüyor," diyor Hayden usulca. "Onu burada istiyorum... onu ve çocuklarını. Onları tanımıyorum bile ama burada onunla birlikte olmalarını istiyorum. Bir ailem olmasını asla hayal edemezdin, böyle bir şey istemedim... ailem gibi olmak istemedim. Ama lanet olsun, o oyunun kurallarını değiştirdi. Sokakta yürüyen hamile bir kadın gördüm ve ilk düşündüğüm şey *Bree'nin bebeklerimizi taşıırken nasıl görüneceğiydi.*" Hayden bıyık altından gülüyor. "Sanırım aklımı kaçırdım."

"Hayır," diyorum ona bakarak. "Sanırım buna aşık olmak deniyor ve ben de seninle aynı fikirde olduğuma eminim."

Hayden kalın kalın yutkunuyor. "Bunun için çok erken, değil mi? Yani, sadece birkaç hafta oldu. Aşık olmanın aylar, hatta yıllar alması gerekmez mi?"

"Emin değilim," diyorum dürüstçe, çünkü hiç aşık olmadım. "Ama babam ve Savy birbirlerine çok çabuk aşık oldular. Ona taşınmayı teklif etmesi birkaç aydan fazla sürmemiştir."

Hayden başını sallıyor. "Sence onun diğer tarafında yatmamın bir sakıncası olur mu? Onu rahatsız etmek istemiyorum ama o tam orada ve ben onu özleyorum."

"Neden anlamıyorum. Ona dokunacak ya da başka bir şey yapacak . Sadece uyuyacağız."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

AUBREE

İÇ ALARMIM HER SABAH SAAT DÖRTTE ÇALIYOR.

işe gidip gitmeme konusunda kararsızım. Dün gece yemek pişirmek yerine Brody ile kalıp yemek yemeyi ve film izlemeyi tercih ettiğim için bu sabah işe gitmem gerekiyor.

Bekle bir saniye. Brody.

Dün gece eve hiç gitmediğimi hatırlayarak gözlerimi açıyorum ve uyuyan Brody ile yüz yüze geliyorum. Yüzü sakın, hatta dingin. Düşüncelerim yatakta birlikte uyuduğum son adama, Pete'e gidiyor.

-Bir tür suçluluk hissetmeyi bekliyordum ama şaşırtıcı bir şekilde hissettiğim tek şey hoşnutluk, mutluluk ve uzun zamandır ilk kez kaygısızlıktı. Ta ki küçük bir detayı hatırlayana kadar: Hayden bu evin bir yerlerinde uyuyor ve muhtemelen Brody ile beni burada uyurken gördü. Kalbim düşüyor, suçluluk duygusu keyfimi kaçırıyor. Nasıl bulacağımdan emin değilim-

Arkamda bir kıpırtı oluyor ve sonra parmaklar kalçamın kıvrımını kavrayarak düşüncelerimi kesiyor. Çılgılık atmaya hazır bir şekilde arkamı döndüğümde, az önce düşündüğüm adamı buluyorum. Hayden'ın saçları dağınık, yüzünde biraz kirli sakal var, tam da sevdiğim gibi ve yüz hatları endişeyle kazınmış.

"Hey," diye homurdandı, derin sesi uykuyla doluydu. "Ben, uh... Sen uyanmadan önce dalacaktım, böylece burada olduğumu anlamayacaktın." Sözleri karşısında irkildi. "Sadece, şey, uyurken çok güzel görünüyordun ve Brody bunun bir zararı olmayacağını düşündü..." Ben bir şey söylemeyince iç geçiriyor. "Batırdım mı?"

Önemsemesini seviyorum, ikisi de benim duygularımı düşünüyor. Bir an için bunun bir oyun olabileceğini düşündüm, ama bir kez

Bu konuda, onların davranışları hakkında düşündüğümde, bunun sadece benim korku ve güvensizliğimden kaynaklandığını biliyordum çünkü bu iki adamın son birkaç haftadır yaptıkları her şey bana gerçekten değer verdiklerini gösterdi.

"Hayır," diyorum, Brody'yi uyandırmamak için ona doğru yaklaşıyorum. "Sadece sen başka bir yerde uyurken Brody ile yatakta olduğum için kendimi suçlu hissediyordum." Eli yan tarafımdan kıcıma doğru kayıyor. "İkinizin de burada olması hoşuma gidiyor. Ben..." Kalın kalın yutkunuyorum. "Seçim zorunda kalmaktan hoşlanmıyorum. İkinizi de seviyorum."

Eğildi ve bana yumuşak bir öpücük verdi, ki bu onun için normal değil. Tatlı öpücükler genelde Brody'ye, sert ve tutkulu öpücükler ise Hayden'e özgüdür. "Seçim yapmanı istemiyoruz. İkimizle de birlikte olmanı istiyoruz ve eğer bu üçümüzün odayı paylaşması anlamına geliyorsa, bunda bir sorun yok. Gösteriyi sen yönetiyorsun. Ne olmasını istiyorsan o olacak."

"Bunu sevdim," diye itiraf ediyorum, hâlâ uyumakta olan Brody'ye bakarak. "Burada ikinizle birlikte olmak... Keşke yataktan kalkıp işe gitmek için hazırlanmak zorunda olmasaydım." Elim yukarı kalkıyor ve gömleğinin altından kayarak sert karın kaslarının her bir çıkıntısında duruyor.

"O zaman işini bırak ve sonsuza dek bu yatakta kal," diye şaka yapıyor. "Buna degeceğine söz verebilirim."

Brody arkamdan, "Evet, yapardık," diyor ve beni hafifçe zıplatıyor. Birden vücudunun ön arkama değiyor ama ben daha bir şey söyleyemeden Hayden'ın ağzı cezalandırıcı, tutkulu bir öpücükle benimkine saldırıyor. Brody boynuma ve açıkta kalan omzuma yumuşak öpücükler kondururken, parmakları saçlarımın arkasına girerek öpücüğü derinleştiriyor.

Hayden'in ağzına doğru inliyorum ve o da öpücüğü derinleştiriyor, dili dışarı fırlayıp benimkini buluyor. Parmakları hâlâ saçlarımda olduğundan, Brody'nin elinin uyluğumdan ve baldırımdan aşağı kaydığını varsayıyorum. İçgüdüsel olarak bacağımı kaldırıyorum, Hayden'inkinin üzerinden geçiriyorum ve öpüşmeye devam ederken bacaklarımdan arasına girmesine izin veriyorum. Ne yaptığım ya da bunların nereye gittiği hakkında hiçbir fikrim yok. Bir dakika önce işe gitmek için hazırlanıyordum ve bir dakika sonra iki erkeğin arasına sıkışmışım - hayır, iki erkek değil - benim *erkeklerim*. Onlar benim. Bu düşünce vücuduma bir ürperti gönderiyor ve beni gözle görülür bir şekilde titretiyor.

"İyi misin?" Hayden öpüşmeye ara vererek sorar.

"Evet, ben iyiyim," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı. "Öp beni."

İkinci kez söylemesine gerek yok. Ağzı tekrar benimkinde, öpüyor, tadıyor, okşuyor. Onun ağzı benimkinde, Brody'nin dudakları ve elleri üzerimde, vücudum olabilecek en iyi şekilde aşırı uyarılmış hissediyor. Böyle dokunulmayalı yıllar olmuştu ve bunu ne kadar çok arzuladığımı bilmiyordum. İçecek bir şey olmadan kek yemek gibi. Susuzluktan ölüyordum ve bu adamlar... en soğuk, en ferahlatıcı bir bardak süt gibiydiler.

Hayden beni sırtüstü yatırıp öpüşmemizi kesiyor, ama ben tartışıp geri dönmesi için yalvaramadan Brody'nin ağzı ağzımda, dili ayrık dudaklarımın arasından geçiyor, Hayden'ın ağzının az önce orada olduğunu umursamıyor bile.

Hayden'in dudakları boynumda geziniyor ve sonra kulak mememi çekiştiriyor. "Seni boşaltabilir miyiz bebeğim?" diye mırıldanıyor. "Sorusu kalçalarımın sıkılmasına ve vücudumun kıvranmasına neden oluyor.

"Evet," diye nefes alıyorum Brody ile öpüşmeyi kesmeden.

Cevabım Brody'nin beni daha sert öpmesine, dilinin daha derinlere inmesine neden oluyor. Hayden yanımdan kaybolurken ellerim yukarı kalkıyor ve tıraşlı başının arkasında geziniyor, üstteki kısa saç tellerini çekiştiriyor. Brody'nin bana ödünç verdiği boxerlar iç çamaşırlarımla birlikte bacaklarımdan aşağı kayıyor ve beni belden aşağım çıplak bırakıyor.

"Siktir," diye homurdanıyor Hayden, bacaklarımı daha geniş açarak. Bir an için bacaklarımı kapatmayı düşünüyorum, her yerimi görmesini istemiyorum - ve inanın bana, çok fazla yerim var - ama o anda Brody beni daha sert öpüyor, dilimi emiyor ve tüm güvensiz düşünceler onun dokunuşuyla kayboluyor.

Hayden'in parmakları beni ayırıyor ve sonra dili yavaşça merkezime doğru kayıyor ve Brody'nin ağzına doğru inliyorum.

"Siktir," diye tekrarlıyor Hayden, ama bu sefer ekliyor, "tadı çok güzel, dostum."

Brody ağzıma karşı hırlıyor, dudaklarımı ısırıyor. Öpüşmeyi kesiyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Onun işi bittiğinde, ben de tadına bakacağım." Ağzı Brody'ye hiç benzemeyen bir şekilde benimkine çarpıyor ve Hayden klitorisimi yalayıp emerken inliyorum. Çok uzun zaman olmuştu ve çabucak boşalıyorum - o kadar çabuk ki, erkek olsaydım muhtemelen utanırdım.

Göz kapaklarımda renkli kıvılcıklar patlıyor ve orgazmım beni ele geçirirken vücudum zevkten titriyor. Hayden'in Brody'nin yerini aldığını fark ettiğimde hala bulutların üzerinde yükseliyor, zevkimin içinde kayboluyorum, bu da demek oluyor ki...

Tek bir parmak içime giriyor ve Brody tıslıyor, "Tanrım, çok ıslaksın." "Onun tadına bakmalısın," diyor Hayden, gömleğimi başımın üzerinden çekerek. Gözlerimiz kısa bir süreliğine kilitleniyor ve derin bir nefes alıyorum, bana bakacağını ve ne biliyorum: bir yıl boyunca iki bebeği emzirdiğim için artık dik olmayan doğal olarak büyük göğüsler ve çatlaklarla işaretlenmiş yumuşak bir karın. onları neredeyse tam dönem taşımak.

Ama bu benim ve kim olduğumu değiştiremem. Değiştirmek de istemem çünkü bu *sorunlar* anne olmanın bir parçası ve bunu dünyada hiçbir şeye değişmem.

Hayden'in gözleri benimkilerden ayrılıp vücudumda geziniyor, önce göğüslerimde sonra da karnımda duruyor. Nefesimi tutarak izliyorum, tiksintinin yüz hatlarını ele geçirmesini bekliyorum. Brody'yi sadece Google'da aramış, tüm o kadınlarla çekilmiş fotoğraflarını görmüş olabilirim ama Hayden'in da kendi payına düşen güzel kadınlarla birlikte olduğundan hiç şüphem yok.

"Çok güzelsin," diyor, parmağı meme ucumun üzerinde gezinirken. "O kadar mükemmelsin ki." Parmağı göğsümün ortasından aşağı, karnımın üzerinden, çatlaklarımın üzerinden geçiyor ve bacaklarımın tepesinde duruyor. Tuttuğum nefesi bırakıyorum, kalbim onun sözleriyle kabarıyor-o kadar mükemmel ki. Kimse mükemmel değildir, gerçekten değil, ama onun beni öyle görmesini seviyorum.

Parmağını içime sokuyor ve sonra Brody "Haklıymışsın. Tadı çok lezzetli." Brody'nin şehvet dolu gözleri, beni yalamaya ve parmaklamaya geri dönmeden önce bir anlığına benimkilerle kilitleniyor.

"Tadına bak," diyor Hayden, parlayan parmağını ağızıma götürerek. Hiç düşünmeden dudaklarımı ayırıyorum ve parmağının etrafına sarıyorum, özümü emiyorum -tatlı ve keskin bir karışım- bunun ne kadar kirli olduğu umurumda bile değil.

"İyi, mi?" diye sorar ve parmağını çeker.

Kalın bir şekilde yutkunuyorum ve başımı sallıyorum, ıslak parmağını alıp boğazımdan aşağıya ve göğsüme doğru takip etmesini izliyorum. Sertçe çimdikliyor ve vücuduma yayılan zevk-acı karşısında kıvranıyorum. Yüzü eğilip meme ucuma yapışıyor, ısıyor ve kabaca emiyor, bir yandan da diğerine uzanıp sertleşmiş ucunu çimdikliyor.

Brody'nin beni tatmin etmesi ve Hayden'in göğüslerimle ilgilenmesi arasında ikinci orgazmım gittikçe yükseliyor.

uçurumun kenarında asılı duruyor. Bir yalama ve bir ısırıkla daha kenardan düşüyorum, doruk noktam vücuduma çarparken çığlık atıyorum ve beni bir kez daha yüksekte uçuruyor.

"Uyanmak için en iyi yol," diyor Hayden dudaklarımı öperek. Daha fazlasını isteyerek ağzının içinde inliyorum. Ama çok geçmeden öpüşmeyi kesiyor ve beni öpme sırası Brody'ye geliyor. Dudaklarında benim tadımı hissedince vücudum geriliyor ve yeniden tahrik oluyorum.

Sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi Brody kıkırdıyor. "Sonra, tatlım. Şu anda işe koyulmalısın." Onun sözleri beni harekete geçirdi. Brody'nin koymuş olması gereken komodinden telefonumu alıyorum ve saatin neredeyse beş olduğunu görüyorum.

"Kahretsin!" Yataktan atlayarak tısladım. "Geç kaldım. Dükkâna gitmem gerekiyor ve henüz hiçbir şey pişirmedim." Dünkü kıyafetlerimi arıyorum ve onları şifonyerin üzerinde düzgünce katlanmış halde buluyorum. Onları kaptığım gibi banyoya koşuyorum ve hızlıca işimi halledip giyiniyorum. Bu kıyafetle çalışmak zorundayım çünkü metroyla eve dönene kadar duş alıp üstümü değiştirecek vaktim olmayacak.

"Hey, yavaşla," diyor Brody ben dışarı çıkarken. Üzerinde bir tişört ve kot pantolon vardı. "Seni evine bırakabilirim."

Rahatlayarak iç çektim. Normalde şehirde herhangi bir yere arabayla gitmek daha hızlı olmazdı ama saat daha erken olduğu için onun beni eve götürmesi kesinlikle daha hızlı olacak.

Hayden'a hızlıca veda ettikten sonra, Brody ve ben yola koyulduk. Onun cipine bindiğimizde anladım. Ben iki kez boşalmıştım ama ikisi de boşalmamıştı.

"O güzel aklından neler geçiyor?" diye soruyor, bir kez daha bir şekilde kendi kafamın içinde kaybolduğumu fark ediyor.

"Sen ve Hayden..." Kasıklarına doğru başımı salladım. "Sen... inmedin."

Sırıtır ve omuz silkiyor. "Bu seninle ilgiliydi. Seni tatmak ve seni boşaltmak bizim için yeterliydi. İkimizle birlikte olmak hoşuna gitti mi?" Kelimeleri umursamazca söylüyor ama ses tonundaki bir şey ve dudağını ısırması, cevabım konusunda gergin olduğunu gösteriyor.

"Hoşuma gitti," diye dürüstçe itiraf ediyorum. "İkinize uyanmak hoşuma gitti ve ikinizin de aynı anda beni tatmin etmesi hoşuma gitti."

"Bu çok fazla beğeni demek," diye şaka yapıyor Brody. "Ben çok *beğendim*."

"Peki ya aşk?" diye sorar. "Onu sevebilir misin?"

Sorusunun daha fazlasını mı kastettiğini kısaca merak ediyorum. Onu sevip sevemeyeceğimi, onları sevip sevemeyeceğimi soruyor olabilir mi? Yakın zamana kadar yeniden aşık olma düşüncesi imkansız gibi görünüyordu, ama şimdi... "Aşk kesinlikle bir olasılık," diyorum ona dürüstçe.

Yüzüne güzel bir gülümseme yayılıyor ama başka bir şey söylemiyor.

Evime vardığımızda ona hızlıca bir öpücük veriyorum, sonra da pişirmeye başlayabilmek için dükkânıma giriyorum. Gün uçup gidiyor. Jessica gelip yanımda çalışıyor ve Hayden mesaj atıp yarın okulu asıp onunla plaja gitmek isteyip istemediğimi sorduğunda Jessica'ya fazladan isteyip istemediğini soruyorum. Heyecanla evet diyor, ben de Lacey'mesaj atıp izinli olduğumu bildiriyorum.

Lanet olsun, biri en iyi arkadaşımı yerine eğlenceli birini mi koydu?

Ben: Haha

Cidden, bu beni çok mutlu etti. Her şey halledilecek. İyi vakit geçirin ve Salı günü bana gününüzle ilgili her şeyi anlatmaya hazır olun.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

AUBREE

SAATLER UÇUP GIDIYOR. HEART'S SABAHTAN AKŞAMA KADAR MEŞGUL. öğleden önce neredeyse tüm hamur işlerini bitirdi. Ortalık sakinleşince Jessi- ca'ya buradan gidebileceğini, çünkü tek başıma kapatabileceğimi söyledim. O ve Lacey yarın birlikte açacaklar, ama bu sabah tüm pişirme işini ben yaptığım için onlar için kolay olacak.

Geceyi evimde geçireceğimi varsayarak, saat üçü vurduğunda kapıyı kilitleyip üst kata çıkmaya ve akşam yemeği sipariş etmeye hazırlanırken telefonumdan bir mesaj geldi

Hayden: **Seni özledim ve seni görmek için yarına kadar bekleyemem.**

Çantayı hazırlayıp geceyi burada mı geçireceksin?

Bir an için ona bunun iyi bir fikir olmadığını söylemeyi düşündüm. İşleri ağırdan almalıyız, ama kalbim -ve libidom- galip geliyor ve kendimi sorgulamadan önce **tamam** diye mesaj atıyorum.

Kıyafetlerimi ve topladıktan sonra kapıyı kilitleyip yola çıkıyorum. Alt katta.

Metroya kadar yürümeye hazırım ama buna gerek kalmayacağını hemen anlıyorum çünkü park yasağı olan bölgede Hayden oturmuş, şık arabasıyla beni bekliyor.

Arabadan atlıyor ve bir centilmen gibi çantamı alıp benim için kapıyı açıyor. Dudaklarıma bir öpücük kondurduktan sonra kapıyı kapatıyor ve ön tarafa geçip arabaya binerek uzaklaşıyor.

"İş nasıldı?" diye soruyor sohbet eder gibi. Çok basit bir soru ama beni gülümsetiyor. Şimdiye kadar bunun gibi sıradan şeyleri ne kadar özlediğimi fark etmemiştim. Pete'in gidişiyile, her günü atlatmak ve çocuklarımla yanında olmak için uyuşuk kalmaya ihtiyaç duyarak, kaybettiklerime odaklanmadım ya da üzerinde durmadım. I

Neye ihtiyacım olduğunu ve ne istediğimi düşünmeyi bıraktım. Ama şimdi kendime yeniden hissetme izni verdiğim için, sanki üzerime ışık tutulmuş gibi hissediyorum ve karanlığa geri dönmek istemiyorum.

"Çok iyiydi. Jessica yarın açılış yapacağı için çok mutlu. Kendisi aşçılık öğrencisi ve yemek pişirmeyi çok seviyor. Dizginleri yeterince elime alamıyorum."

"Yetki devretmenin yanlış bir tarafı yok, özellikle de hayatınızdan biraz daha fazla keyif alacağınız anlamına geliyorsa."

Oraya vardığımızda Brody oturma odasında oturmuş, dizüstü bilgisayarına bakıyordu. "Evet, bunu yarın konuşabiliriz," diyor, başını kaldırıp bana gülümseyerek. İş yerinden biriyle konuşuyor olmalı.

"Hey, Brody!" diye sesleniyor bir kadın. "Cuma akşamı yemek?" Tamam, belki kişisel bir şeydir.

"Evet, kulağa hoş geliyor. Birini getiririm diye düşünüyordum..."

"Aptal gibi sırtıttığın kişi az önce içeri giren kişi olabilir mi?" diyor adam.

Brody güler. "Evet..." Ona katılmam için başını sallıyor ama ben başımı sallıyorum.

"Gel buraya," diyor, elimi tutup beni aşağı çekiyor, böylece neredeyse onun üzerine oturuyorum. Ekrana bakıyorum ve Brody'nin daha yaşlı bir versiyonu gibi görünen, aynı renk ela gözleri ve kahverengi saçları olan bir adam görüyorum - sadece saç tellerine biraz tuz ve biber serpilmiş - kucağında muhteşem, genç bir kadınla bir sandalyede oturuyor. Kadının sarı saçları, mavi gözleri ve yüzünde tatlı bir gülümseme var.

"Savy, baba, bu Bree Heart. Bree, bunlar benim ailem."

Onlarla bu şekilde karşılaştığım için biraz bunalmış ve biraz da utanmış bir şekilde el sallıyorum. "Merhaba," diye ciyaklıyorum.

"Oh, ne kadar güzelsin," diye mırıldanıyor Savy, sözlerine hafif bir Güneyli tınısı karıştırıyor.

Kocasını kıkırdar. "Karım demek istiyor ki, seninle tanıştığıma memnun oldum, Bree."

"Evet, o." Kıkırdıyor ve kocasının göğsüne şakacı bir şekilde vuruyor. "Lütfen bana Cuma gecesi Brody'ye katılacağını söyle." Gözlerindeki umut dolu bakışa bakınca hayır diyemiyorum.

"Elbette."

"Güzel." Heyecanla alkışlıyor. "Hayden nerede? Ona söyle, size katılsa iyi olur."

Bunun nasıl sonuçlanacağını merak ederek hafifçe öksürüyorum ama Brody hiç istifini bozmuyor. Onlara iyi geceler dileyip babasına sabah görüşeceklerini söylemeden önce Hayden'ın orada olduğundan emin olacağını söylüyor.

"Babanla mı çalışıyorsun?" Telefonu kapattığında sordum. Şirketi onun yönettiğini söylediğini sanıyordum.

"Emekli sayılır ama fikirlerine ve muhakemesine güveniyorum, bu yüzden iş tavsiyesine ihtiyacım olduğunda ona gidiyorum. Yarın sabah potansiyel yeni bir müşteriyle yapacağım toplantıya katılacak."

"Sanırım yarın Hayden ve benimle sahile gitmeyeceksin, o zaman." Şakacı bir şekilde surat astım.

"Birinin çalışması lazım," diye şakacı bir şekilde homurdanıyor ve beni kucağına kaldırarak kalçalarına yaslanmamı sağlıyor. Saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve beni usulca öpüyor, dili dudaklarımın kenarında geziniyor. Vücudum canlanıyor ve isteklerimle bacaklarımı sıkıyorum. Elleri aşağı iniyor, popomun üzerine iniyor, kalçalarımın masaj yapıyor ve kendimi ona doğru iterek ağzına doğru inliyorum. Öpücüğün ve bana dokunuşunun içinde kayboluyorum.

Ta ki bir boğaz temizleme sesi duyulana ve beni kaldıranın Hayden olduğunu hatırlayıp sıçrayana kadar. "Kahretsin, özür dilerim," diye mırıldanarak Brody'den kurtulmaya çalışıyorum. Kucağından kayabilmek için bacağımı sallıyorum ama o beni tutuyor, bırakmıyor.

"Ne için özür diliyorsun?" Hayden yanımıza otururken kaşlarını kaldırarak soruyor.

"Umm..." İkisinin arasına bakıyorum. "Sadece düşündüm ki... şey, beni sen aldın. Senin zamanın geldiğinde Brody'yi öpmemeliydim."

Brody'nin kaşları çatılır. "Tatlım, *onun zamanı* ya da *benim zamanım* diye bir şey yok. *Bizim* . Kimi istersen öp, kiminle istersen takıl. Söz veriyoruz, ikimiz de kızmayacağız ya da kıskanmayacağız."

Aynı fikirde olup olmadığını anlamak için Hayden'a bakıyorum ve o da başını sallıyor. "Bu hepimiz için yeni bir şey," diye ekliyor. "Ama kiminle vakit geçirmek istediğin konusunda bizi üzeceğin konusunda endişelenmene hiç gerek yok."

"Cuma gecesi nasıl olacak?"

Hayden, "Ailemle akşam yemeği yiyeceğiz" diyen Brody'ye bakar.

Hayden, Brody'nin ailesine aynı kadınla çıktıklarını söyleme fikri çok da önemli değilmiş gibi, "Ahh, şey, umurlarında olmaz," diyor.

"Ciddi misin?" Brody'ye bakıyorum.

"Beni olduğum gibi seviyor ve kabul ediyorlar. Ayrıca, onlara tanıtabak kadar ciddi bir kadınla çıktığım için bile büyük ihtimalle şoktalar. Bunca zamandır muhtemelen onlara gerçekten Hayden'la çıktığımı söylememi bekliyorlardı," diyor gülererek.

"İyi olacak," diyor Hayden, bacaklarımı tutup kucağına Ayakkabılarımı ve çoraplarımı çıkarıyor, sonra da ayaklarıma ve bileklerime masaj yapmaya başlıyor. "Neden akşam yemeği sipariş edip bir şeyler izlemiyoruz? Açlıktan ölüyorum."

Çocuklar ne sipariş edeceklerini tartışırken, ben Brody'nin göğsüne yaslanıp Hayden'ın ayak masajının keyfini çıkarıyorum. Günde on saatten fazla ayakta kaldığınızda, ayaklarınız dayak yer.

Brody pizza sipariş ettikten sonra, izlemek istediğim özel bir şey olup olmadığını soruyor. Çok fazla televizyon izlemediğim için seçimi onlara bırakıyorum. Dizi başladığında, Hayden bana masaj yapmaya devam ederken Brody'nin parmakları kolumdan aşağı inip kalçamın üst kısmına konuyor. Ayaklarımdan baldırlarıma ve inciklerime doğru ilerliyor ve özellikle ağrıyan bir bölgeye dokunduğunda çıkan iniltiyeye engel olamıyorum.

"İyi hissediyor musun?" Brody gözlerimi açıp ona bakmamı sağlayarak geveliyor. Yüzü bana yakın, gözleri arzuyla yanıyor. Benzer bir ifadeyle bana bakan Hayden'a bakıyorum ve içim daralıyor, beni memnun ettikleri gibi onları da memnun etmek istiyorum.

"Gerçekten iyi," diye nefes alıyorum, düşündüğüm şeyi yapmak için cesaretimi toplarken Brody'den Hayden'a bakıyorum.

Hayden bacağıma dokunarak sessizce şortumu tekrar çekebilmesi için kaldırmamı işaret ettiğinde başımı sallıyorum ve bacaklarımı kucağından çekiyorum. Hayden'ın kaşları şaşkınlıkla birbirine çarpıyor ve ben kucağından inip ikisinin arasında yere kayınca Brody'ninkiler de aynı şeyi yapıyor.

Seçmek zorunda kalmayacağım kadar yakınlar, bu yüzden her birinin pantolonuna aynı anda uzanıyorum, düğmelerini ve fermuarlarını açıyorum. Bir erkeği tatmin etmeyeli yıllar olmuştu ve aynı anda iki erkeği tatmin etmemiştim, bu yüzden pantolonlarına uzanırken ellerimin titremesi beni şaşırtmıyor.

İkisi de sert ve çıkarmak için parmaklarımı şaftlarına doladığımda ikisinin de uzun ve kalın olduğunu görüyorum. Onları ağızıma alma düşüncesi ağızımı sulandırıyor. Pete her zaman oral yerine seksi tercih ederdi ve ikizler doğduktan sonra kendimize fazla zaman ayıramadık, bu yüzden sık sık yapamadım, ama bir şey

bir adamı ellerimle ve ağzımla parçalara ayırmak beni güçlü hissettirdi.

"Bree," diye fısıldıyor Hayden, şaftını titreyerek kavrayışıma bakarak. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"İstiyorum," diye mırıldandım. "İkinizi de iyi hissettirmek istiyorum." İkisi de başını sallıyor ve Hayden Brody'ye yaklaşıyor, böylece ben de uzanmak zorunda kalmıyorum.

"Sadece bir erkekle birlikte oldum," diye itiraf ediyorum. "Yani eğer bu işte kötüysen..." Mizahsızca gülüyorum ama ikisi de katılmıyor.

Hayden bunun yerine çenemi kavırıyor ve ona bakmam için kaldırıyor. "Bu güvensizlik saçmalıklarının hiçbiri yok," diyor. "Bu işte birlikteyiz ve ne yaparsan yap, beklediğimizden fazlasını yaparsın."

Bunu sadece beni rahatlatmak için söylediğini bilsem de anlayışla başımı sallıyorum. Onlar yirmili yaşlarının sonlarında, birkaç kez üçlü seks yapmış, kırmızı kanlı erkekler. İtiraf etmek isteseler de istemeseler de beklentileri var. Ama yaptığı şeyi takdir ediyorum.

Hayden eğiliyor ve dudakları ağzının içinde inlememe neden olan cezalandırıcı bir öpücükle benimkilere çarpıyor. O beni öperken, ben de şaftlarını okşayarak sertlikten granite dönüştürüyorum. Ön sakız tanelerini kullanarak, ellerim kolayca yukarı ve aşağı kayana kadar daha fazla sürtünme yaratıyorum.

Hayden öpüşmemizi kestiğinde, Brody yüzümü avuçluyor ve beni usulca, şefkatle öpüyor. Onları bütün gece öpebilirim, ama asıl istediğim onların boşalmasını sağlamak, hem de sadece ellerimle değil.

Yavaşça öpüşmemizi bitiriyorum ve sonra Hayden'ı okşamaya devam ederken önce Brody'nin sikini ağzıma alıyorum. Ağzımı daha da açıp onu gırtlığıma kadar almadan önce dilim onun şişman mantar başının etrafında birkaç kez dönüyor. Nefesinin altında küfrediyor ve arasındaki bölge nemleniyor, ona bunu yapmam hoşuna gidiyor. Ağzım ona bunu yapıyor.

Hayden'ı görmezden gelmek istemediğim için ağzımı yavaşça Brody'den kaydırıp Hayden'a geçiyorum. Onu ağzıma aldığımda, dişlerim şaftının derisi boyunca sıyrılıyor ve o da küfür ediyor, onun hakkında zaten bildiğim şeyi onaylıyor - daha sert seviyor.

Kirpiklerimin arasından ona bakıyorum, yüzünü görmek istiyorum ve gözlerimiz kilitleniyor. "Tanrım, Bree. Ağzını çok fena sikmek istiyorum."

"Öyleyse yap," diye alay ediyorum, bunu da istiyorum.

Beni kabul etmediğinde, kalın başı boğazımın arkasına çarpıp hafifçe öğürmeme neden olana kadar ağzımı tekrar horozundan aşağı kaydırıyorum, cildini tekrar kazıyorum.

Bu hareket onu teşvik yeter.

Parmaklarını saçlarımın arkasından geçiriyor ve ağzımı vahşice sikmeye başlıyor, ona sunmam gereken her zevki alıyor. Brody'nin aletini isteksizce bırakıyorum, böylece Hayden'ın dizlerini dengemi korumak için kullanabiliyorum, her santimini ağzıma alırken durumu kontrol etmesine izin veriyorum.

Çok geçmeden boşalacağı konusunda beni uyarıyor ve ben sessizce devam etmesi için ısrar ediyorum. Gözlerimi yaşartan birkaç hamle daha yaptıktan sonra başımı aşağıya itiyor ve sıcak tohumlarını boğazımdan aşağıya boşaltarak hareketsiz kalıyor. Tadı korkunç, ama bana verdiği her parçayı yutuyorum.

Beni bıraktığında derin bir nefes alıp ona bakıyorum, göz kapakları kapanmış, tamamen doymuş, tam da istediğim gibi. Beni ensemde kavırıyor ve sıcak, hızlı bir öpücük için ağızlarımızı birleştiriyor, dilimde hala onun dölünün olmasına aldırış etmiyor.

Ayrıldığımızda, tembel tembel kendini okşayan ve sabırla bekleyen Brody'nin yanına sürünerek gidiyorum.

"Seni izlemeye bayıldım," diyor uzanıp gözlerimin altını silerken. "Hayden'ın sikini o şekilde almak. , çok ateşli görünüyordun." Övgüsü damarlarımda yeni bir sıcaklığın yayılmasına neden oluyor ve beni içten içe ısıtıyor.

Dizlerimin üzerine çöküyorum ve dibinden başlayıp şişmiş kafasında biten şaftına doğru yolumu yalıyorum. Onun daha nazik olduğunu bildiğimden, tatlı bir öpücük veriyorum, sonra ağzıma . İnliyor ve parmak eklemlerinin arkası şefkatle yanağımdan aşağıya onaylarcasına iniyor.

Hayden'ın istemediği ya da ihtiyaç duymadığı bir özenle, onu ağzıma sonuna kadar alıyorum, sonra tekrar yukarı kayıyorum, dilimi bir kez daha başının etrafında döndürüyorum. Brody'nin bacakları titreyene ve beni yaklaştığı konusunda uyarana kadar bunu tekrar tekrar yapmaya devam ediyorum. Tıpkı Hayden'da olduğu gibi, durmuyorum. Bunun yerine, hızımı artırıyorum ve yanaklarımı emiyorum ve saniyeler sonra Brody ağzımda patlıyor. Bu sefer Hayden'da olduğu kadar kolay inmiyor ve öğürüp kusmadan önce lavaboya tükürmek için çabucak kendimi affettirmem gerekiyor. Oradayken tuvaleti kullanıyorum ve sonra dişlerimi fırçalıyorum.

Döndüğümde, çocuklar ben banyodayken gelmiş olması gereken piz- za ile mutfakta duruyorlardı.

Brody'ye bakıyorum, yutamadığım için kendimi kötü hissediyorum. "Bunun için üzgünüm," diye mırıldanıyorum, biraz utanarak.

"Ne için özür diliyorsun?" Gözleri kısılmış bir halde mutfağa doğru ilerliyor. "Bu şüphesiz şimdiye kadar aldığım en iyi kafaydı ve daha önce de döl tattım ve bu bok iğrenç."

Onun bu itirafı beni güldürüyor. "Kesinlikle öyle," diyorum ve bir dilim pizza alıp ısıırıyorum.

YİRMİNCİ BÖLÜM

HAYDEN

BREE İLE OKULU ASMAK, SABAHIN KÖRÜNDE KALKMAK DEMEK.

ve işlerimi halledeceğim, böylece izin alabileceğim. Ama dün gece üçümüzün Brody'nin yatağında uzanırken - Bree'ye onu doyurup gözlerini zar zor açık tutabildiği birkaç orgazm yaşattıktan sonra - kendimi bu yataktan ayırmak çok zor.

Bree yüzüstü, bana dönük uyuyor. Sarı saçları yastığın üzerine yayılmış ve çarşaf sadece belinin yarısını örtüyor, krem rengi sırtını ortaya çıkarıyor. Hafifçe horluyor ve dolgun dudakları mükemmel bir O şekli oluşturuyor, bu da bana dün gece Brody'nin ve benim sikimi nasıl emdiğini hatırlatıyor.

Çok güzel, ama bundan da öte, tatlı, komik ve ayakları yere basan biri. Brody ve benim çıktığım kadınların tam tersi ama yine de bizim için mükemmel. Utangaç ve tekrar hizmet eden ama aynı zamanda güvenen ve açık.

"Baktığını hissedebiliyorum," diyerek düşüncelerimi yarıda kesiyor. Bana doğru kayıyor, başını omzumun kıvrımına yaslıyor ve kolunu gövdem üzerine atıyor.

"Elimde değil," diye itiraf ediyorum, ağzımdan çıkan sonraki kelimelerin kulağa çok klişe gelmesini umursamadan. "Sana her zaman bakabilirim."

Hafifçe gülüyor ve bana daha da sokuluyor. "Daha sessiz yap ki uyuyabileyim," diye şaka yapıyor.

Kalkıp bazı işlerimi halletmem gerekiyordu, ama onun yerine burada uzanıyorum, uykuya dalmasını dinlerken parmaklarımı sırtında aşağı yukarı gezdiriyorum. Eğilip saçlarını kokluyorum çünkü artık resmen

yumuşadı ve vanilya kokusuyla iç çekti. Her zaman tatlı kokuyor, sanki bir fırında olmak için yaratılmış gibi.

Brody gülerek, "Tam bir sürüngensin," diye fısıldıyor, belli ki beni Bree'nin saçını koklarken yakalamıştı.

"Nasıl oluyor da her zaman lanet bir kek gibi kokuyor?" Başımı sallayarak fısıldıyorum.

"Kendi iyiliği için fazla tatlı."

"Gerçek. Sahilde bize katılmak istemediğine emin misin?"

"Hayır," diyor. "Bu sabah kaçırmamam gereken bir toplantım var."

Birkaç dakika daha uyumasını izledikten sonra, hazırlanıp bazı işleri halledebilmek için dikkatlice altından kalkıyorum. Babamı ve diğer yatırımcıları Bree'nin yaşadığı binayı unutmamızın daha iyi olacağına ikna edeceksem, ikna edici bir argüman sunmam gerekecek çünkü bu konuyu ilk açtığımda babam yemedi.

Bree birkaç saat sonra yeni duş almış, mayo gibi görünen bir örtü ve parmak arası terlik giymiş, elinde bir fincan kahve ve bir çörekle içeri doluştuğunda ofisimde çalışıyordum.

"Kahvaltı," diyor gülümseyerek ve elindekini yere bırakıyor. Geri çekilmek için hamle yapıyor ama o daha uzaklaşmadan ben onu o tatlı kalçalarından yakalayıp kendime doğru çekiyorum.

"Bunları bu sabah mı pişirdin?" Bir parça koparıp ağzıma atarak soruyorum. Muzlu ve neredeyse ağzımda eriyor. Getirdiği buzlu kahveden bir yudum alarak yutuyorum ve tadı şimdiye kadar yaptığım her şeyden daha iyi, bu da bunu yaşamak için yaptığı için mantıklı.

"Evet," diyor. "Elinizde bulunan malzemeleri kullandım. Sahip olduğunuz tek meyve muz."

"Bir erkek buna alışabilir." Bir parça daha koparıyorum ve dudaklarının arasından .

Çiğneyip yutkunduktan sonra "Neye alışmış?" diye soruyor.

"Birincisi, güzel ve çıplak bir kadının yanında uyanmak..." Kızarıyor, yanakları ve boynu pembenin sevimli bir tonuna dönüşüyor ve ben onun daha sık kızarmasını sağlamayı not ediyorum. "Ve sonra kahve ve ev yapımı kekler yapıyor. Böyle devam edersen Brody ve ben hiç gitmemen için sana yalvaracağız." *Kahretsin, şimdiden bunu düşünüyoruz ve o geceyi sadece iki kez geçirdi.*

"Çok komik. Bitirmek üzere misin?"

"Evet." Dizüstü bilgisayarımı kapatıyorum. "Gitmeye hazırım."

"BİR KADIN BUNA ALIŞABILIRDI," DIYE İÇ GEÇİRDİ BREE, TEKRARLAYARAK Kabin görevlimizin getirdiği meyveli içeceği yudumlarken ona daha önce söylediğim sözler.

Bugün için rezervasyon yaptırdığım plaj kulübüne vardığımızda ve doğrudan özel plajda bulunan, büyük bir kanep, çift kişilik şezlong, mini buzdolabı ve televizyonla tamamlanan kiraladığım kabine geri götürüldüğümüzde, Bree "Bu bizim için mi?" diye sordu.

Başımı salladım, o da şaşkınlıkla etrafına bakındı, sonra ekledi: "Vay be, sahile gittiğinde her şeyi yapıyorsun, ha? Paylaşabileceğimiz bir battaniye getirmeyi hatırladığım için kendimle gurur duydum." Sonra uzanıp kollarını bana doladı ve yüzüme öpücükler kondururken "Teşekkür ederim" diye mırıldandı.

"Buna alışmanı istiyorum," diyorum ona, kalçasını sıkarak. "Umuyorum ki buna o kadar alışacaksın ki asla terk etmeyeceksin."

İçkisini masaya bırakıyor ve bana doğru dönüyor. "Bunların hiçbirine ihtiyacım yok," diyor, sesi ciddi. "Minnettarım ama ihtiyacım yok. Hayatım boyunca kumun üzerine bir battaniye serip üzerine uzanarak mutlu oldum. İstedğim tek şey o battaniyenin üzerinde benimle birlikte uzanmak isteyen birini bulmak. Çocuklarımı ve beni seven ve bizimle birlikte bir hayat kurmak isteyen birini. Benim yanımda duracak ve en iyi arkadaşım olacak birini istiyorum. Gerisi sadece bir bonus."

Onun sözleriyle içime on tonluk bir suçluluk duygusu çöküyor ve yarın babamla buluşup durumu konuşmaya söz veriyorum. Bunu ondan saklamaya devam edemem ve ona ne kadar erken söylersem o kadar iyi olacak.

"Peki ya o battaniyenin üzerinde seninle birlikte yatmak isteyen *iki* adam?"

Sizi ve çocuklarınızı kim sevmek ister? Kim senin yanında durmak ister?"

Yumuşakça gülümsüyor. "Lanet olası piyangoyu kazanmış gibi hissederdim."

"BENİ EVİME GÖTÜRMELİYDİN. KUM OLAN YERLERİM VAR ve duş almam gerekiyor."

"İşte tam da bu yüzden seni buraya getirdim," diyorum ve onu mağara adamı tarzında omzumun üzerinden kaldırıp kışına bir şaplak atıyorum.

"Hayden!" diye bağıyor. "Beni yere bırak!"

Onu görmezden gelerek banyoma taşıyorum ve ikimiz de birkaç kişinin rahatlıkla sığabileceği açık duşa girdiğimizde onu yere bırakıyorum. Sıcak suyu açıyorum ve hemen üzerimize şelale gibi akıyor.

"Giysilerini çıkarsan iyi olur, böylece tüm o kumu çıkarabilirsin" diyorum, gömleğimi çıkarıp yana atarken kaşlarımı sallıyorum.

Gözleri göğsümden aşağıya, karın kaslarımın üzerinden şortumun içine doğru inen çukurlara takılıyor. Onları aşağı ittiğimde, yumuşak aletim kalçama doğru sarkıyor, alt dudağını ağzına götürüyor. Bazı erkekler bir kadının onu yumuşak görmesinden utanır, ama ben yeterli büyüklükte olduğumu bildiğimden, daha az umursayamazdım. Ayrıca, Bree bana bakmaya devam ederse, yakında sertleşecektir.

"Sıra sende," dedim ona.

"Eh, ben iyiyim." Omuz silkiyor. "Kumu olduğu yerde seviyorum," diyor, gözleri şakacı tonunun ardına gizlenmiş bir parça güvensizliği ima ediyor.

"Bree..." Ona doğru bir adım atıyorum ve çenesini kaldırıyorum. "Seni zaten çıplak gördüm ve her bir santimin mükemmel."

"O anın sıcaklığında durum farklı. Kıvrımlarıma ve çatlaklarıma beni boşaltmaya odaklandın." İç çekiyor. "Gün ışığında, mükemmel olmaktan çok uzağım. Bu arada sen ve Brody de öyle görünüyorsunuz. Bu hiç adil değil," diyor somurtarak.

"Ve şimdi... Mızımız, güvensiz küçük bir kız gibi konuşuyorum." Başını arkaya atarak inliyor.

"Dur." Kıkırdıyorum, elimi yanından aşağı kaydırıp kalçasının kıvrımına yerleştiriyorum. "Güvensiz olmakta yanlış bir şey yok. Hepimizin kusurları ve şüpheleri var ve fotoğrafların fotoşoplandığı bir sosyal medya toplumunda yaşıyoruz.

"Ama bu halinle de mükemmel olduğunu anlamanı istiyorum. Yani, lanet olsun, aynı bir değil *iki* bebek taşıdın ve doğurdun."

Baş ve işaret parmaklarımla çenesini kavırıyorum ve gözlerini açıyor. "Sana baktığımda tek gördüğüm güzel yüzün." Ağzının köşesini öpüyorum ve dokunuşuma iç geçiriyor.

Sessizce çıkarmak izin isteyerek gömleğini yarıya kadar kaldırıyorum ve o devralıyor, kayarak çıkarıyor ve duşun zeminine bırakıyor. Hâlâ mayosunu giyiyor, ben de askılarını kollarından aşağıya doğru çekiyorum, sonra gömleğinin yanında yere düşene kadar vücudundan aşağı itiyorum ve onu tamamen çıplak bırakıyorum.

"Mükemmel göğüslerini görüyorum." Meme ucunu çimdikliyorum ve yumuşak bir nefes veriyor.

Parmaklarımı önünden aşağıya, birkaç çatlak izi olan yumuşak karnına doğru takip ediyorum. Elim durup oraya yerleştiğinde irkiliyor. "Daha önce hiç çocuğu olan bir kadınla çıkmadım ama dürüstçe söyleyebilirim ki bu izleri ilk kez bir kadında görmek çok tahrik ediciydi. Çocuklarıyla henüz tanışmadım ama onlardan bahsetmeni dinlemeye bayılıyorum. *Seni sen* yapan şeylerin büyük bir kısmı bir anne olman ve şimdiden çok iyi bir anne olduğunu söyleyebilirim. O izlere baktığımda gördüğüm tek şey güç ve sevgi."

Parmaklarımı aşağıya, düzgünce kesilmiş amına doğru yönlendiriyorum, bacaklarını benim için isteyerek açmasına bayılıyorum. "Bree," diyorum ona, iki parmağımı içine sokarak, ağzımdan çıkan yüksek sesli iniltiyi susturuyorum. "Brody ve ben seni istiyoruz... her şeyini, olduğun gibi." Onu sert ve kaba bir şekilde parmaklıyorum, parmaklarımın etrafında parçalanana kadar aynı şekilde öpüyorum. Duvara yaslandığında parmaklarımı çekiyorum ve onu kaldırıyorum, onu burada dušta sikmeye hazırım. Sıkı amcığı sert sikimi kavradığında nasıl hissedeceğimi hayal ediyordum.

"Bekle," diye nefes alıyor ben içine girmeden hemen önce. "I..." Kalın bir sesle inliyor. "Bunu yapamam."

Sersemlemiş bir halde onu yere bıraktım ve ayağa kalktım. "Her şey yolunda mı?" Kafam çok karışmış bir şekilde sordum.

"Evet... Özür dilerim. Sadece..." Dudaklarını dişlerine doğru yuvarlıyor. "Seninle seks yapamam."

"Tamam, henüz hazır değil misin? Söylemen gereken tek şey buydu." Birkaç ıslak saç telini kulağının arkasına sıkıştırdım. "Beklemek benim için sorun değil. Bunu senin hızında yapacağız."

"Ondan değil." İrkildi. "Bu işte birlikte olduğumuzu söylediğinizi biliyorum ama ilk kiminle seks yaparsam onu seçecekmişim gibi hissediyorum."

Ve ben seçim yapmak istemiyorum. İkinizi de eşit derecede istiyorum." Neredeyse gülecektim ama sonra çok ciddi olduğunu fark ettim ve bu kalbimi çok kötü etkiledi çünkü ikimizi de eşit derecede istiyor. Onun sözleri Brody'nin ve benim bu işi bir şekilde yürütebileceğimize dair umudumuzu pekiştiriyor.

" zaman seçim yapmak zorunda kalmayacaksın," diyorum ona, kızgın olmadığımı ve tamamen anladığımı bilmesi için onu öpüyorum.

"Peki bu nasıl olacak?"

"Henüz bilmiyorum," diyorum ona dürüstçe, "ama bunu birlikte çözeceğiz..."

"BREE NEREDE?" BRODY ÇANTASINI MASANIN ÜZERINE BIRAKARAK SORUYOR Masa.

"Kapatmak için kafeye gitmesi gerekti. Kapatması gereken kadının ailevi bir acil durumu varmış."

"İşi bitince buraya geri gelecek mi?"

"Söylemedi. Sanırım oraya gidip ona sürpriz yapacağım. Onu yemeğe çıkaracağım. Gelmek ister misin?"

"Yapamam. Bitirmem gereken bir teklif var. Yemekten sonra buraya gelmesi için onu ikna etmeye çalış." Dizüstü bilgisayarını alıp masanın üzerine koydu. "Plajda iyi bir gün geçirdiniz mi?"

"Evet." Tek parça mayosunun içinde ne kadar seksi göründüğünü hatırlayarak sırtıyorum. Tüm önemli kısımları örtüyor olabilirdi ama yine de her kıvrıma yapıştıyordu ve göğüslerinin kabarıklığını gösteren dekoltesi vardı. Kahretsin, duşta vücudundan soyduğumda, hayatımda hiç bu kadar sertleşmemiştim. Bu da bana şunu hatırlattı.

"Benimle seks yapmazdı."

Brody'nin kaşları alnının üst kısmına çarptı. "Henüz hazır değil mi? Sorun değil. Ona istediği kadar zaman verebiliriz..."

"Aslında o hazır. Ama seçim yapmak istemediğini söyledi. İlk kiminle seks yaparsa, diğer kişinin onu seçmemiş gibi hissedeceğinden endişeleniyor. İkimizi de eşit derecede istediğini söyledi."

Brody'nin yüzü bir sırıtışa dönüşüyor. "O kadar mükemmel ki." "Evet, öyle. Peki ne yapacağız?"

"Biz onun için seçiyoruz." Omuz silkiyor.

"Peki bunu nasıl yapacağız? Yazı tura atmak gibi bir saçmalık önerirseniz suratınıza yumruğu yersiniz."

Brody gülerek başını geriye atar. "Hayır, o küçük çocuklar için. Ben de taş, kağıt, makas önerecektim."

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

AUBREE

Beatrice: Çocuklar ziyarete geleceğinden bahsetti. Senin için ucu açık bir gidiş-dönüş bileti aldım.

ONUN DÜŞÜNCELİLİĞİ KARŞISINDA KALBİM KABARDI.

Ben: Teşekkür ! Sen en iyisisin.

Ne zaman ziyaret edeceğime dair hiçbir fikrim yok ve Brody ile Hayden'dan ayrılma düşüncesi berbat. Ama çocuklarımı özleyorum. Bu onlarsız geçirdiğim en uzun süre ve hayatlarının en güzel zamanlarını geçirdiklerini bilmeme rağmen onlara sarılmadan ve öpmeden daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum.

Aklıma bir fikir geldi: Belki Hayden ve Brody'den bana katılmalarını isteyebilirim. Dört Temmuz yaklaştığı için bunu uzun bir hafta sonu yapabiliriz.

Hayır. Zihinsel olarak başımı sallıyorum. Bunun için çok erken. Ve çocuklarımla kayınvalidemde buluşmalarının ne yeri ne de zamanı.

Tek başıma , bebeklerimle vakit geçireceğim ve geri döndüğümde, onların olmadığı zamanın geri kalanını Brody ve Hayden ile geçirerek geçici çocuksuz durumumdan en iyi şekilde yararlanacağım.

Kapanış prosedürlerimi uyguluyordum ki kapı çaldı ve içeri bina sahibi ve başımın belası Benitez Russo girdi.

"Cevabım hâlâ hayır," diyorum ona, masaları silmeye devam ederken.

"Neden bunu bu kadar zorlaştırmak zorundasın?" diyor, birkaç adım içeri giriyor ama daha fazla değil, kahvehanemde hoş karşılanmadığını biliyor. Yaşadığım ve çalıştığım binanın sahibi olabilir ama ben ona katlanamıyorum. Babası çok iyi bir adamdı, ama ne yazık ki ona hiç benzemiyor, bu yüzden Benitez, Sal ölene kadar ona hiç yaklaşmadı. Babasının tek çocuğu olduğu için her şeyi ona bırakması mantıklı, ama bu berbat çünkü şimdi onunla uğraşmak zorundayım.

"Parayı al, Heart," diye tükürüyor, bana her zaman yaptığı gibi soyadıyla hitap ediyor. "Bu boktan yerin getireceğinden çok daha fazla para."

"Daha önce de söyledim," diyerek yan masaya geçtim ve ona gereğinden fazla ilgi göstermeyi reddederek, "yine söyleyeceğim. İşim satılık değil. Altı ay içinde ben taşınacağım ama Heart's Coffeehouse and Bakery hala burada olacak. Beğenmiyorsanız, beni mahkemeye verin." İkimiz de kaybedeceğini biliyoruz, bu yüzden henüz yapmadı.

"Şimdi izin verirsiniz, kapalıyız." Başımı kaldırıp ona dik dik bakarak gitme vaktinin geldiğini belli ediyorum.

"İyi ama bu iş daha bitmedi," diyerek kapıya doğru yöneliyor. o daha kapıyı kapı açılıyor ve içeri siyah bir tişört ve koyu renk bir kot pantolon giymiş, birkaç saat önce onu bıraktığım kıyafetlerle seksi görünümlü Hayden giriyor.

"Burada ne yapıyorsun?" Hoş bir şaşkınlıkla sordum. Beni daha önce bıraktığında, bu gece için herhangi bir plan yapmamıştık.

Cevap vermek için ağzını açıyor ama daha kelimeler dökülmeden Benitez, "Umarım aklını başına getirir" diyor.

Sözleri kafamı karıştırıyor ama Hayden'a baktığımda kafası karışmış gibi görünmüyor. Onun yerine, şok olmuş ve neredeyse korkmuş görünüyor.

"Bay Shea, sizi görmek güzel," diyor Benitez ve Hayden'ın elini sıkmak için elini uzatıyor.

Shea... Bu onun soyadı olamaz. Bu, binayı aptal bir kaplıcaya çevirmek için beni satın almasına hiçbir şekilde izin vermeyeceğimi söyledikten sonra gitmeyince beni taciz ettiği için kovduğum ve polis çağırdığım pisliğin soyadı.

Hayır, bu Hayden'ın soyadı olamaz çünkü onun soyadı... ve sonra aklıma geldi. Soyadını bilmiyorum. Nasıl olur da soyadını bilmem? Brody'ninki Fields. Hayden'ınki...

"ne?" kaçırdım.

Benitez bana iki kafam birden büyümüş gibi bakıyor ama onu görmezden geliyorum. Hayden kalın kalın yutkunuyor.

"Açıklayabilirim."

"Soyadın Shea mı?" Öyle olmadığını söylemesine ihtiyaç duyarak soruyorum. Kafamın içinde dönüp duran düşüncelerin yanlış olmasını istiyorum. "Öyle mi?" Havlıyorum.

"Elbette-" diye başladı Benitez ama sözünü kestim. "Çık dışarı. Hemen!"

Gözlerini devirdi. "İyi şanslar," diyor çıkarken ve Hayden ile beni yalnız bırakıyor.

"Soyadın Shea mı?" Sesimdeki titremeyi duyarak tekrar soruyorum. "Baban..." Kalın bir şekilde yutkunuyorum, sorumu bitirmek istemiyorum ama bitirmek zorunda olduğumu biliyorum. "Baban Joseph Shea mı?"

"Bree," diye nefes alıyor, yüzünde acı dolu bir ifade var. "Lütfen açıklamama izin ver."

"Soruma cevap ver."

"Lütfen-"

"Cevap !"

"Evet, bu benim soyadım ve evet, Joseph benim babam, ama düşündüğünüz gibi değil."

Aman Tanrım. Son birkaç haftayı, nasıl tanıştığımızı düşündükçe kalbim göğüs kafesimin arkasında çatlıyor... Buraya gelip sahibi olup olmadığını sorduğunda.

"Bana ne zaman söyleyecektin?" Aramızdaki her şeyin lanet bir yalan olduğu düşüncesiyle soruyorum. Tanıştığımız andan itibaren bir amacı vardı ve bu benimle çıkmak değildi.

"Oturup konuşabilir miyiz lütfen?" diye yavaşça soruyor, sanki yanında dikkatli olması gereken bir hayvanmışım gibi.

"Oturmama gerek yok. Bana cevap vermek gerek. Babanın buraya lanet bir spa inşa edebilmek için kahvehanemden kurtulmaya çalıştığını biliyor muydun?"

Başını sallıyor ve midem bulanıyor.

"Peki buraya ilk geldiğinizde beni satmaya ikna etmek için mi gelmiştiniz?"

Bir kez daha başımı salladım ve kusmamak için kendimi zor tuttum. "Çık dışarı."

"Bree, lütfen." Duygudan cam gibi olmuş gözleri yalvarıyor ama onu duyamıyorum. Onu duymak istemiyorum. Çok incindim. Kendimi çok ezilmiş hissediyorum. Ve sonra kafama dank ediyor.

"Brody biliyor mu?"

"Bree, lütfen."

Cevap vermemesi bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor - ikisi de biliyor.

"Çık dışarı, hemen şimdi. İşimiz

bitti." "Bree-"

"Dışarı! Hemen!" Bağırıyorum, kapıya doğru yürüyorum ve kapıyı açıyorum.

Bakışları benimle kapı arasında gidip geliyor, dinleyip dinlememesi gerektiğini tartışıyor. Neyse ki dinliyor ve iç çekerek -ve kalbimden bir parça kopararak- kapıdan çıkıp hayatımdan çıkıyor.

BÖLÜM YIRMI İKİ

HAYDEN

"BATIRDIM. ÇOK KÖTÜ," DIYORUM BRODY TELEFONA CEVAP VERDİĞİNDE.
"Asıl amacımı öğrendi ve her şeyin bittiğini söyleyerek ayrılmamı istedi."

Brody nefesinin altından küfrediyor ama neyse ki 'ben demiştim' demiyor. "Ne yapacaksın?" diye soruyor, her kelimedenden sızan ham duygularla. Bree sadece ikimizden biriyle birlikte olmak isterse çekip gideceğimiz konusunda anlaşmış olabiliriz ama ikimiz de biliyoruz ki bu yalanı düzeltmezsem onu kaybetmemizin nedeni bu ihmal olacak. İkimiz de durumu biliyorduk. Brody ile ilgili sorusuna bakılırsa Bree de biliyor.

"Yapabileceğim tek bir şey var. Babama bunun olmayacağını ilk ve son kez söyleyeceğim. Sonra da Bree'den af dileyeceğim." Arabayı ailemin yaşadığı yeraltı garajına çekiyorum ve motoru kapatıyorum. "Nasıl gittiğini sana haber veririm."

Telefonu kapattık ve Carly'den bu öğleden sonra evden çalışacağını öğrenerek ailemin evine doğru yola çıktım. Zili çalışıyorum ve bir dakika sonra annem elinde bir kadeh beyaz şarapla kapıyı açıyor. Kadının elinde her zaman lanet bir içki vardır.

"Hayden," diye mırıldanıyor, kapıyı açıyor ve ben içeri girerken yanağımdan öpüyor. "Bu zevki neye borçluyuz?"

"Babamla konuşmak için geldim. Ofisinde mi?"

Başını sallıyor. "Madem buradasın, akşam yemeğine kalmalısın."

Bu konuşmanın nasıl gideceğine dair hiçbir fikrim olmadığı için onaylamadan başımı sallıyorum.

Babamı ofisinde, bilgisayarında hararetle bir şeyler yazarken buldum. İçeri girdiğimde başını kaldırıp bakıyor, sonra da iki kez dönüp bakıyor. "Oğlum, bugün izin aldığını duydum. Her şey yolunda mı?"

"Evet, yine de seninle konuşmam gerek." Gözlüklerini çıkarıp arkasına yaslandı ve dikkatini bana verdi. "Aubree Heart onu kira kontratından çıkarmana izin vermeyecek. Buraya duygusal olarak bağlı ve teklif edeceğiniz hiçbir para onun fikrini değiştirmeyecek. Sunmak istediğim başka mülklerin bir listesi var ve bu konuda desteğinizi istiyorum."

Babam elini kaldırdı. "Benitez bir süre önce seni orada gördüğünü söyledi. Kişisel görüldüğünü söyledi. Bana söylemek istediğin bir şey var mı?"

O pisliğin babama koşacağından korkuyordum. "Biz çıkıyoruz. Benim bu işteki rolümü öğrenmeden önce çıkıyorduk." Gerçi teknik olarak, onunla satmak hakkında bir kez bile konuşmadığım için, bu işte pek bir payım yok... Ama bunu bildiğim ve ondan sakladığım için bunun bir önemi yok.

Babam başını sallar. "Herkesin anlık muhakeme hataları olabilir. Sen gençsin ve hala öğrenmen gereken çok şey var. Amcığı işe tercih etmemekle başlayarak. Ama artık her şey bittiğine göre ve dersini zor yoldan aldığını varsayıyorum, bunu halletmen gerekiyor."

Benim için bundan çok daha fazla şey ifade etmesine rağmen Bree'den önemsiz bir şeymiş gibi duygusuzca bahsetmesi beni rahatsız ediyor.

Sakinleştirici bir nefes alıyorum. "O sadece bir amcık değil," diyorum ona, anlamasına ihtiyacım var. Ona şüpheden yarar sağlamak istiyorum. "Onu önemsiyorum. Benim için önemli biri haline geldi. Satmayacak ve ben de ondan bunu istemeyeceğim. Başka bir seçenek ."

Yüz hatlarını düzeltip başını sallamadan önce gözleri kısık bir şekilde açılıyor. "İşi zevkten ayıramazken nasıl bir şirket yönetmeyi bekliyorsun?" Ayağa kalkıyor, üzerimde yükseliyor. "Ya onu o lanet olası kira kontratını imzalamaya ikna edersin ya da CEO unvanına veda edersin."

Ona bakıyorum ve nasıl bu kadar duygusuz biri tarafından yetiştirildiğimi merak ediyorum. Oğlu, kanından canından biri, az önce ona birini önemseddiğini söyledi ve onun tek tepkisi beni tehdit etmek oldu. "İstifa ediyorum." Ben daha ne dediğimi anlamadan kelimeler

ağzımdan dökülüyordu,
ama pişman değilim. Yıllarca, bu adama her lanet şeyi verdim.

, ama asla yeterli değil. Asla yeterli olmayacak.

"Bunu kastetmiyorsun," diyor, sanki böyle bir Şey syleyebileceğimi hiç hayal etmemiş gibi Şaşırmış görünüyor.

". " Ayağa kalktım, bu konuşmayı bitirmeye hazırdım. "Bırakıyorum. Gretchen CEO unvanını alabilir."

Kapıya doğru yönelirken bana seslendi: "Büyük bir hata yapıyorsun. Ne yaptığını bir düşün. Bunu yeniden düşünmek için biraz ara ver. Bir kadın için tüm geleceğini çöpe atmak üzeresin."

"Ne yaptığımı çok iyi biliyorum," diyorum ona. "Ve o *sadece* bir kadın değil. Hayatımı birlikte geçirebileceğim bir kadın. Gle gle, baba."

Anneme veda ettikten sonra yola ıktım. Cevap vermeyeceğini bildiğim için Bree'yi aramadım. Bunun yerine, Brody ile konuŐabilmek için eve gidiyorum ve bunu birlikte çözebiliriz. Kapıdan içeri girdiğimde yerde yatıyordu. Bana baktı. "Nasıl gitti?"

"İŐsizim." Mizahsızca kıkırdıyorum.

Gözleri büyüdü. "Seni kovdu mu?"

"Hayır, Bree'yi nemsediğimi söyledikten sonra bile bana iş yerine kuku seçmeyi bırakmamı söyledikten sonra bıraktım. Siktir et onu."

"Ona ihtiyaın yok," diye kabul ediyor. "Sadece ailevi zorunluluklar nedeniyle onun için çalıŐtın. Şimdi gelip benimle alıŐabilirsin." Sırıttıyor ve ben başımı sallıyorum. Brody birkaç kez gelip onunla çalıŐmamı istemiŐti ama haklıydı. Beni hiç takdir etmese de aile Őirketinde çalışmayı babama, aileme borluymuŐum gibi hissediyordum. Dizginleri bırakırsa, işi devralabileceğimi ve çalışmak istediğim bir yere dnŐtrebileceęimi umuyordum.

"Göreceğiz," diyorum sırtarak. "Sanırım birkaç hafta izin alacağım. Hiç kullanmadığım ücretli iznimi kullanacağım."

Brody kıkırdar. "Mantıklı. Hazır gitmiŐken Bree'ye bizi geri götürmesi için yalvarabilirsin."

"Biz mi?"

"Aramayı ve mesaj atmayı denedim ama beni sesli mesaja yönlendirdi ve mesajlarıma cevap vermedi. Beni bu boka bulaŐtırıyor ve bunu düzeltmen gerekiyor."

"Bilip bilmediğini sordu. Onaylamadım ama sanırım yakın olduğumuz için bir araya getirdi. zgnm dostum." Omzunu sıktım. "Bunu düzeltmek için elimden gelen her Şeyi yapacağım."

Yaptığım ilk şey Bree'ye mesaj atmak, belki biraz sakinleşmiştir umuduyla konuşmak istemek oluyor. Cevap vermeyince, yaygın bir "özür dilerim" çiçeğine bakıyorum ve hemen ona gönderilmek üzere bir buket mavi sümbül sipariş ediyorum.

Bunun yeterli olmayacağını bildiğimden, onları aldığına dair onay bekliyorum ve sonra evde olduğunu bildiğim için evine gidiyorum. Beni içeri almaması için başka biriyle içeri giriyorum ve sonra kapısını çalıyorum.

Kim olduğunu sormadan kapıyı açıyor, gözleri şok içinde büyüyor ve bana başka birini beklediğini söylüyor.

"Seninle konuşmak istemiyorum," diyor, kapıyı suratıma çarpmaya hazır bir şekilde.

"Lütfen, bana sadece birkaç dakika verin."

"Birkaç dakikam yok," diyor burnunu çekerek. "Araba servisi olduğunuzu sanıyordum."

"Nereye araba servisi?" Kalbim göğsümde davul gibi çarpıyor.

Nereye gidiyor olabilir ki?

"Havaalanına," diye robot gibi cevap veriyor. "Birkaç günlüğüne çocuklarımı ziyarete gidiyorum. Onları özledim."

Kaçıyor. Bu hiç iyi değil.

"Lütfen bunu yapma," diyorum ona doğru bir adım atarak. Bir adım geri atıyor. "Çocuklarımı ziyarete mi gideceksin?"

"Hayır, *koş*. Berbat ettim. Yaptığımı biliyorum. Ama Brody bunun bir parçası değildi."

"Biliyordun ve tek kelime etmedi. Suç ortaklığı yüzünden suçlu." Bavulunun sapını tutup yukarı kaldırdı. "Gitmem gerek."

Beni kapıdan dışarı itiyor ve arkasından kilitliyor, tüm bu süre boyunca beni görmezden geliyor. Onu asansöre kadar takip ediyorum, ne söyleyeceğimden emin değilim ama gitmesine izin vermekten çok korkuyorum, sanki arabaya bindiğinde daha yeni başlamışken sonumuz gelecekmış gibi.

Bu düşünceyle birlikte, korku bir sonraki adımımı yönlendiriyor. Uzanıp acil durdurma düğmesine basıyorum ve asansörü durduruyorum.

"Ne halt ediyorsun?" diye bağılıyor çalan alarmin üzerinden.

"Lütfen gitme," diye tekrar yalvarıyorum, onu köşeye sıkıştırarak.

"Lütfen o arabaya binme ve kaçmak amacıyla uçağa binme. Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum ama lanet olsun Bree..." Başımı sallıyorum, gözyaşlarım gözlerime hücum ediyor. "Sana çok değer veriyorum ve seni asla incitmek istemedim."

"Ama sen yaptın," diyor o kadar yumuşak bir sesle ki alarının sesinden onu zar zor duyabiliyorum. Gözyaşları ikiz şelaleler gibi yanaklarından aşağı süzülüyor ve ben sanki dibe vurmuş, onun duygularında boğuluyormuşum gibi hissediyorum. "Eğer beni önemsiyorsan, gitmeme izin verirsin. Beni incittin ve artık benden bu kadar."

"Eğer gidersen bunun sonum olmasından korkuyorum," diye yüksek sesle itiraf ediyorum. "Sen başıma gelen en iyi şeysin. Yıllarca sadece işime odaklandım ve seninle tanışana kadar sadece hareket ettiğimi fark ettim. Hayatıma girdin ve birdenbire daha önce hiç düşünmediğim bir gelecek görebildim."

"O zaman bunu düşünmeliydin." Düğmeye basar ve zil sesi kesilir, asansör inişine devam eder.

Kapılar açıldığında, benden önce dışarı çıkıyor ve ben de onu kapıdan arabaya kadar takip ediyorum, keşke onu kaçırıp rehin alabilseydim, böylece beni dinlemek zorunda kalır ve işleri düzeltmeme izin verirdi. Ama hayat bu şekilde işlemiyor ve bana dönüp bakmadan arabaya bindiğinde işinin bittiğini anlıyorum. Ve araba uzaklaşırken, Bree'nin kalbimi -ve Brody'ninkini- de beraberinde götürüşünü izliyorum.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

AUBREE

"ANNE, BURADASIN!" EVIE BANA DOĞRU KOŞUYOR, BEN DE DIZ ÇÖKÜP onu kucaklamak için kollarıma aldım. "Seni çok özledim." Beni öpüyor ve geri çekiyor. "Yine de bizi eve göndermeyeceksin, değil mi?"

Bir kahkaha attım. "Ev o kadar kötü mü?" Onu yere bırakarak şaka yapıyorum. "Hayır, ben evimi seviyorum," diyerek kalbimi ısıtıyor.

"Ama Grammy ve babam bizi yunusları görmeye götürecekler ve ben gerçekten gitmek istiyorum."

"Kulağa çok eğlenceli geliyor ve hayır, seni eve *göndermeyeceğim*. Sadece seni ve kardeşini çok özledim ve gerçekten sarılmaya ve öpmeye ihtiyacım vardı."

Evie'nin gülümsemesi yüzüne yayılıyor. "Ben gelmiş geçmiş en iyi sarılan ve öpen kişiyim!" Kollarını tekrar bana doluyor, beni kendi seviyesine çekiyor ve yanaklarıma, burnuma ve çeneme kondurduğu her öpücükte kırık kalbim biraz daha iyileşiyor.

"Sen kesinlikle gelmiş geçmiş en iyi sarılan ve öpen insansın," diye katılıyorum, boğazım ham duygularla doluyken onu sırtımdan .

"Anne!" Miles bağırıyor, bize katılmak için dışarı koşuyor. "Üzgünüm, babamla balık tutuyordum." Bana sıkıca sarılıyor ve yanağıma iffetli bir öpücük konduruyor. "Benimle balığa çıkmak ister misin?"

Evie, "Benimle oyuncak bebek oynayacak," diye itiraz ediyor.

"İkisini de yapabilirim, ama önce neden içeri girmiyoruz, böylece büyükannem ve babama merhaba diyebilirim"

"Peki," diye inliyor ikisi de.

Saat zaten geç olduğu için biraz takılıp hasret giderdik ve sonra erken kalkıp birlikte balığa çıkma sözüyle

Miles ve ardından Evie ile bebek oynayarak öğleden sonrayı geçirdikten sonra çocukları yatırdım ve Beatrice'in her gece onlara okumayı devraldığı Harry Potter kitabından bir bölüm okudum.

Beatrice ve Stephen erken uyuyan kişiler , bana okyanusa bakan ve balkonlu odamı gösterip iyi geceler diliyorlar.

Ev sessizleşince pijamalarımı giyiyor, buzdolabından bir kadeh şarap alıyor ve kaçmak umuduyla balkona çıkıp kitap okumaya başlıyorum.

Okuduğum aşk romanı, küçüklüklerinden beri arkadaş olan bir çift hakkında. Birlikte ateşli bir gece geçiriyorlar ve birkaç ay sonra kadın hamile olduğunu öğrendiğinde adam hatırlamıyor çünkü birlikte geçirdikleri gece uyuşturucu bağımlısı ve kafası güzeldi.

Okuduğum her sayfada, her şeyi düzeltmek için çok çalışırken ama kırıldığı için işleri berbat etmeye devam ederken, kalbim biraz daha kırılıyor, kahramanın onu ne kadar sevdiğini, onun için ne kadar iyi olmak istediğini görmesini umuyorum... kendisi için.

Kelimelerin, hikâyenin içinde kayboluyorum ve bir bakıyorum ki gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken sonsöze geçiyorum, ne mutlu ki karşılaştıkları tüm zorluklara rağmen aşkları onları ayakta tutacak kadar güçlüydü. Kolay değildi, bazen çok zordu ve ihtimaller onlara karşıydı, ama kaç kez hata yaparlarsa yapsınlar, birbirleri için, aşkları için savaşmaya devam ettiler.

Düşüncelerim daha öncesine gidiyor... Hayden'ın açıklamasına izin vermem için bana yalvarmasına. Beni kaçmakla suçlamıştı ve haksız da değildi. Ona konuşma fırsatı vermedim çünkü dinleyemeyecek kadar incinmişim. Ona ve Brody'ye çalışabilmemiz için iletişim kurmamız gerektiğini söyledim, ancak ilk sorun işaretinde bunu yapmayı reddettim.

Benden sakladıkları için hatalı mıydılar? Evet. Üzülmeye hakkım var mı? Tabii ki var. Ama uzun zaman önce evli olduğum için öğrendiğim bir şey varsa o da kimsenin mükemmel olmadığıdır. Gerçek şu ki, Hayden bir kez bile kira kontratımı satmamdan bahsetmedi ve Brody ile iş konusunda tartıştığımızda ve ben bundan ona bahsettiğimde, beni bir tarafa çekmeye çalışmadı. Kötü niyetleri olsaydı şimdiye kadar bir şeyler ima etmezler miydi? Birbirimizi birkaç haftadır görüyoruz.

Sanki onları düşündüğümü hissediyorlarmış gibi telefonum çalıyor ve kontrol ettiğimde grup sohbetimizdeki Brody'den bir mesaj olduğunu görüyorum.

Brody: Şu anda her şeyin boktan olduğunu biliyorum ama yatakta yatıyorum ve sensiz aynı değil. Bunu bilmeni istiyorum. Seni çok özledim. Umarım sağ salim varmışsındır ve çocuklarınızla iyi vakit geçiriyorsundur ama ben seni özledim...

Mesajıyla birlikte, yatakta uzanırken çekilmiş bir selfie'si de var; muhtemelen koridorun ışığını açık bıraktıkları için içeriye biraz ışık giriyor. Ela gözleri kameraya bakıyor, birkaç gündür tıraş olmadığı için yüzü kıllarla kaplı. Dudakları hafifçe yukarı kalkık, ama gülümseme denebilecek kadar değil ve yüz hatları neredeyse... üzgün görünüyor.

Onun acı çektiğini düşündükçe göğsüm ağrıyor. Onu ve Hayden'ı önemsiyorum ve acı çekiyor olsam da onların acı çekmesini istemiyorum. Her şey nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, konuşmamız gerek. Onları dinlemeli ve sonra karar vermeliyim. Kaçmak işlerin nasıl halledileceğini belirlemez.

Ben: Sağ salim geldim ve bebeklerimi kucaklayıp öpmek çok iyi geldi. Miles sabah beni balığa götürecek, sonra da Evie'yle bebek oynayacağız. Ben de seni özledim. de.

Hayden'ın mesajı göreceğini bildiğim için gönder tuşuna bastım.

Brody: Bu sözlerin bizim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsiniz. Yolculuğunun tadını çıkar, tatlım. Konuşmaya hazır olduğunda, burada olacağız.

Sözleri karşısında gözlerim doluyor, aynı anda iki yerde birden olabilmeyi diliyorum. Onlarla konuşmadan ayrıldığım için nefret ediyorum. Ama şu anda çocuklarımla vakit geçirmeye odaklanmam gerekiyor. Onlar açıkça belirttiler ki

İyi vakit geçiriyorlar ve henüz eve dönmek istemiyorlar, bu da onlar birkaç hafta daha kalırken Heart's'ı işletmek için eve dönmem gerekmeden önce onlarla sadece birkaç günüm olduğu anlamına geliyor.

Ben: Teşekkür ederim. İyi geceler.

Brody: İyi geceler xo

SALI SABAHI

Brody: Günaydın, umarım balık tutarken eğlenirsiniz. Büyük bir şeyler yakalayın!

Ben: <<Miles ve benim kocaman bir balık tuttuğumuz fotoğrafı ekleyin>>

Brody: Ne balık ama! İyi iş çıkardın.

Ben: Teşekkür . Miles yakaladı ve çok gururlandı.

SALI GECESİ

Brody: <<Boş yatağın fotoğrafını ekle>> Seni deli gibi özlüyorum.

Ben: <<Beyaz şarapla dolu bir kadeh resmi koy>> Ben de seni özledim.

Seni özledim, Hayden.

Hayden: Seni çok daha fazla özlüyorum.

ÇARŞAMBA SABAHI

Brody: Selam tatlım. Sadece seni düşünüyordum.

Umarım çocuklarınla harika bir gün geçirirsin.

Ben: <<Evie, Miles ve benim plajda mayolarımızla karpuz yerken çekilmiş bir fotoğrafımızı ekleyin>>

Brody: Çok güzel görünüyorsun ve çocukların da tıpkı sana benziyor. Ben: Teşekkür ederim.

ÇARŞAMBA GECESİ

Brody: İyi geceler, tatlım. Tatlı rüyalar. <<Yatakta yatan Brody'nin selfie'sini ekleyin>>

Ben: İyi geceler. <<Yatakta uzanırken çekilmiş selfie'mi ekle>> Ben: İyi geceler, Hayden.

Hayden: İyi geceler, güzelim.

PERŞEMBE SABAHİ

Brody: <<Kalp'ten bir kahve resmi Kahve lezzetli ama senin tadın daha güzel.

Brody: Lacey selam söylüyor. <<Lacey'nin dilini bana doğru uzatırken çekilmiş bir fotoğrafını ekleyin>>

Ben: Hiçbir şeyin tadı kahveden daha güzel değildir...

Lacey'e selam söyle ve yakında onu göreceğimi söyle.

PERŞEMBE GECESİ

Dışarıda oturup şarabımı yudumlarken ve kitabımı okurken telefonumu birkaç kez kontrol ediyorum, ama hiçbir şey gelmiyor ve bir sorun mu var, yoksa Brody meşgul mü diye merak ediyorum. Hayden sadece ben mesaj attıktan sonra mesaj attı ve bunun sebebinin bana istediğim boşluğu vermeye çalışması olduğunu biliyorum. Telefonumu milyonuncu kez kontrol ederken Beatrice burada olduğunu haber vermek için kapıyı hafifçe çalıyor.

"Kapıyı çalmana gerek yok," diyorum gülerek ve bana katılmasını işaret ediyorum. "Burası çok güzel. New York'a nasıl geri döndüğünü anlamıyorum. Birkaç kez buraya taşınmayı düşündüm," diye şaka yapıyorum.

Beatrice yanımdaki sandalyeye oturdu. "Bunu düşündük. Özellikle de Stephen'ın bu yıl emekli olmasıyla birlikte burada daha sık kalmayı planlıyoruz ama torunlarımızı ve seni çok özleyeceğiz." Bana usulca gülümsüyor ve sonra yanında getirdiği şarabından bir yudum alıyor.

"?" diye soruyor birkaç dakikalık sessizlikten sonra. "İyiym."

Bana yan gözle bakıyor. "Tekrar deneyelim ve bu sefer dürüst ol."

Beni bu kadar iyi tanımasından nefret ederek ve duygularımı daha iyi saklayabilmeyi dileyerek iç geçiriyorum. "Biriyle tanıştım." Boğazımı temizliyorum. "Aslında iki kişiyle tanıştım."

Kaşları şaşkınlıkla alnını öpüyor. "Vay canına, bir şeye söz verdiğinde gerçekten elinden geleni yapıyorsun, değil mi?" Kaşlarını sallıyor. "Peki neden bu kadar üzgünsün?" Gözleri ve eğiliyor. "Seks kötü müydü?"

"Hayır!" Çığlık attım.

"Yani iyi miydi?"

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Seks yapmadık."

"Tamam. Peki sorun ne?"

"iki adam... İkisine de aşık oldum."

"Bu yüzden mi mesafelisin? Kiminle çıkacağın konusunda zorlanıyor musun?"

"Hayır." Şarabımı bir dikişte yudumluyorum, bundan sonra söylemem gereken şeyi söylemek için sıvı cesaretine ihtiyacım var. "Aslında seçim yapmak zorunda değilim. İkisiyle de çıkıyorum... ve onlar da biliyor. Bu onların fikriydi."

Nefesimi tutup yargılamasını bekliyorum ama onun yerine yüzüne kocaman bir gülümseme yayılıyor ve şöyle diyor: "Bu, son zamanlarda okuduğum bir aşk romanına benziyor. Hangisiydi o?" Derin düşüncelere dalmış bir halde parmaklarını şıklatıyor. "Tüh, daha sonra bakmam gerekecek."

Bir kahkaha atıp başımı sallıyorum, böyle harika bir kayınvalidem olduğu için minnettarım.

"Ciddiyim," diyor, "sana iyi davranıyorlar mı?"

"Bana altın gibi davranıyorlar," diye itiraf ediyorum ve sonraki birkaç dakikayı ona Brody ve Hayden hakkında her şeyi anlatarak geçiriyorum. Nasıl tanıştığımızı ve de nasıl çabucak aşık olduğumu. Sonra binanın durumunu anlatıyorum - en azından Hay- den'le henüz konuşmadığım için bildiğim kadarını.

"İlk başta incindim ve her şeyi bitirdim ama sonra, durumdan uzaklaşıp düşünebildiğimde, aceleci davrandığımı ve onları dinlemem gerektiğini fark ettim."

Beatrice gülümsüyor. "Pete ile birlikte ilk taşındığınız zamanı hatırlıyor musun, ondan çamaşırları yıkayıcıya atmasını istemiştin ve o da yanlış çamaşırları alıp tüm yükü pembeye çevirmişti?"

Gülüyorum, her şeyi çok iyi hatırlıyorum. "Bu bizim ilk kavgamızdı." Söylediklerimi dinlemediği için çok kızmıştım. Okul ve iş yüzünden bunalmıştım ve ona beni dinleyecek kadar umursamadığını söyledim. "O zamandan beri çok yol kat ettin. Seninle tanıştığında gençtin ve büyümen gereken çok şey vardı ve ben senin harika bir eş ve anneye dönüşmeni izlemeyi çok sevdim." Elimi okşadı. "İlişkiler zaman ve sabır ister. Ve sen bir süredir bu oyunun dışındasın.

Erkeklerin ne kadar bilgisiz olabileceğini unutmak kolaydır, ancak bir erkek sizi sevdiğinde ve iyiliğinizi önemseydiğinde, bunu düzeltecektir.

Pete bir sonraki sefer ne yaptı?

pembe kıyafetler?"

"Dışarı çıktı ve bana tamamen yeni bir gardırop aldı," diyorum sulu bir kahkahayla.

"Bu adamlarla aramızın henüz yeni olduğunu biliyorum, ancak onlara zaman ayırırsanız, iyi adamlar olduklarına bahse girerim ve onlara açıklama yapma ve işleri düzeltme şansı verirsiniz, bunu yapacaklardır."

Telefonum gelen bir mesajla çalıyor ve ona bakıyorum, görüyorum ki

Brody'den bir mesaj: **Gece mesajım bu kadar geciktiği için özür dilerim. Geç saate kadar çalışmak zorundaydım, böylece yarın ailemin yanına gitmek için erken çıkabilirim.**

akşam yemeği için bir yer. Umarım çocuklarınızla eğlenceli bir gün geirmişsinizdir. Seni  zledim.

Akşam yemeği için ailesinin evine... Kahretsin! Onunla gitmem gerekiyordu.

Kalbimi korumak için Florida'ya gidene kadar. "Hey, Beatrice, yarın sabah gitmeyi düşünüyordum.

Bir Şey var..."

Bilerek sırtıyor. "Hadi uçuşlara bakalım."

CUMA SABAHİ

Brody: Günaydın, tatlım. Umarım çocuklarınızla harika bir gün geçirirsiniz. Fotoğraf göndermekten çekinme. Seni özledim.

"Benimle eve gelmek istemediğinize emin misiniz?" Havaalanına yanaşırken çocuklarıma tekrar soruyorum. Bana ne söyleyeceklerini zaten biliyorum ama yine de sormak zorundayım.

Miles kibarca, "Hayır, teşekkür ederim," deyince Stephen ve Beatrice bıyık altından güldü.

"Seni çok özleyeceğim ama burada iyiyim," diye ekliyor Evie.

Stephen yanaşıyor ve herkes vedalaşmak için iniyor. Çocuklarıma sıkıca sarılıyorum, onları sevdiğimi ve iner inmez arayacağımı söylüyorum.

Gözyaşlarım gözlerime hücum ettiğinde, Evie yanaklarımı avuçluyor. "Ağlama anne. Yakında evde olacağız ve eğer bizi çok özlersen, sadece görüntülü ara." Dudaklarımı öpüyor ve ben bebeklerimin ne zaman büyüdüğünü merak ediyorum.

Uçuş sadece birkaç saat sürüyor ve indiğinde bir taksiye atlayıp eve gidiyorum, böylece bavullarımı bırakabilir, duş alabilir ve üzerimi değiştirebilirim. Brody'nin ailesinin nerede yaşadığını bilmediğimden, gitmeye hazır olduktan sonra ofisini arayıp Hillary'ye hala orada olup olmadığını soruyorum, böylece onunla nerede buluşacağımı bulabilirim. Eğer çoktan yola çıktıysa adreslerini bileceğini umuyorum.

"Eve ilk onun gittiğinden neredeyse eminim," diyor. "Genellikle üstünü değiştirmek için eve gider ve oraya arabayla gider."

"Teşekkür !"

Yirmi dakika sonra, adamların binasının lobisinde yürüyorum ve özel asansörlerine biniyorum. İçeri girip kartımı okuttuğumda midemde bir düğüm oluşuyor, diğer tarafta beni neyin bekleyeceğinden korkuyorum. Beni özlediklerini biliyorum ama ya Hayden açıkladığında bu onunla olamayacağım anlamına gelirse? Ya benden Heart's'tan vazgeçmemi isterse? Bunun gidebileceği o kadar çok yol var ki... Belki de her şey belirsizken yemeğe gitmek için geri dönmek en iyi fikir değildi.

Kafamda bu, onlara işleri yoluna koymak istediğimi söylemenin bir yoluydu. Pete'le kavga ettiğimizde bile, arkadaşlarımızı ya da ailemizi ziyaret etme zamanı geldiğinde, bunu birlikte yapardık çünkü ne olursa olsun, günün sonunda dünyaya karşı biz olurduk. Brody, Hayden ve benim için de istediğim şey bu... Dünyaya karşı biz olmak.

Kapı kayarak açılıyor ve fuayeye adım attığımda beni şok olmuş bir Brody ve Hayden karşılıyor. Biri yukarı çıkarken asansör onlara haber verdiği için birinin geldiğini biliyorlardı ama yüz ifadelerine bakılırsa beni beklemiyorlardı.

"Selam," diyorum, kalbim göğsümde küt küt atarken utangaçça el sallıyorum. "Akşam yemeği için ailene katılmam için davetiye hâlâ geçerli mi?"

Brody'nin yüzüne kocaman bir sırıtma yayılıyor ve bana doğru yürüyüp beni kollarına çekiyor. "Tabii ki öyle," diye mırıldanıyor ve yanağını öpüyor. "Kahretsin, nasıl oluyor da günlerdir fırına gitmediğin halde hâlâ kek gibi kokuyorsun?" Kokumu içine çekiyor ve boynumun kıvrımına yumuşak bir öpücük konduruyor. "Seni çok özledim," diye nefes alıyor, duyguları her kelimesinde kanıyor. "Eve geldiğin için teşekkür ederim."

Beni ayağa kaldırıyor ve ben de dikkatimi birkaç adım ötede duran ve gergin görünen Haydena çeviriyorum. "Konuşmamız gerek."

Kıpırdamadan başını sallıyor, ne yapacağından emin değil, bu yüzden ilk hamleyi ben yapıyorum.

Ona doğru yürüyorum, kollarımı boynuna doluyorum ve ağzının kenarından öpüyorum. "Kırıldım ve üzüldüm ama söyleyeceklerini duymak istiyorum. Sonra oradan devam ederiz."

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor, kollarını belime doluyor ve yüzünü boynumun kıvrımlarına sokuyor. "Bunu düzelteceğim, söz veriyorum."

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

AUBREE

"ŞAHSEN DAHA DA GÜZELSİN!" BRODY'NİN ÜVEY ANNESİ, SAVY, beni bir anne gibi kucakladı. "Ve haklısın, Brody. Gerçekten de kek gibi kokuyor."

Brody "Savy," diye inleyerek herkesi güldürüyor. "Eve ilk kez bir kadın getiriyorum ve siz beni utandırmaya kararlısınız."

"Tanıştığımıza memnun oldum," diyor babası, eğilip yanağımdan öperek. "Ve Hayden..." Elini sıkıyor, erkeklerin yaptığı yarı tokalaşma, yarı sarılma hareketini yapıyor. "Sonunda Fields için çalışmaya başlamanla ilgili duyduğum şey nedir?"

Sorduğu soru karşısında olduğum yerde donup kalıyorum, bakışlarım doğrudan Hayden'a yöneliyor. Belli ki henüz konuşmamıştık ve buraya gelirken çocuklarımı ziyaret etmek için yaptığım yolculuk hakkında konuşmayı sürdürdük, bu yüzden neden bahsettikleri hakkında hiçbir fikrim yok.

"Evet," diyor Hayden, gözleri benimkilere kayarken sesi biraz gergin çıkıyor. "Bugün İK ile evrak işlerini hallettim." Omuz silkiyor, utangaç görünüyor.

"Babana kendini kanıtlamayı ne kadar çok istediğini biliyorum," diyor Ben, "ama bunu defalarca yaptın ve eğer bunu takdir etmediyse ve senin değerini görmediyse, bu onun kaybı. Fields Enterprises seni ekibimizin bir parçası olarak görmekten heyecan duyuyor."

"Aynen öyle," diyor Brody, Hayden'ın omzunu sıkarak. "Şirketi bir sonraki seviyeye taşıyacağız." Babasına göz kırpmıyor, o da bir kahkaha atıyor.

"İşinden mi ayrıldın?" Şaşkınlığıma engel olamayarak ağızımdan kaçırdım.

Hayden bana doğru yürürken herkes sessizleşti. "Babamın işleri ele alış şeklini beğenmiyordum, bu yüzden evet."

uzakta."

"Benim yüzümden mi?" Sadece onun duyabileceği şekilde fısıldıyorum, söylediği şey karşısında şok olmuş bir halde.

Elini uzatıp bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Senin için her şeyi yaparım," diye sessizce itiraf ediyor ve göğsümde kelebeklerin uçuşmasına neden oluyor. "Bu konuyu konuşmak istiyorum ama bence akşam yemeğinden sonraya kadar beklemeliyiz, yalnız kaldığımızda."

Başımı sallayarak onaylıyorum, sonra kollarımı beline doluyorum, yüzümün yan tarafını göğsüne yaslıyorum, aramızda ne olursa olsun benim için yaptıklarını takdir ettiğimi bilmesini istiyorum. Beni birkaç saniye sıkıca tutuyor, dudakları başımın tepesine bastırıyor.

Ayrıldığımızda arkamı döndüğümde Brody'nin anne ve babasıyla birlikte bizi izlediğini görüyorum. Brody yumuşak bir şekilde gülümsüyor, ama anne babasının yüz ifadelerinde şaşkınlık var.

Brody ailesine, "Konuşsak iyi olacak," diyor ve yanıma gelip kolunu omuzlarıma atıyor. "Olivier ve Pene- lope bize katılacak mı?"

Savy, "Ollie geceyi arkadaşında geçiriyor ve Penelope de neşeli bir pijama partisinde, yani bu akşam sadece biz varız," diyor. "Akşam yemeği hazır olmak üzere, neden yemek odasına geçmiyoruz?"

"Yardıma ihtiyacınız var mı?" Kaba görünmek istemediğim için teklif ediyorum. "Elbette," diyor gülümseyerek. "Ben, bir şişe Şarap?" Bana baktı. "Beyaz mı kırmızı mı?"

Kırmızı beni daha çabuk sarhoş etme eğiliminde olduğundan, beyazı tercih ediyorum.

İçeri girdiğimizde "Mutfağınız muhteşem," diyorum. Aslında tüm evleri muhteşem ama onun mutfağı Brody ve Hayden'inkine benziyor; fırıncıların rüyası.

"Teşekkür . Yemek yapmayı severim, bu yüzden Ben burayı satın aldığımızda ve yenilediğimizde iyi bir mutfağa sahip olmasını sağladı. Yemek yapmayı sever misin?"

"Yapıyorum," diye itiraf ediyorum. "Ama fırıncılık benim tutkum."

"Bu akşam rosto yaptım, çocuklar bayıldı ama Brody ve Hayden'ın en sevdiği yemeği yapmak istersen lazanya yap. Onu yiyip bitirirler." Arkasına bakıp göz kırpmıyor ve henüz söylememiş olsa da bildiğini biliyorum.

"I..." Ne diyeceğimi bilemeyerek kekeliyorum. "İkisine de gerçekten değer veriyorum," diyerek kararımı verdim ve onun yaptığı şeyi bırakıp bana bakmasını sağladım. "Daha önce hiç böyle bir ilişkim olmamıştı ve ben

nasıl sonuçlanacağı konusunda hiçbir fikrim yok ama ikisini de gerçekten önemsiyorum."

"Anlayabiliyorum," diyor sıcak bir şekilde. "Brody'nin söylediklerine bakılırsa sana değer verdiği çok açık. Hayden'la konuşmadım ama seni izleyişinden onun da sana vurulduğunu görebiliyorum."

"Ve bu senin için sorun değil mi?" Teknik olarak yetişkin bir kadını ve kimsenin onayına ihtiyacım yok ama hayatımda çok fazla insan yok. Brody'nin ailesi bizi onaylarsa çok sevinirim çünkü yakın oldukları açık ve yakın zamanda Hayden'ın ailesinin onayını alacağımızdan şüpheliyim.

"Brody iki çocuğunuz olduğundan bahsetti. Sekiz yaşında ikizler, değil mi?"

"Evet, yaz için kayınvalidemlerle birlikteler. Kocam neredeyse beş yıl önce vefat etti ama ailesiyle hâlâ çok yakınım."

"Büyürken kimsem yoktu," diye itiraf ediyor sözlerine duygularını katarak. "Evlatlık bir çocuktum ve ailemin bir ayağı hep içeride bir ayağı dışarıda olduğu için hiçbir zaman gerçek bir ailem olsun diye evlat edinilemedim."

"Brody ve Ben ile tanıştığım anda ailemi buldum ve pek çok açıdan onlar da benimle birlikte ailelerini buldular. Brody biyolojik olarak benim olmayabilir ama her açıdan benim oğlum. Üvey annesi olarak, onu hayattan daha çok seven biri olarak tek istediğim onun mutlu olması. Sizden bahsederken ve bu gece onu sizinle birlikte gördüğümde mutlu olduğu çok açık."

"Ve Hayden... Teknik olarak o da benim değil ama ailesi pek iyi değil ve burada onlarla olduğundan daha fazla zaman geçiriyor." Omuz silkiyor. "Onu gayri resmi olarak evlat edindiğimizi söyleyebiliriz, bu yüzden ikisini de mutlu ediyor olman sadece bir bonus."

"Teşekkür ederim," diyorum ona, tıkanıyorum. "Dualarınız benim için çok önemli. Hayatımda çok fazla insan yok ve yapmak istediğim son şey onların hayatındaki birilerini yabancılaştırmak. Bunu önerdiklerinde şüpheyi yaklaştım ama aralarında seçim yapamazdım ve bana yakın o kadar çok insanı kaybettikten sonra, beni önemseyen ve benimle birlikte olmak isteyen iki adamı nasıl geri çevirebilirdim ki?"

"Çok doğru," diyor Brody ve beni zıplatıyor. "İkimizin de seni istediği ve bizim olduğun gerçeğini kabul etmenin zamanı geldi." Yanağımı öpüyor ve Hayden ile Ben mutfakta bize katılırken boynumdan yüzüme doğru süzülen kızarıklığa engel olamıyorum.

"Demek hepiniz ?" Ben ses tonunda hiçbir yargılama olmadan soruyor. "Evet," diyor Brody ona. "İkimiz de Bree'ye aşık olduk ve Seçmek istemedi, biz de ikimizle de çıkmasını önerdik."

"Siz nasıl tanıştınız?" Savy soruyor, ben de gergin ve rahatsız görünen Hay- den'e bakıyorum. Muhtemelen tüm bunları yemeğe gitmeden önce konuşmalıydık ama vaktimiz yoktu.

"Kahvehanesinde," diyor Brody, hiç vakit kaybetmeden. "brownie'lerin içine bir şey koyduğuna eminim çünkü bir ısırıkla ikimizi de bağımlısı yaptı."

"AILEN ÇOK İYİ," DIYORUM BRODY'YE, "EVLERINE GİRDİĞİMİZDE birkaç saat sonra. Şarap gevrekti, akşam yemeği lezzetliydi, tatlı cennet gibiydi - ve kesinlikle ondan tarifini istedim - ama daha da önemlisi, şirket daha iyi olamazdı. Tamamen açık ve misafirperverlerdi. Sorular sordular ama yargılamadılar ve ayrılma vaktimiz geldiğinde Brody ve Hayden'a bana iyi davranacaklarına ve yakında beni geri getireceklerine dair söz verdirdiler.

"Öyleler," diye kabul ediyor Brody. "Kardeşlerimle tanışmanı umuyordum... bir dahaki sefere." Brody beni kanepeye çekip yanına oturtuyor. Memnuniyetle iç geçiriyorum, uzaktayken bunu çok özlemiştim.

"Geç olduğunu biliyorum ama konuşabilir miyiz?" Hayden soruyor, beni anında ayıltıyor.

Başımı sallıyorum ve Brody'den uzaklaşıyorum, konuşurken aklımın başımda olmasını istiyorum.

Hayden sert bir nefes veriyor ve önümdeki sehpa oturtuyor. "Başlamadan önce bilmeni isterim ki Brody bunu senden saklamamdan hoşnut değildi ama onu boktan bir duruma soktum ve o da iki arada bir derede kaldı."

Anlayışla başımı sallıyorum, zaten biliyordum çünkü ilk öğrendiğimde söylemişti ama Hayden'ın en iyi arkadaşını bu işin dışında tutmaya çalışmasına saygı duyabilirim. Artık onlardan biriyle birlikte olmak istemediğimde buna saygı duyacaklarını söylediklerinde, belli ki bunu kastetmişlerdi ve Hayden'ın konuşma şeklinden, bittiğimize inansa bile Brody'yi de aynı sondan kurtarmaya çalıştığını anlayabiliyorum.

"Seninle tanıştığım gün, babam tarafından seni kira kontratından çıkarmamıza izin vermen için ikna etmeye gönderildim," diye itiraf ediyor. "Kapıdan içeri girene kadar sadece bir iş adamıydın, ama seni gördüğümde çılgınca bir şey oldu... Anlık bir çekim gibi." Başını sallıyor, usulca gülümsüyor. "Tüm işler pencereden dışarı atıldı ve tek istediğim seni bir randevuya çıkarmaktı." Sırıttıyor. "Ama sen buna yanaşmadın."

Brody nefesinin altında kıkırdıyor. "Beni kandırıyordun ama." Göz kırptıyor ve ben de bunun nasıl olduğunu hatırlayarak bir kahkaha atıyorum.

"Lacey ile bir anlaşma yaptığım için," diyorum ona. "Hayden'i reddettikten sonra, bana çıkma teklif eden bir sonraki adama bir şans vermem için beni ikna etti ve o da sendin."

Brody'nin yüz hatları birbirine yapışıyor ve Hayden gülüyor.

"Çekip gitmeliydim," diyor Hayden, konuşmayı tekrar rayına oturtarak. "Ama seninle konuşmak için tekrar oraya gittiğimde, kendime engel olamadım. Tekrar denemek zorundaydım ve sen de evet dedin."

Hüzünle gülümsüyor. "Bunun bir çıkar çatışması olduğunu biliyordum ama kendime bir yolunu söyleyip durdum. Babama sunmak için daha iyi, daha kârlı mülkler bulmak için saatlerimi, hatta günlerimi harcadım ama o hayır denmesine alışık olmadığı için seni satın almakta kararlıydı."

"Muhtemelen onu polise ihbar etmemin de bir faydası yoktur." Brody ve Hayden gülüyor.

"Hayır," diyor Hayden. "Bu kesinlikle yardımcı olmadı." Ellerimi avuçlarının arasına alıyor ve avuç içlerime daireler çizerek masaj yapıyor. "Ona bir kez bile seni satın almaya ikna edeceğimi söylemedim. Bu işi halledeceğimi söyleyip durdum ve kafamda gerçekten de onu karar değiştirmeye ikna edebileceğimi düşündüm. Bulduğum mülkler daha iyi konumlara sahipti ve izin almak daha kolay olacaktı. Ama o inatçı biri ve bu noktada sadece inadına farklı bir mülke bakmayı reddediyor."

"Ona gittim ve seni önemsemişimi, sana aşık olduğumu söyledim ve lütfen tekrar düşünmesini istedim. İşin zaman önce geleceğini, hatta kendi oğlundan bile önce geleceğini anlayınca işi bıraktım."

Aşk kelimesini duyunca beynim donuyor. Aşık olmak için çok erken, değil mi? Yine de hissettiğim şey tam olarak bu. de aşık oluyorum... hızlıca ve bu yüzden Hayden'i öğrendiğimde canım çok acıdı. Çünkü sadece önemsemişinde acıdır.

"Babam senin bırakmayacak," diyor Hayden, dudakları aşağı doğru kıvrılıyor. "Ama yapabileceği bir şey yok. Sen kabul etmediğin sürece kira kontratı bozulamaz, ki bunu yapmayacaksın. Benitez seni mahkemeye ama büyük ihtimalle kazanamaz."

"Ve eğer yaparsa," diye ekliyor Brody. "Onunla savaştık en iyi avukatları tutuyorum."

"Heart's'ı senden almalarına izin vermeyeceğiz," diye onaylıyor Hayden, "aramızdaki şeyler nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın."

Bu kadar özverili ve düşünceli oldukları için kalbim göğüs kafesimin arkasında sıkışıyor. "Bunu takdir ediyorum," diyorum ikisine de, "ama bu sizin savaşınız değil. Bu benim kavgam. Ve bunu öylece kabul etmeyeceğim."

"İşte burada yanılıyorsunuz," diyor Hayden. "Sizin savaşınız bizim savaşımız. Yanınızda savaşmamıza izin verirseniz... *sizinle birlikte*."

"İkinizi de yanımda istiyorum ama bu işin yürümesi için dürüstçe iletişim kurmamız gerekiyor. Doğrudan benim peşimden gelmediğini anlıyorum, ancak çıktığımız son birkaç hafta içinde bir ara bana söylemeliydin. Başkasından öğrenmektense senden öğrenmeyi tercih ederim. Ve yalanı görmezden gelmektenense gerçeğe incinmeyi tercih ederim."

İki adam da anlayışla başını sallıyor. Brody beni yanına çekip usulca öpüyor, Hayden da diğer kanepeye geçiyor. Brody'yi birkaç vuruş boyunca öpüyorum, sıcaklığını tadıyorum ve tatlılığının tadını çıkarıyorum, sonra Hayden'a biraz ilgi göstermek için öpücüğü kesiyorum.

"Artık bir şeyleri saklamak yok," diyorum ona dudaklarımı dudaklarına bastırmadan önce, dilim onunkine dolanmak için dışarı fırlıyor. Öpüşürken iç geçiriyor, sonra derinleştiriyor, sanki dudaklarının her kıvrımında tekrar tekrar özür diliyor. Ağzının içinde inlediğimde beni kalçalarımın tuttuğu kucığına kaldırıyor.

"Çok özür dilerim," diye mırıldanıyor ağzıma karşı. "Söz veriyorum, bundan sonra sadece dürüst olacağım."

"Dürüstlükten bahsetmişken," diye nefes alıyorum, geri çekilip Hayden'dan Brody'ye endişeyle bakıyorum. "İtiraf etmem gereken bir şey var." Söylemem gereken şeyi söyleme düşüncesiyle vücudum ısınıyor, boynum ve yüzüm hiç şüphesiz pembeye dönüyor. "Ben... Ben her ikinizle de... daha ileri gitmek istiyorum... ama seçemiyorum." Bunu Hayden'a zaten söyledim ama Brody'ye söylemedim.

"Biliyorum," diyor Brody, "Hayden söyledi." Rahatlayarak iç çektim.

"Ona bir yolunu bulacağımızı söyledim," diyor Hayden göz kırparak ve kelebeklerin karnıma hücum etmesine neden oluyor. Bunu nasıl çözmeyi planladıkları hakkında hiçbir fikrim yok.

ama sabırsızlanıyorum. Onlarla her birlikte olduğumda onları daha çok istiyorum.

"Bu hafta sonu seni götürmek istiyoruz," diyor Brody. "Kahvehaneyi kapatma şansınız var mı?"

"Ne süre için?" Uzakta olduğumdan daha yeni döndüm ve bu kadar erken ayrılmak biraz sorumsuzluk . Ama aynı zamanda, hiç izin almadan yıllardır kışımı yırtıyorum, bu yüzden yetkin çalışanları işe aldım.

Hayden, "Yarın sabah yola çıkacağız ve 4 Temmuz Pazar günü olduğu için Pazartesi gecesi geri döneceğiz," diyor.

"Sizin çalışmanız gerekmiyor mu?"

Brody, "Tarlalar üç günlük hafta sonu için kapalı olacak," diyor.

"Nereye gidiyoruz?" Harcama fikriyle heyecanlanarak soruyorum- Üç gün boyunca onlarla baş başa kaldım.

"Birkaç seçeneğimiz var." Brody sırtıyor. "Miami'de birkaç yıl önce ailemden aldığım bir sahil evim var, onların Montauk'ta bir evi var ve teyzemin de Hamptons'da kullanmadığı bir evi var. Yerini seç, yarın sabah orada oluruz."

Az önce Florida'daydım ama çocukları görmek içindi, erkeklerle gitmek için değil. Orada olup da onları görmemek beni korkunç mu yapar?

"Umm..." Düşünüyorum, hangi yeri seçeceğimden emin değilim. "Bilmiyorum. Sen seç." İçimi çektim. "Karar vermekte zorlandığımı öğreniyorum," diye yarı şaka yaparak çocukları güldürüyorum.

"Sorun değil," diyor Hayden çenemi kaldırarak. "Senin adına karar verme konusunda hiçbir sorunumuz yok."

Eğiliyor ve çenemi tutarak alt dudağımı ağzına alıyor, etimi kemiriyor. "Yolda senin evinde duracağız, böylece dışarı çıkmak için birkaç güzel kıyafet, plaj için mayo ve iç çamaşırı alabilirsin. Ya da daha iyisi, iç çamaşırını unut. Külot da olmasın. O tatlı amcığına kolayca erişebilmemiz lazım."

BÖLÜM YIRMI BEŞ

BRODY

HAYDEN BREE'YE BAKARAK, "ÇOK TATLI BİR KIZ," DIYOR, Fields'ın özel jetinde, başı benim kucağımda, ayakları Hayden'inkinde, kanepede uyuyor. Hafta sonu tatili olduğu için, uygun olan tek zaman sabahın erken saatleriydi, bu da şafaktan önce yola çıkmak anlamına geliyordu. Uçağa adımıımızı atar atmaz Bree uzandı ve sızdı. Onu daha yakın bir yere -Montauk ya da The Hamptons gibi- götürmeyi düşündüm, özellikle de Florida'da olduğu için- ama yatım Miami'deki sahil demirliydi ve onun güvertede mayosuyla uzanışını izleme düşüncesi benim için karar vermeme sağladı.

"Beni bu kadar kolay affettiğine inanamıyorum. Yalvarıp yakarmaya ya da istese çekip gitmeye fazlasıyla hazırdım." İç çeker ve ona bakar.

"Sizi önemsiyor. Biri size değer verdiğinde, sizi öylece silip atmaz. Zor zamanlarında yanında olurlar." Gençlik yıllarımda kaç kez çuvalladığımı sayamıyorum bile ama Savy ya da babam bir kez bile çekip gitmedi. Annem ise işler zorlaştığında çekip gitti.

"Bu hafta sonunun özel olmasını istiyorum. Ve sadece yatak odasında değil. Asla unutamayacağı bir hafta sonu olmasını istiyorum. Onu şımartın. Onu alışverişe ve en iyi restoranlara götürün. Bir masöz getirmeliyiz."

İçimden gülüyorum. "Bunların hepsini yapabiliriz ama onun öyle biri olmadığını bilmelisin. Maddiyat umurunda değil. Öyle olsaydı, babanın kira kontratından çıkma teklifini kabul ederdi. Bir sürü parayla çekip giderdi."

"Doğru," diyor, gözleri onu hiç bırakmadan. "Sadece ona benim için ne kadar önemli olduğunu göstermek istiyorum ve bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Bunların hepsi çok yeni. Daha önce bir kadın için hiç böyle hissetmemiştim. Ona tüm dünyayı vermek istiyorum."

Başımı sallıyorum ve parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum, aynı şekilde hissediyorum. "Ona dünyayı vereceğiz," diye mırıldanıyorum usulca, Hayden'a bakarak. "Unutulmayacak bir hafta sonuyla başlayarak."

"BU SENİN Mİ?" BREE SORUYOR, YÜZ HATLARI TAM BİR HAYRANLIK İÇİNDE Miami Sahili'ndeki üç katlı eve bakıyor.

"Burayı babamdan satın aldım. O ve Savy, kız kardeşim doğduktan sonra çok fazla seyahat etmiyorlardı, bu yüzden eve daha yakın bir yer almaya karar verdiler. Evin tamamına sahip olduğu için utanç verici derecede düşük bir fiyat biçti ama aslında mesele para değildi. Mesele benim en sevdiğim kaçamağı bana bırakmasıydı. Babamla en güzel anılarımdan bazıları burada geçti." Arabalarla dolu büyük garaja bakıyorum. "Burası bana Maserati'sini sürmeyi öğrettiği yer." İki yüz bin dolarlık arabasını sürerken kendimi ne kadar havalı hissettiğimi hatırlayarak sırtıyorum.

"Buna bayıldım," diyor Bree, parmaklarını benimkilerin arasından geçirerek. "Yakınımdaki pek çok insanı kaybetmek hayatın ne kadar kısa olduğunu ve yapabileceğimiz en önemli şeyin anılar yaratmak olduğunu görmemi sağladı. Çünkü günün sonunda, onlar gittiğinde elimizde kalan tek şey bu olacak."

"İşte şimdi tam da bunu yapmak üzereyiz," diyorum onu kollarıma alıp gelin gibi kaldırarak. Hayden şifreyi girip kapıyı açtığı anda ben onu eve taşıyabileyim diye kaldırımda yürürken şok içinde ciyaklıyor ve kollarını etrafımda dolaştırıyor. Onu satın aldığımdan beri yenilenmiş olan ana yatak odasına götürüyorum ve kollarımın arasına alarak büyük boy yatağın üzerine bırakıyorum.

Ağzımı onunkine bastırarak dudaklarını nazikçe ayırıyorum, böylece dilini ağzımın içine çekip tatlılığını tadabiliyorum. İnlediğinde ve bacakları belime dolanıp beni ona doğru çektiğinde, kendimi öpüşmeyi kesmeye zorluyorum, böylece işi çok ileri götürmeyeceğiz. Bu gece olacak. Ama bugün üçümüz birlikte vakit geçireceğiz.

"Kalk bakalım," diyorum onu ayağa sürükleyerek. "Üstüne bir mayo giy. Bakmamız gereken bir plaj var."

Hepimiz plaj kıyafetlerimizi giydikten sonra dışarı çıkıyoruz. Bakımı için para ödediğim bir havuz ve jakuzi var, plaj da hemen ileride. Bree önce plajı seçiyor, biz de oraya ve kabine doğru yürüyoruz.

"Bu bizim için mi?" Bree şaşkınlıkla etrafına bakınarak soruyor. Plaj özel, sadece burada yaşayanlar için, ama hafta sonu için buraya geleceğimizi öğrenince bir kabin kiraladım ve bu sabah teslim ettirdim.

"Evet, hepsi bizim."

Hayden Bree'yi şezlonglardan birine çekerken ben de havlularımızı masanın üzerine bırakıyorum. Elimde olmadan onu öperken ve dokunurken izliyorum, sanki her an kaybolacakmış gibi onu seviyor. Onu kaybetmekten ne kadar endişelendiğini biliyorum. Sadece teşekkür ediyorum, çünkü çok bağışlayıcı. Birçok kadın bunu yapmazdı.

"Gel benimle yüz!" Bree şezlongdan atlayarak "Gel benimle yüz" diyor. Başındaki örtüyü çekerek kıvrımlarını saran siyah ve altın rengi tek parça seksi ortaya çıkarıyor. Gözlerim takım elbisesinin üstünden dışarı fırlayan göğüslerinin kabarıklığına takılıyor ve hafifçe aşağı inerek, muhtemelen camı kesebilecek kadar sert olan dik meme uçlarına ulaşıyor. Kahretsin, ne vermezdim-

"Aslında bence buraya gelmelisin," diyor Hayden, bir elini kalçasına doluyor ve onu kendine doğru çekiyor. O da benimle aynı şeyi düşünüyor olmalı çünkü onu yeterince yakınına aldıktan sonra dudaklarını meme uçlarından birine doluyor, sonra da ince kumaşın üzerinden çekiştiriyor.

Hayden meme ucunu emerken Bree şok olmuş bir çığlık atıyor ve bu çığlık hızla nefes nefese bir iniltiye dönüşüyor. Sadece göğsünü sınırlarından çıkaracak kadar uzun süre serbest bırakır ve sonra ona geri döner, emer ve kemirir.

Daha fazla oturup izlemeye dayanamayarak Bree'ye doğru yürüyorum ve ellerimi arkadan kalçalarına koyuyorum. Başı göğsüme yaslanıyor ve saçlarını nazikçe avuçluyorum, başını yana yatırıp dudaklarımı ve dilimi boynunun kıvrımında gezdiriyorum.

"Oh, Tanrım," diye nefes alıyor. "Sahili unut. Odana geri dönmek istiyorum."

Hayden ve ben kıkırdayarak onu serbest bırakıyoruz. "Henüz değil," diyor Hayden.

Bir hışım çıkarıyor ve göremesem de somurttuğunu hayal ediyorum. "Neden olmasın?"

"Çünkü seni bir kez o odaya soktuktan sonra bir daha çıkamayabiliriz." Hayden şakacı bir şekilde göz kırpmıyor, sonra da onu uyarmadan omzunun üzerinden kaldırıyor.

"Hayden!" diye çığlık atıyor. "Beni yere bırak!"

Onu kumsaldan aşağıya ve doğruca suya taşırken tek tepkisi kıcına attığı yüksek sesli bir tokat oluyor.

Günü suda oynayarak ve güneşle gölge arasında uzanarak geçiriyoruz. Öğle yemeği için küçük bir deniz ürünleri restoranına yürüyoruz ve sonra Bree güneşlendiğini açıkladığında, dinlenmek ve bu gece için hazırlanmak üzere içeri giriyoruz.

"Duşta bana kim katılıyor?" Bree ikimize de dikkatle bakarak soruyor. Onu yatağa önce dışarı çıkarmaya kararlı olduğumuzdan, ikimiz de başımızı sallıyoruz, kısıtlamamızın tamamen çözülmekten sadece küçük bir çekiş uzakta olduğunu biliyoruz.

"Ciddi misin?" Surat asıyor. "İkiniz de benimle duş almak istemiyor musunuz?" İkimizin arasında bir ileri bir geri bakıyor ve ikimiz de pes etmeyince iç geçiriyor. "Peki. Sanırım kendi başımın çaresine bakmam gerekecek."

Topuklarının üzerinde dönüyor ve Hayden'la benim peşinden gitmemiz sadece iki saniye sürüyor.

BÖLÜM YİRMİ ALTI

AUBREE

"BUNU YAPTIĞINA INANAMIYORUM," DIYORUM HUŞU İÇİNDE KENDİME BAKARKEN.

boy aynası.

İki erkeğin de vücudumu yıkamama yardım etmekten başka bir şey yapmadığı duştan çıktığımızda, yanımda getirdiğim iki elbiseden birini almak için bavuluma gittim. Onun yerine, yatağın üzerinde beni bekleyen, üzerinde süslü altın bir kurdele olan büyük siyah bir kutu buldum. İçinde benim bedenime uygun, kristal çiçeklerle süslenmiş Oscar de la Renta halter mini bir elbise buldum. Moda uzmanı değilim ama bu ismi ben bile biliyorum.

Elbiseyi çıkardığımda, giymeye korkarak birkaç saniye ona baktım. Ama Brody yanıma gelip çıplak omzumu usulca öptüğünde ve beni elbisenin içinde görmek sabırsızlandığını söylediğinde hazırlanmaya başladım.

Sıcak ve nemli Miami'de olduğumuz için saçlarımı gevşek dalgalar halinde kıvırdım ve yüzümden akmasını istemediğim için hafif bir makyaj yaptım. Güzel elbisemi ve ona uygun topuklu ayakkabılarımı giydim ve şu anda durduğum aynanın karşısına geçip kendime baktım. Uzun zamandır ilk kez gördüğüm şey hoşuma gitti.

Yas tutan, bitkin bir bekar anne gibi görünmek yerine, mutlu ve ışıltılıyım. Dinlenmiş ve artık kendini yormayan bir kadın gibi. Aşık olan...

"Sen dünyayı hak ediyorsun," diyor Hayden, yaklaşıp, sıcaklığı yayılıyor. Siyah bir pantolon ve bordo düğmeli bir gömlek giymiş, kolları dirseklerine kadar kıvrılmış, dövmelelerini gösteriyor. Bir gün ondan bana ne olduğunu anlatmasını isteyeceğim.

Ne demek istediklerini. Saçları doğal, dağınık ve seksi görünecek şekilde jölelenmiş.

Bir eli kalçamın kıvrımında, saçlarımı yana savuruyor ve çene çizgime birkaç öpücük konduruyor. "Ve eğer Brody ile bana izin verirsen, bunu sana vermekten başka bir şey istemeyiz."

Aklıma Pete'in bana yazdığı, aşkı bulmamı istediği -hayır, şart *koştuğu*- mektup geliyor. Acaba iki erkekle birlikte olmamı sorun eder miydi?

Bu düşünce kafamda dönüp dururken, Brody aynada diğer tarafımda beliriyor - Hayden' benzer şekilde giyinmiş, sadece gömleği kraliyet mavisi. "Muhteşem görünüyorsun," diyor ve eğilip yanağımdan öpüyor.

Ve kalbimde hızla yer edinen bu iki adamın yansımalarına baktığımda, Pete'in de bunu onaylayacağından hiç şüphem olmadığını biliyorum çünkü onun tek istediği mutlu olmam ve sevilmemdi ve bu ikisiyle buna fazlasıyla sahibim.

"İYİ AKŞAMLAR BAY FIELDS," DEDI KUZGUNI SAÇLI GÜZEL EV SAHİBESİ.

Brody'nin bana şirketinin geçen yıl satın alıp yenilediğini ve eğer fiyat uygun olursa satabileceğini söylediği Harmony adlı restorana girdiğimizde parlak mavi gözleri ve kan kırmızısı tatlı dudaklarıyla şöyle diyor

Birkaç aydır buraya gelmediğini söylediğine göre, bu kadının onun kim olduğunu bilmesi aklımı başımdan alıyor ama aynı zamanda beni şaşırtmıyor çünkü hipnotize edici ela gözleri ve dudaklarıyla doğrudan bir kadının libidosuna hitap eden bir güzelliğe sahip.

Brody ona sadece gülümseyip "İyi akşamlar" dediğinde, bunu tek taraflı konuşmayı ilerletmek için bir işaret olarak kabul eder.

"Masanız hazır." Kalçalarını muhtemelen bir eşcinsel erkeğin gözlerini kıcına çekecek şekilde şehvetli bir şekilde sallayarak önümüzden yürüyor ve gelmeden önce sahip olduğum güven biraz azalıyor, neden iki güzel, zengin, genç adamın onunla birlikte olabilecekken benimle birlikte olduklarını merak ediyorum.

Ta ki bir el belime dolanıncaya ve masamıza giden hostesi takip ederken Hay- den'in bakışlarını üzerimde görünceye kadar. Dips

Başını kulağıma yaklaştırarak konuşuyor, sıcak nefesi içimde bir arzu titremesine neden oluyor. "Yemek yememiz gerektiğini biliyorum ama yemek istediğim tek şey sensin." Bacaklarım birbirine kenetleniyor ve onlara yemeği unutmalarını, böylece eve geri dönebileceğimizi söylemeyi düşünüyorum.

Yüz hatlarım düşüncelerimi ele veriyor olmalı ki Brody kıkırdayarak sandalyemi çekiyor ve "Önce yemek, tatlım. Tatlı sonra." Yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra sandalyemi itmeme yardım ediyor ve Hayden karşıma otururken o da yanıma oturuyor.

Brody bize bir şişe şarap ısmarlıyor, ben de keyifle içiyorum ama sarhoş olmak istemediğim için çok fazla içmiyorum. Yemek lezzetli ve yemekten sonra bizi bir gece kulübüne götüreren bir asansöre binerek beni şok ediyorlar. Kendi sunucumuzla birlikte gelen ve sadece VIP'lere özel küçük bir dans pisti olan bir VIP kabinine kadar eşlik ediyoruz.

Brody bize birer kadeh içki ısmarladıktan sonra Hayden hiç vakit kaybetmeden elimi tutup bizi dans pistine götürüyor. Müzik duvarları titretirken beni kollarına çekiyor ve müzikle birlikte sallanıyor. Elleri sırtımdan aşağı kayıyor ve kığımın üzerine iniyor, beni kendisine doğru çekerken vücutlarımız birbirine değsin diye kalçalarımı sıkıyor.

Müziğin sesi yüksek olduğu için konuşmuyoruz ama bakışlarımız ve bedenlerimiz buluştuğunda, iletişim kurmamız için kelimelerin söylenmesine gerek kalmıyor. Erimiş şehvet ve arzuyla dolu gözleri benimkilere dikiliyor. Parmakları etimi kazıyor. Ve sonra ağzı benimkine iniyor, dudaklarımız kaynaşıyor ve dillerimiz bizim kadar duygusal bir şekilde dans ediyor.

Hayden olan her şeyin içinde kaybolmuşum, bu yüzden Brody'nin bize katıldığını fark etmiyorum, ta ki kolları belime dolanıp parmakları önümde yayılana kadar. Ön tarafı sırtıma baskı yapıyor ve saçlarımı yana doğru çekip omurgamda ateşli öpücükler bıraktığında Hayden'ın ağzına doğru inliyorum.

"Geri dönmeye hazırım," diye mırıldanıyorum Hayden'ın dudaklarına karşı. "Lütfen," diye nefes alıyorum, onlara bir sonraki nefesimden daha çok ihtiyacım var.

"Henüz hazır olduğundan emin değilim," diyor Hayden. Brody kulak mememi emerken o dudaklarımın kenarını yalıyor ve ben bacaklarımı birbirine kenetliyorum, o kadar tahrik olmuşum ki dans pistinde yanacağımdan endişeleniyorum.

"İnan bana, hazırım," diye inliyorum. "Fazlasıyla hazırım." O kadar hazırım ki, bacaklarımın arasındaki ıslaklığın aşağıya damlamasından korkuyorum.

iç kısımları.

Hayden sırtıyor, sonra omzumun üzerinden Brody'ye bakıyor ve başını sallıyor. Brody'nin yanıtını göremiyorum ama kulağıma doğru hafifçe kıkırdıyor ve "Biraz daha dans etmek istemediğine emin misin?" diye fısıldıyor.

Başımı yana eğerek ona bakıyorum. "Artık gitmek istiyorum."

Tepkisi çenemi kavramak ve ağzını benimkinin üzerine eğmek oluyor. Beni birkaç saniye öpüyor, öpüşmeyi kesmeden önce diliyle ağzımı keşfediyor ve "Gidelim" diye mırıldanıyor.

Brody'nin evine dönüş sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyor. Kimse tek kelime etmiyor, tek ses radyoda çalan müzikten geliyor. Ama kimse konuşmasa bile, açık cinsel gerilim o kadar yoğundur ki bıçakla kesilebilir.

Eve vardığımızda Brody elimi tutuyor ve beni yatak odasına götürüyor, Hayden da onu takip ediyor. Odaya girdiğimizde standart bir ebeveyn yatak odasından, tüm yüzeylere serpiştirilmiş gül yapraklarıyla tamamlanmış romantik bir kaçamağa dönüştürüldüğünü görünce nefesim kesiliyor. Elektrikli mumlar şifonyer ve komodinleri süslüyor ve yatağın üzerindeki sepete doğru yürüdüğümde, yağlar ve kayganlaştırıcılar da dahil olmak üzere birkaç ürün buluyorum.

"Bütün bunları nasıl yaptınız?" Bu geceyi unutulmaz kılmak için bunca zahmete katlanmalarına şaşırarak soruyorum. Yemekten dansa ve şimdi de bu...

"var," diyor Brody seksi bir kırpmayla.

Hayden sepeti alıp komodinin üzerine koyarken Brody beni yatağa götürüyor ve oturmam için nazikçe işaret ediyor.

Onlardan biriyle seks yapmayı her hayal ettiğimde, özellikle de seçim yapmak zorunda olduğumu düşündüğümde bu beni geriyordu. Şu anda o kadar tahrik olmuş durumdayım ki tek istediğim onlardan birinin içimde olması. Aslında, hayır, *ikisinin de* olmasını istiyorum. Bunun nasıl olacağı hakkında hiçbir fikrim yok, ama halledeceklerini söylediklerinde onlara güveniyorum. Ve bu düşünceyle işleri bir sonraki seviyeye taşımaya hazır olduğumu biliyorum.

"Size güveniyorum," diyorum yüksek sesle, nasıl hissettiğimi bilmelerine ihtiyacım var. Her iki adam da oldukları yerde durdular ve sonra yakışıklı yüzlerine ikiz gülümsemeler yayıldı.

"Güzel," diyor Hayden, "çünkü planladığımız şey için bize güvenmeniz gerekecek."

Sözlerimi vurgulamak için başımı sallayarak kararlı bir şekilde "İstiyorum," diyorum.

Brody önümde eğiliyor ve Hayden odanın köşesine doğru yürürken topuklu ayağımı ellerinin arasına alıyor.

Birkaç saniye sonra, Brody topuğumu çıkarıp ayağımın iç kısmını öperken sessizliği yumuşak bir müzik dolduruyor. Bir elektrik şimşegi vücudumu sarıyor ve doğrudan merkezime ulaşıyor. Diğer topuğumu da çıkarıyor ve onu da öpüyor. Ayağımı öpmek beni bu kadar tahrik etmemeli ama elimde değil. İçlerinden biri bana herhangi bir şekilde dokunduğunda, vücudum tepki veriyor.

"Ayağa kalk," diyor Hayden nazıkçe. Kalktıgımda beni hafifçe çeviriyor ve elbisemin arkasındaki fermuarı açıyor. Elbisenin kumaşı ayaklarımın dibinde birikiyor ve üzerimde sadece krem rengi, çiçek desenli, hayal gücüne çok az şey bırakan bir sütyen ve külot takımı kalıyor.

"Tanrım," diye nefes alıyor Hayden arkamdan. "Bunu bizim için aldığını söyle."

"Evet," diye itiraf ediyorum usulca. İşleri bir sonraki seviyeye taşımaya başladıktan sonra Lacey'yle alışverişe çıktık ve ben de birbiriyle uyumlu şirin takımlar aldım. İç çamaşırlarımı birileri görmeyeli yıllar olmuştu -birilerinin görmesini önemseydiğimden beri- ve beni seksi hissettirecek bir şeylerim olduğundan emin olmak istedim.

"Muhteşem görünüyorsun... mükemmel," diyor Brody, ayağa kalkarak. Başını eğip önce bir göğsümü, sonra diğerini öpüyor. "Yatağa uzan," diye mırıldanıyor, gözlerinde ateşle bana bakıyor.

Kalbim göğsümde o kadar şiddetli çarpıyor ki, sanki tüm vücudum nabız gibi atıyor. Yatağa oturuyorum ve başımı kuş tüyü yumuşaklığındaki yastıkların üzerine koyana kadar geriye doğru çekiliyorum.

Hayden sepetten bir şey alır ve yatağın yanına doğru yürür. "Seçim yapmak istemediğini söylemiştin, hatırlıyor musun?" Başımı sallıyorum. "Seçimi senin elinden alıyoruz." Bana siyah kadife görünümlü bir göz maskesi gösteriyor ve gözlerim kocaman açılıyor.

Gözlerimi bağlayacaklar. Vay anasını! Muhtemelen endişelenmeliyim, ama söylediğimde ciddiydim, onlara güveniyorum.

"Hoşuna gitmeyen bir şey olursa bize söylemelisin," diyor Brody, yatağın üzerinde diz çöküp bana doğru sürünerek. "Önceliğimiz senin iyi hissetmeni sağlamak. Eğer bir şeyden hoşlanmıyorsan, bunu dile getirmelisin."

Başımı sallıyorum, sonra ağzımı açıyorum, sormak istediğim şey hakkında fikrimi değiştirdiğimde hızla kapatıyorum.

Brody hemen fark eder. "Bree, az önce konuşman gerektiğini söyledim. Ne söyleyecektin?"

Cesaretimi toplamak için derin bir nefes alıyorum, sonra bırakıyorum. "Ben... Ben ikinizle de birlikte olmak istiyorum... her şekilde... ama..." Kalın bir şekilde yutkunuyorum, aniden utanıyorum ve itiraf etmek üzere olduğum şeyden biraz utanıyorum. "Daha önce hiç anal seks yapmadım."

"Hiç yaşanmadığı için mi yoksa istemediğin mi?" Hayden soruyor.

"Bu hiç gündeme gelmedi. İstedi mi yoksa düşündü mü bilmiyorum ama bundan hiç bahsetmedi, ben de bahsetmedim." Pete'in ve benim seks hayatımız iyiydi ama maceracı diyebileceğimiz türden bir ilişkimiz yoktu. "İkinizle de bu şekilde birlikte olmak istiyorum ama daha önce hiç yapmadığımı ve canımın yanabileceğini okuduğumu bilmenizi istedim." Okuduğum makaleleri hatırlayarak irkildim. Bazıları ne kadar iyi olabileceğini söylerken, diğerleri acıdan bahsediyordu.

"Senin zevkin her şeyden önce gelir," diyor Brody, yüzümün yan tarafını avuçlayarak. "Sana zarar verme niyetiyle asla bir şey yapmayacağız. Güveniniz bizim için her şey demek. Eğer bir şey canını yakarsa, bize söylemek zorundasın. Sen bir şey söylemedikçe bilemeyiz. Anala gelince, doğru yapıldığında iyi hissettirebilir. Bunu şahsen biliyorum."

"Beğendin mi?" Merakla sordum. Birlikte deney yaptıktan bahsettiler ama Brody bunun, böyle bir adamla birlikte olmakla ilgilenmediğini fark etmesine neden olduğunu söyledi.

"İyi hissettirdi," diye itiraf ediyor, Hayden'a bakıp gülümseyerek. "Ama aynı zamanda bir şeylerin eksik olduğunu da hissettim. Tekrar bir erkekle birlikte olabilir miydim? Evet. Ama arzuladığım şey bu değil. Seni arzuluyorum. Senin kadınsı kıvrımlarını..." Parmaklarını göğüslerimde ve gövdemde gezdiriyor. "Bu tatlı am..." Eli kumaşın altında yolunu buluyor ve bir parmağını dudaklarımın arasına kaydırıyor. "Hayatımın geri kalanında siksiz kalabilirim ve umurumda olmaz, ama bu amcığa ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var."

"Ya ikisine de sahip olabilseydin?" Nereden çıktığından emin olamadan sordum.

Brody başını yana eğiyor, ben de devam ediyorum. "Ya Hayden ve bana sahip olabilseydin? İkimizi de ister miydin?"

"Bu da nereden çıktı?" Brody dudaklarını hafifçe bükerek soruyor.

Göğsümün, boynumun ve yüzümün ısındığını hissediyorum ve bu görünür olmalı çünkü Brody kaşlarını çatıyor. "Umm... şey..." Hayden'a bakıyorum,

Sonra Brody'ye döndüm. "Sen Hayden'la birlikte olmaktan bahsettikten sonra gey pornosuna bakmış olabilirim."

Brody'nin kaşları alnına doğru kalktı. "Ve?" "Ve biraz sıcaktı."

Hayden bir kahkaha attı.

"Hayden'ın beni becerdiğini hayal ettin mi?" Brody dudaklarının kenarında seksi bir gülümseme belirerek soruyor.

"Belki..." "Belki mi?"

diye alay ediyor.

"Tamam, evet." İç çektim. "Yaptım."

"Ne kadar tahrik oldun?" Hayden sütyenin üzerinden meme ucumu cımbızlayarak soruyor. Aşağıya bakıyorum ve meme uçlarımın sertleştiğini, ince sütyenimden dışarı çıktığını görüyorum.

"Kendimi iki kez boşaltacak kadar..." diye itiraf ediyorum utanarak. "Bir erkekle birlikte olmadan yaşayabileceğini söylediğini biliyorum, ama ya ikisine de sahip olabilseydin? Bunu ister miydin?"

"Bu tamamen Hayden'a bağlı," diyor Brody, arkadaşına bakarak. "Hayden yüzde yüz hetero ve dediğim gibi, eğer bir daha hiç sikim olmasaydı, bu benim için tamamen sorun olmazdı."

Hayden omuz silkerek, "Bu tekrar yapmaya karşı çıkmayacağım bir şey," diyor. "Yatak odasında deney yapmaya her zaman varım, özellikle de seni iki kez boşalmana neden olacak kadar tahrik ediyorsa." Kaşlarını şakacı bir şekilde bana doğru sallıyor ve yüzüm daha da ısınıyor.

"Ama bu gece," diyor Brody, "seninle ilgili. Deney yapmak için dünya kadar vaktimiz var. Şu anda odak noktamız seninle birlikte olmak." "Ve yapacağımız şey de tam olarak bu," diye ekliyor Hayden, göz bağıni gözlerime kadar kaldırıp lastiği başımın arkasında sabitleyerek. Işıklar hemen sönüyor ve ben odanın içinde boğuluyorum. karanlık.

"Hazır mısın?" Brody soruyor. "Ne için?" Nefes alıyorum.

"Seni iyi hissettirmemiz için."

BÖLÜM YIRMI YEDİ

AUBREE

KIPIRDAMADAN YATARKEN, GÖĞSÜM HIZLI BİR ŞEKİLDE YÜKSELİP ALÇALIYOR. Yatak alçalıyor ve sonra bir şeyler karıştırılıyor. Görüşüm kaybolduğu için dikkatle dinliyorum, neler olduğunu bilmek istiyorum, adamların neden gözlerimi bağlamamı istediklerinden emin değilim.

Ta ki külotum bacaklarımdan aşağıya kayana ve parmaklarım her bir kalçamı sararak onları açana kadar... Sonra anlıyorum ki bana kimin dokunduğunu, dudaklarının iç kısmında yumuşak öpücükler bıraktığını bilmiyorum. Bunu, seçimi benim elimden almak için yaptılar. Böylece ikisi arasında karar vermek zorunda kalmadım. Bunu benim için yaptılar çünkü ikisine de değer verdiğimi anlıyor ve kabul ediyorlar.

Ham duygular boğazımı tıkıyor ve . Gözlerim kapalı olmasına rağmen göz kapaklarımı kapatıp rahatlıyorum ve diğer duyularımın devreye girmesine izin veriyorum.

Sıcak bir dil kıvrımlarımın arasından kayıyor, yalıyor ve alay ediyor, başka bir dil boynumda ve göğsümde kayıyor. Bir el sırtımdan kayıyor ve sütyenim çözülüp çıkarılıyor. Ve sonra bir ağız gergin meme ucumda, emiyor ve ısıyor. Parmaklar diğer meme ucumu sıkıyor, yuvarlıyor ve çekiştiriyor. Sırtımı eğiyorum ve inliyorum, daha fazlasını istiyorum, daha fazlasına *ihtiyacım var*.

Bir dil merkezime doğru kayıyor ve klitorisimin üzerine iniyor. Aynı anda iki parmak içime doğru ilerliyor.

"Oh, Tanrım," diye nefes alıyorum, en iyi şekilde bunalmış bir halde. "Aletlerinizi istiyorum," diye inliyorum, elim bana en yakın olan adamı tutuyor. Etten başka bir şeyle karşılaşmadığımda, kıyafetlerini çıkardıklarını fark ediyorum.

İkisi de konuşmuyor, bu yüzden kimin kim olduğunu söyleyemiyorum. -Ama sert, kalın bir penis açık avucuma doğru kaydığında anlıyorum ki

Bu onun bana katılmam için izin verme şekli. Göremiyorum ama ucundaki boncuk boncuk döllerini hissedebiliyorum. Onu sert uzunluğunu yağlamak için kullanıyorum, yukarı ve aşağı okşayarak onu daha da sertleştiriyorum.

Hafifçe eğilip siki ağzıma götürüyorum ve pürüzsüz başını yalamak için dilimi dışarı çıkarıyorum. Parmaklarımı saçlarımı avuçluyor ve biliyorum... Hayden'ın sikini emdiğimi *biliyorum*.

Klitorisimi yalayan dil yavaşlıyor, parmaklar -hayatım üzerine bahse girerim Brody'nindir- yukarı doğru kıvrılırken bacaklarımı sıkarak nazik daireler çizerek masaj . Ve sonra parmaklar meme uçlarımı sertçe çimdikliyor. Her şey çok iyi hissettiriyor, çok fazla oluyor ve Hayden'ın aleti ağzımdayken, hayatımda hiç gelmediğim kadar sert boşalıyorum. Vücudum çok sert kasılırken, bacaklarım titrerken ve merkezim Brody'nin parmaklarının etrafında kenetlenirken, onun şaftını boğazımdan aşağıya doğru alıyorum.

Ve sonra parmaklar, dil ve horoz gitti. Sessizce uzanıyorum, bir sonraki adımda ne olacağını görmek için beklerken nefesimi tutmaya çalışıyorum.

Birkaç saniye sonra, yumuşak dudaklar ağzımı açmam için beni ikna ediyor. Öpücükte bir aciliyet var-arzu... ihtiyaç. Ben de onu öpüyorum ve kollarımı boynuna dolamak üzereyken ellerim durduruluyor ve başımın üzerine kaldırılıyor, sessizce dokunmamam söyleniyor, böylece üstümde ve yanımda kimin olduğunu bilemiyorum.

Kalçalarım daha fazla ayrılıyor ve sert bir penis yavaşça ve derinlemesine içime giriyor. Ağzına doğru inliyorum, onu içime alıyorum, aramızda hiçbir şey yokken santim santim deli gibi. Bir ağız göğsüme gidiyor, meme ucumu emiyor ve beni öpen adamın içimdeki adam olmadığını fark ediyorum.

Beni tutan eller -beni öpen adama ait olan eller- parmaklarını benimkilere geçiriyor, böylece birbirimize bağlanıyoruz. Sadece biriyle seks yapıyor olabilirim ama ikisi de benimle kendi yöntemleriyle sevişiyor. Dudaklarıyla, dilleriyle, elleriyle ve penisleriyle.

Her durgun itişte, her ateşli öpüşte, her şehvetli dokunuşta, onlardan yayılan arzu, istek ve sevginin her zerresini hissediyorum. İkinci orgazmım kenara doğru sürünüyor, yavaşça yükseliyor ve sonra düşüyorum, bedenim bulutların arasında yükseliyor. Yıldızlar kapalı göz kapaklarımda üzerinde dans ediyor ve iç duvarlarım içimdeki siki bir mengene gibi kavırıyor. Kimin adını haykıracağımı bilemediğim için, doruk noktam tüm bedenimi ele geçirirken Tanrı'nın adını boş yere haykırıyorum.

Yatak kaydığı zaman yeryüzüne yeni inmiştim. İçimde derinlere gömölü horoz dışarı kayıyor ve benimkini tutan eller beni yeniden kir alıyor.

Bittiğini varsayıyorum ve onlara ne kadar harika olduğunu anlatmak üzereyken ellerim kalçalarımın kıvrımını kavıyor ve beni hiçbir ağırlığım yokmuş gibi ters çeviriyor. Vücudum kolaylıkla hareket ediyor, ön kollarım ve dizlerim yatağa çarpıyor.

Bacaklarım aralanıyor - ve kalçalarımın yanlarından aşağıya damlayan dölleeri fark ediyorum - ve sonra başka bir horoz arkamdan çok sert ve derin bir şekilde giriyor ve vücudumun öne doğru fırlamasına neden oluyor.

Parmaklar çenemi hafifçe kavrayıp yüzümü yukarı doğru kaldırıyor ve sonra bir ağız benimkinin üzerinde, beni usulca, tutkuyla öpüyor. Öpücüğün içinde o kadar kaybolmuşum ki, bir el kı yanağıma tokat attığında yüksek sesle nefes alıyorum, çatlama sesi sessiz odayı dolduruyor. Beni kimin siktiğini ve kimin öptüğünü biliyorum. Hissetmek için görmeme gerek yok.

Brody beni öperken Hayden bir eliyle kıımı, diğer eliyle de kalçamı kavrayarak arkamdan sertçe sikiyor. Başka bir orgazmın yükselmeye başlaması uzun sürmüyor. Bu diğerlerinden farklı. İçimde derinlere gömölü, itiyor, tırmanıyor, daha da yükseğe tırmanıyor.

Sanki Hayden ırpınışlarımı hissedebiliyormuş gibi parmakları kalamdan ön tarafıma doğru kayıyor ve klitorisime iniyor. Sularımı kullanarak hassas yumrunun etrafında dönüyor ve birkaç hamle sonra amım zevkten titreyerek sikinin etrafında daralıyor. Hayden'ın hareketleri düzensizleşiyor, kalamdaki parmakları etime neredeyse acı verici bir şekilde giriyor ve sonra içimden çıkıyor.

Onlarınkiyle karışan sularım içimden çıkıp bacaklarımdan aşağı damlıyor ve o çekildiğinde Brody'yle öpüşmeyi kesip yatağa düşüyorum, doymuş ve bitkin bir halde. Kör katlamayı çıkarma zahmetine bile girmiyorum, sadece burada uzanmaktan ve az önce yaptıklarımızın tadını çıkarmaktan memnunum - az önce bana yaptıklarının.

Birkaç dakika -ya da belki saatler sonra- göz bağı tekrar çıkarıldı ve her iki adam da çırılçıplak karşımda duruyordu.

"Yani?" Brody soruyor. "Nasıldı?"

Ondan alt dudağını çekiştiren Hayden'a bakıyorum ve gergin olduklarını hissediyorum. Sanki olan biten her şeyden zevk almadığıma bir an için bile inanabilirlermiş gibi.

"Biraz uyuduğumda, bunu tekrar tekrar yapmamızı isteyeceğim," diyorum onlara. İkisinin de yüzleri en çok

Sevimli sırtıyor ve rahatladıklarını gözle görülür bir şekilde görebiliyorum. "Ama önce," diyorum iç çekerek. "Duş almam lazım."

Yatağın kenarına doğru kayıyorum ve tam ayağa kalkacakken Hayden beni kollarına alıyor, gelin . Hafif olmadığımı bildiğim halde erkeklerin beni bu kadar kolay taşıyabilmesine şaşırarak çığlık atıyorum ve sonra ağzı ağzımda, bizi banyoya götürürken beni susturuyor.

Brody suyu açıyor ve duştan buhar çıkınca Hayden beni içeri, bankın üzerine oturtuyor.

Çocuklar saçımı ve vücudumu yıkamaya başladılar, ben de onlara izin verdim, benden çıkardıkları üç orgazmın etkisiyle hâlâ bitkin durumdaydım. Bu kadar çok orgazm olabileceğimi ya da seksin bu kadar iyi olabileceğini hiç düşünmemiştim. Bu düşünce kaşlarımı çatmama neden oluyor ve Brody de bunu fark etmiş olmalı ki önümde eğilip yüzümün yan tarafını avuçluyor.

"Aklından neler geçiyor?" diye soruyor nazikçe. Ona hiçbir şey söylememek üzereyim, ama kelimeleri çıkaramadan ekliyor, "Ve hiçbir şey söyleme. Ne dediğini unutma. Bu işin yürümesi için dürüstçe iletişim kurmalıyız."

Başımı sallayarak onaylıyorum. "Ben de tam bunun hayatımın en iyi olduğunu düşünüyordum."

Brody sırtıyor. "İlk seferde mi, ikinci seferde mi?"

Bir kahkaha atıyorum çünkü kimin önce gittiğini bilmediğimi düşünüyorlar. "İkincisi," diyorum, sırf onunla dalga geçmek için. "İlk adam berbattı." Hayden bir kahkaha atıyor ve Brody kaşlarını çatıyor.

"Şaka yapıyorum," diyorum ona. "Seçim yapmak zorunda kalmayayım diye yaptıklarınız için minnettarım ama ilk önce senin, ikinci olarak da Hayden'ın seçildiğini biliyorum." Brody'nin yüzünü ellerimle çerçeveliyorum. "Dokunuşunu biliyorum. Nasıl öpüştüğünü. Nasıl hissettiğini bilmek için seni görmeme gerek yok." Hayden'a bakıyorum. "İkiniz de kendi yöntemlerinizle harikaydınız."

Gözlerim Brody'ye geri dönüyor. "Sana karşı yumuşak ve nazik olmayı seviyorum." Parmaklarımı ıslak saçlarında gezdiriyorum. "Bu bana değer verildiğimi hissettiriyor."

Hayden'in elini uzattım, o da bana uzattı, Brody'nin yanına gitti ve benim hizama eğildi. "Ve seninleyken sert ve tutkulu olmanı seviyorum. Bu bana arzulandığımı hissettiriyor." Bakışlarım ikisi arasında gidip geliyor. "İkiniz de bana istendiğimi ve sevildiğimi hissettiriyorsunuz. Her iki dünyanın da en iyisine sahipmişim gibi hissediyorum."

"O zaman neden üzgün görünüyordun?" Brody düşünceli bir şekilde sorar.

"Çünkü bu gecenin ne kadar mükemmel olduğunu ve seksin ne

kadar harika düşünürken... *ikinizle* de"-Brody sırtıyor

Hayden sırttı, ben de gözlerimi devirdim-"ilk aklıma gelen hiç böyle bir seks deneyimi yaşamadığım oldu. Sonra böyle düşünerek, istemeden de olsa sizinle seks yapmanın Pete'le yapmaktan daha iyi olduğunu söylediğimi fark ettim." Gözlerimi kucağıma indiriyorum, onları karıştırdığım için nefret ediyorum. Bu hiçbirisi için adil değil.

"Hey," diyor Hayden çenemi kaldırarak. "Daha iyi ya da daha kötü değil. Sadece farklı. Gençtiniz ve sonra çocuklarınız oldu. Burada bizi rahatsız edecek kimse yok. Hayattan kaynaklanan stres yok. Tadını çıkarabiliyordunuz."

Hayden'ın konuştuğu her kelimedede ona daha çok aşık oluyorum. Hayatıma devam etmenin benim için ne kadar zor olduğunu bildiği halde rahmetli kocamı savunacak kadar beni önemseyen bu adama.

"Yani çocuklarım eve geldiğinde seksin berbat olacağını mı söylüyorsun?" Ortamı yumuşatmak için şakayla karışık sordum.

Brody başını sallayarak, "Siktir et," diyor. "Bu sadece etrafta gizlice dolaşacağımız ve ayaküstü seks yapacağımız anlamına geliyor." Şakacı bir şekilde göz kırpmıyor ve ben de gülüyorum, ruh halim değiştiği için minnettarım.

"Ciddiyim," diye ekliyor Brody, "yaşlandın ve vücudunu daha iyi tanıyorsun. Gençlik günlerimizde seks daha farklı ve daha garipti. Hayden iki saniye içinde boşalırdı."

"Siktir git!" Hayden kahkahalar atarak Brody'nin kafasının arkasına vuruyor. "Üniversite günlerimizde seni kolayca alt ettim, şimdi de alt edeceğim."

"Bunu test tamamen varım," diyorum, vurgu yapmak için başımı sallıyorum ve iki adamın da kıkırdamasına neden oluyorum.

"Sonra," diyor Hayden. "Şu anda duş almayı bitirip biraz uyumamız gerekiyor. Yarın erken kalkmamızı gerektiren planlarımız var."

"4 Temmuz için planın var mı?" Ben soruyorum. "Nerede? Ne yapacağız?"

"Bu bir sürpriz," diyor Brody, bana iffetli bir öpücük vererek. "Sabah görürsün."

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

AUBREE

"ŞU ANDA BENİMLE DALGA MI GEÇİYORSUN?" NEFES NEFESE KALDIM.

Önümüzde dev bir tekne -hayır, onu da geç, *yat*- vardı. Yatlar hakkında hiçbir şey bilmiyorum, ama bu şey pahalı ve lüks görünüyor ve kutsal bok, benim dairemden daha büyük ve kesinlikle daha güzel olduğuna eminim!

Çocuklar beni saat altıda uyandırıp plajda geçireceğimiz bir gün için hazırlanmamı söylediklerinde, yine plaja gideceğimizi düşünmüştüm. Bu yüzden arka kapıdan çıkmak yerine arabaya binip kahvaltı ve kahve için mola verdikten sonra marinaya gittiğimizde kafam karıştı.

Brody biriyle konuşmak için içeri girerken dışarıda beklememizi söylediğinde kafam daha da karıştı. Hayden ve ben, Brody geri gelip bizim için hazır olduklarını söyleyene kadar tüm tekneleri ve Jet Ski'leri kontrol ederek kaldırımda dolaştık. Beni güzel bir yata götürüp günü orada geçireceğimizi ve havai fişekleri oradan izleyeceğimizi söyleyene kadar kim olduklarını bilmiyordum.

"Bunu bütün gün ve gece için mi kiraladın?" Heyecanla sordum. Çocuklarımı ve kayınvalidemi ziyaret ettiğimde onların teknesine binme şansımız olmamıştı ve bu tekne çok daha güzel.

"Kira mı?" Hayden başını sallar. "sahibi Brody."

Başımı çevirip Brody'ye bakıyorum. "Neden binlerce mil uzakta demirlemiş bir şeye sahiptin?"

"Genelde yazın New York'ta, kışın da burada demirli tutarım ama meşgul olduğum için New York'a geri getirmedi. Yaz bitmeden kullanabileceğimizi düşündüm." Beni yanına çekiyor, dudakları kulağımı okşuyor. "Geniş bir yatak odası var.

Kral boy yataklı. Hiç Atlantik'in ortasında seviştin mi?"

Bedenimden bir arzu dalgası geçiyor. "Hadi gidelim... şimdi." Brody kıkırdayarak onu çekmeme izin verirken, tekneye binmeye hazır bir şekilde elini çekiyorum.

Gemiye bindiğimizde Brody bana yatak odasını, banyoyu, oturma odamdan daha büyük olan ana alanı, makul büyüklükteki mutfığı ve son olarak da jakuziyi gezdiriyor.

"Bunu daha sonra kullanacağız," diyor sırtarak.

"Arabayı sen kullanacaksan jakuzinin keyfini nasıl çıkaracağız?" Ben soruyorum. "Bekle, bu şeyi sürebiliyor musun ki? Özel bir ehliyet falan ihtiyacın yok mu?"

Brody gülüyor. "Tekne ehliyetim var ve kullanabilirim ama kullanmayacağım. Bizi adaya götürmesi için birini tuttum, oraya yanaşıp havai fişekleri izleyeceğiz. O bizi geri götürecektir, ben de buraya geri getireceğim."

"Yani birileri bizimle birlikte mi olacak?" Ses tonumdan hayal kırıklığının belli olduğunu söyledim. Jakuzi ve yataktan yararlanmak için çok fazla...

"Evet, ama onun gemide olduğunu bile bilmeyeceksin. O bir profesyonel," diyor Brody ve eğilip beni öpüyor. Geri çekilecek oluyor ama benim aktif libidom kollarımı boynuna dolayarak öpücüğü derinleştirmeme neden oluyor. Kendimi savunmam gerekirse, baraj setleri cinsel dürtülerimi yıllarca dizginlemişti ve bir kez onu aştıklarında, yılların cinsel arzusu ortaya döküldü ve onu tekrar dizginleme umudum olduğundan şüpheliyim, özellikle de bu ikisi etraftayken.

Çok geçmeden Brody dudak büktüğümde gülerek öpücüğü kesiyor. "Kalkmamız gerekiyor, sonra tamamen seninim," diye söz veriyor ve bana hızlı bir öpücük daha veriyor.

"Peki," diye homurdanarak onu dışarı kadar takip ettim.

Hayden'i bir geminin kaptanına benzeyen, takım elbise giymiş ve başında denizci şapkası olan bir adamla konuşurken buluruz.

Yatı kullanacak olan adam o olmalı. Önce Hayden'le, sonra Brody'yle el sıkışıyor ve bana kibarca başını sallayarak içeride kayboluyor.

Tam uzanmayı önermek üzereydim, çünkü ön taraftaki yastıklı alan rahat olmanın ötesinde görünüyordu ki çantamdan telefonum çaldı. Çıkıyorum ve ekranda oğlumun adını görüyorum.

"Hey, sen! Mutlu Dört Temmuzlar!" Yüzü ekrana geldiğinde söyledim.

"Hey, anne!" diye karşılık veriyor. "Tahmin et ne oldu?" "Ne?"

"Büyükanne ve babam bize Disney gezisi ile sürpriz yaptılar!"

"Evet!" Evie heyecanla ekliyor. "Mickey ile birlikte yangın çalışmalarını izleyeceğiz!"

Bunu zaten biliyordum, bu da onlara bu kadar yakın olup da onları görememek konusunda kendimi daha iyi hissetmemi sağladı; Beatrice'e şehirde olacağımı söylediğimde sesimdeki suçluluk duygusunu duyabildi ve birkaç hafta içinde evde olacakları için yalnız geçirdiğim zamanın tadını çıkarmamı istedi. Birkaç günlüğüne Disneye gidecekler ve sonra Stephen'ın satın aldığı karavanla eve dönüş yolculuğuna başlayacaklar. Görünüşe göre, çocukları eve getirdikten sonra Beatrice ile birlikte birkaç ay boyunca bu karavanla seyahat edecekler. Bu her zaman yapmak istediği bir şeydi ve artık emekli olduklarına göre bunu yapabilir.

"Bu çok güzel," diyorum onlara, büyükanne ve büyükbabalarıyla hayatlarının en güzel zamanını geçiriyor olmalarına sevinerek. Onlar olmasaydı, bu yaz yaptıklarını onlarla birlikte yapmaya gücüm yetmezdi, özellikle de kira kontratım bitmeden önce yeni bir daire için para biriktirmeye çalıştığım için. "Mickey ile bol bol fotoğraf çekmeyi unutma ki görebileyim."

"Yapacağız," diyor Evie. "Bugün eğlenceli bir şey yapacağımız mı?"

"Öyleyim. Birkaç arkadaşım beni büyük bir tekneye bindirecek ve havai fişek gösterilerini buradan izleyeceğiz."

"Büyükanne ve babamınki gibi büyük mü?"

Evie soruyor. "Öyle."

"Evie, Miles, gelin ayakkabılarınızı giyin." Beatrice'in dediğini duydum. "Gitmemiz gerek anne," diyor Miles. "Hoşça kal, seni seviyorum."

"Yanmamak için güneş kremi sürdüğünden emin ol," diyor Evie, benim gibi konuşarak. "Seni seviyorum, hoşça kal!" diyor ve bana bir öpücük gönderip aramayı sonlandırıyor.

Annelik tavsiyesiyle kalbim kabarıyor ve daha kırk sekiz saat önce yanlarında olmama rağmen onları deli gibi özlediğim için birden tıkanıyorum.

Döndüklerinde nasıl olacaklarını düşünüyorum... spor ve oyun randevularıyla dolu yoğun günler. Doğum günleri yaklaşıyor, bu yüzden partiyi planlamaya başlamak gerekiyor - Miles *Minecraft* teması istiyor ve Evie de American Girl istiyor. Beatrice onu American Girl mağazasına götürdüğünden beri bu onun yeni takıntısı. Bu yüzden her birine kendi pastalarını almayı ve bazı süslemeleri seçmelerine izin vermeyi planlıyorum.

Eylül'de okullar açılıyor, bu da ev ödevleri ve okul projeleri, daha fazla oyun buluşması... sabahları erken kalkıp akşamları geç saatlere kadar fırında çalışmak demek.

Şikayet etmiyorum. Hayatımı seviyorum. Çocuklarımı seviyorum. Sadece onlar eve döndükten sonra her şeyi nasıl idare edeceğimi düşünüyorum. Brody ve Hayden hayatıma girmeden önce de çok zor durumdaydım. Bir yandan işimi yürütüp bir yandan da iyi bir anne olmaya çalışırken onlara hak ettikleri ilgiyi nasıl göstereceğim? Çocuklarım yokken şimdi kolay, ama gerçeklerden kısa süreli uzaklaşmam sona erdiğinde bu iş nasıl yürüyecek? Hayden ve Brody hayal kırıklığına uğrayacaklar mı? Stresin buna değmeyeceğine mi karar verecekler?

Brody ve Hayden bana katılmak için yanıma geldiklerinde kendi kafamın içinde kaybolmuştum. Brody bana bir içki uzatıyor ve Hayden sağıma otururken soluma çöküyor.

Meyveli içeceğimi yudumlayıp sakinleştirici bir nefes aldıktan sonra, olumsuz düşüncelerimi kafamdan atabilmeyi dileyerek teknenin yavaşça ilerleyişini izliyorum.

"Çocuklar nasıl?" Brody, onlarla telefonda konuştuğumda her zaman yaptığı gibi soruyor.

"Güzel. Günü Mickey Mouse ile geçiriyorum." Gülümsemeye zorluyorum, ama Brody'nin kaşları endişeyle çatıldığında bir şey kaçırmadığını anlayabiliyorum.

"Çocuklar birkaç hafta içinde evde olacaklar. Beatrice yol boyunca çeşitli yerlerde durdukları için kesin bir tarih bilmiyor ama en geç önümüzdeki on ila on dört gün içinde evde olmalarını beklediğini söyledi."

"Bu iyi, değil mi?" Hayden soruyor.

"Evet. Onları deli gibi özledim."

"Peki bu asık surat da neyin nesi?" Brody elimi tutup yumuşak bir öpücük için dudaklarına soruyor.

"Annelik suçluluğu," diyorum esprisiz bir kahkaha atarak. "Onları özlüyorum ama yalnız geçirdiğim zamanın da tadını çıkardım... ve siz ikinizle geçirdiğim zamanın da. Geri döndüklerinde her şey farklı olacak."

"Farklı tabii," diye katılıyor Brody, "ama ille de kötü değil."

Onun cahil iyimserliğine bir kahkaha atıyorum ve şu anda derin konulara girmek istemediğim için başımı sallayarak onaylıyorum. Güzel bir gün ve beni muhteşem bir yata götürdüler. Sadece kendimin ve onların tadını çıkarmak istiyorum.

Konuyu değiştirmek için tişörtümü çıkartıyorum ve karnımı gizlerken göğüslerimi çok iyi gösteren tankinimi ortaya çıkartıyorum. İkisinin de bakışları göğsüme odaklanıyor ve sohbetin resmen kesildiğini anlıyorum.

"Biriniz bana güneş kremi sürebilir mi?" Ayağa kalkıp şortumu yeniden çekerek sadece mayo üstüm ve bikini altımla kalıyorum.

Brody masadan güneş kremini kaparak, "Alacağım," diyor.

İkimden bir yudum alıp bırakıyorum, sonra yüzüstü uzanıp başımı kollarımın üzerine koyuyorum. Brody sıvıyı tenime püskürtüyor ve sonra omuzlarıma ve kollarıma masaj yapmaya başlıyor, bacaklarıma doğru ilerliyor. Teknenin sallanışı, taze esinti ve ellerinin üzerimdeki hissi arasında gözlerim dalgalanarak kapanıyor.

YIRMI DOKUZUNCU BÖLÜM

AUBREE

"İŞTE " DIYOR HAYDEN SICAK BİR GÜLÜMSEMEYLE. "DÜŞÜNDÜK KI gün boyu uyuyacaktık."

Kahretsin, yorgun olmalıyım çünkü Brody vücuduma güneş kremi sürerken tamamen uyuyakalmışım.

"Özür dilerim," diye mırıldanıyorum, yanıma dönüyorum.

"Özür dilemene gerek yok," diyor Brody arkamdan, kalçamı sıkarak. "Seni bütün gün uyurken izleyebilecek kadar kamçılandığımıza eminim."

Hayden kıkırdıyor ama itiraz etmiyor. Gömleğini çıkardığını, yontulmuş göğsünü ve karın kaslarını sergilediğini fark ediyorum. Gözlerim onun sörf şortunun içinde kaybolan mutlu izine takılıyor.

"Neredeyiz biz?" diye soruyorum. Belli ki dışarıdayız ama tekne daha önce olduğu gibi sallanmıyor, rüzgâr saçlarımı savurmuyor.

"Atlantik'te, adanın yakınlarında," diyor Hayden. "Kaptan düştü ve havalandı." Gözleri benimkilerle buluştu ve sırttı, onu incelediğimi biliyordu.

Doğruluyorum ve etrafımızda sudan başka bir şey olmadığından emin oluyorum. Uzakta seyreden birkaç tekne görüyorum ama onun dışında tamamen yalnızız.

"Yalnız mıyız?" Teyit etmek için soruyorum, o da üstsüz Brody'ye bakıyorum.

Başını sallıyor, dudaklarında yavaş bir gülümseme beliriyor.

"Yani seni burada öpmek isteseydim..." Eğildim ve göğüs kaslarını öptüm. "Kimse beni görmez mi?"

"Tatlım," diye mırıldanıyor, beni kalçalarına sarılmak için üzerine çekiyor. "Seni burada becerebiliriz ve kimsenin haberi olmaz." Hafifçe öne doğru sallanıyor ve sertleşmiş sikinin şortunun altından süzüldüğünü hissediyorum.

"Beni becermeni istemiyorum," diyorum ve kaşlarını çatıyor. "Ben seni becermek istiyorum. Dün gece kontrol sizdeydi. Bu sefer kontrol bende olsun istiyorum."

Brody, geniş geniş sırttan Hayden'a bakıyor. "Kontrolün sende olmasını mı istiyorsun?" Hayden sorar. "Tamamdır. Bize nerede ve nasıl istediğinizi söyleyin."

Her ikisini de tamamen keşfetme düşüncesi bacaklarımın gerilmesine neden oluyor. "Burada kalabilir miyiz?" Onları dışarıda, açık havada becerme fikrine bayıldığım için soruyorum.

"Elbette," diyor Brody.

"İkinizi de becermek istiyorum... aynı anda," diye ağzımdan kaçırdım.

Brody kıkırdar. "Bunu yapabilirsin, ama eğer bizden kışını sikmesini kastediyorsan, yavaştan almalıyız. Aksi takdirde canın yanar."

Bunu biliyorum ama gerçekten ikisiyle de birlikte olmak istiyorum. "Tamam, bunun üzerinde çalışabilir miyiz?"

"İstediğin her şeyi yapabiliriz," diyor Hayden, elimi eline alıyor ve dudaklarını bileğimin iç kısmına götürmeden önce her bir parmak eklemimi öpüyor. Bir an için dokunuşunda kayboluyorum ama sonra kontrolün onda değil bende olması gerektiğini hatırlayıp elimi çekiyorum ve Brody'nin üzerinden iniyorum.

"Brody'nin yanına uzan," diyorum Hayden'a. Dediğimi yapıyor ve ben de bir an durup iki cehennem kadar seksi erkek arkadaşına hayranlıkla bakıyorum.

"Şortlarınızı çıkarın," diyorum sonra. Eşleşen sırtışlarla şortlarını kaslı bacaklarından aşağı çekip bırakıyorlar. Her ikisinin de sikleri sertleşmiş, karınlarına doğru çıkık duruyor ve ikisini de emme düşüncesiyle ağzım sulanıyor, ben de tam olarak bunu yapıyorum.

Dizlerimin üzerine çökerek arasına yerleşiyorum ve Hayden'ın sikinin başını yalamaya başlıyorum, bir yandan da parmaklarımı Brody'nin sikinin etrafına dolayarak onu yavaşça kaldırıyorum. Hayden'ı derinlemesine içine alıyorum, kadifemsi pürüzsüz tenini yalayıp emiyorum ve sonra onu serbest bırakıyorum, böylece Brody'ye de aynı ilgiyi gösterebiliyorum.

Her ikisi de çelik gibi sertleşene ve pre-cum sızdırana kadar başlarından taşaklarına kadar emerken adamlar orada yatıyor, izliyor ve inliyorlar, onları becermem için bana yalvarıyorlar.

Dün gece beni ilk Brody'nin aldığını bildiğim için, Hayden'ın sikine hızlı bir öpücük verdikten sonra, onun üstüne tırmanıyorum ve kendimi tutmak için omuzlarını kullanarak kendimi onun sikine yönlendiriyorum.

"Brody, buraya gel," diye inliyorum, Hayden'ın bu pozisyonda ne kadar derin olduğuna alışmak için bir an ayırıyorum. "Seni ağzımda istiyorum."

Dediğimi yapıyor ve Hayden içime gömülürken, Brody'nin tüm shaftını ağzıma alıyorum. İzlediğim tüm pornolardan olabilir -evet, tüm bunların nasıl çalışacağını bilmek istedim ve pornonun gerçek olmadığının farkındayım, ama bana mekanikler hakkında iyi bir fikir verdi- ama Hayden'ı becerebilmek için kalçalarımı döndürmeye başladığımda, çok heyecanlandım, Brody'ye baktım ve "Ağzımı sık" dedim.

Brody ikisi arasında en nazik olanı, bu yüzden bana zarar vermeyeceğini biliyorum - Hayden'ın bana zarar vereceğini düşündüğümünden değil, ama bu benim ilk seferim olduğu için, muhtemelen en iyisi sıfırdan yüze gitmemek.

Nazikçe, olacağını bildiğim gibi, saçlarımı parmaklarına doladı ve sonra ağzımı sikmeye başladı, yavaşça içeri ve dışarı kayıyordu.

Kontrolün onda olması Hay- den'i becermeye odaklanmamı sağlıyor. Kalçalarımı oynatıyorum ve en iyi hissettirdiği yeri bularak shaftının üzerinde aşağı yukarı kayıyorum. Hayden meme ucumu çimdikliyor ve orgazmım arttıkça Brody'nin shaftının etrafında inliyorum.

Tam yerine tekrar tekrar vurduğumda, duvarlarım Hayden'ın sikinin etrafını sarıyor ve sert bir şekilde boşalıyorum, çılgınlıklarım ağzımın hala Brody'nin sertliğiyle dolu olduğu gerçeğiyle boğuluyor.

Hayden devralıyor, elleri kalçalarımı kavıyor ve beni alttan beceriyor, Brody ağzımı kendi ağzıyla doldururken aynı anda boşalıyor. Bana verdiği damlayı yutuyorum ve tertemiz yalayana kadar durmuyorum.

"Tanrım." Brody iç geçiriyor, çekiliyor ve geri çekiliyor. "Ne zaman içine girsem iki saniye içinde boşalıyorum. Ağzın, amın... Seninleyken kendimi kontrol edemiyorum."

Hayden gülüyor. "İkimizi de almanız üzerinde çalışacak zamanımız bile olmadı."

Yüzümün kızardığını hissediyorum, benden bu kadar etkilenmeleri hoşuma gidiyor, kendilerini tutamıyorlar, özellikle de ben de aynı şeyi hissettiğim için.

Brody sırtarak, "Temizlenelim ve sonra bunun üzerinde çalışabiliriz," diyor.

Bu konuda nasıl çalışmak istedikleri hakkında hiçbir fikrim yok, ancak tartışmaya girmeyeceğimden eminim.

Yatta tam boy bir duş olduğu için üçümüz birlikte duş alıyoruz. Çabucak durulandıktan sonra giyinmek için yatak odasına gidiyoruz. Ama ben daha takım elbisemi giyemeden Brody onu kapıp kenara fırlatıyor.

"Yatağa, tatlım," diyor, arkamdaki kral boy yatağa doğru başını sallayarak.

Geri çekiliyorum ve dizlerimin arkası kenara değdiğinde yatağa tırmanıyorum, başım yastıkları bulana kadar kendimi yukarıya doğru çekiyorum.

Hayden içeri giriyor ve yatağın üzerine, bacaklarımın yanına bir şey fırlatıyor, baktığımda bunun bir şişe kayganlaştırıcı olduğunu görüyorum.

"Hiç kıçına bir şey soktun mu?" Hayden yatağa, bacaklarımın arasına tırmanarak soruyor. Güpegündüz çırlçıplak olduğum için kendimi savunmasız hissetmem gerekirdi ama bana öyle bir istek ve arzuyla bakıyorlar ki, kendimi, vücudumu iyi hissetmekten başka bir şey yapamıyorum.

Başımı sallıyorum, beni her deliğimden dolduracakları düşüncesiyle aniden geriliyor ve biraz da heyecanlanıyorum.

"Ufaktan başlayacağız," diyor Brody, yatağa atlayıp uzanarak. Çenemi kavırıyor ve yüzümü ona doğru çevirerek dudaklarını dudaklarımın etrafında dolaştırıyor. Öpüşmemize kendimi o kadar kaptırmışım ki Hayden'ın bacaklarımı ayırdığını ve kalçalarımı öpmeye başladığını fark etmiyorum. Dudaklarımı ayırıp dilini yarığımdan yukarı kaydırduğında, Brody'nin ağzına doğru inliyorum. Daha önceki orgazmımdan dolayı hassasım, ama bu vücudumun tekrar orgazm olma düşüncesiyle canlanmasını engellemiyor.

Brody öpüşmeyi kesiyor ve dudaklarını boynumda gezdiriyor, Hayden aynıını klitorisime yaparken ısıyor ve emiyor. İçime önce bir, sonra iki tane sokuyor. Aynı anda, Brody boynumun hassas kısmındaki nabız noktasını emiyor, neredeyse beni uçurumun kenarına gönderiyordu. Ama sonra Hayden zevkle birlikte dilini klitorisimden çıkarıyor.

Sinirle kıpırdanıyorum ve Hayden kıkırdıyor. "Henüz değil bebeğim," diye azarlıyor.

"Çok yaklaşmıştım," diye sızlanıyorum, Brody sessiz kahkahalarla titreyerek ağzıma doğru öpücükler gönderiyor. Dudaklarımız birleşiyor ve dillerimiz erotik bir şekilde dans ederek buluşuyor. Doyamıyorum. Yüzünü yaklaştırıp öpücüğü derinleştiriyorum ve bir anlığına Hayden'in orada olduğunu unutuyorum, ta ki dili aşağı inene kadar... aşağı... aşağı...

Kıçıma ulaşana kadar durmuyor. Yanaklarımı aralıyor ve diliyle deliğimi mızraklıyor.

"Oh, kahretsin!" Hayden'ın dili dar kenarın etrafında dönerken Brody'nin ağzına doğru nefes alıyorum.

Brody kesiyor ve göğüslerimden birini avuçluyor, diğer meme ucumu ağzına alıp sertleşmiş ucunu emerken meme ucumu çimdikliyor ve koparıyor. Zevk vücudumdan geçip doğrudan merkezime ulaşıyor ve serbest kalmak için geriliyorum.

Hayden sanki şu anda hareketlerim üzerinde herhangi bir kontrolüm varmış gibi, "Bree, rahatlamana ihtiyacım var," diyor.

"Gelmem gerek," diye yalvarıyorum. "Lütfen, beni-"

Hayden tek bir parmağını kıçıma soktuğunda sözlerim kesiliyor. İlk başta iyi hissettirip hissettirmedikten emin değilim, ama sonra onu içeri ve dışarı hareket ettirmeye başlıyor ve içimde arzu oluşmaya başlıyor.

Brody'nin ağzı tekrar boynumu buluyor ve ısınmış etimi emiyor.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" diye fısıldıyor yakıcı sıcak öpücükler arasında. Hayden'ın dili klitorisime masaj yapmaya devam ederken "Çok iyi," diye inliyorum. "Oh, Tanrım, evet, tam orası." Brody'nin boynumdaki ağzı, meme uçlarımı koparan parmakları... Hayden'ın klitorisimdeki dili ve kıçımdaki parmağı arasında... zevkim zirveye kadar daha da yükseliyor ve sonra dökülüyor, orgazmım çöküyor. Daha önce hiç hissetmediğim bir şey.

Parlak renkler görüşümü dolduruyor ve sonra her şey kararıyor, bedenim artık bana ait değilmiş gibi hissediyor.

Kendime geldiğimde kalbim maraton koşmuşum gibi çarpıyordu. Bacaklarım jöle gibi ve amım hâlâ spazm geçiriyor. Göz kapaklarımı açıyorum ve iki adamın da gözlerinde erimiş bir arzuyla bana baktığını görüyorum.

"Az önce mı?"

"Siktir, Bree," diyor Hayden. "Bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şeydi. Her yere fışkırttın."

"Ne?" Gıcırdayarak doğruldum ve çarşafı sıırılsıklam buldum.

"Aman Tanrım! Ben... Ben yatağa mı işedim?"

Brody başını sallıyor. "Hayır, tatlım, sert boşaldın. İyi hissettirdi mi?"

"Çok iyi," diye itiraf ediyorum, nefesimi toparlamaya çalışırken başımı yastığa geri koyuyorum.

"Çarşafı ıslattığıma inanamıyorum," diye utanç içinde inliyor ve kolumla gözlerimi kapatıyorum.

"Hey," diyor Hayden, kolumu . "Bana bak."

Çünkü bu adamlar için her şeyi yaparım, o ne derse onu yaparım.

"Utanacak bir şey yok. Çarşafı değiştirmek zorunda kalmak, senin böyle boşalmanı izlemeye değerdi. Ve eğer istediğimiz gibi olursa, yakında yine böyle boşalacaksın."

"Kesinlikle evet," diye kabul ediyor Brody. "Aslına bakarsanız, bence bunu şimdi tekrar denemeliyiz."

"Siz delisiniz," dedim ikisine de. "O orgazm beni neredeyse öldürüyordu."

"Belki," diye şaka yapıyor Hayden. "Ama gitmek için ne yol ama, değil mi?"

OTUZUNCU BÖLÜM

BRODY

BREE'YI SAATLERCE, HATTA GÜNLERCE IZLEYEBİLİRİM. UYU, YE, GÜL, Konuşmak... Ne yaptığı önemli değil. Hayatımın geri kalanını sadece onu izleyerek geçirmekten memnun olurdum. Ve o benim olduğu için, bunu yapabiliyorum. Her lanet günde. Elbette işe gitmek zorundayım, bu yüzden onu her zaman izleyemiyorum, ama çalışmadığım zamanlarda onunla birlikte olabiliyorum. O ve Hayden.

Sahilde frizbi oynayan en iyi arkadaşım ve kız arkadaşına bakıyorum. Frizbiyi ne zaman yanlış yöne gönderse gülmekten kırılıyor. Kahkahaları, Hayden ona takılıp onu nazıkçe yere fırlattığında ve onu ölesiye öptüğünde daha da yükseliyor. Nişancılığının ne kadar kötü olduğu bu kadar bariz olmasaydı, neredeyse bunu sadece ondan bir tepki almak için bilerek yaptığını düşünenecektim.

Kadın fırlatıyor ve adam peşinden gitme zahmetine bile girmiyor, sadece yakınına düşene kadar bekliyor ve sonra peşinden gitmeden önce onu yakalıyor. Kadın çığlık atıp koşuyor ama adamın adımları zemini yiyor ve adam onu çabucak yakalıyor.

Kahkahası gürültülü ve gülümsemesi hiç eksilmiyor. O da Bree'ye aşık, tıpkı benim gibi. Bazı erkekler sahiplenicidir ve bir kadını başka bir erkekle paylaşmayı asla hayal edemezler ve dürüst olmak gerekirse, başka bir erkek olsaydı, bu gerçekleşmezdi. Ama bu Hayden... En iyi arkadaşım, başka bir anneden olan kardeşim, yıllardır sevdiğim adam. Erkekler hakkında ne hissettiğimden emin değilken, iki nedenden dolayı kendini gümüş tepside sundu: bir, benim için her şeyi yapardı ve iki, bir erkekle birlikte olmanın nasıl bir his olduğunu bilmem gerektiğini biliyordu... onunla birlikte olmak.

O gece, Hayden'ın heteroseksüel olmasına rağmen yatakta her iki cinsle de çok iyi olduğunu öğrendim ve bu iyi olsa da yeterli değildi.

Asla arkamıza bakmadan ilerledik ve çok sayıda kadınla çıktık, hiçbiri yeterli gelmedi... ta ki Bree'ye kadar. Kader mi, yıldızların aynı hizaya gelmesi mi yoksa şans mı bilmiyorum ama o ikimize de aşık olduğunda -ve biz de aynı şekilde ona aşık olduğumuzda- sanki her şey bir araya gelmiş gibiydi. Sadece yakınlık duyduğum değil, aynı zamanda birlikte olmaktan büyük keyif aldığım bir kadınla, bir gelecek hayal edebildiğim bir kadınla birlikte olabiliyorum ve en iyi arkadaşım yanımda.

Eşcinsel miyim, biseksüel miyim ya da her neyse? Pek sayılmaz. Erkeklerle bakıp onlar hakkında düşünmüyorum. Kadınları seviyorum, daha Bree'yi seviyorum. Onun sıkı, sıcak amının sikimin etrafına sarılmış hissini, kadınsı kremi teninin ipeksiliğini seviyorum. Dudaklarının benimkine kıvrılmasını ve vücudunun yumuşaklığını seviyorum. Ve lanet olsun, o ikiz gamzeleri ve gülümsemesi. Hayatımın geri kalanını onunla geçirebilir ve mutlu olabilirim.

Ama Hayden'la birlikteyken içimde bir şeylerin kıpırdadığını hissettim. Bastırdığım bir şeydi çünkü bir kadınla birlikteyken de buna sahip olabileceğimi hiç düşünmemiştim. Ama sonra Bree birlikte olmamızdan bahsetti ve o derin duygular Bree'yle güvende olacaklarını bilerek yüzeye doğru tırmandılar. Çünkü onun yaptığı şey bu. Onu severken kendimi güvende hissetmemi sağlıyor.

"Kendi kafanın içinde kaybolmuş gibisin," diyor düşüncelerimi işgal eden kadın, önüme düşüp bana hızlı bir öpücük vermeye . Onun yerine başının arkasından tutup ıslak, kumlu saçlarını avuçluyorum ve ağzımı tekrar onun kine bastırıyorum. Öpücükte bir aciliyet var, ona karşı hissettiklerimi kelimeler olmadan anlatma ihtiyacı.

*Seni
seviyorum.*

*Sana
ihtiyacım
var.*

Sen isteyebileceğim her şeysin.

En iyi arkadaşımı ve beni istediğin için teşekkür ederim.

Ayrıldığımızda gözleri arzudan cam gibiydi, dudakları onu ne kadar sert öptüğümünden yanmıştı ve yanakları pembeye boyanmıştı. "Neler oluyor?" diye fısıldıyor, içimdeki kargaşayı hissederek.

Bir şey olmadığını söylemeyi düşünüyorum ama bunun yerine gerçeği söylüyorum çünkü kendime bir daha asla ondan bir şey saklamayacağımı söylemiştim. Sonra değil

Hayden ve babasının şirketinin kira kontratını satmasını istemesiyle olanlar.

"Seni seviyorum," diye itiraf ediyorum, onu korkutmamak için dua ederek. "Seni seviyorum, sana ihtiyacım var ve Hayden'la benim yıldır farkında olmadan aradığımız şeyin tam olarak sen olduğunu hissediyorum. Onu çok seviyorum ve onsuz olma düşüncesi kalbimi acıtıyor, ama senin sayende ikinize de sahip olabiliyorum," diyerek her şeyi masaya döküyorum.

Gözleri bir an için açılıyor, sonra gevşiyor ve yüzüne çok güzel bir gülümseme yayılıyor. "Ben de seni seviyorum," diyor usulca, Hayden konuşmanın aldığı derinlikten habersiz yanımıza çökerken. "İkinizi de seviyorum," diyor ona bakarak. "Pete'i kaybettikten sonra aşkı bulmak isteyeceğimi hiç düşünmezdim ama şimdi içimde bu duygunun olmamasını hayal bile edemiyorum."

Eğilip önce Hayden'ı sonra da beni öpüyor. "Büyük bir parçam kocamla birlikte gömüldü ve sanki siz beni yeniden diriltmişsiniz gibi hissediyorum."

Hayden tek kelime etmez. Bunun yerine onu kollarına alıyor ve tekneye doğru götürmeye başlıyor. Duygularını ifade etmekte berbat olduğunu ve onu ne kadar önemseydiğini göstermek için Pazar gününe kadar yedi şekilde becermek üzere olduğunu bildiğim için gülerek onu takip ediyorum.

Yata geri döndüğümüz anda yatağa yatırıyor ve soyunmadan önce kıyafetlerini hızla çıkarıyor. Kapı aralığında durup izliyorum, kalbim o kadar dolu ki adam onun üstüne tırmanıyor, ağzına saldırıyor ve aynı anda içine giriyor.

Onun için yaratılmış gibi her hamleyi kabul ederken, onu terk edilmiş bir şekilde sikmesini izliyorum. Çünkü öyleydi. İkimiz için yaratılmıştı.

Tabii ki önce onun boşalmasını sağlıyor, kısık sesle adını haykırıyor ve sonra kendi salıverilişini kükreyerek haykırıyor, ancak ikisi de tükendiğinde duruyor.

"Siktir," diye tıslıyor, başını öne eğerek alınlarının birbirine değmesini sağlıyor. "Seni çok seviyorum." Tekrar bana bakıyor. "Brody, buraya gel," diye bağıyor.

Nefesimin altında kıkırdıyorum, yürüyorum ve yatakta onlara katılıyorum. O çekiliyor ve ben yardım edemiyorum ama onun serbest bırakılmasıyla karışan sperminin yavaşça kedi dışına sızma şekliyle sertleşiyorum.

Yüzümü fark etti ve sırttı. "Eğer onun amını yalamak istiyorsan, yap gitsin."

Yüz hatlarında bir tür tiksinti görmeyi bekleyerek ona bakıyorum, ama o sadece gözlerinde arzuyla bana bakıyor. "Ya da kıcım üzerinde biraz daha çalışabilirsin," diyor alt dudağını ısırarak. İkimizle de birlikte olmak istemesini seviyorum ve hazır olduğu anda bu gerçekleşecek.

Hayden yana kayarak bana yer açıyor ve ben de hiç vakit kaybetmeden bacaklarının arasına oturarak ona bir orgazm daha yaşıyorum. Dilim amında, parmaklarım götünün derinliklerinde ve sikim taş gibi sertleşmişken ikinci kez boşalıyor.

"Senin sıran," diyor bacaklarını açarak. "Seni içimde istiyorum... şimdi."

Bana iki kez söylemesine gerek yok. Şortumu olabildiğince hızlı bir şekilde aşağı çekerek kendimi amına doğru yönlendiriyorum ama başını sallıyor. "Hayır, kıcıma."

Yanında yatan, boynu ve omuzları boyunca öpücükler bırakan Hayden'a bakıyorum. "Onu duydun," diyor, "sikini o göte ." Kızın yüzünü kendine doğru çeviriyor ve ağzını yakalıyor.

Daha fazla kayganlaştırıcı alıyorum ve onu çok fazla incitmek istemediğim için şaftımı kaplıyorum. Tecrübelerime dayanarak ilk seferde ne olursa olsun acıyacağını biliyorum ama en azından onun için biraz zevkli olmasını istiyorum. Misyoner pozisyonunda yapabilirdim ya da onu yüzüstü çevirip arkadan alabilirdim. Ama onu ve Hayden'i öpüşürken ve birbirlerini keşfederken izlerken, bacaklarını yana çekiyorum ve arkasına kayıyorum. Bacağını kalçamın üzerine kaldırarak kendimi santim santim onun dar kıcına sokuyorum. Hissedebileceğini bildiğim kadar içeri girdiğimde, başı benimkine doğru düşüyor ve yüksek sesle inliyor.

"İyi misin?" Yavaşça içine girerken omzunu öperek mırıldanıyorum.

"Acıtıyor ama aynı zamanda iyi hissettiriyor," diye nefes alıyor.

Hayden yaklaşır, ortasında Bree'nin olduğu bir insan sandviçi yaratır ve başını aşağı eğerek göğüslerinden birini eline ve ağzına alır. Meme ucunu sertçe emiyor, onu etkili bir şekilde yoldan çıkarıyor ve tahrik ediyor. Yüksek sesle inlediğinde, yolun geri kalanını içeri itiyorum, kıcını sonuna kadar dolduruyorum.

"Vay anasını." İç geçiriyor. Aynı anda ben de nefesimin altında küfrediyorum. Çok sıkı, çok iyi hissettiriyor. Bu hiç de uzun sürmeyecek.

Ben nazik olmaya çalışarak girip çıkmaya başlıyorum, Hayden ise başı amına değene kadar aşağı doğru iniyor.

"Olmaz," diye inliyor, adamın başını itmeye çalışıyor. "Zaten iki kez boşaldım."

"Ve yine boşalmak üzeresin," diyor, onu durduramasın diye elini tutarak.

Ben daha fazla dayanamayana kadar götünü sikerken o da sert ve yüksek sesle sikiyor. Daha önce konuşmadığımız için götüne boşalmak istemediğimden geri çekiliyorum. Orgazm mutluluğuyla başını geriye attığında, döl ipleri teninin her tarafına fışkırıyor, hatta bazıları tatlı göğüslerine çarpıyor. Ve eğer daha yeni boşalmamış olsaydım, onun tohumlarımla kaplı görüntüsü benim için bunu yapardı.

"Vay canına." İç çekiyor, sırt üstü dönüyor, doymuş ve bitkin görünüyor. "Tüm bunların nasıl işleyeceğini görmek için izlediğim porno filmlerden birindeymişim gibi hissediyorum. Ama bu gerçek hayat ve birlikte olduğum adamlar bana aşık."

"Aynen öyle," diyorum onu kollarımın arasına alarak. "Hadi temizlenelim. Havai fişekler birazdan başlayacak."

Onu banyoya götürürken "İyi yaptım, değil mi?" diyor. Şaşkınlıkla kaşlarımı kaldırdığımda ekliyor, "Kıçım. Çok kötü değildi ve birkaç dakika sonra gerçekten iyi hissettim. Bu ikiniz için de hazırım demek." Kaşlarını sallıyor ve Hayden'la ikimiz de kahkahayı basıyoruz.

"Sanırım bir seks düşkünü yarattık," diye şaka yapıyorum.

"Hey!" Surat asıyor. "Neredeyse beş yıl seks yapmadım. Telafi etmem gereken çok şey var. Ve evlenme teklif ettiğim bir değil iki seksi adam var. Beni suçlayabilir misin?"

"Hayır, tatlım," diyorum ona, dudaklarını öperek. "Yapamam. Ve haklısın. İkimiz de kesinlikle senin emrindeyiz."

BÖLÜM OTUZ BİR

HAYDEN

Ne zaman evde olursun? Yemek neredeyse hazır.

EV... BU SESE BAYILIYORUM. BREE'YE KADAR, DAIREMİZ

Brody ve benim uzun bir günün sonunda geldiğimiz bir yerden başka bir şey değildi. Ama Bree oradayken, gerçekten bir ev gibi hissettiriyor. Babamla olanlardan dolayı beni affedeli neredeyse iki hafta oldu ve 4 Temmuz'da buradan ayrıldık.

Döndüğümüzden beri her gece bizim evimizde, bize yemek pişiriyor ve yataklarımızda uyuyor. Heart's'ta olmadığı zamanlarda da bizimle birlikte. Birkaç kez bize ofisten öğle yemeği bile getirdi. Ve geçen hafta sonu, iki gün boyunca eve kapandık, sipariş verdik, Netflix izledik ve onun içindeydik.

Onu seviyorum ve eğer çocuklar döndüğünde eve gitmek zorunda olmasaydı, gitmesine asla izin vermezdim. Ama Bree iyi bir anne ve işleri ağırdan almak isteyecektir, böylece iki erkekle birlikte babalarından uzaklaşmasından etkilenmezler.

Brody: Şimdi gidiyorum.

Brody: Hayden da öyle.

İkinci mesaj , Brody koşarak geliyor. Ofisimin kapısından giriyor. Onunla sadece kısa bir süredir çalışıyorum, ancak ortamdaki fark gece ve gündüz gibi.

Fikrinizi istiyormuş gibi davranan ama bunu dile getirmeyen babamın aksine, Brody ağzından çıkan kelimelere değer veriyor.

"Yarın akşam Bree'yi yemeğe çıkarmalıyız diye düşünüyordum. Çocukların Pazartesi ya da Salı günü evde olacaklarını söyledi ve eminim onlar döndükten sonra işler yavaşlayacaktır," diyor, belli ki benimle aynı fikirde.

"Evet, kulağa hoş geliyor," diyorum ve dizüstü bilgisayarımı kapatıyorum. "Bunu özel bir hale getirmeliyiz. Geceyi bir yerde geçirelim. Küçük, mini bir tatil."

Brody başıyla onaylıyor. "Bu eğlenceli olabilir. Bakalım arkadaşlarım bir yer önerecek mi?"

"Şaraphaneye gidebiliriz," . "O bu çok sever." "İyi düşünmüşsün."

Birlikte çalıştığımız için işe aynı arabayla gidip geliyoruz, bu da güzel bir şey. Ve Bree her akşam yemeği için uygun bir saatte evde olmamızı talep ettiğinden beri - aslında bunu yapmadan - son zamanlarda Brody'yi Bree'den önce birlikte yaşadığımız tüm yıllar boyunca gördüğümde daha fazla gördüğümü hissediyorum.

Kapıdan içeri girdiğimizde mutfaktan gelen lezzetli koku midemi heyecanla guruldatıyor. Ocağın başında durmuş bir şeyler karıştıran Bree'yle karşılaşırız ve aklımdan geleceğimize dair düşünceler geçiyor: bebeklerimize hamile olduğu, çocukların kahkahalarının sessizliği doldurduğu, kıyafetlerinin dolabın yarısını kapladığı. Akşam yemekleri, kahvaltılar ve aile gezileri. Bunların hiçbirini istemeyi hayal bile edemezdin, ama hepsini onunla istiyorum... ve Brody ile.

En iyi arkadaşıma bakıyorum ve yüzündeki sersem ifadeden onun da benimle aynı şeyi düşündüğünü anlayabiliyorum - Bree'yle sonsuza dek birlikte olmak çok güzel görünüyor.

"Hey," diyor, "iş nasıldı?"

"Meşgulüm," diyor Brody ve yanına gidip yanağına bir öpücük konduruyor. Ben de onu takip edip boynuna bir öpücük konduruyorum. İkimiz de buzdolabından birer bira alıp adaya yaslanıyoruz.

"Günün nasıl geçti?" Ocağı kapatmak için eğildiğinde gömleğinin nasıl yükseldiğine bakarak soruyorum, üzerinde sadece bir pijama tişörtü ve küçük bir iç çamaşırı olduğu için kışının kabarıklığını gösteriyor.

"Çok iyi." Işıldıyor. "Geçen hafta birkaç pastaneden nasıl numune hatırlıyor musun?"

Brody onu, unlu mamullerini dışarıdan mal alan yerlere dağıtarak bir sonraki seviyeye taşımaya ikna etti. Biz derledik

bir liste oluşturdu ve ardından ürünlerini tanıtmak için her işletmeye götürmek üzere numunelerle dolu bir kutu hazırladı.

"Bugün ikisi beni aradı ve altı aylık bir sözleşme imzalamak istediler!" Mutlu bir şekilde kıkırdıyor. "Bu daha fazla iş demek, ama ek gelikle Jessica'yı tam zamanlı olarak fırıncılık yapması için işe alabileceğim! Ve bu ikisi gibi birkaç kontrat daha alabilirsem, kiralayacak yeni bir yer bulmakta sorun yaşamam."

Bir yudum almak için biramı dudaklarına götürüyorum ama onun sözleri beni yerimde durduruyor. "Nereye gidiyorsun?"

Tencereyi ocaktan alıyor ve kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Yıl sonuna kadar evimden taşınmam gerekiyor. Kışın ortasında taşınmayı tercih etmem, bu yüzden yakında bir yer bulmayı umuyorum. Henüz dairelere bakmadım ama ek gelikle birlikte artık yarı yarıya bir şey alabileceğimi düşünüyorum."

Brody ve ben bakıştık. Bize kalsa, çocuklarıyla birlikte taşınacağı tek yer burası olurdu ama o henüz orada değil.

"Tebrikler," diyor Brody. "O işletmelerin her birinin unlu mamulleriniz için size yalvaracağından hiç şüphem yok. Çatlak gibiler."

Bree gözlerini deviriyor ve gülerek her birimize birer tabak yemek uzatıyor.

Sadece üçümüz olduğumuz için adada yiyoruz.

"Bunu kutlamalıyız," diyorum. "Brody ve ben yarın gece seni bir yerlere götürebiliriz diye düşünüyorduk. Çocuklar eve gelmeden önce hızlı bir gezi. Yarın ve Pazar günü senin için birisini görevlendirebilir misin?"

"Gerçekten mi?" Işıldıyor. "Kulağa mükemmel geliyor. Birini buldum. Aslında artık hafta sonları çalışmamaya karar verdim. Kendime zaman ayırmak çok hoşuma gidiyor. Sanırım Pete öldükten sonra kendimi işime gömdüm ve bir denge bulmak güzel oldu. Çocuklar eve döndüğünde bunun sona ermesini istemiyorum, bu yüzden yarı zamanlı çalışanlarımdan ikisini tam zamanlı çalışmaya terfi ettirdim, bunlardan biri aşçılık okulunda ve daha fazla saat istiyor. Lacey'nin çalışma saatlerini azaltabilmesi için bunu yapmak istiyordum. Büyükanmem vefat ettikten sonra bana yardım etmeye başladı."

"Bu iyi," dedim ona. "Yani seni her hafta sonu görebileceğiz." Kaşlarını oynatıyorum ama beklediğim tepkiyi vermiyor. Onun yerine kaşlarını çatıyor.

"Çocuklar eve döndüğünde böyle olmayacak," diyor. "Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Elbette var," diyorum. "Ama sonunda, çocuklar bizi tanıdığında, hep birlikte takılabileceğiz."

Sözsüzce başını sallıyor ama bir şey söylemiyor.

"Selam." Eğildim ve yanağını avuçladım. "İşleri yavaştan alacağız. Sen önce bir annesin ve bunu anlıyoruz." Onda sevdiğim şeylerden biri de bu. Çocuklarını ne kadar çok sevdiği. Onlarla tanışmak için sabırsızlanıyorum ama bunun biraz zaman alacağını da biliyorum. İleride kendisine nasıl tepki verecekleri konusunda endişeli ve endişelenecek kadar önemsiyor olması bile ne kadar iyi bir anne olduğunu kanıtlıyor.

"Kesinlikle öyle," diye kabul ediyor Brody. "Ve onlarla tanışmamız için hazır olduğunuzda, burada olacağız."

Yumuşak bir şekilde gülümsüyor. "Anlayışınız için teşekkürler."

Yemeğimizi bitirdikten sonra Brody ve ben bulaşıkları yıkamak ve mutfakı temizlemek için birlikte çalışırken Bree de çocuklarıyla görüntülü sohbet ediyor. Telefonum kız kardeşimden gelen bir mesajla bir tavayı kurutuyordum:

Cidden gittiğine inanamıyorum. Seni bir dönecek olarak düşünmemiştim.

Merhamet yoksunluğuna gözlerimi deviriyorum. Beni şok ettiğinden değil.

Ben: İyi tarafından bak. Artık babamın sana CEO pozisyonunu vermekten başka çaresi yok.

Gretchen: Seni adil şekilde yenmeyi tercih ederim.

Ben: Bunu bir kazan-kazan olarak düşün. Sen CEO olacaksın, ben de çalışanlarını gerçekten önemseyen bir şirkette çalışacağım.

Gretchen: Bekle, nerede çalışıyorsun? Babam sadece yaramazlık yapıp geri dönecekmişsin gibi davrandı.

Ben: Fields... Shea ile işim bitti. Geri dönmeyeceğim.

Gretchen: Düzüştüğün bir kadının aptalca işleri yüzünden mi?

Ben: Bundan daha fazlası var. Birincisi, o sıradan bir kadın değil. Onu seviyorum.

Telefonuma bakıyorum, cevap yazmasını bekliyorum, ama görünüşe göre onu şok etmişim ki nutku tutulmuş. Muhtemelen en iyisi bu. Kız kardeşim evli olabilir ama aşık olmaktan çok uzaklar. Shea ile - babamla- mükemmel bir uyum içinde çünkü gerçekten sevdiği tek şey işi ve gücü.

"Her şey yolunda mı?" Telefonumu cebime koyarken Brody soruyor.

"Sadece kız kardeşim. Babam öfke nöbeti geçiriyormuşum ve geri dönecekmişim gibi gösterdi. Ona orada işimin bittiğini söyledim."

Brody ellerini havluya kuruyor ve havluyu kenara atıp tezgâha yaslanıyor. "Binayı Bree'yi taciz eden o pislikten satın almayı düşündüm."

"Benitez?"

"Evet." Başını salladı. "Burayı satın alırsam lüks dairelere ve Bree'nin kahvehanesini tutabileceğimizi düşündüm."

Kahretsin, bunu neden düşünemedim? "Bu harika. Nasıl gitti?"

"Sanırım bana satacaktı, ama Shea onu altı- aylık rekabet yasağı sözleşmesi. Shea, binayı başkasına satmamayı kabul etmesi karşılığında bu süre zarfında ona aylık bir ücret ödüyor. Shea'nın Bree'nin kira kontratını satın alma şartını yerine getiremezse, Shea çekip gidebilir ve Benitez de binayı başkasına satabilir."

"Ben gittikten sonra bu boku yapmış olmalı. Yakında bunun olmayacağını öğrenecek." Omuz silkiyorum. "Bir teklif hazırlamalı ve bunu başkası yapmadan önce ona yedek bir seçenek olarak sunmalıyız."

"Katılıyorum. Hukuk departmanıma bir şeyler hazırlatıyorum ve ona Shea'nın teklif ettiğinden daha fazlasını teklif ediyorum." Brody tezgahı itiyor ve Bree'nin çocuklarıyla konuşmasını izlemek için mutfağın kenarına doğru yürüyor. Gülüyor, gülümsüyor ve mutlu görünüyor.

"O dükkânı kaybetmeyecek," diyor. "Biz bir şey yaparsak kaybetmez."

"Çok doğru," diye katılıyorum.

BÖLÜM OTUZ İKİ

AUBREE

"BURASI HAYATIMDA GÖRDÜĞÜM EN SEVİMLİ YER." HAYRANLIKLA İÇ GEÇİRDİM,

beni götürdükleri büyüleyici yatak ve kahvaltıya götürüyorlar. Peri masallarından fırlamış bir kır evine benziyor, etrafı dönümlerce üzüm bağıyla çevrili.

"Hadi," diyor Brody, elimi avucunun içine alarak. "Hadi giriş yapalım. Öğle yemeği için rezervasyonumuz var."

O resepsiyondaki kadınla konuşurken, Hayden ve ben etrafta dolaşıyoruz. Kocaman rahat görünümlü okuma koltukları ve muhteşem bir şöminesi olan ana odada durduğumuzda, elimde bir kahve ile burada saatlerce bir kitabın içinde kaybolmayı hayal etmekten kendimi alamıyorum.

"Neye gülüyorsun?" Hayden soruyor.

"Zengin olsaydım, tıpkı bunun gibi bir oda inşa ederdim. Sadece duvarları en sevdiğim kitaplarla kaplı kitap raflarım olurdu. Her gece çocuklar yattıktan sonra kendime bir fincan kahve yapar ve şu sandalyelerden birine uzanarak saatlerce kitap okurdum."

Hayden usulca gülümsüyor ve kollarını bana doluyor, elleri doğrudan popoma gidiyor. "Ve yerde" -çenesini şöminenin önündeki kabarık halıyı göstererek- "Brody ve ben seni yatırır ve her gece seninle sevişirdik."

Bu düşünceyle içim daralıyor ve başımı sallayarak onaylıyorum. "Bu hafta sonu ikinizle birlikte olmak istiyorum," diye mırıldanıyorum kimsenin duymaması için, "aynı anda."

"Hazır mısınız?" Brody soruyor.

"Hazırdan da öte," diyorum ona.

Hayden kıkırdıyor ve parmaklarımızı birbirine geçirerek beni güzel odadan uzaklaştırıyor.

Odamızın şirin küçük kulübede olmasını bekliyordum, bu yüzden Brody bizi arka tarafa götürdüğünde şaşırdım ve orada da aynı derecede sevimli birkaç kulübe gördüm. Duvarlar beyaz badanalı ahşap ve sevimli kraliyet mavisi panjurlar, her birinin altında muhteşem çiçek tarhları bulunan pencereleri çerçeveleyiyor. Etrafı çevrili bir verandada salıncak var ve kırılganlardan daha fazla saksı bitkisi sarkıyor.

İç mekan daha da sıcaktır; iyi büyüklükte kır tarzı bir mutfak, oturma odasında rahat görünümlü kanepeler ve ana evdeki kadar büyük bir şömine vardır. Şöminenin önünde pelüş bir halı bile var. Bir ona bir de Hayden'a bakıyorum, ne düşündüğümü çok iyi biliyor olmalı ki dudakları en seksi sırtışıyla kıvrılıyor.

Üç yatak odası ve iki banyo var, ancak Brody bir odayı paylaşmamız konusunda ısrar ediyor - buna mecbur olduğundan değil, çünkü bu bir hak. Tıpkı benim son birkaç haftadır onların evinde onlarla aynı odayı paylaştığım gibi.

"Öğle yemeğinden önce yaklaşık bir buçuk saatimiz var," diyor Brody. "Eğer tazelenmek istersen-"

"Beni buraya getirdiğin için sana teşekkür etmek istiyorum," diyerek sözünü kesiyorum. Kollarımı boynuna dolayıp onu bir öpücük için aşağı çekiyorum ve bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilmesini istiyorum. Birlikte olduğumuzdan beri, erkeklerin çılgın programlarına bakmaksızın, beni... *bizi* ilk sıraya koymaya özen gösteriyorlar. Ne kadar meşgul oldukları önemli değil. Uygun bir saatte eve geliyorlar ve hafta sonunu benimle geçiriyorlar.

Onlarla öğle yemeği yemek için ofislerine gittiğimde, Brody'nin asistanı yıllardır ilk defa bu kadar çok izin aldığını gördüğünü söyledi.

Ve birkaç gün önce, Brody'nin ailesiyle -bu kez kardeşleriyle- tekrar yemek yediğimizde, Savy de aynı şeyden bahsetti ve onları iş kaynaklı sislerinden çıkardığım için bana teşekkür etti. Ama fark etmediği şey, benim çekmeme hiç gerek olmadığı, bunu kendi başlarına yaptıkları.

Bir gece onlara neden artık uzun saatler çalışmadıklarını sorduğumda Brody basitçe "Sizinle vakit geçirmek varken neden bir ofiste olmak isteyelim ki?" dedi.

"Bize teşekkür etmene gerek yok," diye mırıldanıyor Brody dudaklarıma karşı. "Eğer izin verseydin sana dünyayı verirdik." Yumuşak bir öpücük için dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve ağzımı keşfederken Hay-

Den arkamdan gelip ellerini kalçalarımaya koyuyor. Omzumu ısıtıyor, sonra acının ısıtığını yalayarak uzaklaştırıyor.

"İkinizi de istiyorum... şimdi," diye inliyorum, Hayden saçlarımı yumruklayıp yana doğru çekerken ve Brody öpüşmemizi kesip önce çene hattıma sonra da boğazıma öpücükler kondururken. Başımı Hayden'in omzuna yaslıyorum ve o da kulak mememi emerek içime doğru yalvarma kıvılcımları gönderiyor.

Brody yüzümü avuçlayarak, "Akşama kadar beklemeliyiz," diyor. "Eğer seni şimdi soyarsak, öğle yemeğine asla yetişemeyiz."

"Öğle yemeğini siktir et," diye nefes alıyorum. "Öğle yemeği için istediğim tek şey ."

Arsızca, dizlerimin üzerine çöküp pantolonlarındaki çıkıntıları okşuyorum. İkisi de aynı anda bir inilti çıkararak beni teşvik ediyor. Brody'den başlayarak pantolonunu çözüyorum ve boxer külotuyla birlikte yere itiyorum. Aleti taş gibi sertleşmiş ve hazır olda duruyor; dikkatimi Hayden'a çevirip onun da pantolonunu çıkarmadan önce hızlı, ağzı açık bir öpücük veriyorum. Aleti de sertleşmiş ve yarıktan biraz sakız akıyor, ben de eğilip başını yalıyorum, ağzıma almadan önce tuzluluğunu tadıyorum.

Hayden'in sikini emerken, arkama uzanıp Brody'nin taşaklarını avuçlarımda içinde hafifçe yuvarlayarak yukarı çıkıyorum ve sikini aşağı yukarı okşuyorum.

"Siktir, bebeğim," diye tıslıyor Hayden başımın arkasını yumruklarken. Ağzım onunla doluyken saçlarımı çekiştiriyor ve bakışlarımız çarpışarak yukarı bakıyorum. "Böyle çok güzel görünüyorsun," diyor saygıyla. "Daha derine inebilir misin?" Bir parmağını yanağımda gezdiriyor. "Beni o güzel boğazına kadar alabilir misin?" Müstehcen sözleri vücudumda sıvı bir arzu uyandırıyor ve onu memnun etmek için kararlılıkla başımı sallıyorum.

Derin bir nefes alıp veriyorum ve sonra neredeyse tüm uzunluğunu ağzıma alıyorum, horozunun başı boğazımın arkasına çarpıyor ve hafifçe öğürmeme neden oluyor.

"Tanrım, o kadar mükemmelsin ki," diye mırıldanıyor Hayden, ben onu tekrar tekrar içime çekerken, gözlerim sulanıyor ve gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor.

"İşte bu," diyor onu neredeyse bütün olarak yuttuğumda. "Siktir!" Başımı geri çekti ve ağzım sikinden fırladı. "Brody'ye o mükemmel küçük boğazından aşağı inmeden önce neler yapabileceğini göster." Ben dediğini yapamadan, aşağı uzandı ve

Lacey ile geçen gün aldığım yeni dantel takımını ortaya çıkartıyor. Alışveriş yapacak iki azgın erkeğim olduğu için onunla alışveriş yapmak artık çok daha eğlenceli.

Yeni styenimi gören Hayden sırtarak elini styenimin içine sokuyor ve göğsümü çekip çıkartıyor, meme ucumu öyle bir sıkıyor ki zevk-acı sınırında.

"Oh, Tanrım," diye nefes alıyorum. "Bu çok iyi hissettiriyor."

"Brody'nin sikini yala bebeğim," diye mırıldanıyor Hayden, gözleri erimiş bir sıcaklıkla dolu.

Brody'ye dikkatimi vermek için döndüğümde, onu bıraktığımdan beri sikini okşadığını görüyorum ve ondan aldığım, her bir eklemine yumuşak bir öpücük veriyorum.

Yüzümü avuçluyor ve beni usulca öpüyor. "Seni seviyorum, tatlım."

Karnımda kelebekler uçuşuyor. Beni seven bir değil iki harika erkeğe sahip olduğum için nasıl bu kadar şanslı olabildim? Neredeyse ağzl hissediyorum.

"Ben de seni seviyorum," diyorum ona. Sonra Hayden'a bakıyorum. "İkinizi de çok seviyorum."

Hayden eğiliyor ve önce alt dudağımı, sonra da st dudağımı ısırıyor. "Seninle ilgili her şeyi seviyorum," diye mırıldanıyor geri çekilmeden önce ağzıma karşı.

Ben Brody'nin sikini gırtladıma kadar alırken, Hayden şortumu ve klotumu bacaklarımdan aşağı çekerken o da saçlarımla tatlı tatlı okşuyor.

Hayden Brody'ye "Kanepeye otur," diyor, o da geri çekilip oturuyor, ben de onu takip ediyorum, parmaklarım şaftını yumrukluyor. Onu tekrar ağzıma alıyorum ve Hayden bir kez daha saçımı çekerek beni Brody'yi bırakmaya zorladığında onu derinlemesine boğazlıyorum.

"şunun üzerine eğil," diyor nazikçe, ayağa kalkmama ve sedirin üzerine eğilmeme yardım ederek. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama Hayden'a açıkça güveniyorum, bu yüzden karnım yumuşak malzemeye çarpıp kıım havaya kalkarken onu sorgulamıyorum.

"Aferin kızıma," diye miyavlıyor Hayden, kıımın memelerini okşayarak. "Brody'nin sikini emmeye devam et."

Eli amıma doğru inerken dediğini yapıyorum. Tek bir parmağını sokuyor ve küfrediyor. "Siktir, resmen damlıyorsun."

Tabii ki yleyim. Bana yaptıkları şey bu. Onlarla tanıştığım, beri, libidom mümkün olan en iyi şekilde aşırı hızlanmış gibi.

Bir parmağı daha içime giriyor ve sonra başparmağı hassas klitorisime bastırıyor. "Evet, tam oraya," diye yalvarıyorum. "Lütfen sık beni."

"Henüz değil, bebeğim," diyor Hayden, başparmağını ve parmaklarını kaldırıp surat asmama neden olarak.

Bir sonraki vuruşta külotum çıkarılıyor ve ardından Hayden'ın iri elleri yanaklarımı kavrayıp açıyor. Dili kığımın ortasına doğru ilerliyor, sıkı halkalı kasta duruyor ve Brody'yi ağzımın derinliklerine alarak inliyorum.

"Sikimi kıkında mı istiyorsun?" Hayden yanaklarımın arasına soğuk sıvı damlatarak soruyor.

"Evet, lütfen," diye yalvarıyorum, sesim arzu ve istekle titriyor. "Kıçımı sık."

Brody'ye kafa vermeye devam ediyorum, yalıyorum, taşaklarını emiyorum ve şişmiş kafasını öperken, bir eliyle parmaklarını saçlarımda gezdiriyor ve diğeriyle meme uçlarımı çimdikliyor.

Hayden kıkıma soğuk ve sert bir şey sokuyor -tahmin edersem bir dildo- ve sonra beni onunla sikmeye başlıyor. "Lanet olsun, hayatımda hiç sahte bir siki bu kadar kıskanmamıştım," diyor, son bir kez çekip kenara atmadan önce birkaç kez sokup çıkarıyor. Kalçalarımı kavrayarak arkadan amımın derinliklerine doğru itiyor ve neredeyse nefesimi kesiyor.

"Oh, Tanrım!" Hayden beni sert ve hızlı bir şekilde sikerken Brody'nin aletini sıkarak bağırıyorum. "Evet! Evet!" İçimde çok iyi hissediyor, patlamama neden olacak en lezzetli noktaya vuruyor... ve sonra çekiliyor.

"Hayden!" Tıslıyorum.

"Şşşt," diyor yanaklarımı genişleterek. Başının kalınlığı sıkı kas halkasını itiyor ve ben hem zevk hem de acı içinde inliyorum.

"Brody, kadınıımızı becermeye hazır mısın?" diye soruyor, kığımın derinliklerine batarak.

Brody, "Evet amına koyayım," diye cevap verir.

Hayden beni bir kez daha boş bırakarak çekiliyor, ben de tahrik olmuş ve onlara ihtiyaç duyan bir halde iç çekiyorum.

Hayden kıkıma şakacı bir şaplak atarak, "Sikini kucakla," diyor. Çaresizce sedirin üzerinden atlayıp Brody'nin kucağına tırmanıyorum.

Hayden sediri yolumdan çekmiş olmalı çünkü aniden sırtımda bitiveriyor, kalçalarımın kıvrımlarını kavırıyor. Brody'nin şaftı.

"Bu nasıl bir his?" Brody soruyor.

Beni güzelce gererken, "Sanki koca bir horozla doldurulmuş gibiyim," diye inliyorum.

Brody yumuşak bir kıkırdamayla yüzümü kavırıyor ve dudaklarını şefkatle dudaklarıma bastırıyor. Öpücüğün içinde o kadar kaybolmuşum ki, kığım açılana ve uzun, kalın siki arkamdan girene kadar Hay- den'in ne yaptığını fark etmiyorum. Brody amımda, Hayden da götümdeyken kendimi fazlasıyla dolu hissediyorum.

"Bunu hissedebiliyor musun?" Hayden kığımın sikiye başlarken soruyor. "Sikimin seninkine süründüğünü hissedebiliyor musun?" diye ekleyene kadar kiminle konuştuğundan emin değilim.

Brody ağzımın içinde inliyor ve sonra beni bırakıyor. "Hissediyorum," diye nefes alıyor. "Kahretsin, bu çok iyi hissettiriyor." Yüzümü çerçeveleyiyor. "İyi misin, tatlım?"

"Çok iyi," diye nefes alıyorum. "Ama beni boşaltırsan daha da iyi olacağım."

Brody sırtıyor ve başını sallıyor. ", güzelim."

Adamlar birlikte çalışıyor, deliklerime girip çıkıyorlar. Beni daha çıkarıyorlar.

Brody klitorisime masaj yapıyor.

Hayden sıcak etimi emiyor. Brody beni öpüyor.

Sonra Hayden daha da derine iniyor, elleriyle göğüslerimi kavırıyor ve meme uçlarımı sıkıyor.

Ve patlıyorum, duvarlarım Brody'nin sikine kenetleniyor ve onu da uçuruyor.

" bu, tatlım," diye inliyor Brody. "Sikimi sık."

"Siktir, ikinizi de hissedebiliyorum," diye tıslıyor Hayden. "Bana kığına boşalabileceğimi söyle, Bree."

"Evet!" Bağırıyorum, amımın ve kığımın onların döllerleriyle dolacağı düşüncesi vücudumun daha sert kasılmasına neden oluyor.

Başım Brody'nin omzuna düşüyor ve o sırtımı şefkatle okşarken Hayden üzerime eğilip omzumu ısıtıyor ve öpüyor.

Ve şu anda kalbim hiç bu kadar sevgi dolu olmamıştı. Birkaç ay önce zar zor hayatta kalıyordum, şimdi ise geliyorum. Ve bu ikisi sayesinde. Onların sevgisi sayesinde.

Bu düşünce hem heyecan verici hem de korkutucu... çünkü tüm kalbimle sevdiğim son adamı kaybettim. Ve Brody için hissettiklerim

ve Hayden arasında geçen bu kısa süre Şimdiden o kadar güçlü ki, duygularımın bir yıl ya da beş yıl sonra ne kadar derinleŐeėini hayal bile edemiyorum.

"Bunun bitmesini asla istemiyorum," diyorum onlara yüksek sesle, nasıl hissettiğimi bilmelerini isteyerek. "Eğer ikinizi de kaybedersem kalbimin bunu kaldırabileceğini sanmıyorum."

Brody çenemi kaldırıp gözlerimin içine bakıyor ve sözlerimin ardındaki ifte anlamı anlıyor. "Bu konuda endişelenmene hiç gerek yok," diyor. "İkimiz de bir yere gitmiyoruz."

Hayden, "Hayır, değiliz," diye ekliyor.

Hiçbir Şey sylemediğimde, kendi kafama takıldığımda ve onların haklı olmasını ve aramızda hiçbir Şey olmamasını çok istediğimde, Hayden çenemi kavırıyor ve başımı yana eğerek beni ona bakmaya zorluyor.

"Hey," diyor. "Biz. Gitmiyoruz. Gitmiyoruz. Hiçbir yere. Beni duyuyor musun?"

Başımı sallıyorum ama gözlerim sulanıyor, duygularım beni ele geçiriyor. Bir damla gözyaşı sızıp yanağımdan aşağı szldğnde, Hayden eğilip onu yalıyor.

"İstesen de bizden kurtulamazsın. Biz sana bağımlıyız bebeğim ve hiçbir Şey, hiç kimse seni bizden alamayacak. Söz veriyorum."

Emin olmalarını takdir etsem de, ne yazık ki bazen işler kontrolümüz dışında geliŐiyor. Peter bana sonsuza kadar söz verdi ve bak nasıl bitti.

BÖLÜM OTUZ ÜÇ

AUBREE

"ANNECİĞİM! SENİ ÇOK AMA ÇOK ÖZLEDİM," DIYE BAĞIRIYOR EVİE, KOŞARAK kahvehaneden çıkıp doğruca kollarıma geldi. Eğildim ve küçük kızımı kucaklayıp sıkıca sarıldım.

"Ben de seni özledim, tatlı kız."

"Selam anne," diyor Miles ve yanıma gelip bana sarılıyor. "Bir brownie alabilir miyim?"

Onun umursamazlığına gülüyorum ve başımı sallıyorum. "Tabii ki."

Beatrice'i kucaklarken Evie'yi yere bırakıyorum ve o da kardeşine katılıyor. "Onları aldığın için teşekkür ederim," diyorum ona. "Bu molaya ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim."

"Onlarla vakit geçirmeyi çok sevdim. Çok keyifliler ve çok terbiyeliler." Geri çekildi ve gözlerimin içine baktı. "Sen harika bir annesin Aubree ve iki harika çocuk yetiştiriyorsun. Kendine biraz zaman ayırmak istemende yanlış bir şey yok."

"Teşekkür ."

Kayınvalidemle vedalaştıktan ve Caroline ile Lacey bana evin kontrol altında olduğunu söyledikten sonra, yerleşmek üzere çocuklar ve valizleriyle birlikte üst kata çıkıyorum.

"Anne, Evie'yle konuşuyorduk ve partimizi parkta yapıp yapamayacağımızı merak ediyorduk," diyor Miles, çamaşırlarını yıkayabilmek için kirli olanları temiz olanlardan ayırarak giysilerini gözden geçirirken.

"Evet," diye onaylıyor Evie. "Miles oynamak istiyor, ben de arkadaşlarımla resim yapmak istiyorum."

Herhangi bir plan yapmadığım ve iki parti yerine tek parti vermek her şeyi kolaylaştıracağı için bununla ilgili hiçbir sorunum yok.

"Elbette, kimleri davet etmek istediðinize dair bir liste yapın, biz de bir yolunu buluruz."

Kısa bir süre sonra telefonum Brody'den çocukların eve gelip gelmediğini soran bir mesajla çalıyor ve ona mutfak masasında listelerini karalarken çekilmiş bir gönderiyorum.

**Brody: Seni şimdiden yatağımızda özledim ama tekrar evde
seninle olmalarına sevindim. Onları ne kadar özlediğini
biliyorum.**

Ona onları ne kadar anlatan bir mesaj gönderiyorum ve ardından çamaşır makinesine bir şeyler koyup yemeğe başlamak için telefonumu kapatıyorum.

Çocuklarla akşamı, iPad'leriyle çektikleri tüm fotoğrafları bana gösterirken sohbet ederek geçiriyoruz. Onlar duş aldıktan sonra kanepeye yerleşip film izliyoruz. Evie filmin yarısında uyuyakalıyor ama Miles filmin sonunda hâlâ uyanık. Evie'yi yatağına götürüp iyi geceler öpücüğü verdikten sonra Miles'ın odasına gidiyorum ve onu yatağında oturmuş bir kâğıda bakarken buluyorum.

İlk başta, doğum günü partisine davet etmeyi planladığı arkadaşlarının listesi olduğunu düşündüm, ta ki yaklaşıp Peter'ın ölmeden önce ona yazdığı mektup olduğunu görene kadar - daha doğrusu bir kopyası. Başına bir şey gelmesin diye orijinalini . Mektubu çıkaralı uzun zaman olmuştu, bu yüzden gözlerinde yaşlarla bana bakana kadar aklından neler geçtiğinden emin değilim.

"Büyükanнем babama yeni bir erkek arkadaşın olduğunu söyledi. Bu yeni bir babam olacağı anlamına mı geliyor?"

Sözleri beni donduruyor, kalbim göğsümde kekeliyor. Bunu beklemiyordum ve ona nasıl cevap vereceğim konusunda hiçbir fikrim yok. Kesin olan bir şey var ki, Beatrice'le çocuklarımın yanında söylediklerine dikkat etmesi konusunda bir konuşma yapacağız. Büyüyorlar ve söylenenleri duyup anlayabiliyorlar.

"Hiç kimse," diyorum yatağın kenarına oturup yüzünü çerçeveleyerek. "Demek istediğim, hiç kimse babanın yerini tutamaz. Sana hamile olduğumu öğrendiğim günden beri o senin babandı ve sonsuza kadar da öyle kalacak. Seni çok sevdi ve hiç kimse onun yerini alamaz."

"Tamam, güzel," diyor usulca, gözyaşlarını içine çekerek. "Yeni bir baba istemiyorum. Yapamayacağımı bilsem bile babamı geri istiyorum."

ona sahip ol."

Onun ne hissettiğini çok iyi bildiğim için bu sözler karşısında kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Sonra o yarıkları suçluluk duygusu dolduruyor çünkü babasının yerini asla dolduramayacak olan Miles'in aksine, ben rahmetli kocamın yerine pek çok açıdan Brody ve Hayden'ı koydum. Eskiden Peter'ı düşünerek saatler geçirirken, şimdi onları düşünüyorum. Bir sadece rahmetli kocam için atan kalbim artık iki erkek için daha atıyor.

"Onu özlüyorum," diye mırıldanan Miles, babasının yanında olduğunu hissetmek için içinde duyduğu ihtiyacı bastırmaya asla yetmeyecek olan mektuba bakar. O gitti ve hiçbir şey onu geri getiremeyecek.

"Ben de," diyorum ona dürüstçe. "Her gün."

"Bana mektubunu okuyabilir misin?" diye soruyor, tıpkı küçükken okuyamadığı zamanlardaki gibi. Şimdi kendi başına okuyabilecek kadar ama okuyamadığı için sormadığını biliyorum. Soruyor çünkü duygu ve düşüncelerinde yalnız kalmak istemiyor. Kimse yalnız yas tutmak istemez.

"Elbette," diyorum ona, başucuna yaslanarak yanına yerleşiyorum. Boğazımı temizliyorum ve sonra Peter'ın oğluna son sözlerini okumaya başlıyorum.

Sevgili Miles,

Sana bu mektubu yazıyorum ki ben öldükten sonra benden bir şeyler alabilesin. Kelimeler asla yeterli olmayacak, ama sana verebileceğim tek şey bu. Seni seviyorum oğlum. Sen, annen ve kardeşin benim tüm dünyamsınız ve bunu her zaman hatırlamanı istiyorum. Eğer bunu okuyorsan, cennete gittiğim içindir. Üzgün olman sorun değil. Ben üzgünüm. Ama üzgün olman bittiğinde, tekrar mutlu olmanı ve seni cennetten izlediğimi bilmeni istiyorum.

Annene bir öpücük ve sarılma verdiğinde, ona iki tane verdiğinden emin ol; biri senden, biri benden. Şu anda dört yaşındasın ama bir gün büyüyeceksin ve ben hep senin yanında olmayı hayal ettim. Orada olamayacağıma göre, bilmeni istediğim bazı şeyler var:

Başarısız olmakta sorun yok. Herkes başarılı olana kadar başarısız olur. Sadece ayağa kalkmaya devam ettiğinizden emin olun.

Hayallerinizin ve tutkularınızın peşinden gidin.

Bir gün kızlardan hoşlanacaksın. Onlara, birinin annene ve kız kardeşine davranmasını istediğin gibi davran.

Ağlamakta sorun yok.

Her zaman yumruklarınız yerine kelimelerinizi kullanmaya çalışın. Her zaman bir kadın için kapıyı açık tutun.

Kravat bağlamayı öğrenin.

Para mutluluğu satın alamaz ama para faturaları öder, bu yüzden sevdiğiniz ama faturaları da ödeyebileceğiniz bir iş bulun.

Bir eş seçerken, annenizden iyisini yapamayacağınızı unutmayın.

Erkek olmak ve eşinizi desteklemekte sorun yok, ama onun hayallerini desteklemekte de sorun yok.

Yemek pişirmek, temizlik yapmak, çamaşır yıkamak ve bebeklerinize bakmak sadece kadının işi değildir.

Mutlu bir eş, mutlu bir hayat demektir.

Bir gün annen sevecek yeni birini bulacak. Bu artık beni sevmediği anlamına gelmiyor. İlerlemeye hazır olduğu anlamına geliyor ve benim için sorun yok. Ona karşı iyi olduğundan emin ol ve eğer öyleyse, destekleyici ol. Bir gün kız kardeşin ve sen evden ayrıldığınızda, onun yalnız kalmasını istemiyorum.

Kız kardeşin evlendiğinde onunla koridorda yürü ve onu evlendirirken iki öpücük ver: biri senden biri benden. Aynı şey annen için de geçerli.

Ve son olarak, seni sevdiğimi ve yanında olmak istediğimi her zaman hatırla. Bana ihtiyacın olursa, seni dinlediğimi ve yanında olduğumu bil.

*Her zaman
sevgiler,
baba*

Mektubu okumayı bitirdiğimde darmadağın olmuştum ve kalbim ağrıyordu. Miles burnunu çekiyor ve mektubu benden alıp tekrar katlıyor. "Söylediklerinin çoğunu bilmiyorum," diye itiraf ediyor, "ama asla bir eş almayacağım ya da taşınmayacağım. Sonsuza kadar burada yaşayacağım, Evie de öyle."

Masumiyeti karşısında bir kahkahayı bastırıyorum ve başının üstünü öpüyorum. "İkiniz de burada istediğiniz kadar yaşayabilirsiniz, ama bir gün taşınmaya hazır olduğunuzda, bu da sorun olmayacak. Büyüdüğünde babanın yazdıklarını daha iyi anlayacaksın. Sadece sizi sevdiğini ve gözünün üzerinizde olduğunu bilin."

Işığını söndürüp kapısını kısmen kapattıktan sonra odama gidiyorum. Telefonumun cebimde çaldığını hissedebiliyorum ve bahse girerim Brody ya da Hayden'dır, ama cevap verecek gücüm yok. Peter'ın ilerlememi istediğini söylediğini biliyorum ama kendimi suçlu hissetmekten alamıyorum.

Çocuklar yokken bir peri masalının içinde yaşamak, prensini -ya da benim durumumda prenslerini- bulmuş bir prenses gibi hissetmek kolaydı

-Ama geri döndükleri anda sanki saat gece yarısını vurdu ve ben tekrar balkabağına dönüştüm.

"İYİ GECELER, ANNE!"

Evie'ye yorgun bir iyi geceler öpücüğü verdikten sonra Miles'ın odasına gidip onu da öpüyorum.

"İyi geceler anne," diyor, yuvarlanıp gözlerini kapatarak.

Geç oldu ve çok yorgunum. Jessica'nın beklenmedik bir şekilde işten ayrılması - görünüşe göre bundan bahsetmeden bir staja başvurdu ve kabul edildi - ve fırınlarımdan birinin bozulması ve yeniden yerleştirilmesi gerekmesi - ki bu haftalar sürecektir çünkü parça geri siparişte - bu da pişirme işinin iki kat daha uzun sürmesi anlamına geliyor, bu haftanın bitmesine hazırım. Çocukların doğum günü yaklaşıyor ve ben onlara hazırlanmak için hiçbir şey yapmadım.

Dişlerimi fırçalayıp yüzümü yıkarken davetiye almayı ve yarın parktaki pavyonun müsait olup olmadığını öğrenmek için telefon etmeyi aklıma not ediyorum. Sonra Brody ve Hayden'ı deli gibi özleyerek yatağa giriyorum. Çocuklar neredeyse bir hafta önce döndüğünden beri ikisini de görmedim ve harika çocuklar oldukları gibi, çocuklarım yüzünden işleri ağırdan almam gerektiğini bildikleri için, beni özlediklerini ve işlerin nasıl gittiğini öğrenmek için mesaj atmaları dışında, bir kez bile sormadılar ya da şikayet etmediler. Ve nedense bu beni daha da suçlu hissettiriyor.

Gözlerim henüz yorulmadığı için e-okuyucumu açıp bir bölüm okuyorum çünkü okumak her zaman uykuya dalmama yardımcı oluyor. Okuduğum kitap çoklu bir ilişki hakkında - biliyorum, biliyorum, ne kadar klişe - ama romantik olmasına ve açıkça gerçek olmamasına rağmen, benimle aynı durumda olan insanlar hakkında okumak .

Tabii ki, benim bulunduğum bölüm hepsinin cinsel olarak bir araya gelmek üzere olduğu bölüm ve okurken, en son ne zaman bir araya geldiğimi düşünmeden edemiyorum.

Hayden ve Brody ile birlikteydi. Geceyi şehir dışındaki kulübede geçirdiğimizde. Öğle yemeğini kaçırdık... ve akşam yemeğini, ama buna değdi. Beni yiyip bitirmeleri, beni memnun etmek için birlikte çalışmaları.

Okumaya devam ediyorum, ama benim ve erkeklerin aksine, benim kitabımda erkekler kadın kahramanı memnun ederken, aynı zamanda birbirlerini de memnun ediyorlar.

Düşüncelerim Brody ve Hayden'a gidiyor... ve onları öpüşürken ya da birbirlerinin üzerine inerken izlemenin nasıl bir şey .

Görüntüler kafamda en iyi film makarası gibi akıyor ve daha ne olduğunu anlamadan elimi şortumun önünden aşağı sokup parmaklarımla klitorisimin etrafında dönüyorum. Orgazm olmak üzereyken telefonum gelen bir aramayla titriyor. Hayden. Görmezden geliyorum, serbest kalmak için çaresizim. Ama durup tekrar başladığında, inmenin ortasında durup cevap veriyorum çünkü çocuklar eve geldiğinden beri beni aramadı. *Ya bir sorun varsa?*

"Hey, her şey yolunda mı?" Nefes alıyorum, sesim soluk soluğa çıktığında irkiliyorum ve fark etmemesini umuyorum.

"Hangi cehennemdesin sen?" Hayden havlıyor.

"Ne?" Şaşkınlıkla soruyorum. "Evdeyim."

"Yalnız mısın?"

"Evet."

"O zaman neden sesin sikiliyormuşsun gibi geliyor?"

Beni göremiyor olsa da, yakalandığım için yüzüm ısınıyor. "Ben..."

"Bana yalan söyleme, Bree."

Lanet olsun! "Bunu kendime yapıyorum," diye fısıldıyorum.

Uzun bir sessizlik oluyor ve sonra "Lütfen bekleyin" diyor.

Birkaç saniye sonra Brody "Alo?" diyor.

"Bree ile telefondayım... ve o kendini parmaklıyor." "Hayden!"

Utanç içinde tısladım.

"Ne? Neden?" Brody incinmiş bir sesle sorar.

"Çünkü sizi özlüyorum çocuklar," diye itiraf ediyorum. "Ve bir kadının ihtiyaçları vardır."

"Sizi görmemize izin verirseniz memnuniyetle karşılayacağımız ihtiyaçlar," diyor Hay- den.

"Çocuklar buna hazır değil... Üzgünüm."

"Üzülme," diye mırıldanıyor Brody. "En azından bizi düşünüyor muydun?"

Vücut ısım artıyor. "Tabii ki öyleydin... ama fantezi gerçeği kadar iyi değil."

Hayden kıkırdıyor. "Bizim hakkımızda fanteziler mi kuruyorsun, bebeğim? Anlat bize."

"Bekle," diye ekliyor Brody. İki saniye sonra telefonum görüntülü sohbete geçmek için bip sesi çıkarıyor.

Lanet olsun, telefon seksi yapmak istiyorlar.

Kabul tuşuna bastım ve ekranda muhteşem yüzleri belirdi. Odam karanlık ama şehirden gelen ışık beni görmeleri için yeterli.

"İşte buradasın," diyor Brody, yumuşak bir şekilde gülümseyerek. "Bu yüzü özlemiştik."

"Ben de seni özledim. Bu yüzden başvurdum..." Omuz silkiyorum. "Bilirsin işte."

"Bize fantezini anlat," diyor Hayden, gözleri ekranda. "Ve hiçbir şeyi atlama."

Birlikte olmalarını hayal ettiğimi hatırladığımda boğazımı temizliyor ve gözlerimi utangaç bir şekilde başka yöne çeviriyorum.

"Çekinmeyin," diyor Brody. "Deliklerinizin her birine girdik. Hayalini kurabileceğin hiçbir şey utanç verici olmaz."

"Aslında bizi birlikte hayal etmiyordum," diye itiraf ediyorum. "Ben oradaydım ama siz ikiniz birlikteydiniz."

Brody'nin kaşları alnına çarpıyor ve Hayden sırtıyor.

"Bize ne hayal ettiğini söyle," diyor Hayden.

"Odada birlikteydik ve sizin öpüşmenizi izledim ve sonra..." Kalın bir şekilde yutkunuyorum, kalçalarım arzuyla sıkılıyor. "Brody dizlerinin üzerine çöktü ve seni ağzına aldı."

Hayden'in sırtışı genişlerken Brody "Siktir," diye küfrediyor. "Sonra ne oldu?" Hayden sorar.

Elim içgüdüsel olarak şortumdan aşağı kayıyor, parmağım klitorisime gidiyor. Sırılsıklam ve hassasım. "Brody sana kafa verdi."

"Peki ben onun aletini emerken sen ne yapıyordun?" Brody sorar, sesi boğuktur.

"İzliyordum."

"Siktir," diye tıslıyor Hayden. "Şu anda ne yapıyorsun?" Ateşli bakışları benimkilere saplanıyor. "Kendine mi dokunuyorsun, bebeğim?"

"Evet," diye.

"Brody'nin sikimi yaladığını düşünmek seni tahrik ediyor mu?" Oh, Tanrım! "Evet."

"Seni başka ne ediyor?" Brody soruyor.

Cevap vermek için ağzımı açıyorum ama boşalmaya o kadar yakınım ki konuşmakta zorlanıyorum.

"Sen Brody' binmeye, onun sikini amının derinliklerine almaya, ben de arkadan onun daracık götüne girmeye ne dersin?" Hayden mırıldanıyor. "Bu seni tahrik eder mi?"

Bu açık görsel beni uçurumun kenarına gönderiyor ve kendi başıma hiç olmadığım kadar sert bir şekilde orgazm oluyorum. Gözlerim sıkıca kapanıyor ve göz kapaklarımın arkasında beyaz noktalar dans ediyor.

Onları açtığımda Brody ve Hayden şehvet dolu gözlerle bana bakıyorlardı.

Az önce onlarla telefonda konuşurken boşaldığım için utanmalıyım ama umurumda bile değil çünkü kendimi çok iyi hissediyorum.

"Seni yakında görmemiz gerek," diyor Brody usulca. "Mesela şimdi," diye homurdanıyor Hayden.

"Yapamam," diyorum. "Çocuklar burada."

Her ikisi de anlayışla başını sallıyor, ama yine de kendimi bok gibi hissediyorum çünkü tek istedikleri benimle birlikte olmak ve ben olabilirim ama onlar kurtulamadı. Benden vazgeçmeleri ne kadar sürer? Cinsel olarak hüsrana uğrayıp dönene kadar mı?

Bu düşünce gözlerimin yaşarmasına neden oluyor ve ben onları saklayamadan Hayden fark ediyor. "Sorun ne?" diye soruyor, şehvetin yerini endişe almış.

"Şu anda yanınızda olamadığım için üzgünüm. Bana biraz daha zaman verebilirseniz..." Bana ne oldu ya da neden birdenbire bu kadar duygusallaştım bilmiyorum. Yakında regl olacağım, belki de ondandır.

"Hey," diyor Brody nazikçe. "Anne olduğun için özür dilemene gerek yok. Evet, seni özlüyoruz ama sabırlıyız ve ihtiyacın olduğu sürece bekleyeceğiz."

"Seni seviyoruz Bree," diye ekliyor Hayden.

Derin bir nefes alıyorum ve kendimi aptal gibi hissederek başımı sallıyorum. Bu adamları tanıyorum. Beni seviyorlar ve birkaç hafta birlikte olamayacağız diye başka bir yere gitmezler. Onlar için bundan daha fazlasını ifade ediyorum.

"Ben de seni seviyorum."

"Biraz uyu tatlım," diyor Brody yumuşak bir gülümsemeyle. "Yakında konuşuruz."

BÖLÜM OTUZ DÖRT

AUBREE

"GRAMMY İÇİN İYİ OL VE AŞIRIYA KAÇMA."

Miles ve Evie hep bir ağızdan, "Biliyoruz," derler.

Beatrice'e "Lütfen sana biraz para vermeme izin ver," diyorum. Ben pasta yaparken çocukları süslemeleri ve iki pastayı seçmeye götürmesi bile yeterli - evet, pastalarını sipariş ettim çünkü iki özel pasta pişirecek vaktim yok. Caroline ve Lacey soğuk algınlığı nedeniyle evdeyken ve hala bir fırınım yokken, ihtiyacım olan son şey ben pasta yaparken çocukların şikayet etmesi. Beatrice onları bu hafta sonu yapacakları parti için malzeme seçmeye götürmeyi teklif ettiğinde onu öpebilirdim.

"Böyle bir şey olmayacak," diye ısrar ediyor. "Bu benim ikramım. Yakında geri döneceğiz."

Onlar gittikten sonra işe koyuluyorum. Birkaç tepsi kek ve çörek hazırlamıştım ki çocuklara bugünün olmayacağını haber vermediğimi hatırladım. Lacey aslında çocuklara bakmayı teklif etmişti ama soğuk algınlığına yakalandı. Sonra Caroline aradı ve kendini iyi hissetmediğini söyledi, bu da beni pişirme işinden geri bıraktı. Onlarla buluşamayacağımı bildirmek istedim ama meşguldüm.

Ben: Yağmur kontrolü? Dükkanda kaldım. Özür dilerim.

Hayden: Çocuklar Lacey ile mi?

Ben: O hasta. Annemle birlikteler ama Caroline aradı. Pişirmek yerine ön tarafta çalışmam gerektiğinden

Yarın için her şeyi halletmem gerek.

Brody: Sorun değil.

Ama değil. Öyle olduğunu söyleyebilirler, ama değil. Biriyle çıkmak onları gerçekten görmek anlamına geliyor. Çocukları görmeyeli iki hafta oldu ve çaresizlik noktasını geçtim. Ve mesajlarına bakılırsa, onların da aynı şekilde hissettiğinden neredeyse eminim.

Her gece çocuklar yattıktan sonra konuşuyoruz ve gün boyunca mesajlaşıyoruz ama onlarla birlikte olmayı özlüyorum. Stresli ve yorgunum ve sadece bana sarılmalarını istiyorum. Ağızlarını dudaklarımda ve ellerini vücudumda hissetmek istiyorum. Başımı göğüslerine koymak ve kalp atışlarının gümbürtüsüyle uykuya dalmak istiyorum.

Kapı çalındığında düşüncelere dalmıştım. Kim olduğunu görmek için dışarı çıktığımda kalbim hızlanıyor. Çünkü diğer tarafta Brody ve Hayden duruyordu.

Kilidi hızla açıp onları içeri çekiyorum ve her birine olabildiğince sıkı sarılıyorum. "Bu şimdiye kadarki en güzel sürpriz ama size hiçbir yere gidemeyeceğimi söyledim."

"Biliyoruz," diyor Hayden. "Bu yüzden sana geldik."

"Pişirmem lazım." Sözcükler ağızından çıkar çıkmaz, zamanlayıcı kapanıyor.

"Burası güzel kokuyor," diyor Brody, önümden arka tarafa doğru yürürken.

"Bunlar yaban mersinli kekler." Fırın eldivenimi takarak tepsileri çıkardım ve soğutma raflarına yerleştirdim. "Daha en az bir saatim var. Özür dilerim. Keşke gidebilsem ama fırınım bozuldu ve-"

"Dur," diyor Hayden, beni kollarının arasına çekerek. "Senden gitmeni istemiyoruz. Seni özlüyoruz ve eğer bu sen pişirirken burada takılmak anlamına geliyorsa, bizim için sorun değil."

Gözyaşlarım kapaklarımı doldururken duygular boğazımı tıkıyor ve Brody eğilip Hayden hala beni tutarken başımın tepesini öptüğünde, boğuk bir hıçkırık kaçıyor. Başımı Hayden'ın göğsüne yaslıyorum ve kendimi kaybediyorum.

Ben Hayden'ın gömleğine sarılıp ağlarken iki adam da tek kelime etmiyor. Bir el sırtımı ovarken, bir diğeri kolumu ovarak beni rahatlatmaya çalışıyor. Sonunda kendimi toparladığımda derin bir nefes veriyorum ve

Yüz hatlarına kazınmış bir endişeyle bana bakan Hayden'a bakıyorum.

"Sorun nedir?" diye soruyor, birkaç tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırarak. "Konuş bizimle, lütfen."

"Şu anda biraz bunalmış hissediyorum," diye burnumu çekerek itiraf ediyorum. "Bozuk fırın pişirme süremi iki katına çıkarıyor. Fırıncım işi bıraktı, iki çalışanım hasta, çocukların doğum günü partisi bu hafta sonu ve ben henüz her şeyi toparlayamadım. Bir de siz varsınız. Sizi neredeyse iki haftadır görmedim ve bir ilişkide başarısız olmak yerine iki ilişkide başarısız oluyorum." Tüm bunları söylediğimde yanaklarım gözyaşlarıyla kaplanıyor ve burnumdan sümükler akıyor.

Hayden beni kaldırıp tezgâhın üzerine koyuyor, sonra bir kâğıt havlu alıp yanaklarımdaki gözyaşlarını siliyor. Ondan alıp burnumu temizliyorum.

"Brody ya da ben seni göremediğimiz için bir kez olsun şikâyet ettik mi?" Hayden yarı yarıya düzeldiğimde soruyor.

"Hayır, ama-"

Parmaklarını dudaklarımdan üzerine hafifçe bastırıyor ve başını sallıyor. "Seni özleyiyor muyuz? Evet, özleyyoruz. Bunu sana söylüyor muyuz? Tabii ki söylüyoruz. Ama yapabilseydin bizimle vakit geçireceğini biliyoruz. Şu anda seni böyle gördüğümde tek endişem ne kadar stresli olduğun ve ilişkimizi de bu yığına eklemenden hoşlanmıyorum. Seni seviyoruz ve bizimle birlikte olmak asla bir yük ya da başarısızlık gibi hissettirmemeli."

"Ben sadece..." Tekrar tıkanıyorum ve gözlerimi siliyorum. "Her şeyi yapamıyormuşum gibi hissediyorum. Sanki her şey dağılıyormuş gibi ve o kulübede olduğumuz günlere geri dönmek istiyorum. Her şeyin basit olduğu zamanlara."

Brody yaklaşıyor ve gülümsüyor. "İstediğin zaman geri dönebiliriz, ama şimdi, daha iyi hale getirmek için bizden ne istediğini söyle."

"Çalışan ikinci bir fırın dışında," diye şaka yapıyorum. "Sadece ikinizin de beni öpüp tüm stresimi birkaç dakikalığına unutturmanıza ihtiyacım var."

"Bitti," diyor Hayden, ağzı benimkine inmeden hemen önce. Tadı peri masalları, mutluluk ve aşktan yapılmış gibi ve öpücüğün içinde iç çekiyorum, onun olduğu her şeyde kaybolmak istiyorum.

Öpüşmeyi kestiğinde suratımı asıyorum, daha fazlasını istiyorum, ta ki öpüşmeyi neden kestiğini anlayana kadar. Brody'nin yerini alabilmesi için geri çekiliyor, elleri kalçalarımdan kavrımlarını kavırıyor ve beni kendisine doğru çekiyor.

Eğilip dudaklarımın kenarını yalıyor ve sonra dilini yavaşça ağzımın içine sokuyor.

Kalçalarım belinin etrafında kenetleniyor, ayak bileklerim onun arkasında kilitleniyor, bunun asla bitmesini istemiyorum. Ama tıpkı Hayden gibi o da öpüşmeyi çok erken bitiriyor.

Yine de yeterli değil. Daha fazlasına ihtiyacım var, bu yüzden gömleğimi başımın üzerine kaldırıyorum, sessizce onlara ne istediğimi söylüyorum... *neye ihtiyacım* olduğunu.

Ve neyse ki, iki kez söylemelerine gerek kalmadı. Saniyeler içinde, Hayden göğüslerimi yalayıp emerken ve Brody şortumu indirirken ben tezgâhın üzerine uzanmıştım.

Beni orgazma ulaştırmak için birlikte çalışıyorlar. Ve bir gelgit dalgası gibi, bana hızlı ve sert bir şekilde çarpıyor, beni altına alıyor.

"Vay anasını," diye mırıldanıyor Brody zevk dalgaları içimde yuvarlanırken. "İşte bu kadar. Parmaklarımın her yerine boşal."

"Sana ihtiyacım var," diyorum onlara. "İçimde, şimdi." Kendimi oturur pozisyona çekiyorum ve sonra bacaklarımı açarak Brody'den Hayden'a bakıyorum. "İkinize de."

Brody önce davranıyor, bacaklarımı kollarının üzerinden kaydırıyor ve yavaşça içime giriyor. Ağzı benimkiyle birleşiyor ve beni aynı şekilde öperken yavaş ve derin itişlerle sikiyor.

"Çok iyi hissediyorsun," diye mırıldanıyor ağzıma karşı. "Senin içinde olmayı, seni öpmeyi özledim..."

İkinci bir orgazm oluşmaya başlıyor, ama yüzeye çıkmadan önce, salgısını içime boşaltıyor ve sonra Hayden'ın devralabilmesi için geri çekiliyor.

Hayden girdiği anda, ağzı benimkine çarpıyor. Sanki benim için açlıktan ölüyormuşçasına beni beceriyor. Ve yüzeye çıkmaya yakın olan o orgazm içimde bir volkan gibi patlıyor. "Siktir, siktir, *siktir*," diye kükrüyor Hayden, hareketleri dururken içimin derinliklerinden geliyor.

İkimiz de nefesimizi tutmak için bir an duruyoruz ve o çekildiğinde, döllерinin içimden damladığını hissedebiliyorum.

"Temizlensem iyi olacak," diyorum küçük bir kahkaha atarak, şimdiden stresimin bir kısmının hafiflediğini hissediyorum.

Tezgâhtan atlayıp önce Hayden'ı sonra da Brody'yi öpüyorum. "Teşekkür ," diyorum ikisine de.

"Bize ne için teşekkür ediyorsun?" Brody tek kaşını şaşkınlıkla kaldırarak soruyor.

"Bana karşı sabırlı olduğun için, buraya geldiğin için. Bana akıllara durgunluk veren iki orgazm yaşattığın için..." Çocuklar kıkırdar ve başlarını sallarlar. "Hemen döneceğim!" Kıyafetlerimi alıp arka taraftaki banyoya koşuyorum.

Temizlendikten sonra giyinip mutfağa dönüyorum. Ama oraya gittiğimde bomboştu.

Sonra ön taraftan gelen sesler duydum. *Muhtemelen ikram aramaya gitmişlerdir.*

"Çocuklar?" Bağırıyorum.

Oraya gittiğimde onları yiyecek ararken bulmuyorum. Onun yerine giyinmiş Beatrice ve çocuklarımla konuşuyorlardı.

Beatrice sırtarak, "Kapı kilitli değildi," diyor.

Kahretsin! Çocukları görmenin heyecanıyla lanet kapıyı kilitlemeyi unutmuşum.

Tanrım, eğer çocuklar birkaç dakika erken gelselerdi, bizi seks yaparken yakalayacaklardı. Ömür boyu yara alırlardı!

"Kimsin sen?" Evie merakla başını yana eğerek soruyor. "Ben Brody." Brody önce kendini sonra da Hayden'ı işaret ediyor. "Ve Bu Hayden. Annenin arkadaşlarıyız."

"Adınızı hiç duymadım," diyor Evie, yüzü bir bulmacayı çözmeye çalışır gibi buruşuyor.

"Siz onun erkek arkadaşları mısınız?" Miles soruyor. "Büyükannem babama iki erkek arkadaşı olduğunu söyledi."

Beatrice'in gözleri fal taşı gibi açılır. "Oh, ben-"

Çocuklarımı korumak istiyorum ama onlara yalan söylemeyeceğim ve Brody ve Hayden ile olan ilişkiyi de küçük görmeyeceğim. Onlarla birlikte olmaktan, onlar tarafından seilmekten gurur duyuyorum ve bunu çocuklarımdan saklamayacağım.

Beatrice cümlesini bitiremeden, "Onlar benim erkek arkadaşlarım," diye itiraf ediyorum.

Miles gözlerini kısarak, "Babam yok demiştin," diyor. "Hayır, hiçbir erkek babanın yerini tutamaz dedim." Yanına gittim ve Çocuklarımla önünde diz çöküp onların seviyesine iniyorum. "Ve bunu kastetmiştim. Babanız her zaman babanız olarak kalacak. Ama mektubunda aşkı yeniden bulmamı istediğini söylediği kısmı hatırlıyor musunuz?"

Çocuklar başlarını sallıyor. gelen mektupları o kadar çok okudum ki, her ne dediğini anlamasalar bile muhtemelen ezberlemişlerdir.

"Brody ve Hayden ile aşkı buldum."

"Babamı hâlâ seviyorsun, değil mi?" Evie soruyor.

"Elbette seviyorum. Babanı *her zaman* seveceğim."

"Ve sen de bizi seviyorsun, değil mi?" diye ekliyor.

"Seni brownie, cupcake ve yaban mersinli keklerin toplamından daha çok seviyorum."

Yüzüne mutlu bir gülümseme yayılıyor. "Seni brownilerden, keklerden, yaban mersinli keklerden ve çikolatalı kurabiyelerden daha çok seviyorum!" Kollarını bana doluyor ve ben de ona sıkıca sarılıyorum.

Ayrıldığımızda, Miles hala boş bir ifadeyle orada duruyor.

"Miles, bana söylemek ya da sormak istediğin bir şey var mı?"

Yakınlarda duran ve etkileşimimizi izleyen Brody ve Hayden'a bir göz atıyor ve sonra bana bakıyor.

Brody ve Hayden'e, "Bence siz gitseniz daha iyi olur," diyorum. Miles düşüncelerini söylemekte asla , eğer bir şey söylemiyorsa rahatsız olduğu içindir. Onlar hakkında ne hissedersen hissedeyim, çocuklarım her zaman önce gelir.

Brody ve Hayden anlayışla gülümserler.

Ön kapıya doğru yürürlerken Brody, "Hepinizle tanışmak güzeldi," diyor.

Miles herkesi şaşırtarak, "Durun," dedi. "Babam sana iyi davrandıklarından emin olmam gerektiğini söyledi." Ah, kalbim... Görünüşe göre babasının yazdıklarını sandığımdan daha iyi anlıyor.

"Bunu o yazdı," diye kabul ediyorum, kelimelerim ham duygularla dolu. "Eğer giderlerse sana iyi davranıp davranmadıklarını nasıl bileceğim?"

Gözleri yaşaran Beatrice'e bakıyorum. O da Peter'ın mektuplarını okumuş.

Miles'a "Sanırım bunu bilmek için birlikte zaman geçirmemiz gerekecek," diyorum. "Bu senin için sorun olur mu?"

"Evet" demeden önce bir an düşünüyor, sonra bana yaklaşıyor. "Sana iyi davrandıklarını nereden bileceğim?" diye soruyor, neredeyse dokuz yaşındaymış gibi konuşmaya devam ederek.

"Peki," diyorum önünde diz çökerek. "Eğer çok gülüyor ve gülümsüyorsa, bu mutlu olduğum anlamına gelir. Ve eğer mutluysam, bana iyi davranıyorlar demektir."

Miles anlayışla başını sallar. "Evie ve benimleyken çok gülüyor ve gülümsüyorsun. Bu sana iyi davrandığımız anlamına gelir, değil mi?"

"Bana kesinlikle iyi davranıyorsun," diye boğuluyorum, istesem de istemesem de düşmek üzere olan gözyaşlarımla savaşımaya çalışıyorum.

Miles bir süre sonra "Tamam," der. "Ben acıktım. Gidip yemek yiyebilir miyiz?"

Konunun değişmesi üzerine kıkırdamamı bastırıyorum. "Elbette, tatlım."

Ayağa kalkıp Brody ve Hayden'a yakında görüşeceğimizi söylemek üzereydim ki Miles konuştu. "Yemeğe gidiyoruz. Ben annemin gülüp gülümsediğinden emin olacağım. Eğer gülerse, onun erkek arkadaşı olabilirsiniz."

"Akşam yemeği için nereye gitmek istersin?" Brody Miles'a sorar, sesi serttir.

"Evie ve ben pizza severiz. Pizza ister misin, Evie?"

"Evet!" Bir aşağı bir yukarı zıplar. Ön kapıya doğru yürürken Miles'a, "Annemin de gülmesini ve gülümsemesini sağlayacağım," der. Sonra arkasını döner ve çocuklara bakar. "Yavru köpeğiniz var mı?"

Başlarını sallıyorlar.

"Yaşadığınız yerde bir tane var mı?" diye soruyor. Oh, Tanrım.

Ben cevap vermelerine engel olamadan Hayden omuz silkerek "Elbette," diyor.

Kahretsin!

Evie canlanır, sonra hızla yüz hatlarını düzeltir. "Muhtemelen bir köpek yavrusu almalısın. Parkta yuvaya ihtiyacı olan yavru köpekleri gördüğümüzde annemin üzerine atladılar ve onu güldürdüler."

Yetişkin erkekleri manipüle etmek için çok küçük olması gereken işbirlikçi kızıma kıs kıs gülüyorum. O gün bir köpek yavrusu için yalvardı ve ben ona yaşadığımız yerde köpek sahibi olamayacağımızı söylediğimde, köpek sahibi olabileceğimiz bir yere taşınıp taşınamayacağımızı sordu. Tabii ki ona bunun olmayacağını söyledim.

Hayden kocaman sırtıyor. "Bunu dikkate alacağız." "Düşünmek mi?" diye soruyor, burnunu . "Bu daha mı yakın
"Evet mi, hayır mı, belki mi?"

"Umm, belki?" Hayden, soru gibi gelse de, "Belkidiyor.

Evie'nin yüzü düşer. "Herkes belki'nin hayır demek olduğunu bilir."

Brody kıkırdıyor. "O zaman evet demeye daha yakın," diyor ve bana bakıp göz kırpmıyor.

Evie'nin gülümsemesi geri döner. "Harika. Hadi gidip pizza alalım."

BÖLÜM OTUZ BEŞ

HAYDEN

BREE'NİN ÇOCUKLARI ONUN SEVİMLİ KÜÇÜK VERSİYONLARIDIR - ZEKİ, ESPRİLİ VE Bağımlısı olduğum şu lanet kekler kadar tatlı. Kahvehaneye girdiklerinde ve neredeyse bizi mutfak tezgahında annelerini becerirken yakaladıklarında, Bree'nin çıldıracağından emindim. Oysa çocuklarına aşkı bulduğunu ve Brody ile benim onun erkek arkadaşı olduğumuzu itiraf ettiğinde beni -ve Brody'nin yüz ifadesine bakılırsa onu da- şok etti. Ve sonra hepimizin yemeğe çıkmasını kabul ettiğinde.

"Ananas alabilir miyiz?" Evie, yaşadıkları sokağın aşağısındaki pizzacıya girdiğimizde annesine soruyor. Birkaç turta almayı ve onları caddenin karşısındaki parka götürmeyi planlıyoruz, böylece takılabilir ve çocukları biraz tanıyabiliriz.

"Ah, sen de mi?" diye inliyor Brody.

"Ne?" Evie soruyor, eli sanki on sekizindeymiş gibi kalçasına gidiyor. "Ananasımdan mı bahsediyorsun?"

Brody bir kahkaha atıyor. "Evet, üvey annem ananasa bayılır. Ananas pizzaya asla yakışmaz." Son kelimeyi abartarak söylüyor.

"Teşekkür ederim!" Miles ellerini havaya kaldırarak şöyle der. "Nihayet benim tarafımda biri var. Annem ve Evie hep ananas istiyor. Çok iğrenç." Yalandan gülüyor. "Pizzada sosis ve biber olmalı, meyve değil!"

"Hey," diyor Bree. "Ananasımızla uğraşma."

Brody, "Siz bayanlar o kızlara özgü şeyleri alabilirsiniz," diyor ve hemen kendini toparlıyor. "Biz erkekler, erkek pizzası alacağız."

Bree bir kahkaha attı. "Pekâlâ *beyler*, erkekçe pizzanızın tadını çıkarın."

"Evet ve siz üç kişisiniz, bu yüzden daha az alıyorsunuz." Evie dilini kardeşine doğru uzatıyor ve sevimli küçük bir kızın sahip olabileceğini bilmediğim bir tavırla etrafında dönüyor.

Brody bana bakıyor ve sessizce gülüyor.

Telefonumu çıkardım ve ona bir mesaj gönderdim: **Bu çocuklar etraftayken her şeyin çok daha az sıkıcı olacağına dair bir his var içimde.**

Brody telefonunu kontrol edip sırtıyor, sonra da bana mesaj atıyor: **Bayıldım. Şimdi tek yapmamız gereken Bree'yi güldürmek ve gülümsetmek ki bizi gerçekten sevsinler.**

Ben: Gerçek

Brody: En kötü ihtimalle onlara bir köpek yavrusu alırsınız.

Gülmekten kırılıyorum ve cevap verme zahmetine girmeden telefonumu cebime atıyorum. Açıkçası Brody'nin onlara bir köpek yavrusu alacağını hiç düşünmezdim.

Yiyecek ve içecekleri aldıktan sonra onları parka götürüyoruz ve yemek için bir bank buluyoruz.

"Anne, burası doğum günümüzün kutlanacağı park, değil mi?" Miles soruyor.

"Öyle," diyor ona. "Şuradaki pavyonda yer ayırttım." Küçük bir pavyonu işaret ediyor.

"Zıplama evini aldın mı?" Miles soruyor.

"Peki ya baloncu?" Evie ekliyor. "Oh! Ve yüzü ağrıyan kişi?"

Miles burnunu tiksintiyle kıvrarak, "O kızlar için," diyor. "Anne, engelli bir zıplama evi alabilir miyiz ve içinde su da olsun? Ayrıca, Shane doğum gününde babasının ona hava karardığında film izlemesi için büyük bir sinema perdesi alacağını söyledi. Bizim doğum günümüz için de bir tane alabilir miyiz?"

"Evet!" Evie ciyaklıyor. "Bu çok havalı olur. Resim yapmak için bir şeyler alabilir miyiz?"

Bree'nin gözleri, yüz hatlarına kazınmış bir dehşet ifadesiyle bir çocuktan diğerine sıçrarken, içimden bir ses bunların hiçbirini kaydetmediğini ve kaydetmeyi de planlamadığını söylüyor.

"Umm," diyor birkaç dakika sonra. "Şu pavyonu ayırttım," diyor yavaşça, tekrar işaret ederek. "Ve düşündüm ki

biraz hamburger ve sosisli sandviç ızgara yaparız, siz de arkadaşlarınızla oynarsınız. Biz de belki..." Kalın kalın yutkunuyor. "Neden bunu daha sonra, eve gittiğimizde konuşmuyoruz? Şimdi yemek yiyelim, sonra da istersen gidip oyun parkında oynayabilirsin."

"Ama şimdi rezervasyon yaptırmamız gerekmiyor mu?" Miles soruyor. "Parti birkaç gün içinde."

Bree, Brody ve bana bakıp yüzünü buruşturdu. Neler olup bittiğinden emin değilim ama Brody ve ben etraftayken bunu tartışmak istemediği çok açık. Bizi davet etmediği için olabilir mi? Gitmeyi isteyeceğimizden mi korkuyor? Daha sonra ona topun kendisinde olduğunu hatırlatmak için aklıma bir not alıyorum. Brody ve ben asla onun rahat olmadığı bir şey yapmayız.

"Miles," diyor yumuşak ama kararlı bir sesle. "Bunu evde konuşacağız."

İki çocuğun da omuzları çöküyor ve tartışmalarını bekliyorum, ama yerine ikisi de başlarını sallayıp pizzalarını alıyorlar.

Ortam şimdi biraz kasvetli, çocuklar sessizce yemek yerken Bree kendi kafasının içinde kaybolmuş gibi görünüyor. Akşamın mahvolmasını istemediğim için çocuklarla sohbet etmeye çalışıyorum ama ikisi de sohbet etmekle gerçekten ilgilenmiyor. Beni yanlış anlamayın - ikisi de kibar ve cevap veriyorlar, ama önceki heyecanları dağılmış durumda.

Bree çocuklara oynamak isteyip istemediklerini sorduğunda, ikisi de oyun alanına koşar ve doğruca salıncaklara giderler.

Bree, Brody ve ben de onları takip edip önlerindeki banka oturuyoruz. Yerde yatıyor gibi görüldüğü için elini elime alıp parmak aralarını öpüyorum. "Bunu senin hızında yapacağımızı biliyorsun, değil mi?"

Şaşkınlıkla bana bakıyor.

"Partiyi bizim önümüzde tartışmaktan rahatsız görünüyordunuz. Sadece davet edilmeyi beklediğimizi düşünmenizi istemiyorum. Gitmek ister miydik? Elbette isteriz. Ama işleri ağırdan almanız gerektiğini biliyoruz ve onlara bizden ve erkek arkadaşınız olduğumuzdan bahsetmeniz çok şey ifade ediyor."

"Evet, öyle," diye onaylıyor Brody, kızın diğer elini kendi elinin içine alarak. "Kararları sen veriyorsun."

Bree bana gülümsüyor ama gergin bir gülümseme. "Partiye gelebilirsin ama dürüst olmak gerekirse muhtemelen sıkılacaksın. Sadece ızgara ve pasta yapıyoruz. Çocukların böyle şeyler yapmak istediklerini bilmiyordum." Onlara baktı, kaşları çatılmıştı. "Hayal kırıklığına uğrayacaklar ama bu da ebeveynliğin bir parçası. Bazı günler gelmiş geçmiş en iyi anne oluyorum, bazı ise... o da değil."

"Bunların hepsini son dakikada ayarlayamayabilirsiniz ama muhtemelen bir kısmını ayarlayabilirsiniz," diye belirttim. "Birkaç telefon görüşmesi yapıp kimin müsait olduğunu öğrenmenize yardımcı olabilirim."

Bree cevap veremedi. Evie, "Anne, gel beni maymun demirlerinde izle!" diye bağırarak salıncaktan uçar ve küçük spor aletlerine doğru koşar.

Brody ve ben aynı anda telefonlarımızı çıkardık. "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Muhtemelen seninle aynı şey." Gülüyor. "Parti için uygun yerler bulmak."

GRUP SOHBETİMİZE BAKIYORUM, BRODY VE BENİMLE CİDDEN GURUR DUYUYORUM. BE-İkimizin arasında, engelli parkuru olan sulu bir zıplama evi, balon hayvanları yapan bir palyaço, yüz boyama yapan bir prenses ve şişirme ekranlar kiralayan bir şirket bulmayı başardık - bunların hepsi Pazar günü için mevcut.

"Neden hâlâ cevap vermedi?" Brody yanımdan soruyor. Onunla tüm bağlantıları paylaşmamızın üzerinden neredeyse bir saat geçmişti, her şeyi başaramayacağını düşündüğü için bizi kahramanları olarak adlandıracaklarını düşünüyorduk.

"Belki meşguldür."

"Evet, belki, ama her zaman biraz hızlı yanıt verir." Bu doğru.

Veriyor.

İkimiz de işe geri dönüyoruz çünkü önümüzdeki hafta potansiyel yeni bir iş girişimiyle ilgili bir toplantı için yapmamız gereken bir sürü şey var.

Saatler geçiyor ve telefonum çaldığında Bree'nin yanıtını görüyorum-

ama cevabı kesinlikle beklediğim gibi değildi: **Teşekkürler.**

"Ona neler oluyor böyle?" Brody ofisime dalarak soruyor. "Bree tek kelimelik cevaplar vermez. Yanlış bir şey mi yaptık?" Koltuğuma çöktü ve telefonuna baktı.

"Teşekkür etti. Bu pek de kavga sözcüğü sayılmaz."

Telefonuna bir şeyler yazıyor, sonra benim telefonum bir mesajla çalıyor.

Brody: Hangilerini ayarlayacaksın? Engelli parkuru seviyorum, özellikle de seni tekrar mayoyla görebileceğim anlamına geliyorsa ;)

Birkaç saniye sonra Bree mesaj : **Sanırım çocuk partisini sadece onlarla yapsam daha iyi olur. Sizin gelmeniz çok erken olabilir.**

"Ne oluyor lan?" Telefonumu masanın üzerine bırakıyorum, kafam karışık.

"Ona neler oluyor?"

"Bilmiyorum. Belki de bizim bu işe karışmamızı istemiyordur."

Brody: Haddimizi aşmak istemedik... Sadece yardım etmek istedik. Eğer gitmememizin daha iyi olacağını düşünüyorsanız, bunu anlıyoruz.

İkimiz de telefonlarımıza bakıp cevap vermesini bekliyoruz ama birkaç dakika sonra cevap vermeyeceği anlaşılıyor.

"Onu görmeye gidiyorum," diyor Brody, ayağa kalkarak. "Bir şeyler oluyor ve onun lanet telefonunun arkasına saklanmasına izin vermeyeceğim. Geliyor musun?"

"Tabii ki."

Bilgisayarımı kapattım ve sonra dışarı çıktık. Oraya vardığımızda Heart's kapalıydı ama etrafta koşuşturan ve gülen çocukları görebiliyorduk.

Kapıyı çalıyorum, bizi gördüklerinde gülümseyip el sallıyorlar ve Miles mutfaktan çıkan ve bizi gördüğüne çocukları kadar sevinmemiş görünen annelerine sesleniyor.

Bree kapının kilidini açıp kapıyı açarken Brody nefesinin altından "Bir sorun var," diyor.

"Hey, sizi beklemiyordum," diyerek bizi içeri aldı.

"Sana sürpriz yapalım dedik," diyorum. "Bu öğleden sonra bir şeyler yapabiliriz diye düşündük."

"Atari salonuna gidebilir miyiz?" Miles sorar. "Shane annesiyle gitti ve çok güzel olduğunu söyledi."

"Bugün olmaz," diyor Bree ve ses tonu hiç tartışmaya yer bırakmıyor. "Yarın için pişirmeyi bitirmem gerekiyor."

Miles inliyor. "Burası çok sıkıcı."

"Neden gidip iPad'inde oynamıyorsun?" Bree, kendini kaybetmesine on saniye kalmış gibi bir sesle öneride bulunuyor.

Miles . "Gerçekten mi?"

"Miles'ın zaten tüm zamanını kullandığını sanıyordum?" Evie sorar.

"Sen kendi işine bak!" Miles, iPad'ini kaptığı gibi annesine uzatır.

Bir şeyler yazıyor ve ona geri veriyor. "Sana bir saat verdim."

"Teşekkürler!" Bir masaya koşuyor ve iPad'ini kuruyor.

"Hey!" Brody gülüyor. "O masada cihaz yok!"

Evie gülerek, "O sadece müşteriler için, şapşal," diyor. "Annem iPad'lerimizi kullanmamıza izin veriyor, böylece Miles bebek gibi mızızlanmıyor."

Miles, "Ben bebek değilim," diye .

"Evet, öylesin," diye alay eder Evie.

"Değilim!"

"Tamam, ," der Bree, tartışmayı keserek. "Evie, lütfen Miles'ı rahat bırak."

"Ama çok sıkıldım." Surat asıyor. "Monopoly oynamak istiyorum ama o benimle oynamıyor."

"Çünkü sadece seninle olmak sıkıcı," diyor Miles. "Zaten hep ben kazanıyorum."

"Hayır," diye karşı Evie.

"Evet-huh!" Miles geri bağırır.

"Yeter!" Bree tersledi. "İşim biter bitmez seninle oynayacağım. Ama kavga etmeye devam edersen, asla

bitiremeyeceğim." "Seninle oynayacağım," diye teklif ediyor Brody.

"Ben de," diye ekliyorum.

"Gerçekten mi?" Evie

haykırıyor.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," diyor Bree, sesi tamamen bitkin geliyor.

"İstiyoruz," diyor Brody ona. "Sen git pişir, biz de Evie'yle Monopoly oynayalım. Park Place'i satın aldığımda ve sen bana kira ödemekten iflas ettiğinde sakın kızma." Brody göz kırpmıyor ve Evie ona iki kafası birden büyümüş gibi bakıyor.

"Bu yetişkin versiyonu," diye açıklıyor Bree. "Bu Sünger Bob versiyonu. Huysuz Yengeç'i ve Sünger Bob'un Pineapple evini satın almak istiyorsunuz." Aramızda bir ileri bir geri bakıyor. "Çocuklarla takılmanın senin için sorun olmayacağından emin misin?"

"Hepimiz iyiyiz," diyorum ona. "Git pişir. İşin bittiğinde biz burada olacağız. Ve eğer bize teşekkür etmek istersen, brownie ve cupcake ile ödeme yapmaktan çekinme." Ona şakacı bir göz kırpıyorum, ama o yemi yutmuyor, yüzündeki kaşlar hâlâ çatık.

"Tamam, eğer gitmen gerekirse ya da yaramazlık yaparlarsa bana haber ver." Ve bununla birlikte, mutfağa doğru gözden kayboldu.

"Oynamak istemediğine emin misin?" Miles'ı bize bakarken yakaladığımda ona soruyorum.

"Sanırım bir oyun oynayabilirim." Omuz silkiyor, masaya doğru yürüyor ve bize katılıyor.

Taşlarımızı seçiyoruz, Evie parayı dağıtıyor ve sonra oynamaya başlıyoruz, en küçük o olduğu için ilk o başlıyor, dört dakika sonra.

"Partiniz için heyecanlı mısınız?" Evie zarları atıp beş boşluk ilerlerken Brody, Bree bizimle konuşmadığı için meraklı bir tavırla soruyor.

"Ben alırım," diyor, derme çatma bankaya doğru miktarda para yatırarak. "Arkadaşlarımı göreceğim için heyecanlıyım." Brody ona kartı uzatırken Miles'a bakıyor.

"Ben de," diye onaylıyor Miles, zarı yuvarlayarak. "Ve pasta. Büyükannem bana *Minecraft* pastası aldı."

"American Girl pastası aldım," diyor Evie gülümseyerek. "Ve bana masa için pembe simler aldı."

Miles burnunu kıvrır. "Sadece masanın kendi tarafında tuttuğundan emin ol."

Evie gözlerini devirir ve Miles birkaç ilerler. "Ben alırım," der ve parayı Evie'ye uzatır.

"Peki, annen baloncu adamla birlikte olup olmayacağına karar verdi mi?" Biraz daha derine inmeye çalışarak soruyorum. Brody ve ben kirli mi oynuyoruz? Evet, ama elimizdekileri kullanmak zorundayız ve çocuklardan bilgi almaktan çekinmiyoruz. Bu noktada ne aradığımızdan emin değilim ama sanırım ikimiz de çocukların neden bir dakika önce davet edilip bir dakika sonra edilmediğimize dair bize ipucu verecek bir şey söyleyeceklerini umuyoruz.

Evie kaşlarını çatıyor. "Hayır. Annem kimsenin söyledi."

Brody ve ben bakıştık. Kontrol ettik ve kesinlikle müsait insanlar var.

Brody zar atarken Miles, "Sinema perdesi de yok," diye ekliyor. "Ya da zıplama evleri."

Brody Evie'ye "Ben ," der ve indiği yerin parasını uzatır. "Bana iki dolar borcun var."

"Annem bize iki pinyata aldı ve dün şeker seçmemize izin verdi," diyor Evie ona para üstü verirken. "Ve yeni evimize taşındıktan sonra arkadaşlarımızla yatıya kalabileceğimizi söyledi."

Bu hiç mantıklı değil. Ona tüm bilgileri gönderdik. Çocukların söylediği her şey mevcut değil. O zaman neden yalan söylesin ki?

olduğunu anlamaya çalışarak zar atıyorum. Brody telefonunu çıkardı ve bir saniye sonra bir mesaj geldi.

Brody: Sen de benim mü düşünüyorsun?

Dört yer değiştirdim, satın aldım, sonra Brody'ye mesaj attım: **Ne düşündüğümü bilmiyorum. Sen ne ?**

Brody: Çocuklara müsait olmadığını, partiye gitmememizi ve yakında yeni bir eve taşınacaklarını söyledi. Parası yok ve bize söylemeye utanıyor. Muhtemelen başka bir yer kiralamak için para biriktirmeye çalışıyor çünkü o pislik herkesi tahliye ediyor ve nereye taşınırsa taşınsın şu anda yaşadığı yerden daha pahalı olacak.

Kahretsin, kendimi çok aptal hissediyorum. Bunu bir araya getirmedim çünkü annem gösteriş yapmak için her yıl bize en büyük partileri verirdi. Pahalı bir evde yaşıyorduk. Bir şey istediğimizde alırdık. Ailem duygular konusunda berbattı ama onun yerine maddiyata önem verirdi çünkü ailem hiçbir zaman para sıkıntısı çekmedi. Yarın çalışmayı bıraksam bile, üniversiteden mezun olduğumda büyükannem ve büyükbabam tarafından bana verilen güven fonu hayatım boyunca hazır olduğum anlamına geliyordu.

Bree asla para konusunu tartışmaz. Yıl sonuna kadar kalacak yeni bir yer bulması gerektiğini biliyordum ama zor durumda olduğunu bilmiyordum. Yine de nereden bilebilirdim ki? Para durumunu hiç sormadım, o da bu konuyu hiç açmadı. Sanırım Benitez onu kontratından çıkarmaya çalıştığında onu geri çevirdiği için iyi durumda olduğunu düşündüm.

Bu düşünce beni ürpertiyor çünkü bir kez daha aptalın tekiyim. Daha önce hiç duygusal bir şeye sahip olmadım. Satın aldığım her şey tamamen iş amaçlıdır. Mülkler alır ve satarım. Ama bu kahvehane onun için sadece bir iş değil, onun *kalbi*. Bu yüzden Brody'nin tavsiyesine uyup ürünlerini dağıtmaya çalışmış, böylece daha fazla kâr elde edebilecekmiş. Hayatta kalabilmek için her gün birkaç saat boyunca yemek pişirerek kendini paralıyor.

Partiyi biz idare edeceğiz, değil mi?

Brody: Bilmiyorum... Haddimizi aştığımız için kızabilir.

"Evet!" Evie ciyaklıyor. "Huysuz Yengecimin üzerine düştün," diyor kardeşine. "Bana elli dolar borçlusun." Gülümsemesi yüzüne yayılıyor ve annesininkiyle aynı olan ikiz gamzeleri ortaya çıkıyor.

"Hey, Miles," diyor Miles istemeye istemeye parayı ona uzattığında. "Bu para gerçek olsaydı harika olmaz mıydı? Anneme yeni bir ev alabilirdik ve o da çok mutlu olurdu."

Bu ... Brody'ye bir mesaj yazıyorum: **Bu çocuklara unutamayacakları bir parti vereceğiz ve sonra Bree'yi yanımıza taşınmaya ikna etmeye çalışacağız.**

Bazıları onun yanımıza taşınmasını istememin-
Para durumu yüzünden, ama gerçek şu ki, çocuklar eve geldiğinden ve geceleri kalmayı bıraktığından beri onu çok özlüyorum. Eğer onun finansal sorunlarını çözebilirsek ve onu ve çocukları bizim çatımız altında tutabilirsek, neden bunun için her şeyi yapmayayım? Bree sonsuza kadar bizim ve bu da hayatımızı tek bir çatı altında birlikte geçirmek demek. Bu ne kadar çabuk olursa o kadar iyi.

BÖLÜM OTUZ ALTI

AUBREE

ÇOCUKLARIM BUGÜN DOKUZ YAŞINDA. BİR ZAMANLAR MINİCİK OLAN BEBEKLERİM

dokuz yaşında. Aynı zamanda partilerinin olduğu gün. Partiyi olabildiğince özel kılmaya çalıştım ama başarısız olduğumu hissediyorum çünkü istedikleri... umdukları şey bu değildi.

Çocuklarım şımarık veletler değiller - geçen gün aileleri için istedikleri şeyleri sıralarken söylediklerinin aksine. Ancak özel bir okula gittikleri için -ki benim param yetmediği için kayınvalidem parasını ödemekte ısrar etti ve Peter'ın isteği de onların kendi gittiği özel okula gitmeleriydi- hali vakti yerinde ve bazıları düpedüz zengin olan çocuklarla karşılaşıyorlar. Ve çocuklar aslında bir doların değerini anlamadıkları için ve ben de maddi sıkıntılarımı onlara yüklemeyi reddettiğim için, istedikleri şeyin çok paraya mal olduğunu anlamıyorlar.

Bu yüzden onlara yalan söyledim ve yaz olduğu için birçok insanın tatilde olduğunu ve istedikleri hiçbir şeyi bulamadığımı söyledim. Sonra da Brody ve Hayden bana son dakikada rezervasyon yapabileceğim tedarikçiler bularak yardımcı olmaya çalışırken onları kendimden uzaklaştırdım. bir nedeni de partiye geldiklerinde karşılayabilecekleri her şeyden yoksun olduklarını görmelerinden utanmamdı

-Bu yüzden gerekmedikçe onları evime davet etmiyorum. Kendimi bok gibi hissetmeme neden olan diğer kısım ise benim karşılayamadığım her şeyi karşılayabildikleri gerçeğine içermem. Bana zıplama evleri, palyaçolar ve muhtemelen kızımı mutluluktan ağlatacak bir prenses gönderdiler ve maliyetini düşünmediler bile... çünkü düşünmek zorunda değiller.

Şimdi parti günü ve keşke onları uzaklaştırmasaydım diyorum. Tek istedikleri hayatımın bir parçası olmak ve ben onları her seferinde kapı dışarı ediyorum, bu da birçok açıdan onlara haksızlık.

Onlara mesaj atıp bugün orada olmalarını çok istediğimi söylemeyi düşünüyorum ama gururum bu mesajı yazmamı engelliyor.

Evie, Beatrice'in ona aldığı oyuncak bebeğiyle uyumlu American Girl leopar elbisesinin içinde dönerek odasından çıkarken, kiraladığım evi satmayarak bir hata yapıp yapmadığımı düşünürken kalbim sıkışıyor. Bu, bankada paramın olması anlamına gelirdi çünkü dağıtımcıların fiyatlarını yükseltmesi ve Heart'ın bu yüzden daha az kâr etmesi sayesinde elimdeki azıcık birikim hızla azalıyor. Bunun da ötesinde, daire bakıyorum ve lanet olsun, çocuklarla ben ayakkabı kutusunda yaşayacağız - eğer şanslıysak. Ama büyükannemle büyükbabamın gurur ve neşe kaynağının yıkıldığını hayal ettiğimde doğru şeyi yaptığımı biliyorum. Ayrıca, kira kontratını satarsam yeni bir iş bulmam ya da Heart's'ı başka bir yerde açmam gerekecek. Ve her şeyin fiyatı arttığı için, kiralamak için nereyi bulursam bulayım, beni şu anda bulduğum konuma geri getirecek.

"Çok güzel görünüyorsun," diyorum Evie'ye, telefonumu cebimden çıkararak ve fotoğrafını çekiyor.

"Teşekkür ederim," diyor ve kraliyet ailesinden biriymiş gibi reverans yapıyor. "Gitme vakti gelmedi mi daha?"

"Yakında. Büyükannem ve babam bizi almaya gelecekler, böylece tüm yiyecekleri ve süsleri parka taşımak zorunda kalmayacağız."

"Tamam! Beklerken Molly'nin saçını tarayacağım," der kolunun altına sıkıştırdığı bebeğiyle koridordan aşağı atlar.

"Miles, neredeyse hazır mısın?" Odasına bakarak sordum.

Cevap vermeyince biraz daha yaklaşıyorum ve onu yatağının kenarında oturmuş, dördümüzün fotoğrafına bakarken buluyorum. Peter ölmeden önceki son doğum günleriydi.

"Hey." Yanına oturup onu kendime doğru çektim ve başının üstünü öptüm. "İyi misin?"

"Onu özlüyorum," diyor usulca. "Keşke burada olsaydı."

"Ben de dostum," diye boğuluyorum, aniden Brody ve Hayden'i özlüyorum. Biri diğeriyle çakışmamalı ve gerçekten rahmetli kocamı düşünmek muhtemelen onların etrafında olmak istemememe neden olmalı, ama onu her düşündüğümde, bana nasıl

Hayatın ne kadar kısa olduğunu ve sevdiklerimizin her an elimizden alınabileceğini. Ve benim utanmam ya da onlara mesaj atamayacak kadar gururlu olmam gibi aptalca ayrıntılar çok saçma ve sadece hepimizi incitiyor.

"Yakında onu ziyarete gidebilir miyiz?" Miles babasının mezarını kastederek sorar.

"Tabii ki." Yanağına bir öpücük konduruyorum. "Git dişlerini fırçala ve ayakkabılarını giy. Büyükannen ve baban birazdan burada olurlar."

Başını salladı ve kapıdan çıkıp gitti, beni birkaç ay sonra mutluluklarının göz açıp kapayıncaya kadar ellerinden alınacağını bilmeyen gülümseyen ailenin resmine bakarken bıraktı.

Bu düşünceyle telefonumu cebimden çıkardım ve Hayden'ın numarasını çevirdim. İlk çalışta cevap verdi.

"Hey, bebeğim, partiye hazır mısınız?"

Tabii ki onları davet etmeme kararına karşı bir kin beslemiyor. "Brody seninle mi?" Mırıldanıyorum.

"Evet, her şey yolunda mı?"

"Evet, beni hoparlöre alabilir misin?" Miles'ın odasından çıkıp kendi odama girmeden önce son bir kez resme bakıp çocukların beni duymaması için kapıyı kapatarak soruyorum.

"Hey, tatlım," diyor Brody. "Çocuklar doğum günleri için heyecanlı mı?"

"Evet," diye boğuluyorum, duygularımı zapt edemiyorum. "Ama arıyorum çünkü... Çok üzgünüm."

"Bree, ağlıyor musun?" Brody soruyor.

Bir saniye sonra telefon kulağımda çalıyor ve aramayı görüntülü dönüştürmek için kabul et'e tıklıyorum. Adamlar ekranda beliriyor ve endişeli yüzleri beni uçuruma sürüklüyor.

"Seni kendimden uzaklaştırdığım için çok özür dilerim," diye hıçkırıyorum, gözyaşlarımı görebileceğim şekilde silerek. "Gerçek şu ki, çocukların istediği partiyi karşılayamam ve siz bana tüm o bilgileri gönderdiğinizde kendimi daha kötü hissettim. Sadece yardım etmeye çalıştığınızı biliyorum ama gururumun size gerçeği söylememe engel olmasına izin verdim ve bunun yerine sizi davet etmedim. Ve özür dilerim."

Hıçkırıklarımın arasından burnumu çekiyorum. "Bu konuyu hiç konuşmadık ama şu anda maddi olarak garip bir durumdayım. Ev aramaya başlayana kadar bugünlerde evlerin ne kadar pahalı olduğunu bilmiyordum çünkü kocamla yaşarken şimdi yaşadığım yere geçtim ve bu beni çok korkuttu. Bunun da ötesinde, kahvehanenin distribütörlerinin birçoğu fiyat artışına gitti. Benim

Fiyatlarıma zam yapmadığım için kârım yüzde on beşten fazla azaldı."

Derin bir nefes alıyorum ve sonra bırakıyorum. "Her neyse, davranışlarım için özür dilerim ama eğer bir planın yoksa çocukların partisine gelmeni gerçekten çok isterim. Muhtemelen sıkılacaksın ama orada olmanı istiyorum. Seni hayatımızda istiyorum. Eğer çok geç değilse."

Önce Brody konuşur. "Elbette orada olacağız. Peter öldüğünden beri bunu tek başına yaptığını anlıyoruz ama artık biz varız. Sadece konuşacak biri olsak bile, biz buradayız."

"Bunun üzerinde çalışacağım." Hayden bir şey söylemeyince, "Hayden, sen... gelmek ister misin?" diye sordum.

"Tabii ki biliyorum," diyor iç çekerek ve bu beni sinirlendiriyor.

"Bana kızgın mısın?" Fısıldıyorum, sesim bir çocuk gibi çıkıyor. Yetişkin bir kadın.

"Hayır," diyor. "Ben sadece... Sana ve çocuklarına dünyayı vermek istiyorum ve Brody ve ben bunu yapabilecekken senin mücadele ediyor olmandan nefret ediyorum. Seni seviyorum ve tek istediğim senin ve çocuklarının mutlu olması. Bağımsız olduğunu biliyorum ve buna büyük saygı duyuyorum ama bana kalsa sana bakmamıza izin verirdin."

"Ve beni bunu yapmak isteyecek kadar sevmene rağmen yapmayacak kadar da sevmene bayılıyorum."

"Anne! Gitme vakti gelmedi mi daha?" Evie kapıdan bağırıyor.

"Evet, bir dakika," diyorum ona. Sonra çocuklara, "Bana karşı sabırlı olduğunuz için teşekkür ederim" diyorum.

"Her zaman," diyor Brody. "Yakında görüşeceğiz."

"ANNE! ZIPLAMA EVİNE BAK!" MILES NEFES NEFESE.

"Ve bir prenses var!" Evie ciyaklıyor.

"Bu bir engelli parkur olmalı," diye ekliyor Miles hayretle. "Ve içinden su çıkıyor!"

Önümüzdeki düzeneğe şaşkınlıkla bakıyorum. Midilliler, zıplama evleri, yüz boyama, balon hayvanlarla dolaşan bir palyaço. Pavyon *Minecraft* ve American Girl'ün her tarafına kusmuş gibi görünüyor. Bu hiç mantıklı değil çünkü bunların hiçbirini ben sipariş etmedim.

"Bunu sen mi yaptın?" Kayınvalideme soruyorum, onlar da başlarını sallıyorlar.

"Pavyon için çifte rezervasyon mu yaptılar?"

Bu mantıklı olurdu, ancak her iki partinin de aynı çifte temaya sahip olma ihtimali nedir?

Sonra onların gergin gülümsemelerle bize doğru yürüdüklerini görüyorum ve bunu kimin yaptığını biliyorum. Bunu benden habersiz yaptıkları için kızmam gerekirken, önce Hayden'a sonra da Brody'ye sarıldığımda çocuklarımın yüzündeki heyecan "Teşekkür ederim" demekten başka bir şey söylememi engelliyor.

"Bu bizim partimiz mi?" Miles umut dolu gözlerle sorar.

"Başka kimin partisi ki?" Brody saçlarını karıştırarak gülerek soruyor. "Bunlar senin arkadaşların mı oynuyor?"

Miles başını sallar.

"O zaman bu senin partin olmalı."

Miles arkadaşlarına doğru koşmaya başladı ama durup arkasını döndü ve bana doğru uçarak neredeyse beni deviriyordu. "Sen dünyadaki en iyi annesin," diyor ve sonra koşarak uzaklaşıyor.

Evie ardından bana sarılıyor, beni çift çikolatalı kekten daha çok sevdiğini söylüyor ve sonra arkadaşlarının peşinden gidiyor ve ben tamamen duygulara boğulmuş bir halde kalıyorum.

"Tüm bunları yaptığına inanamıyorum. Hepsini bu kadar hızlı yapmayı nasıl başardın?"

Brody, yaşlı bir kadını yanına çekerek, "Amalia teyzemle tanışmanı istiyorum," diyor. "Kendisi bu işlerde uzmanlaşmıştır."

"Teşekkür ederim," dedim ve ona sarıldım. "Sizinle tanışmak çok güzel. Bunların hepsi harika."

"Rica ederim," diyor sıcak bir şekilde. "Yıllar boyunca düzenlediğim bazı etkinliklere kıyasla bu çok kolay oldu. Gitmem gerekiyor ama her şey halledildi." Brody'ye sarılıyor. "Yakında brunch yapalım."

Çocuklara tekrar "Teşekkür ederim," dedim. "Bunun çocuklar ve benim için anlamı çok büyük." Miles ve Evie'nin koşuşturmalarını ve arkadaşlarıyla gülüşmelerini izlerken gözlerim doluyor. Bu onların yeniden üye olacakları ve uzun süre hakkında konuşacakları bir parti.

Brody yanağımı öperek, "Seni tutuyoruz," diyor. "Her zaman."

"Aynen öyle," diyor Hayden. "Şimdi gidip şu engelli parkuru kontrol etmeye ne dersin?" Eğilip fısıldıyor, "Seni ıslatmak istiyorum."

Ben daha karşılık veremedim beni kaldırıp bir patates çuvalıymışım gibi omzuna atıyor ve zıplama kulübesine doğru ilerliyor.

"Hayden!" Çığlık atıyorum. "Beni yere bırak! Islanamam. Yemeği ızgara yapmam lazım."

"Yaptığın tek şey iyi vakit geçirmek," diyor Hayden. "Ve sana yedek kıyafet getirdik."

"Suya girebilir miyim?" Miles koşarak soruyor.

"Evet," diyor Hayden. "Sana ve kız kardeşine yedek kıyafet de getirdik."

Miles heyecanla bağırır ve doğruca engelli parkura koşar.

"Miles, bana yardım et!" Bağırıyorum.

Hayden büyük şişme şeye ulaşıyor ve işte o zaman görüyorum... kocaman bir su havuzu. "Hayd-"

Ben daha adını haykırmayı bitiremeden Hayden beni de yanına alarak suya düşüyor. "Sana inanamıyorum!" Tıslıyorum. "Sen öldün!"

Suyun içine uzanarak ellerimi birleştiriyorum ve Hayden'ın yüzünü ıslatacak şekilde bir ton su fişkırtıyorum. Ben bunu tekrar tekrar yapmaya devam ederken o su dalgalarını uzaklaştırmaya çalışıyor.

"Alacağın bu!" Gülererek söylüyorum. "Öyle mi?" diye sışradı. "Başladı!"

Beni kalçalarımından tutup suyun içine bırakıyor ve ardından gıdıklamaya başlıyor. Çığlık atıp bağırıyorum, kollarımı ve bacaklarımı sallıyorum, o kadar çok gülüyorum ki neredeyse altıma işeyeceğimden eminim. Sırılsıklamım, saçlarım darmadağınık ve eminim sürdüğüm azıcık makyaj akıyor ama umurumda değil.

"Hadi Miles," diye bağırıyor Hayden, yanımızda durmuş bizi izleyen oğluma. "Gel de anneni gıdıkla."

"Miles, sakın buna cüret etme!" Kahkahalarım arasında şakacı bir şekilde bağırıyorum. "Miles, onu ben tutuyorum," diyor Hayden, ellerimi tutarak

ve onları başımın üzerinden geçirmeye zorluyorum. "İşte sana "

Miles bir ileri bir geri bakıyor ve ben nefesimi tutmuş ne yapacağını bekliyorum. Bu sabah babasını özlediği için çok duygusaldı ve benimle çıkması onun için yeni bir şey. Bu adamların benimle birlikte olmaya layık olup olmadıklarını görmek için izlediğini biliyorum.

Gözleri benimkilerle buluşuyor, yüzüne sinsisi bir gülümseme yayılıyor ve sonra küçük su havuzuna atlayıp beni gıdıklamaya başlıyor. Ve ben kahkahalarla inlerken, Pete öldüğünden beri ilk kez gerçekten iyi olacağımızı hissediyorum.

"YÜRÜYEBİLECEĞİMİ SANMIYORUM," DIYE MIRILDANDI MİLES, BAŞI YERE DÜŞERKEN

yorgunluktan kolumun yan tarafına yaslandı.

"Ben de öyle," diye ekliyor Evie yorgun bir iç çekişle, başı kucağıma düşüyor ve bankta bana sarılıyor.

Saat neredeyse dokuz ve çocuklar oynadılar, güldüler ve doyasıya yediler. Amalia her şeyin halledildiğini söylese de, her şey temizlenene ve kiralama şirketleri tarafından alınana kadar ayrılmak konusunda kendimi rahat hissetmedim, bu da çocuklarımın daha uzun süre oynaması anlamına geliyor. Ne yazık ki bu aynı zamanda kayınvalidemlerin araçlarını da yanlarına alarak uzun zaman önce ayrıldıkları anlamına geliyor.

"Pekâlâ, her şey eskisi gibi oldu," diyor Brody, yanımıza gelip üçümüze gülümseyerek.

"Her şey için teşekkür ederim."

"Sanırım bize onlarca kez teşekkür ettin," diyor Hayden. "Kes şunu." Eğiliyor ve dudaklarını alnıma bastırıyor. "Seni seviyoruz ve senin ve çocuklarının mutlu olmasını sağlamak bizim için bir zevk." Karnımda kelekler uçuşuyor ve gözlerimi kapatıp sözlerinin içimde yankılanmasına izin veriyorum.

Beni seviyorlar... İlk aşkımı ve en iyi arkadaşımı kaybetmeme rağmen, beni seven ve önemseyen, çocuklarıma tüm günlerini ayıracak kadar değer veren iki adam buldum. Nasıl bu kadar şanslı olduğumu bilmiyorum ama onları asla hafife almayacağıma yemin ediyorum.

"Hadi," diyor Brody. "Üçünüzü eve götürelim. Buraya arabayla geldim." Evie'nin hizasına gelecek şekilde eğiliyor. "Seni taşımamı ister misin prenses?"

Başını sallar ve yorgun bir şekilde oturur, kollarını kaldırarak onu kucağına alır. Adam onu nazikçe kollarına alıyor ve kadın bacaklarını adamın etrafına doluyor, başı adamın omzuna düşüyor ve gözleri kapanıyor. Kalbim bu manzara karşısında genişliyor. Kızım sevdiğim adama onu taşımasına izin verecek kadar güveniyor.

Miles oturur ve ayağa kalkar.

"İyi misin?" Hayden ona sorar.

"Evet, artık dokuz yaşındayım. Neredeyse bir erkek oldum.

Yürüyebiliyorum."

Hayden kahkahasını bastırıp başını sallar ve Miles'a yumruk atmak için kolunu uzatır, Miles da ona karşılık verir.

Aldıkları tüm hediyeleri toplayarak Brody'nin aracına gidiyoruz. Yol hızlı ve Brody ön tarafa park ediyor, böylece Evie'nin yanı sıra her şeyi taşıyamama yardım edebiliyorlar.

Brody onu yatağına yatırıyor ve ben pijamalarını giydireyim diye odadan çıkıyor. Ona iyi geceler öpücüğü verdikten sonra, iyi geceler demek için Miles'in odasına gidiyorum. Daha içeri girmeden biriyle konuştuğunu duyuyorum. İçeri baktığımda Hayden ve Brody'nin Miles'in yanında durduğunu görüyorum; Miles'in elinde dördümüzün son doğum gününde çekilmiş fotoğrafının bulunduğu çerçeveyi tutuyor.

"Bu benim babam," diyor. "Bana bir mektup yazdı ve ona iyi davrandığından emin olmamı söyledi, annem de bunun gülmesi ve gülümsemesi gerektiği anlamına geldiğini söyledi."

Miles çekmecesine gider ve mektubu çıkarır. "Destekleyici olmam gerektiği yazıyor ama bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum." Mektubu çocuklara gösterir, onlar da alıp okurlar.

Brody, sesi kısık bir şekilde, "Sanırım bu konuda iyi olmak anlamına geliyor," diyor. "Yani, eğer mutluyorsa, onunla çıkmasına izin vermende bir sorun yok, ama mutlu değilse, o zaman bunu sorun etmemelisin."

Miles anlayışla başını sallar. "gün çok güldü ve gülümsedi." Keskin bir nefes , sözleri boğazımın düğümlenmesine neden oluyor.

Hayden, "Onun gülmesini ve gülümsemesini seviyoruz," diyor.

"Ben de," diye kabul ediyor Miles. "Ve onun yalnız kalmasını istemiyorum."

Ah, kalbim. Mektubun Pete'in ona eninde sonunda çocukların gideceğini söylediği ve yalnız kalmamak için aşkı bulmamı istediği kısmından bahsediyor.

"Asla yalnız kalmayacak dostum," diyor Hayden. "Yanında sen ve Evie varsınız."

"Evet, ama burada gideceğimiz yazıyor." Mektubu işaret ediyor.

Elim göğsüme gidiyor, kalbimin üzerine bastırıyorum.

Miles ciddiyetle, "Ne zaman ayrılacağımızı bilmiyorum ama onun yalnız kalmasını istemiyorum," diyor. "Eğer onu sevmek istiyorsan, benim için sorun yok."

Dokuz yaşındaki çocuğumun hiçbir çocuğun yapmaması gereken şeyi yapmasını izlerken

Peter'ı kaybettikten sonra asla bir araya gelemeyeceğini düşündüğüm kırık kalbimin bir parçası yerine oturdu.

"Teşekkür ," dedi Brody boğuk bir sesle. "Onu gerçekten çok seviyoruz.

Ve söz veriyorum, ne olursa olsun asla yalnız kalmayacak."

Bir başka sivri parça yerine oturuyor.

"Bir annen ve baban olduğunu biliyorum," diye ekliyor Hayden.
"Ama senin için de uygunsa, arkadaşın olmak isteriz. Ve eğer bir şeye
ihtiyacın olursa, biz buradayız... her zaman."

Ve böyle, kalbim neredeyse yeniden bütün olmuş gibi hissediyor.

BÖLÜM OTUZ YEDİ

BRODY

HAYDEN VE BEN YÜRÜRKEN BREE'NİN ARKADAŞI LACEY "İŞTE " DEDI.
Heart's'ın kapısından içeri girmemize izin verdiği için teşekkürler.
Mesai saati bittiği için dükkân kapalı ama onlar hâlâ buradalar.
"Çocukların en güzel doğum gününü senin yaptığını duydum."
Dramatik bir etki yaratmak için kaşları kalkıyor. "Onların sözleri,
benim değil."

Hayden ve ben omuz silerken, yüzüne bir sırıtma yayılıyor.
"Keşke orada olabilseydim ama oğlumun futbol kampı sonu ödül töreni
vardı, o yüzden şehir dışındaydım. Ama yaptıklarınızı duydum.
Teşekkür . Onu hiç bu mutlu görmemiştim..." Cümlesini bitirmeye
gerek duymadan boğazını temizliyor. "Çok çalışıyor, *anneler* daha da
çok çalışıyor ve kendine yeterince değer vermiyor. Kendisine ve
çocuklarına öncelik verecek birine ihtiyacı var."

Tam cevap verecektim ki Bree'nin konuştuğunu duydum. "Miles,
sıkıldığının farkındayım ama çalışmam gerekiyor, bu yüzden
sakinleşmeni istiyorum, lütfen."

Başımı çevirdiğimde Bree'nin mutfaktan çıktığını ve Miles'ın da
peşinden geldiğini görüyorum. Yüzü hayal kırıklığıyla kazanmış ama
her zamanki gibi bir azizin sabrıyla konuşuyor. Bu hafta o kadar
meşguldü ki onu hiç görmedik. Hâlâ yeni bir fırıncı arıyor ve o zamana
kadar her şeyi kendi başına yapıyor. Ama bugün Cuma ve biz onunla
ve çocuklarla biraz vakit geçirmek için ısrar ettik.

"Ama anne," diye inliyor Miles.

Bree başını kaldırıyor ve bizi orada görünce dudaklarında küçük bir
gülümseme beliriyor. "Selam," diyor ve önce beni sonra da Hayden'ı
öpüyor. "Planımız var mıydı?"

Hafifçe kıkırdıyorum. Kadının o kadar çok işi var ki plan yapıp yapmadığımızı bile hatırlayamıyor.

"Kahretsin, yaptık, değil mi?" İnliyor, sonra Lacey'ye bakıyor. "Senin gitmen gerekmiyor mu? Kocan karısının yıldönümü yemeğine geç kalmasından pek hoşlanmayacaktır."

"İyi günde kötü günde benimle evlendi," diye şaka yapıyor Lacey. "İyi olduğuna emin misin? Eğer bana ihtiyacın olursa-"

"Ben iyiyim. Söz veriyorum," güvence veriyor Bree. "Git. Yıldönümü hafta sonunun tadını çıkar. Pazartesi görüşürüz."

Lacey gittikten sonra Miles yine sıkıldığını söyleyerek mızızlanmaya başlar ve Bree derin bir nefes alarak gözlerini tavana diker, sanki Tanrı'ya çocuğunu kaybetmemesi için dua ediyormuş gibi.

"Hey," diyorum onu herkesten uzaklaştırarak. "Neden sen buradaki işini bitirirken Hay- den ve ben çocukları parka götürmüyoruz, sonra da işin bitince akşam yemeği ve sinema için bizim eve dönebiliriz?" Çocukları bizim eve getirmek istiyorduk. Sonunda Bree'yi yanımıza taşınmaya ikna etmeyi umuyoruz ve ilk adım çocukların orada rahat etmelerini sağlamak.

"Ben yapamadım-"

"Evet! Lütfen anne," diye yalvarıyor Miles, onun duyamayacağı kadar alçak sesle konuşmaya çalışmama rağmen ne dediğimi duyduğu belli.

"Çocukların biyonik kulakları var," diye mırıldandım.

"Bunu unutmayacağım." Bu Bree'nin bir kahkaha atmasına neden oluyor. Kahretsin, bu sese bayılıyorum.

"Sanırım artık hayır diyemem." Gözlerini şakacı bir şekilde deviriyor. "Ama bunun senin için sorun olmayacağından emin misin? Potansiyel bir fırıncıyla görüşmem var" -saatine bakıyor- "otuz dakika içinde. Umut vaat ediyor gibi görünüyor ve eğer işe yararsa, bu çok fazla çalışmayacağım anlamına gelecek."

"Bize bir şey açıklamak zorunda değilsin," diyorum, omuzlarındaki yükü artırmayacağımızı bilmesini isteyerek, "ama bu beni mutlu ediyor çünkü biraz stresli görünüyorsun."

"Öyleyim," diye itiraf ediyor. "İki sözleşme daha aldım, bu harika ama bu aynı zamanda daha fazla iş anlamına geliyor. Umarım bu görüşme iyi geçer." "Sen buna odaklan, çocukları parka götüreceğiz ve sonra

Seninle burada buluşuruz," diyor Hayden.

"Evet!" Miles yumruğunu havaya kaldırır. "Evie! Parka gidiyoruz."

"Yaşasın!" Elinde bir kutuyla mutfaktan koşarak çıkıyor. "Sana kek yaptım," diyor kutuyu bana doğru iterek.

"de."

Kapağı açtığımda, iki tane serpmek kaplı kek buluyorum. "Teşekkürler prenses. Çok lezzetli görünüyorlar," diyorum ve kutuyu kapatıyorum.

"Bir değil." Işıldıyor.

Bree'ye veda ettikten sonra parka doğru yola çıktık. Miles tüm sporları seviyor, bu yüzden yolda markette durup bir basket topu alıyoruz ve biz oradayken Evie de tebeşir alıyor.

Öğleden sonrayı çocuklarla oynayarak geçiriyoruz, ki onlar fırına tıkmadıkları zaman çok iyi çocuklar oluyorlar. Yine de onları suçlayamam. Onların yaşındayken annem beni bütün yaz kampta tutmuştu. Muhtemelen benimle uğraşmak zorunda kalmasın diye beni piyon olarak kullanıyordu, ama yaptığımız her şeyi sevdim. Bu da bana bir fikir veriyor.

"NE YAPTIN?" BREE SOLUK SOLUĞA, ETRAFINDAKİLERİN NE YAPTIĞINDAN EMİN OLMAK İÇİN

Çocuklar duyamaz. "Brody, bu çok fazla. I..."

"Kamp sadece dört hafta sürecek," diyerek omuz silkiyorum. "Çocukların bir ay daha yazı var, önümüzdeki dört hafta boyunca eğlenmek varken neden onlara ve kendinize işkence edersiniz ki? Spor kompleksinde birkaç boş yer vardı. Evie dans, jimnastik ve yüzme yapacak, Miles da bir sürü farklı sporla uğraşacak." Tartışmak için ağzını açıyor ama ben onun yerine konuşuyorum. "Onları oraya nasıl götüreceğini ve her gün nasıl alacağını sormadan önce, yapmayacaksın. Hayden ve ben yapacağız. Kendi şirketimi yönetmenin en güzel yanı istediğim gibi gelip gidebilmem. Hayden ve ben onları işe gitmeden önce alacağız ve gün sonunda da teslim edeceğiz."

Gözleri yaşlarla doluyor ve kollarını bana dolayarak beni aşağı çekiyor. "Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor ve boynuma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Sen ve Hayden en iyi erkek arkadaşlarısınız. Siz olmasanız ne yapardım bilmiyorum."

"asla öğrenmek zorunda kalmayacaksın." Dudaklarını öpüyorum ve o da iç çekiyor.

"Görüşüğüm Carina harika bir kadın ve işi ona verdim," diyor hafifçe geri çekilerek. "Tam zamanlı olarak fırıncılık yapacak. Biraz maliyetli olacak ama yeni sözleşmeler bunu dengelemeye yardımcı olacak. Birkaç sözleşme daha almayı umuyorum. Birkaç yer var

ilgimi çekti. En azından artık geç kalmam ya da erkenden gitmem gerekmeyecek."

"Bu harika, tatlım." Yardım alacağını bilmek beni daha iyi hissettiriyor. Kendini çok zorluyor ve kopması an meselesi.

"Çin yemeği sipariş etmeye ve çocukların bir film seçmesine ne dersiniz?"

"Kulağa mükemmel bir Cuma gecesi gibi geliyor," diyor gülümseyerek. "Ve belki uyurlarsa, daha sonra biraz yetişkin zamanı geçirebiliriz." Kaşlarını sallıyor ve ben de onun ne kadar sevimli olduğuna kıkırdıyorum.

Eğilip gamzelerinin her birini öpüyorum. "İşte *bu* mükemmel bir Cuma gecesine benziyor."

"İKİSİ DE UYUYOR," DIYE FISILDIYOR BREE, İKİ ÇOCUĞA BAKARAK Oturma odasının ortasındaki battaniye yataklarında sızıp kalmışlar.

"Onları parkta yıprattık," diyor Hayden. "Bilirsiniz, eğer sadece geceyi geçirmek istiyorum..."

Bree ayağa kalkarak, "Geceyi geçirmekten daha fazlasını yapmak istiyorum," diyor. "Tuvaleti kullanmam gerek. Hayden'ın odasında buluşalım." Flörtöz bir göz kırpmayla oturma odasından çıkıp koridorun sonuna doğru ilerliyor. Genelde benim odamda uyuruz ama koridorun sonunda, yani uyuyan çocuklardan daha uzakta için Hayden'ın odasını söylediğini tahmin ediyorum.

Uyandıklarında kafaları karışır diye alarmin açık olduğundan emin olduktan sonra Hayden'ın odasına gidip kapıyı kapatıyoruz. Daha önce hiç çocuğum olmadı, o yüzden bu işlerin nasıl yürüdüğünden emin değilim. Biz burada yapacağımız şeyi yaparken onları dışarıda bırakmak sorun olur mu? Ya uyanırlarsa?

"Hey, Bree, orada iyi olduklarından emin misin?" Hayden sanki aklımı okuyormuş gibi soruyor.

Cevap vermiyor ama bir saniye sonra banyonun kapısı açılıyor ve sadece sütyeni ve iç çamaşırlarıyla dışarı çıkıyor. Özel bir şey değil: tüm önemli kısımları örten düz siyah pamuklu, ama kutsal bok, muhteşem görünüyor. Göğüslerinin kabarıklığı kuplarından hafifçe dışarı taşıyor ve sert meme uçları kumaşın arasından görünüyor. İç çamaşırı ise şu erkek şortlarından.

ve yanımızdan geçip gittiğinde, dolgun kalçaları gözümüzün önüne geliyor.

"Alarmı ," diyorum, bakışlarım Bree'nin üzerinde.

"Bütün gece uyuyorlar," diyor yatağa tırmanıp merkeze doğru sürünerek, "ama uyansalar bile sadece benim adımı söyleyecekler."

Arkasını dönüyor ve yatak başlığına yaslanıyor. "Ama endişeleniyorsan, her ihtimale karşı acele etmeliyiz." Alt dudağını ağzına götürüp baştan çıkarıcı bir şekilde ısıyor ve Hayden'la ben bunu saldırmak için bir işaret olarak alıyoruz.

"Bekle," diyor biz daha yanına varmadan, bizi olduğumuz yerde durdurarak. "Fantezim hakkında düşünüyordum. Görüntülü sohbet ettiğimizde sana bahsettiğim fanteziyi."

"Hatırlamıyorum," diyor Hayden, aptalı oynayarak çünkü ikimizin de o geceyi unutması mümkün değil. "Bize tekrar anlatmak zorunda kalacaksın."

Bree'nin yanakları pembeleşiyor. "Şey," diyor yavaşça, yan yana durduğumuz için bakışları Hayden'dan bana kayıyor, "sizinle ilgiliydi çocuklar."

"Hmm," diyor Hayden. "Sanırım bu konuda bir şeyler hatırlıyor olabilirim. Daha açıklayıcı olmanız gerekecek."

Bree utangaç bir şekilde dudağını ağzına götürüyor. "İkinizin öpüşmesiyle başladı."

"İstedğin bu mu?" Hayden soruyor. "Brody ve benim öpüşmemizi mi görmek istiyorsun?"

Bree yavaşça başını sallıyor ve bu düşünceyle sikim pantolonumun arkasında kalınlaşıyor. "Evet," diyor düşüncelerini dile getirerek. "Seni öpüşürken görmek istiyorum."

Hayden bana doğru döndü. "Bu senin için sorun olur mu?"

Başımınla onayladıktan sonra ağzını öyle bir kuvvetle ağzıma dayıyor ki dişlerimiz çarpışıyor. Öpücük sert ve inatçı. Bunu on yılı aşkın süredir yapmamıştık ama yine de diğer seferlerde olduğu kadar kolaydı. Yüzümün yan tarafını avuçluyor ve sonra öpücüğü derinleştiriyor, dili içeri kayarken ve beni yutarken güçlü dudakları benimkilere karşı kıvrılıyor.

Geri çekildiğinde göz kapaklarım yavaşça açılıyor, nerede ve burada kiminle birlikte olduğumuzu hatırlıyorum. Derin bir nefes alıyorum, gözlerimi yavaşça Bree'ye doğru çeviriyorum, yüzündeki iğrenme ifadesini görmekten korkuyorum

Yüzü, fantezinin her zaman gerçekte aynı olmadığını fark edeceğinden korkuyor.

Ama gözlerimiz buluştuğunda gördüğüm tek şey istek ve arzu. Göğsü kabarıyor, göz kapakları hafifçe kapanıyor ve parmakları sert meme uçlarını koparıyor.

"Bu fantezi başka neleri içeriyordu?" Hayden soruyor, sesi benim hissettiğim kadar tahrik olmuşa benziyor.

Bree'nin dili dudaklarının kenarından dışarı fırlıyor. "Brody," diye nefes alıyor, "dizlerinin üzerinde, sana sakso çekiyor."

Hayden başını sallıyor, sonra üst düğmeyi açıyor ve pantolonunun fermuarını açarak hafifçe indiriyor. sınırlarından çıkardığında, hatırladığım gibi kökten uca uzanan tek bir damarı olan kalın ve sertti.

"Onu duydun," diyor huysuzca. "Dizlerinin üzerine çök ve beni em."

Bree'ye dönüp baktığımda, kalçalarını ayırmış ve bir eli kalçalarının arasında klitorisini okşarken dikkatle beni izliyor.

Hayden'ın istediği gibi yapmak için görmem gereken tek şey buydu. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve uzun aletini elime alıp birkaç kez okşuyorum. Kadife gibi pürüzsüz ve çelik bir kiriş gibi sert. Ve onu ağzıma aldığımda, temizlik ve erkekliğin mükemmel bir karışımı gibi tadı var.

Sikini derin ve sert bir şekilde emiyorum, Bree'nin inleme sesleri beni teşvik ediyor. Hayden'ın shaftı kalınlaşıyor ve geri adım atana ve aleti ağzımdan çıkana kadar boşalmak üzere olduğunu varsayıyorum.

"Bu seni tahrik ediyor mu?" diye soruyor, amını parmaklamakta olan Bree'ye.

"Çok fazla," diye nefes alıyor.

"Sonra ne olacak?" diye soruyor ona, fantezisinin orada bittiğini biliyor - en azından bize telefonda anlattıklarından.

"Ben... Bilmiyorum," diye mırıldanıyor, açıkça orgazma yakın. "Bundan sonra ne olmasını istiyorsun?" diye soruyor.

"Beni becermen istiyorum." Bacaklarını daha da açıyor ve o kadar ıslak ki panjurların çıtalarından içeri giren azıcık ışıktaki parlıyor. "Brody kışımı sikerken."

Ve ikimize de iki kez söylemek zorunda olmadığı için, sadece bunu yapıyoruz - iki kez. Doyup uykusu geldiğinde ve gözlerini zorlukla açık tutabildiğinde, onu ve çocuklarını misafir yatak odasına taşıyoruz, böylece rahat bir yatakta uyuyabiliyorlar.

"Bunu sevdim," diyor Hayden, Bree'ye ve kral boy yataktaki çocuklarına bakarak. "Hepimiz tek bir çatı altındayız."

"Sen ben," diye kabul ediyorum.

"LÜTFEN ANNE," DIYE YALVARIYOR MILES. "LÜTFEN BURADA KALABİLİR MİYİZ?"

Miles parmaklarını birbirine kenetler ve dua eder gibi kaldırır. "İçinde harika oyunlar olan bir PlayStation'ları var ve Brody eğer evet dersin oynayabileceğimi söyledi." Onun yavru köpek bakışları karşısında kıkırdamamı bastırıyorum.

"Peki," diyor Bree, pes ederek. "Evie, benimle gelmek ister misin?"

Hayden'la birlikte kanepede oturan Evie'ye bakıyoruz. Onun saçlarını tarıyor ve fiyonk takıyor.

"Ben burada kalacağım," diyor Evie. "Hâlâ Hayden'ın makyajını yapmam ve tırnaklarını boyamam gerekiyor. O da benimkileri boyayacağını söyledi."

", " diyor Bree. "Ama siz ikiniz uslu dursanız iyi olur."

Çocuklar hep bir ağızdan "Edeceğiz," diyorlar.

"Ve eğer yapmazlarsa," diyor, gözleri benimkilerle buluşuyor, "onları kahvehaneye getir ve onları işe koyacağım." Bana iffetli bir öpücük veriyor. "Teşekkür ederim."

Miles'a bir öpücük verir, sonra Evie'ye, sonra da Hayden'in önünde diz çökerek ona bir öpücük verir. Miles eğildiğinde Evie, "Kıpırdama yoksa saçını mahvedeceksin," diyerek Bree'yi güldürür.

Sabah video oyunları oynayarak geçiyor ve kuaför Evie, Hayden ile işi bittikten sonra beni buluyor ve saçımı yapamasa da yüzüm ve tırnaklarım oyunda. Öğleden sonra olduğunda ve çocuklar acıktığında aklıma bir fikir geliyor.

"Kim ev yapımı pizza yapmak ister?" İki çocuk da heyecanla bağırır.

", git giyin, sonra da malzemeleri almak için markete ."

Hazırlanmalarını beklerken, çocuklarının nerede olduğunu bilmeden gitmek istemediğim için planlarımızı bildirmek üzere Bree'ye mesaj atıyorum ve da saat dört gibi döneceğini söylüyor. Yeni fırıncıyı ve daha fazla mesai isteyen bir yarı zamanlı çalışanı eğitiyor, bu da dükkânı nasıl kapatacaklarını öğrenmeleri gerektiği anlamına geliyor.

Ben: Yine yemek ve sinema yapmak ister misin?

Artık çizgiyi aştı ve çocuklarla takılmamıza izin veriyor, bana kalsa her gece takılırdık - özellikle de zaten bizim evde rahat oldukları ve Hayden'la beni seviyor göründükleri için.

Bree: Bütün gün iki çocuğa bakıcılık yaptıktan sonra bir geceyi daha evde mi geçirmek istiyorsun?

Hayden: İstersen dışarı çıkabiliriz.

Bree: Dışarı çıkamam... Sizleri kastetmiştim. Bütün gün tıklı kaldıktan sonra neden bütün gece evde tıklı kalmak isteyeziniz ki?

Hayden bana bakıyor ve başını sallıyor.
"Eninde sonunda anlayacak," diyorum ona. "Sadece zamana ihtiyacı var."

Ben: Anladığını sanmıyorum. Hayden ve ben senin çocuklarına bakmıyoruz. Kız arkadaşımız isteyken onun çocuklarına bakıyor ve onlarla vakit geçiriyoruz. Ve bu gece, siz eve döndükten sonra, akşam yemeği sipariş etmekten ve siz ve çocuklarınızla film izlemekten başka bir şey istemiyoruz. Umarız bir gün hazır olduğunuzda, hepimiz bir aile olarak tek bir çatı altında yaşarız. Kapana kısılmış ya da sıkışmış değiliz. İki çocuğu olan bir kadına aşığız. Tıpkı anneleri gibi harika olan iki çocuk.

Ve şimdi ortasında ağlıyorum. Seni seviyorum.

Hayden: Seni daha çok seviyoruz. Sonra görüşürüz.

"Hazır!" Evie merdivenlerden aşağı uçarak bağıyor. "Pizza için pineap- ple alabilir miyiz? Lütfen?"

"Ananas pizza için değildir!" Miles onun ardından aşağı inerek bağıır. "Bize sosis, sucuk ve bolca peynir lazım."

Evie, "Ben ananas istiyorum,"
diye itiraz eder. Miles, "Asla
olmaz," diye karşılık verir.

"Hepimiz kendi pizzalarımızı yapsak ve siz de kendi pizzalarınıza ne isterseniz koysanız nasıl olur?" Ben de öyle dedim.

Evie bana bakıyor. "Ne istersek?" diye yavaşça soruyor. "Elbette."
Omuz silkiyorum, bu tartışmayı daha önce bitirdiğim için kendimle
gurur duyuyorum.

başladı.

İki saat sonra, çocuklar annelerine pizzalarının fotoğraflarını göndermekte ısrar ediyor. Miles'inki pepperoni, Cheetos, sosis ve Doritos, Evie'ninki ise M&M, Twix, mini marshmallow ve ananaslı.

Mesajı gönder tuşuna bastığımda, kendi kendime bir dahaki sefere kabul etmeden önce mutlaka sorular soracağımı... açıklama isteyeceğimi düşünüyorum. Bir iş toplantısında olmak gibiydi. Hazırlıklı değildim.

Ama bir dahaki sefere, olacağım.

BÖLÜM OTUZ SEKİZ

AUBREE

"KENDİMİ BİR YATAĞIN İÇİNDE BULMAMIN BİR NEDENİ VAR MI?

Hayden ve senin yerine benim çocuklarımla mı?" Uykulu bir şekilde soruyorum, zaten uyanık olduğu için Brody'nin yatağına sürünerek giriyorum. Saat çok erken. Sabahın üç buçuğu. Ama yeni fırıncımla buluşmaya gitmem gerekiyor. Muhtemelen geceyi evimde geçirmeliydim ama çocuklar bugün kampa başlıyorlar ve burada uyumak için yalvardılar, son iki gecedir de burada kalmak istedikleri için bu beni şaşırtmadı.

Hayden burada uyuyarak benimle birlikte erken kalkmak yerine uyuyabileceklerini söyledi ve ben de buna itiraz edemedim.

Ancak tartışabileceğim şey, burada uyuduğumuz üç gecenin hepsinde neden adamın yataklarından birinde uyumaya başladığım ve sonunda başka bir yatakta yattığım.

"Var," diyor Brody, telefonunu bırakıp tüm dikkatini bana vererek. O ve Hayden işle ne kadar meşgul olurlarsa olsunlar, ben konuştuğumda işlerini bırakıp beni dinlemelerini seviyorum. Hafta sonu fark ettim ki aynı şeyi benim çocuklarım için de yapıyorlar. Yedi kez mesajlaşıyor ya da e-posta gönderiyorlardı ve çocuklarım onlardan bir şey istediğinde ya da onlara ihtiyaç duyduğunda durup dikkatlerini onlara veriyorlardı.

"Ben büyürken annem iç çamaşırını değiştirir gibi erkek arkadaş ve koca değiştirirdi. Bazen uyandığımda onu tanımadığım bir adamla yatakta bulurdum ve bu beni rahatsız ederdi." Elimi tutuyor, parmaklarını parmaklarımla arasından geçiriyor, sonra bana bakıyor ve usulca gülümsüyor. "Çocukların bizi aynı yatakta uyurken gördüğünde, bunun bir çift olduğumuz için olduğunu bilmelerini istiyorum."

Aile. Onların neler olduğunu anlamalarını ve bu konuda kendilerini rahat hissetmelerini istiyorum.

"Burada onlarla kalma konusunda rahat olmanı ve Hayden ve benimle yatıp kalkmak istemeni seviyorum. Bunu yaptığımızda, bunun hayatımızı birlikte geçirmeye karar verdiğimiz için olması gerektiğini düşünüyorum."

"Yaptığımız şey bu değil mi?" Biraz kafam karışmış bir şekilde sordum. "Yaptığımız şeyin ciddi olduğunu, kararlı bir ilişki içinde olduğumuzu sanıyordum. Çocuklarımla tanışmana izin vermemin tek nedeni buydu."

"Öyleyiz," diyor. "Ama flört etmek evlenmek ve birlikte bir hayat kurmakla aynı şey değil."

Sözleri başımı döndürüyor. "Evlenemeyiz," diye ağzımdan kaçırdım. İki kişiyle evlenmek yasalara aykırı ve birini diğerine tercih etmemin imkânı yok.

"Yasalara göre değil ama yine de yüzüğünü takabilir ve bir tören yapabiliriz. Ailemizin ve arkadaşlarımızın önünde yemin edeceğimiz bir tören."

Bir koridorda yürüdüğümü, muhteşem beyaz bir elbise giydiğimi ve beni Hayden ve Brody'nin beklediğini hayal ediyorum, her ikisi de şık smokinler giymiş ve bana yeminlerini etmeye hazırlanmışlar. Önceleri, bırakın iki kişiyi, başka bir adamla evlenmeyi aklımın ucundan bile geçiremezdim ama şimdi bu düşünce kalbimi göğsümde kabartıyor, kelebekler karnıma hücum ediyor.

"Bunu istiyorum," diye yüksek sesle itiraf ediyorum.

"Ne istiyorsun?" Hayden odaya girip Brody'nin diğer tarafına çökerek soruyor, çünkü Brody ortada duruyor ve ben de onun yanına yayılmış durumdayım.

"Brody yasal olarak evlenemesek de bir tören yapmak istediğini söylüyordu ve ben de bunu istediğimi söylüyordum. İkinize de mümkün olan her şekilde kendimi adanmak istiyorum, bu kendi yöntemimizle yapacağımız anlamına gelse bile."

Brody ve Hayden sırtıyor.

"Güzel," diyor Brody, yüzümün yan tarafını avuçlayarak. "Evlendiğimizde ve birlikte yaşamaya, her geceyi aynı yatakta geçireceğiz." Eğiliyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. "Karımız olman için sabırsızlanıyorum."

"ANNE! BAKIN NELER YAPABİLİYORUM!" BEN DIŞARI ÇIKARKEN EVİE ÇIĞLIK ATIYOR.

Asansörde. Uzun bir gün oldu ama kollarını kaldırıp takla atmadan hemen önce heyecanlı yüzünü gördüğüm an gülümsemeden edemiyorum.

"Vay canına, bu gerçekten iyiydi," diyorum ona iki tane daha yaparken.

"Biliyorum, değil mi? Kamp çok eğlenceliydi. Bir sürü jimnastik ve dans yaptım, yüzmeye gittik ve ben en yüksek trampleden atladım. Miles çok korktuğu için atlamadı ama ona korkutucu olmadığını söyledim, yarın yine yüzmeye gidersek o da deneyecek."

Miles, Hay- den'le birlikte video oyunları oynadıkları kanepeden, "Korkmuyorum," diyor. "Sadece çok yüksekti ve tüm basamakları çıkmak içimden gelmedi."

Hayden'in yanına oturarak ona "Ve bu tamamen sorun değil," diyorum. "Kamp nasıldı?" Miles'a soruyorum.

"Güzel. Bir arkadaşım ile tanıştım. Adı Matthew ve o da benim gibi hokeyi seviyor."

"Günün nasıl geçti?" Hayden oyunu durdurarak soruyor, böylece onun dikkatini çektiğimi anlıyorum.

"Uzun. Espresso makinesi sorun çıkarıyor. Birinin gelip bakması gerekecek. Fırını tamir eden adam da her şeyin yolunda olduğunu söyledi ama bu sabah yemek pişirirken düzinelerce kek yandı ve yangın alarmı çaldı." İçimi çekiyorum, onlara her şeyin yolunda olduğunu söylemeye çalışmama rağmen itfaiyenin geldiğini hatırlıyorum. "Şimdi, suçlanacağım ve hala bir fırınım ve şimdi de bir espresso makinem eksik."

"Yapabileceğim bir şey var mı?" diye sorar.

Başımı sallıyorum ve sonra eğilip dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. "Bunu zaten yapıyorsun," diye fısıldıyorum. "Çocuklara yardım ettiğin için teşekkür ederim."

"Ah, anne!" Miles elindeki kumandayı bırakıp bana döndü. "Koç Henry, eğer sorun olmadığını söylersen hokey takımında oynayabileceğimi söyledi. Matthew da annesine soruyor. Oynayabilir miyim? Sırt çantamda imzalamam için kâğıtlar var."

"Bu harika. Eve gittiğimizde gazeteleri okuyacağım ama neden olmasın?" Lafı açılmışken... "Neden siz temizliğe başlamıyorsunuz, biz de yola koyulalım?"

"Şimdi mi?" Miles soruyor. "Ama Hayden'la oynuyorum."

"Ve Brody'ye taklalarımı göstermem gerekiyor," diye ekliyor Evie. "Eve döndüğünde ona göstermemi söyledi."

"Gidiyor musun?" Hayden soruyor.

Üçü de bana çeşitli miktarlarda şaşkınlık ve hayal kırıklığı ile bakıyor ve ben üçe karşı birmişim gibi hissediyorum.

"Mutfaktan bir içki alacağım," diyorum yavaşça, bakışlarım Hayden'inkilerle buluşuyor.

Bana şaşkın şaşkın baktı ama sonra anladı ve "Sana katılacağım" dedi.

Yalnız kaldığımızda tezgâha yaslanıyorum, o da beni içine hapsedip usulca öpüyor. "Bugün seni özledim."

"Ben de seni özledim. Hafta sonundan sonra pazartesiler zor geçiyor." Çene çizgim boyunca öpücükler bırakıyor. "Bu gece burada kal."

"Çocukların duş alması ve benim de akşam yemeği gerekiyor," diyorum inleyerek, nabız noktamın üzerine bir öpücük kondurup etimi şakacı bir şekilde ısırmaya çalışırken. "Eminim kamptaki günlerinden kalan çamaşırları da yıkamam gerekiyordur," diye ekliyorum.

"Burada duş alabilirler," diyor başını kaldırıp bana bakarak. "Brody eve dönerken akşam yemeği alabilir. Burada çamaşır makinemiz ve kurutucumuz var. Ayrıca, çocukları kampa götürdüğümüz için burada kalmak daha kolay, böylece seninle o kadar erken kalkmak zorunda kalmazlar. Brody ve ben bu sabah onları gayet iyi hazırlayıp kapıdan çıkardık." "Hayden," diyorum hafif bir kahkaha atarak. "Çocukların dört hafta boyunca

Kamp. Tüm zaman boyunca burada kalamayız."

"Neden olmasın?" diye soruyor ve beni tekrar öpüyor. Bu sefer dili dudaklarımın kenarından kayıyor ve keşke yalnız olsaydık da onun içinde kaybolabilseydim diyorum.

Ama değiliz, bu yüzden onu nazikçe geri itiyorum. "Çünkü burası bizim evimiz değil."

"Ha?" diye soruyor şaşkınlıkla, belli ki dikkati dağılmış.

"Neden burada kalamayacağımızı sormuştun," diye hatırlatıyorum ona yumuşak bir kahkaha atarak. "Burası bizim evimiz değil," diye tekrarlıyorum.

Hayden sadece omuz silkiyor. "."

Burada onlarla birlikte bir aile olarak yaşama düşüncesi karnımda bir düğüm oluşturuyor, ancak çok erken olduğu için bunu elimin tersiyle itiyorum.

"Kal," diyor, ellerini kalçalarımın koyuyor ve yüzünü boynuma gömüyor. "Sadece bu gece için," diye mırıldanıyor, burnunu çene çizgimde gezdiriyor. "Lütfen."

"BREE!" BRODY'NİN ÜVEY ANNESİ SAVY BENİ KUCAKLADI. "BU ÇOK İYİ seni görmek için." Geri çekiliyor ve sol tarafıma bakıyor. "Siz de Miles ve Evie olmalısınız," diyor sıcak bir ifadeyle. "Hakkınızda çok şey duydum. Ben Savannah, Brody'nin üvey annesi, ama bana Savy diyebilirsiniz." Kocasını işaret ediyor. "Bu da babası Benjamin ama ona Benji diyebilirsiniz." Şakacı bir şekilde göz kırpmıyor ve kocası başını sallayarak inliyor.

"Bana Ben diyebilirsin," diyor. "Kıyafetlerinizi getirdiniz mi? Çocuklar çoktan havuza girdi."

"Evet!" Evie haykırıyor. "Kıyafetlerimin altında."

"Peki kendi başınıza yüzebilir misiniz?" Ben iki çocuğa da sorar. İkisi de "Evet," diye yanıtlıyor.

"Peki, o zaman, geri dönün ve eğlenin."

İkisi de sanki daha önce buraya gelmişler gibi hiç vakit kaybetmeden evin içinde uçuyorlar ve ben Brody'ye bakıyorum, o da gülüyor. "Ben içeri girdiklerinden emin olacağım," diyor ve yanlarından geçip babasıyla tokalaşıyor, üvey annesinin yanağına bir öpücük konduruyor ve sonra durup alnından öpüyor.

"Bunları nereye istiyorsun?" Hayden, Savy ve Ben'in gelecek hafta çocuklar okula başlamadan önce düzenleyecekleri yaz sonu İşçi Bayramı barbeküsü için getirdiğim ikram kutusunu tutarak soruyor.

Savy gözlerinde bir parıltıyla "Bunları alacağım," diyor. Üstünü kaldırarak bir nefes çekiyor ve iç çekiyor. "Mmm, çok güzel kokuyorlar."

Dışarı çıktığımızda Brody'nin teyzesi ve kocası Gerald'i havuz kenarında uzanmış, çocuklar da sırayla kaydıraftan aşağı inerken buluyoruz. Brody beni Gerald'la tanıştırıyor çünkü teyzesiyle çocukların doğum günü partisinde tanışmıştım ve sonra beni bir şezlongda kucağına çekiyor, böylece çocukların yüzmesini ve oynamasını izleyebiliyoruz.

Çocuklar daha önce de iyi yüzücülerdi, ancak geçtiğimiz ayı kampa geçirip neredeyse her gün yüzdüklerinden beri, suda kendilerine güvenen en sevimli küçük balıklara dönüştüler. Brody ve Hayden onları yazdırmasa ve geçtiğimiz dört hafta boyunca kampa götürüp getirmeselerdi ne yapardım gerçekten bilmiyorum. Onları işe getirmek, küçük oldukları ve bana yardım etmeyi sevdikleri zamanlardaki kadar kolay değil.

"Brody çocuklarınızın King's Cross'a gittiğinden bahsetti," diyor Amalia. "Brittany de oraya gidiyor." Brittany, onun ve Gerald'ın genç kızları, bugün burada değil çünkü arkadaşlarıyla bir amigo etkinliğinde.

"Gerçekten mi? Dünya ne kadar küçük," diyorum ona. "Peter çocukken oraya gitmişti." Amalia'nın kaşları çatıldığı anda hatamı anlıyorum. Dul olmanın kötü yanlarından biri de nedenini açıklamak zorunda kalmak, çünkü benim yaşımdaki bir kadının kocasını kaybetmesi normal değil.

Ama o sormadan ve ben cevap vermek zorunda kalmadan önce Brody kollarını arkamdan doladı ve rahatlatıcı bir şekilde sıktı, sonra da "Peter çocukların babası. Birkaç yıl önce vefat etti."

"Oh, çok üzgünüm. Bilmiyordum," diyor Amalia. Ona nazıkçe gülümsüyorum. "Sorun değil."

"Yarınki açılışa katılacak mısınız?" diye sorarak konuyu değiştiriyor.

Brody, "Çocuklar ilkokula gittiği için onların Salı günü," diyerek beni şoke etti.

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordum.

"Bize söylediler," diyor Hayden, "gidip gitmeyeceğimizi sorduklarında." "Biz de onlara önce size sormamız gerektiğini söyledik," diye ekliyor Brody. "Kamptan eve dönerken bize anlattılar.

Görünüşe göre, bu yıl ilk farklı öğretmenleri olacak. Miles heyecanlandım ama Evie sorun yok gibi görünüyor."

Miles ağabeylik rolünü ciddiye aldığı için bu durumdan pek hoşnut değildir ve kendisinden sadece dört dakika büyük olduğu için Evie'yi çıldırtır.

Hayden, "Onlara eğer gitmezsek, daha sonra akşam yemeği için sizinle buluşabileceğimizi söyledik," diyor. Geceyi orada geçirmekten bahsetmiyor çünkü onlara okul başladığına göre bizim evde uyumaya devam etmemiz gerektiğini söyledim çünkü tüm çocukların eşyaları orada.

Hem çocuklar hem de Hayden ve Brody pek heyecanlanmadılar. Doğrusunu söylemek gerekirse ben de öyle, ama iki yer arasında gidip gelmek çok fazla iş, özellikle de otobüs her gün çocukları almak ve bırakmak için benim evime geldiğinde. Çocuklar kampa götürülürken bu haklı bir gerekçeydi ama artık kamp bittiğine göre orada kalmaya devam etmek için bir nedenimiz yok.

Ve birlikte yaşamayı düşünmek için çok erken. Yani, sadece birkaç ay oldu. Bu kadar ciddi bir karar vermek için yeterli bir zaman değil... değil mi?

Yine de onlarla kaldığımız son bir ay hayal edebileceğimden çok daha sorunsuz geçti. Çocuklar Brody ve Hayden'a bayılıyorlar ve belli ki onlar da aynı şekilde hissediyorlar. Geçtiğimiz ay içinde rahat ve doğru hissettiren bir rutin oluşturduk. Her gün tüm bu parçaları bir araya getirmenin bu kadar kolay olamayacağını düşünüyorum ama o kadar kolay. Çocuklar iki misafir odasını da ele geçirdiler, her biri kendi yatağını istiyor ve ben Evie ile onun odasında uyuyorum. *Tanrım, onun odası, sanki gerçekten onunmuş gibi.* Bu gece eve gidip çocuklarla aynı çatı altında uyumayacağım düşüncesi boğazımı kocaman bir duygu yumağı ile dolduruyor.

"Hey," diyor Brody, beni düşüncelerimden çekip çıkararak. "Eğer istemiyorsan-"

Duygularımı kontrol altına almaya çalışıp başaramayınca, "Elbette açık eve gelebilirsiniz," diye mırıldandım.

Brody bana bakıyor. "O zaman sorun ne?"

"Hiçbir şey," diye fısıldıyorum, bunu herkes buradayken yapmak istemiyorum.

Brody tartışmak için ağzını açıyor ama daha kelimeleri çıkaramadan Evie onun adını söylüyor.

"Brody, gel ve bizimle Marco Polo oyna!"

"Evet!" Penelope kabul ediyor. "Marco olabilirsiniz!"

"Hayden, basketbol potaları var. Gel de oyna!" Miles ekliyor.

Çocuklarıma hayır diyemedikleri için ikisi de kalkıyor, gömleklerini sandalyenin üzerine atıyor ve suya atlıyorlar.

Brody, Evie ve Pene- lope'un peşinden koşarken ve Hayden topu potaya sokmak için Miles'ı omuzlarına alırken çocuklar sevinç içinde ciyaklıyor. Onları gülerken ve oynarken izlerken, bu gece aynı çatı altında olmayı dilemekten kendimi alamıyorum. Birlikte olmamızın üzerinden çok kısa bir süre geçmiş olabilir ama Brody ve Hayden bu süre zarfında hem çocuklarımin hem de benim kalbimde yer edinmekte hiç zorlanmadılar.

BÖLÜM OTUZ DOKUZ

AUBREE

TAK TAK. TAK. TAK.

"Anne, biri geldi," diye bağılıyor Evie apartmanımızın bir yerinden. Çocukların okuldaki ilk günü ve biz de koşturuyoruz çünkü... okulun ilk günü ve iki çocuğunuz varsa bazen böyle olur.

Yeni fırıncım Viviana sayesinde artık erken kalkmama ya da geç saatlere kadar yapmama gerek kalmadı. Bir araya getirdiğimiz programa göre, tüm işi pişirmek olduğu için her şeyi o . Bana oldukça pahalıya mal olacak ama çocuklar büyüdükçe ve sabahın köründe uyanmak ya da öğleden sonra fırında takılmak istemedikçe buna değer.

Banyodan çıkarken Evie "Kim o?" diye soruyor. Kimin cevap verdiğini duyamayacak kadar uzaktayım ama "Hayden ve Brody," diyerek bana haber veriyor. "Kapıyı açabilir miyim?"

"Devam et."

Kapının kilidini açıyor, sonra kapıyı sallıyor ve muhteşem erkek arkadaşlarım şirket takım elbiseleri diğer tarafta duruyorlar.

"Burada ne yapıyorsunuz?" Evie her birini kucaklayarak soruyor.

"Hey, çocuklar!" Miles dışarı çıkıyor ve her ikisine de Yumruk tokuşturmak. "Burada ne yapıyorsunuz? Okulumuz var."

Her iki çocuğumu da nasıl kazandıklarına gülümsemekten kendimi alamıyorum - aynı şekilde ve aynı hızla kalbimi nasıl kazandıklarına benzemiyor.

"Biliyoruz," diyor Hayden içeri girdiklerinde. "Ara öğün getirdik." Arkasından bir çanta çıkarır.

Brody kendi çantasını göstererek, "Ve iyi şans hediyeleri," diye ekliyor. "Bana hediye mi getirdin?" Evie'nin nefesi kesilir.

"Evet," diyor Brody, çantayı açıp Evie'nin istediği ama okul alışverişine gittiğimizde mağazada kalmamış olan sırt çantasını çıkarırken. Sevdiği bir tane bulamadığı için elindeki sırt çantasını saklamaya karar verdi ve ben de ona daha sonra tekrar kontrol edeceğimizi söyledim.

Onu görür görmez ciyaklıyor ve her iki adama da tekrar sarılıyor. "Teşekkür ! Teşekkür ! Bayıldım buna. Bütün eşyalarımı değiştirmem gerek."

Hayden, Miles'a bir kutu uzatarak, "Bu da senin için," der.

Açar ve gözleri büyür. "Seninki gibi," diyor Miles hayranlıkla. Boğazıma bir yumru doluyor ve beni ham duygularla boğuyor. Geçen gün Miles, Hayden'ın saatini ne kadar çok sevdiğinden bahsetmişti. Hayden ona saati büyükbabasının lise mezuniyeti için aldığını, ona zamanın ne kadar değerli olduğunu ve asla boşa harcamaması gerektiğini hatırlatmak için bu saati aldığını söylemiş. Hayatı yaşamak ve ondan en iyi şekilde yararlanmak için. Birkaç ay sonra etti. Miles ona saati çok sevdiğini ve daha önce hiç saati olmadığını söyledi. Sonra bana babasının saati olup olmadığını sordu ve olmadığını öğrenince çok üzüldü.

"Aynı marka," der Hayden, "ama senin bedeninde." Çıkarır ve Miles'ın bileğine takar. "Okulda iyi bir yıl geçirmeni dilemek için."

"Teşekkür ederim," diyor Miles, "bayıldım." Bir süre hayranlıkla inceledikten sonra, "Okuldan sonra hokey antrenmanıma geliyor musun?" diye soruyor.

"Elbette," diyor Hayden.

Brody yiyecek torbasını bir kutu çıkararak, "Bunu kaçırmazdım," diye ekliyor. Çocuklar görmekten heyecan duydukları arkadaşları hakkında konuşurken biz de getirdikleri kekleri ve hamur işlerini yiyoruz. Evie jimnastik dersi olduğunu tekrar hatırlatıyor - neyse ki her ikisinin de yeni sporu aynı yerde - ve sonra otobüsü beklemek üzere aşağı iniyoruz. Onlara okulda harika bir gün geçirmelerini diledikten sonra otobüse atlıyorlar, kapı kapanmadan önce vedalaşıyorlar ve gidiyorlar.

Çocuklar gittikten sonra Hayden ve Brody'ye "Bu sabah gelmenize gerek yoktu," diyorum, "ama teşekkür ." İkisine de birer öpücük çocuklarımin bu sabah ne kadar mutlu olduklarını ve son birkaç haftadır ne kadar mutlu olduklarını düşününce, ailemizin

Sonunda iyileşiyorum ve önümdeki iki adamın bu iyileşmede çok payı olduğunu düşünmeden edemiyorum.

Hayden: Çocukların okuldaki ilk gününü kutlamak için akşam yemeği?

Brody: Dışarı çıkabiliriz ya da yemeği sana

getirebiliriz. Benim yerim kulağa hoş geliyor.

"BUNA BAYILDIM."

"Neyi sevmek?" Şaşkınlıkla en iyi arkadaşıma bakıyorum. Sabah koşuşturmasını yeni bitirmiştik ve bir sonraki koşuşturma başlamadan önce ara verdiğimiz sırada masaları temizliyorduk.

"Sen, mutlu," diyor yumuşak bir gülümsemeyle. "Peter öldükten sonra neye benzediğini unuttum ve bir daha asla göremeyeceğimden endişelendim. Ama bu çocuklar imkansızı başardılar. Senin yeniden içtenlikle gülümsemişi sağladılar."

"Bazen iki erkeği sevmeme izin verdiğim için deli olduğumu düşünüyorum. Çocuklarımı normal olmayan bir duruma maruz bıraktığım için. Ama sonra hayatın ne kadar kısa olduğunu ve Pete'den sonra kimseyi bulamayacağımı düşündükten sonra beni ve çocuklarımı seven bir değil iki adam bulduğum için ne kadar şanslı olduğumu düşünüyorum."

Saate bakıyorum. Hâlâ erken, bu da bana bir fikir veriyor.

"Devam et," diyor Lacey sırtarak.

"Ne?"

"Sanki sen ofisteki erkekleri görmeye gitmeyi düşünmüyordun." Gülüyor. "Burada her şey kontrolüm altında. Git seviş."

"Sana hiç bir kadının sahip olabileceği en iyi arkadaş olduğunu söylemiş miydin?"

"Evet, evet. İyi eğlenceler."

Yirmi dakika geçmeden, Brody'nin asistanı Hillary, adamların toplantıda olduğunu, ancak Brody'nin odasında beklemek istersem

ofis, yapabilirim, ve kısa süre içinde bitmiş olacaklar.

Geri dönerken, bir kapının dış tarafındaki levhada Hayden'ın adını fark ediyorum. Burası onun ofisi olmalı. Kapı açık olduğu için içeri giriyorum ve boş olduğunu görüyorum, buranın onun ofisi olduğunu kanıtlayan hiçbir şey yok... ta ki duvardaki çizimleri görene kadar. Evie'nin yaptığı çizimler. Daha yakından bakmak için masasının etrafından dolanıyorum ve gözlerim birkaç resme takılıyor; bizim, çocuklarımın ve benim resimlerimize. Bilmesem, Hayden'ın bir karısı ve çocukları, bir ailesi olduğunu düşünürdüm.

Kızımın çizimlerini ve fotoğraflarımızı ofisinde gururla sergileyecek kadar bizi önemseydiğini düşündükçe kalbim genişliyor.

Onun ofisinden çıkıp Brody'nin ofisine gidiyorum çünkü bana orada bekleyebileceğimi söylemişti ve içeri girdiğimde Brody'nin ofisinde de aynı şeyleri görünce şok oluyorum - şok oluyorum çünkü her ikisinin de ofislerinin bir aileye sahip olmanın kanıtlarını sergilercesine çizimler ve resimlerle dolu olmasını beklemiyordum.

Bir aile.

Çocuklarımı ve beni seviyorlar ve ailemizin bir parçası olmak istiyorlar.

"Hillary burada olduğundan bahsetmişti," diyor Brody. "Her şey yolunda mı?"

Ona bakıyorum, gözlerim dökülmemiş duygularla bulanıklaşıyor ve hem onun hem de Hayden'ın orada durduğunu, endişeli göründüklerini görüyorum.

"Sorun nedir?" Hayden bana doğru bir adım atarak soruyor.

"Çocuklarla ilgili bir şey mi oldu?"

"Sizin çizimleriniz var... ve resimleriniz..."

İkisinin de yüz hatları şaşkınlıkla buruşur.

"Evie'den," diye açıklıyorum, ama o kadar duygulanmışım ki konuşmakta zorlanıyorum. "Size yaptığı çizimler. Ve resimler," diye ekliyorum. "Onları Hayden'ın ofisinde gördüm, sizinkinde de var." Brody'nin masasındaki resim çerçevesini gösteriyorum.

"Tabii ki istiyoruz," diyor Hayden, aramızdaki boşluğu doldurup beni kollarına çekiyor. "Sizi görmeden saatler, bazen günler geçirmek zorunda olmamız yeterince kötü. Zamanımızın çoğunu ofiste geçiriyoruz."

"Sizi seviyorum," diye nefes alıyorum, nasıl , kalbimin ne kadar dolu olduğunu anlatacak daha iyi bir cümle olmasını dileyerek. "İkinizi de çok seviyorum."

Dudaklarımı Hayden'ın kollarına bastırıyorum, onun sıcaklığını, sevgisini tadıyorum. "Seni istiyorum... şimdi."

Kapının kapandığını duyuyorum ama Hayden beni Brody'nin masasına kaldırıp üzerimdeki kıyafetleri yırtarcasına çıkarırken aldırımıyorum.

Brody birkaç saniye sonra bize katılıyor ve çocuklar beni soymak için birlikte çalışırken beni öpüyor, bana dokunuyor ve kendimi iyi hissetmemi sağlıyorlar.

Hayden'ı öpüyorum ve Brody'i okşuyorum.

Yeterince alamıyorum. Asla yetmiyor. Onlardan hep daha fazlasını istiyorum. Bedenlerinden, kalplerinden. Hepsini istiyorum. Belki bu beni bencil yapıyor, ama kötüyü deneyimlediğinizde, iyiye sarılma eğiliminde . Kaybı, kalp kırıklığını hissettiğinizde, hayatta olan ve sizi sevebilen insanlara sıkıca tutunursunuz.

Hayden önce içime giriyor, öyle bir şiddetle vuruyor ki bacaklarımı tutmasa muhtemelen masadan uçacaktım.

"Tanrım, çok iyi hissediyorsun," diye inliyor. "Sen bizimsin, bebeğim. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Gözleri benimkilerle buluşuyor, aşk ve şehvet vaatleriyle dolu ve... yarın.

"Bize olduğunu söyle," diye homurdanıyor ve bana tekrar tekrar çarpıyor.

Brody meme uçlarımı çimdiklerken, boynumu öperken ve klitorisime masaj yaparken "Ben ," diye nefes alıyorum. "İkimiz de seninim."

Hayden yavaşlıyor ve dudakları dudaklarıma degecek şekilde eğiliyor. "Ve biz seniniz," diye mırıldanıyor ağızma karşı. "Hepsi senin."

Onun sözleriyle, sikiinin etrafına ve Brody'nin parmaklarına sertçe boşaldım.

Hayden boşalıyor ve sonra yumuşak bir öpücükle çekiliyor ve Brody onun yerini alarak yavaşça içime giriyor. Orgazmımdan ve Hayden'ın döllerinden sıırıslıklam olmuştum ama Brody'nin umurunda değildi. İçime girip çıkarken inliyor, beni uzunluğuyla dolduruyor. Beni tatlı tatlı öpüyor, beni ne kadar sevdiğini ve onun için ne kadar önemli olduğumu mırıldanıyor.

Hayden yakınımda duruyor, Brody'nin az önce yaptığı gibi bana dokunuyor, beni başka bir orgazma doğru çalıştırıyor. Isınmış etimi ısırıyor ve klitorisimi okşuyor. Ve sonra tekrar boşalıyorum, Brody'yi de benimle birlikte uçurumun kenarına götürüyorum.

"Bunu istiyorum," diyorum orgazmdan çıktıktan sonra, kelimeleri duymalarına ihtiyacım var. "İkinizi de istiyorum, sonsuza dek."

Brody yüzümü kucaklıyor. "Planımız bu," diye mırıldanıyor ve beni usulca öpüyor.

"Bize sahip olduğun sürece," diye ekliyor Hayden, kalçamı sıkarak.

KIRKINCI BÖLÜM

AUBREE

Brody: Yatağının üzerinde senin için bir kutu var. Saat 6:00'da gitmeye hazır ol.

METNINE BİRKAÇ SANİYE ŞAŞKINLIK İÇİNDE ÖNCE BAKIYORUM.
Cevap ver.

Ben: Nereye gitmeye hazır olacağım?

Hayden: Sadece hazır ol. Soru sormak

yok. Ben: Peki ya çocuklar?

Tam gönder tuşuna basarken, Beatrice dükkana girdi. Yüzünde komplocu bir gülümsemeyle.

"Büyükanne!" Evie ciyaklayarak ona sarılmak için koşuyor. "Merhaba tatlım. Nasılsın?"

"Güzel. Ödevimi yapıyorum." Evie ona boyadığı dünya haritasını gösteriyor. "Burası bizim yaşadığımız yer." New York eyaletini işaret . "Annem yarın yaşamak için yeni yerlere bakacağımızı söyledi." Bana bakıyor. "Hâlâ burada mı yaşayacağız?" diye soruyor, parmağı haritanın üzerinde.

"Yapacağız. Sadece artık bu binada olmayacak."

Okul başlayalı neredeyse bir ay oldu ve çocuklar ayrı sınıflarda gayet iyi gidiyorlar. İkisi de arkadaş edindiler ve

Önceki yıllardan birkaç tane. Miles hokeyi, Evie ise jimnastiği çok seviyor.

Kahvehane yoğun ve ürünümü taşımak isteyen dükkan ve mağazalardan birkaç tane daha ak- sayım aldım. Kış gelmeden yeni evimize yerleşmek istediğim için ciddi bir şekilde daire bakmaya başladım ve ek gelirim sayesinde taşınmamız sorun olmayacak gibi görünüyor. İşe gitmek için seyahat etmek zorunda kalmak kötü olacak, ancak bina sahibi kimsenin kira sözleşmesini yenilemeyi reddettiği için başka seçeneğim yok. Bina satılana kadar aydan aya yaşayabiliriz, ancak o zaman için sadece iki hafta önceden haber vermemiz gerekecek ve ben bu oyunu oynamayacağım.

"Hayden ve Brody ile mi yaşayacağız?" Evie soruyor.

"Kesinlikle gitmeliyiz," diye araya giriyor Miles. "Doğrudan evlerine çıkan bir asansörleri var ve en iyi oyun odası da onlarda."

"Çocuklarla yaşamamız senin için sorun olmaz mı?" Merakla sordum. Çocuklar babaları ve benden başka kimseyle yaşamadılar ve ne yazık ki babaları onlar küçükken vefat ettiği için pek bir şey hatırlamıyorlar.

"Evet," diyor Miles. "Çok gülüyor ve gülümsüyorsun, yüzden onlara seninle birlikte olmanın sorun olmadığını söyledim." Kalbim göğsümde sıkışıyor, doğum günü gecesi çocuklarla yaptığı konuşmaya kulak misafiri olduğumu hatırlıyorum.

"Ben de!" Evie ekliyor.

"Hey, çocuklar," diyor Beatrice. "Artık gitmeliyiz."

"Ben hazırım," diyor Miles, sırt çantasını kapıp omzuna asarken.

"Nereye gidiyorsun?" Ben soruyorum.

"Geceyi büyükannemle geçireceğiz," diyor Evie gerçekçi bir şekilde.

"Sen..." Ve sonra aklıma geldi. Çocuklar bunu planlamış ve çocuklara söylemiş olmalılar.

Beatrice yanağıma bir öpücük kondurarak, "İyi geceler," diyor. "Yarın görüşürüz."

Onlar gittikten sonra dükkânı kapatıyorum ve adamların bana ne bıraktığına bakmak için üst kata çıkıyorum. Yatağımın ortasında kırmızı fiyonklu büyük siyah bir kutu var. İçinde mavi bir maksi elbise buluyorum. V yakalı ve yanlardan yırtmaçlı bu elbise seksi ve şıklığın mükemmel bir birleşimi. Muhteşem siyah topuklu ayakkabılarla eşleştirilmiş ve altında seksi bir sütyen ve külot seti buluyorum.

Hazırlanmak, saçımı düzeltmek ve makyajımı yapmak için zaman ayırıyorum. Son zamanlarda tırnaklarımı yaptırmaya vakit bulamadığım için onları kendim boyuyorum ve kururken biraz kitap okuyorum. Giyindikten sonra boy aynasının karşısına geçip gülümsüyorum. Bir prenses gibi görünüyorum. Mutlu olan güzel bir prenses.

Bakışlarım yatağımın başucundaki resme gidiyor. Elime alıp Pete ve bana bakıyorum. Düğünümüzde çekilmişti. İkimiz de geleceğin getirecekleri için heyecanla gülümsüyorduk. İkimiz de sonsuza dek sürecek mutluluğumuzun bu kadar kısa süreceğine dair hiçbir fikre sahip değildik. Tek istediğim sevmek ve sevimeldi. Hiç sahip olmadığım bir aile kurmaktı. Elbette ninem vardı ama aynı şey değildi; bana sarılacak, beni öpecek, her konuda ortağım olacak bir koca istiyordum. Çocuklarım için bir baba istiyordum, birlikte uyanıp birlikte yatacağım birini. Birlikte ağlayıp gülebileceğim.

Ve kısa bir süre için buna sahiptim... ta ki sahip olmayana kadar.

Elimdeki resme bakıyorum ve Fields'taki günü düşünüyorum; Brody ve Hayden'ın , çocukların ve benim onlar için ne kadar önemli olduğumuzu gösteren fotoğrafları ve çizimleri görüyorum.

Fotoğrafi yanıma alıp dairenin içinde yürürken Pete'in vefatından sonra tek bir fotoğraf bile çekilmediğini fark ettim. Yas tutmaya o kadar dalmışım ki, sanki hala burada olan insanları kutlamayı unutmuşum.

Şimdi burada bir karar veriyorum; taşındığımızda çocukların yeni fotoğraflarını asacağım ve Hayden ile Brody'nin fotoğraflarını ekleyeceğim. Onlar hayatımızdalar ve eğer istediğim gibi olursa, kaderin izin verdiği süre boyunca hayatımızda kalacaklar.

Kapım çalınıyor ve cevap verebilmek için çerçeveyi yere bırakıyorum. Diğer tarafta, Brody ve Hayden'ı şık smokinleri içinde, yüzleri tıraşlı bir şekilde buluyorum. İkisinin de elinde bir buket var.

Brody yanağımı öpüp içeri girerken, "Muhteşem görünüyorsun," diyor.

"Mükemmel," diye ekliyor Hayden, ardından.

Çiçeklerin her ikisinin de vazosu olduğu için onlara teşekkür ediyor ve masanın ortasına koyuyorum, ardından kimliğimi, telefonumu ve paramı taşıyan çantamı alıyorum.

"Ne vesileyle olduğunu bilmiyorum," diyorum onlara, "ama sizi takım elbise içinde ne kadar sevsem de, bu smokinler bende yırtılma isteği uyandırıyor.

ve seninle yoluma devam edeceğim." Şakacı bir şekilde göz kırptıyorum ve ikisi de kocaman gülümseyerek kalbimi eritiyor.

"Her birimizle çıkmayı kabul edeli dört ay oldu," diyor Brody, elimi avucunun içine alıp üstünden öperek. "Kutlamak için seni yemeğe çıkarıyoruz."

Aşağı indiğimizde, şık siyah bir limuzinin kaldırımında bizi beklediğini görüyorum. Hayden benim için kapıyı açıyor ve ben de Brody'ye önce içeri girmesini, ikisinin arasına oturmak istediğimi söylüyorum.

Yemeğe gidişimiz, erkeklerin beni okşamaları, öpmeleri, ne kadar güzel göründüğümü ve onlar için ne kadar önemli olduğumu söylemeleri ile geçiyor. Onlardan biriyle çıkıyor olsaydım, değer verildiğimi ve sevildiğimi hissederdim, ama ikisiyle birden çıkmak neredeyse çok fazla. Bazen, onlar benim üzerime titrerken, benim onlar için yeterli olup olmadığımı merak ediyorum. İki kişiye bir kişi düştüğüm için bir şeyleri kaçırıyorlar mı diye ama sonra güvensizliğimi bastırıyorum çünkü yeterli olmasaydım burada olmazlardı, beni sevgi ve ilgi yağmuruna tutmazlardı. Zenginler, yakışıklılar, tatlılar ve özverililer. İstedikleri kadını seçebilirler ama beni istiyorlar: kıvrımlı, bekâr anne, dul. Ve beni olduğum gibi seviyorlar.

Pierce Hotel'e varıyoruz - daha önce sadece önünden geçerken gördüğüm lüks bir otel - ve çocuklar bana çatı katındaki restorana kadar eşlik ediyor. Hostes bizi özel bir odaya götürüyor, kare şeklinde bir masa var. Sandalyemi çekip benim için ittikten sonra adamlar iki yanıma oturuyor.

Sanırım detayları önceden halletmişler çünkü garson siparişimizi almadı. Onun yerine sevdiğim şaraptan bir şişe getirip ikimize de birer bardak dolduruyor.

"Miles matematik sınavını nasıl geçti?" Brody içkisinden bir yudum aldıktan sonra soruyor. "Bugündü, değil mi?"

"İyi iş çıkardığını düşünüyor," diye cevap veriyor Hayden benden önce. "Öğleden sonra bana mesaj attı ve hepsini doğru yaptığını düşünüyor."

"Ne? Ne zaman? Ne zaman?" Brody telefonunu çıkarır, kaşları birbirine kenetlenmiştir.

"Grup sohbetinde değil," diye açıklıyor Hayden. "Pazartesi günkü hokey maçıyla ilgili olarak ona mesaj attım ve sordum."

"O kadar gergin ki," diyor Brody kıkırdarak. "Pazar günü onu antrenmana götürmeliyiz ki heyecanlansın."

"Kesinlikle evet," diyor Hayden. "Kaleci olarak ortalığı kasıp kavuracak."

Adamlar oğlum hakkında konuşurken bakışlarım aralarında gidip geliyor, dinliyor, izliyor ve her şeyi kavıyorum. İki yıl önce Lacey bana kocasıyla birlikte çalışan bir şirket kodamanıyla tanışma randevusu ayarladı. Randevunun benimle ilgili olmasını istediğim için çocuklarımdan bahsetmekten kaçınmaya çalıştım, ama konu açıldığında ve çocuklarımdan bahsettiğimde, kepenklerin hemen indiğini görebiliyordum. Randevu o anda bitmiş de olabilirdi çünkü bekar bir anne olduğumu öğrendiğinde söyleyecek bir şey kalmamıştı. Bu yüzden Brody ve Hayden ile ilk çıktığımda onlara çocuklarım olduğunu söyledim. Bunun onları uzaklaştıracağını düşündüm ve denediğimi söyleyebilir, sonra da yalnız, yas tutan bir dul olmaya geri dönebilirdim.

Ancak onları uzaklaştırmak yerine, bekar bir anne olmamı benimsediler ve bununla da kalmadılar. Beklentileri olmadan çocuklarımla kendi ilişkilerini geliştirdiler. Sadece beni kazanmak için göstermelik olmayan ilişkiler; hayır, onları önemsiyorlar ve onlarla bağ kuruyorlar. Akşam yemeğindeyiz, dört aylık yıldönümümüzü kutluyoruz ve sevişmekten bahsetmek yerine - ki hayat sayesinde bir haftadan uzun süredir böyle bir şey olmadı - hock- ey oyunlarından ve matematik testlerinden bahsediyorlar.

"Hey, sorun ne?" Brody sordu. O beni düşüncelerimden sıyrana kadar gözyaşlarımı tutamadığımı, duygularımın beni ele geçirdiğini fark ediyorum.

"Hiçbir şey," diyorum dürüstçe. "Her şey mükemmel."

Hayden'in kaşları çatılır. "O zaman neden ağlıyorsun?" Dışarı sızan ve yanağımdan aşağı kayan bir damla gözyaşına dokunuyor.

"Ben sadece... Ben..." Tanrım, nasıl hissettiğimi nasıl açıklayabilirim? Derin bir nefes alıyorum ve içimden ne geliyorsa onu söylüyorum. "İkinizi de çok seviyorum. Çocuklarımı sevmenizi ve onları düşünmenizi seviyorum. Beni düşünmenizi. Yıldönümü tarihimiz olduğunu bile bilmiyordum," diyorum sulu bir kahkaha atarak. "Ve..." İçimi çekiyorum, bakışlarım ikisi arasında gidip geliyor. "Ben mutluyum."

Bu iki kelime beni uçuruma sürüklememeli ama sürüklüyor çünkü çocukluğumu yaşadıktan, aşkı bulduktan ve kısa bir süre sonra onu kaybettikten, sonra da büyükannemi kaybettikten sonra mutluluğu yakalamak gerçekten çok zor oldu. Ancak Pete'i ve kaybettikten sonra beni ayakta tutan tek şey olan çocuklarım, Hayden ve Brody ile birlikte nihayet mutluluğu yeniden buldum ve bu çok iyi hissettiriyor.

"Ne zaman mutluluğun nasıl bir şey olduğunu hayal etsem, bana çok uzak geliyordu. Evliliğimin, yarattığımız hayatın etrafına sarılmıştı. O öldükten sonra, bu mutluluk farklı görünüyordu. O kadar canlı, renk dolu değildi. Beni yanlış anlamayın - çocuklarım benim tüm dünyam, ama yetişkin sohbetlerinden, yatakta tembel sabahlardan... orgazmlardan gelen mutluluğu arzuladım." Yüzümün kızardığını hissediyorum ama utanmıyorum. Hayden ve Brody aklımdan geçen her şeyi söyleyebilme konusunda kendimi güvende hissetmemi sağlıyor.

"O tür bir mutluluğu bir daha bulabileceğimi sanmıyordum. Ama sonra siz ikiniz ortaya çıktınız. Bana özlediğim mutluluğu geri verdiniz. Kalbimi bir daha asla hissedemeyeceğimi düşündüğüm bir sevgiyle doldurdunuz." Ellerimi kaldırdım ve parmaklarımı ikisinin parmaklarının arasından geçirdim. "Seni kendimden uzaklaştırdığımda benden vazgeçmediğin için teşekkür ederim. Beni sevdiğin için, çocuklarımı sevdiğin için teşekkür ederim."

Hayden başını sallar, Brody de bıyık altından güler. "Ne dedin?"

Yanlış bir şey söylediğimden endişelenerek soruyorum.

Hayden, "Büyük bir konuşma planlamıştık, sonra sen ve gök gürültümüzü çaldın," diyor, ses tonu yarı şakacı yarı ciddi. "Siktir et." Omuz silkiyor, sonra sandalyesini geriye itiyor. "Bunu yapmak için akşam yemeğinden sonrasını bekleyecektik ama söylediğin onca şeyden sonra şimdi tam zamanı gibi görünüyor."

Hayden tek dizinin üzerine çöküyor ve Brody de ona katılıyor. Bunun ne anlama geldiğini biliyorum, ama Brody bir yüzük kutusu çıkarıp açana ve iki uyumlu dış bantlı muhteşem bir prenses kesim pırlanta yüzük ortaya çıkana kadar kafamı tam olarak toparlayamıyorum.

"Ortadaki nişan yüzüğü," diye açıklıyor Brody.

"Ama tek bir yerine iki tane olacak şekilde tasarlattık," diye ekliyor Hayden. "Ortadaki bandın etrafına oturuyorlar ve üçümüzü tek bir birim olarak simgeliyorlar."

"Aubree Heart," diyor Brody, gözleri benimkilerle kilitleniyor. "Yasalara göre ikimizle de yasal olarak evlenemeyeceğini biliyoruz ama yüzüğümüzü takarsan çok seviniriz. Ve bir gün..."

"Yakında," diye araya giriyor Hayden. "Çok yakında."

Brody gözlerini deviriyor ve ben de ne kadar sevimli olduklarına gülüyorum.

"Yakında bir gün," diyor Brody, "seninle evlenmeyi ve sana ve çocuklarına olan bağlılığımızı ve sevgimizi simgeleyen yüzüklerimizi parmağına takmayı çok isteriz, yasalar ne olursa olsun."

Brody ortadaki yüzüğü minderden çıkarırken Hayden, "Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, çocuklar farkında ve Miles bize

Onay."

"Evie de öyle," diye ekliyor Brody. "Ve Beatrice..." "Ve Lacey." Hayden kıkırdar.

Brody hafif bir kahkaha atarak, "Hemen hemen, seninki hariç herkesin onayını aldık," diyor. "Peki Bree, bizi dünyanın en şanslı erkekleri yapıp evlenir misin?"

"Evet," diye boğuluyorum. "İkinizle de evlenmekten başka bir şey istemem."

Brody yüzüğü parmağıma geçiriyor ve sonra yüzümü kendine çekerek beni usulca, tutkuyla öpüyor. "Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı.

Öpüşmeyi bitiriyor ve Hayden beni kollarına çekiyor, ağzı ağzıma çarpıyor. Sahipleniyor, alıyor, talep ediyor.

Öpüşme sona erdiğinde yüzüğüme bakıyorum, kalbim büyük bir aşkla doluyor. Sonra beni sonsuza kadar isteyen iki erkeğime bakıyorum ve istediğim tek şey onlarla birlikte sonsuza kadar, hemen şimdi başlamak.

"Henüz yemek yemediğimizi biliyorum," diyorum, "ama bunu atlayıp kutlama yapmak için senin evine gitmemizin bir yolu var mı?"

Hayden bir kahkaha atıyor. "Bebeğim, bu gece evimize dönmeyeceğiz. Burada bir süit tuttuk ve bütün geceyi yüzüğümüzü taktığın için ne kadar mutlu olduğumuzu göstererek geçirmeyi planlıyoruz."

Oh, evet.

Bu durumda... "Hesap lütfen."

BÖLÜM KIRK BİR

HAYDEN

"4 KASIM."

"Ne?" Bree şok içinde başını kaldırdı. "Bu sadece iki hafta sonra."

"18 Kasım'a ne dersin?" Brody teklif ediyor. "Amalia teyzem bunu sorunsuz bir şekilde planlayabileceğini söyledi. Büyük mü yoksa küçük bir düğün mü istiyorsunuz? Kilisede olmayacağını varsayıyorum. Bir destinasyon düğünü yapabiliriz. Hawaii, İtalya... Porto Riko yılın bu zamanı çok güzeldir."

Bree'nin gözleri genişler. "Bilmiyorum. Siz ne istiyorsunuz?"

"Hayatının geri kalanında ikimize bağlı kalmanı hayatlarımız," diyorum ona dürüstçe. Gerçek şu ki, erkekler ayrıntıları umursamaz. Bree mutlu olduğu sürece ben de . Ve ailem çok eşli bir ilişki yaşadığımı öğrendiklerinde hiç şüphesiz sınır krizi geçirecekleri için düğüne katılmayacaklar. Shea Realty'den ayrıldığım günden beri babamla konuşmadım. Bu verebileceğim en iyi karardı. Ayrılana kadar babamla çalışmanın ne kadar zehirli olduğunu hiç anlamamıştım.

Kız kardeşimle beni birbirimize düşürmeden, Gretchen ve ben nihayet bir ilişki kurabildik, bu da güzel oldu. Henüz Bree ile tanışmadı ama onun, Brody'nin ve benim onunla olan ilişkiyi biliyor ve mutlu olmamı isteyerek destekliyor.

Ama hem o hem de ailem bu akşam Brody'nin ailesinin her yıl Speak Up için düzenlediği yardım galasında onunla buluşacak - Brody'nin küçükken annesinin eski nişanlısı tarafından cinsel tacize uğradığını itiraf etmesinin ardından kurdukları kar amacı gütmeyen bir kuruluş

ergenlik çağındaydı ve saldırıya uğramak üzereydi. Brody'nin konuşmaktan korkmasından nefret ediyorlardı ve onunla aynı durumda olan çocukları desteklemenin bir yolunu bulmak istiyorlardı, bu yüzden Speak Up'ı kurdular ve her Ekim ayında para toplamak için yıllık yardım galası düzenliyorlar. Bu akşam Brody ve ben, Bree ve çocuklarıyla birlikte katılacağız.

"Davet edecek çok fazla insanım yok," diye itiraf ediyor Bree koyun gibi. "Beatrice ve Steven ile Lacey ve ailesi dışında. Hemen hemen hepsi bu kadar. Ama herkesi bu kadar kısa sürede seyahat etmek zorunda bırakmak istemem. Belki bir otelde küçük bir düğün yaparız, sonra da bir yerlere gideriz?"

Brody, "Sen ne istersen bizim için sorun değil," diyor.

"Çiçekçi kız olmak istiyorum!" Evie bu gece giyeceği elbisesinin içinde dönüp durarak haykırıyor. Görür görmez onu giymekten alıkoymak mümkün değildi. Özellikle de ona benzeyen tüyler ürpertici oyuncak bebeği için bir tane yaptırdığımızdan beri. "Molly de bir tane olmak istiyor," diye ekliyor, söz konusu tüyler ürpertici bebeğe atıfta bulunarak.

"Taşındığımızda, şu anda uyuduğum oda bende kalabilir mi?" Miles soruyor.

"Annem artık odamda olmayacağına göre benim de bir American Girl odam olabilir mi?" Evie heyecanla bir aşağı bir yukarı zıplıyor. "Molly için de bir yatak alabilir miyiz? Annem ve ben burada uyurken çok sıkışıyor."

"Umm..." Bree iri gözlerle bize bakıyor. "Henüz... Nerede yaşayacağımızı konuşmadık."

"Kira kontratın yakında bitiyor, değil mi?" Brody ediyor. "Evleneceğimize göre, hepimizin birlikte yaşaması çok mantıklı. Ve burası herkese yetebilir."

"Evet," diye nefes alıyor Bree, onları izleyen ve dinleyen Miles ve Evie'ye bakarak. "Gidip mutfakta konuşabilir miyiz?"

"Oluyor?" Duyma mesafesinden çıktığımızda soruyorum.

"Siz yapmadınız..." Bree kalın kalın yutkunuyor. "Evimden taşınmak zorunda olduğum için acele etmiyorsun, değil mi? Kendini kötü hissetmiyorsun ve işleri düzeltmeye çalışıyorsun gibi..."

"Ne? Hayır," diyor Brody, kızın kalçalarından tutup onu kendine doğru çekerek. "Seni seviyoruz ve seninle evlenmek istiyoruz. Ama beklemek istiyorsan, o zaman bekleyebiliriz. İstedğin yere taşın, istediğin kontratı imzala. Ve hazır olduğunda, seninle evleneceğiz. Ve sonra nerede yaşıyorsan, hangi kira kontratını imzaladıysan, onu iptal edeceğiz."

ve sizi buraya taşıyoruz. Ya da yeni bir yer tutabiliriz. Bir ev ya da bir yerde bir taş ev..."

"Ne istersen yapabiliriz," diye ekliyorum, onlara doğru bir adım atıp yanağını okşuyorum. "Tek istediğimiz seninle birlikte olmak. Eğer beklemek istersen..."

"Hayır," diye nefes alıyor. "Seninle evlenmek istiyorum ve senin de benimle evlenmek istediğini biliyorum. Sadece yaşam koşullarım nedeniyle acele etmediğinden emin olmak istedim."

Telefonunu çıkarıp bir göz atıyor. "Peki ya dokuz Aralık?"

Brody ve ben birbirimize bakıp başımızı salladık.

"Bu mükemmel," diyor Brody. "Noel'den iki hafta önce, bu da Amalia ve sana düğünü planlamak için zaman tanıyacak ve daha sonra taşınmanız ve ilk Noel'imizi bir aile olarak birlikte geçirmeniz için yeterli zaman verecek."

Noel'den bahsedince dudakları hafifçe bükülüyor ve bunun sebebinin rahmetli kocasını ve onun Noel'de nasıl vefat ettiğini düşünmesi olduğunu biliyorum.

"Burada yaşamak hakkında ne hissediyorsun?" diye sordum.

"Benim için sorun yok. Çocukların ve benim yaşadığımız her yerden daha büyük ve Heart's'a da çok uzak değil. Ve belki kış tatilinde çocuklarla küçük bir geziye çıkabiliriz," diye ekliyor usulca.

"Dokuz Aralık o zaman," diyorum ağzının kenarını öperek. "Ve kesinlikle uzaklara gidebiliriz. Sen ne istersen bebeğim."

"Tamam," diye nefes alıyor, tatlı tatlı gülümseyerek. "Sanırım emlakçıyı iptal etsem iyi olacak." Brody'den bana bakıyor. "Bunu gerçekten yapıyoruz, ha?"

"Aynen öyle," diyor Brody. "İki aydan kısa bir süre içinde resmen bir aile olacağız."

"OH, BREE," DIYE SAVY. "GÖRÜNÜYORSUN. VE KENDINE BİR BAK,"

Evie'ye diyor ki. "Sen ve bebeğin uyumlu elbiseleriniz içinde çok güzel görünüyorsunuz."

"Adı Molly," diyor Evie. "Ve tahmin edin ne oldu? Annem, Brody ve Hayden'la evlendiğinde düğününde çiçekçi kız olabileceğimizi söyledi. Ve daha güzel elbiselerimiz olacak!"

Herkesin gözü Bree'ye ve doğrudan ona verdiğimiz nişan yüzüğünün bulunduğu eline kayıyor.

Brody ailesine her şeyi anlattığı için zaten biliyorlar ama bu onları tebrik etmekten alıkoymuyor çünkü nişandan bu yana Bree'yi ilk kez görüyorlar. Amalia yüzüğün ne kadar mükemmel olduğunu mırıldanıyor ve Savy henüz bir tarih belirleyip belirlemediğimizi soruyor.

Bree'de olan her şeye o kadar dalmışım ki ailemin geldiğini fark etmiyorum ve bakışlarına bakılırsa her şeyi duymuşlar.

"Hayden," diye tıslıyor annem, şaşkınlık ve şok diğer bilge, mükemmel botokslu yüz hatlarını gölgeliyor. "Neler oluyor burada? Anlamıyorum."

"Sonra konuşuruz," diyorum ona, Bree'nin annemle babamın ağzından çıkacak olumsuz bir şeye kulak misafiri olmasını istemediğim için.

"Hayır," diyor babam, bu işin bırakmayı reddederek. "Şimdi konuşacağız. Ciddi . Brody Fields ile bir kadını paylaşmak mı? Aklından ne geçiyor senin? Bunun ne kadar kötü görüldüğü hakkında bir fikrin var mı?"

"Oh, Joseph, Kassandra," diyor Savy hiç vakit kaybetmeden ve kışımı kurtararak. "Geldiğinizi fark etmemiştim." Her ikisinin de yanaklarına kibarca birer öpücük konduruyor. "Burada olduğunuz için teşekkür ederim. Nasılsınız?"

"Şimdiye kadar iyiydik," diyor babam. "Bunu gerçekten kanıtlayamazsın... *düzenleme*."

"Aslında var," diyor Ben, babamın yüzüne doğru adım atarak. "Brody ve Hayden mutlular ve önemli olan da bu. Aşkın farklı biçimleri olabilir ve biz onların birlikte olma kararını destekliyoruz."

"Bu delilik," diye bağıyor babam. "Nasıl olur-?"

"Yeter," diyorum. "Şimdi bunu tartışmanın ne yeri ne de zamanı."

"Kesinlikle haklısın," diyor babam, "ve bize söyleseydin, şimdi bunu öğrenmiyor olacaktık."

"Sadece bir hafta önce oldu," diye açıklıyorum. "Shea'den ayrıldığımdan beri de pek konuşmuyoruz. Bu gece burada olacağından bile emin değildim."

"Önce bir kadın için Shea'dan uzaklaşarak ailemizi utandırdın," diye tükürüyor babam. "Şimdi de onu arkadaşınla paslaştığını öğreniyorum. Senin neyin var böyle?"

"Joseph, eğer bu işin peşini bırakmazsan, senden gitmeni istemek zorunda kalacağım," diyor Ben yumuşak ama kararlı bir ses tonuyla, tartışmaya yer bırakmadan.

"Peki," der babam. "Kassandra, gidelim." Annemin elinden tutuyor ve onu insan kalabalığının arasından kapıya doğru çekiyor.

Onların gidişini izlerken, ilk kez farklı bir ailede doğmamış olmayı dileyerek, Bree'nin bunların hiçbirini duymaması için dua ediyorum. Nasıl olduysa biriyle konuşmak için oradan uzaklaştı ve arkamı döndüğümde hiçbir şeyden olmadığını göreceğim. Ama gözlerim onunkilere takıldığında, tüm konuşmaya tanık olduğunu anladım. Neyse ki çocuklarını aradığımda Amalia'yla birlikte tatlı masasındalar, duyma mesafesinin dışındalar.

"Onları görmezden gel," diyorum çenesini kaldırıp bana bakması için. "zaman , anlamlandıramayan insanlar olacaktır. Ve ne yazık ki, ailem her zaman o insanlar olacak. Tek umursadıkları şey tertemiz imajları. Ve kız kardeşim ve ben hizaya gelmedikçe, bizi ipleri ellerinde tutabilecekleri kişisel haline getirmedikçe, yaptığımız hiçbir şeyi asla desteklemeyecekler."

"Ailenle arana girmek istemiyorum," diye mırıldanıyor, gözlerinde hoşlanmadığım bir hüznün var.

"Bunu onlar yaptı, sen değil. Ne yaparsam yapayım, onları asla memnun edemeyeceğim ve denemekten bıktım. Unut onları. Zaten unuttum. Sen, Brody ve çocuklarınız benim geleceğimsiniz. Beni anladın mı?"

"Tamam," diye fısıldıyor ama hiç de iyi görünmüyor.

Geceyi bir şekilde kurtarmak isteyerek, dans pistinde dans eden birkaç çifti fark ettiğimde Bree'nin dikkatini dağıtmanın bir yolunu bulmak için etrafıma bakıyorum. Elimi uzatarak dramatik bir şekilde eğiliyor ve "Benimle dans eder misiniz leydim?" diyorum.

Bree'nin yanaklarının kenarlarında küçük bir gülümseme belirdiğinde işe yaradığını anlıyorum ve elini benimkine koyarak başını sallıyor.

Onu dans pistine yönlendiriyorum ve kollarımı beline doluyorum. Mükemmel kıvrımlarının her birini ve tüm sırtını gösteren muhteşem bir elbise giyiyor. Kollarını boynuma doladığında parmaklarımı pürüzsüz teninde gezdirmekten kendimi alamıyorum ve müzik eşliğinde sallanıyoruz.

"Tenin yumuşacık," diye mırıldanıyorum, ellerim kıcının kabarıklıklarına doğru inerken başımı eğip ağzının kenarını öpüyorum. "Ve çok tatlı kokuyorsun." Burnumu çene çizgisinde gezdiriyorum ve hemen altındaki hassas noktaya yumuşak bir öpücük konduruyorum, nabzının atışını hissedecek kadar uzun süre dudaklarımı üzerinde bırakıyorum. "Bu-

"Seni tam burada ısırılmamak için her şeyi yapıyorum." Dişlerimi etine geçiriyorum ve vücudundan bir ürperti geçiyor.

"Hayden," diye yarı inliyor, yarı azarlıyor, bana daha iyi erişebilmek için başını yana eğiyor. "Burada böyle şeyler söyleyemezsin."

"Neden olmasın?" Hafif acıyı yalayıp uzaklaştırarak soruyorum.

"Çünkü..." Parmak uçlarında yükseliyor ve ağzı kulağımın kabuğunu sıyrıyor. "Böyle konuştuğunda beni tahrik ediyorsun. Ve ben *burada* tahrik olamam."

Hafifçe geri çekiliyor ve gözlerimiz buluşuyor. Onda gördüğüm arzu, telefonumu çıkarmamı ve Brody'ye bir mesaj göndermemi sağlıyor.

Birkaç dakika çocuklara göz kulak ol. Kızımızı pazar gününe kadar yedi şekilde becermek üzereyim.

Brody: Şanslı piç. .

Bu mekana, aile banyosunun çoğu insanın evinden daha temiz ve rahat bir kanepeye sahip olduğunu bilecek kadar çok kez geldim.

Brody'nin ailesi ve Bree'nin çocuklarıyla birlikte masada oturduğunu görünce Bree'nin elini tutup onu dans pistinden çekiyorum. Kimsenin izlemediğinden emin olduktan sonra içeri giriyoruz.

"Neyiz biz-?" diye sormaya başladı ama daha sorusunu bitiremeden ağzımı onunkinin üzerine kapattım ve onu kollarımın arasına alıp tezgâha doğru taşıdım.

"Çabuk olmalıyız," diye mırıldanıyorum ağzına karşı.

Tartışmak için dudaklarını aralıyor, ama külotunu bacaklarından aşağı çekip parmaklarımı içine soktuğumda, sıırılsıklam bulduğumda, tartışması boğazında kayboluyor.

"Kahretsin, çok ıslaksın," diye mırıldanıyorum, öpücüklerimi boynunda gezdirirken.

Benim için hazır olduğundan emin olmak için onu , elimi kendi eliyle sıkıştırıyor, böylece parmaklarım onun içinde, ama onları hareket ettiremiyorum.

"Bekle," diye nefes alıyor. "Peki ya Brody?"

"O biliyor," diyorum ona, etini ısırarak. "Çocuklara kim bakıyor sanıyorsun?"

"Yapamam," diyor. "Üzgünüm ama bunu onsuz yapamam."

Onun itirafıyla başım dikleşti.

"Bunu konuşmadığımızı biliyorum," diyor, "ama... seçim yapmaktan hoşlanmıyorum. İkinizi de istiyorum... her zaman."

Bir an dűřündüm, ne dediğini anlamaya çalıştım ve sonra kafama dank etti - onunla birlikte olduğumuz her an birlikteydik. Hiçbir zaman sadece Brody ya da sadece benimle birlikte olmadı. Her zaman üçümüzüzdük.

"Tamam," diyorum ve telefonumu çıkarıp Brody'ye mesaj atarak üvey annesinin çocuklara göz kulak olmasını, böylece kışını kaldırıp buraya gelebileceğini söylüyorum.

"Ne yapıyorsun?" Bree soruyor.

"Seçim yapmak zorunda kalmayacağından emin olmak için." Kapı hafifçe çalınıyor ve gelenin Brody olduğundan emin olmak için hafifçe açmadan önce ona hızlı bir öpücük veriyorum. Geldiğinden emin olunca onu içeri alıyorum ve kapıyı tekrar kilitliyorum.

"Tanrım, şu bak," diyor doğruca ona doğru yürürken.

"Sırılsıklam olmuş," diyorum ona. "Hisset onu."

Bacaklarını ayırdım ve Brody birkaç parmağını içeri soktu. "Siktir," diye inledi. "Sırılsıklam olmuşsun." Eğildi ve ona bir öpücük verdi. "Sikilmeye ihtiyacın olduğunu duydum."

Başını sallıyor. "tarafından."

"Nasıl istersin tatlım?" diye soruyor. "Teker teker mi, yoksa iki deliğe birden mi?"

şimdiye kadar kışını yeterince siktik, ikimizi de almak için kayganlaştırıcıya neredeyse hiç ihtiyaç duymuyor, ancak güvenli tarafta olmak için her zaman yanımızda seyahat paketleri taşıyoruz.

"İkisi de," diyor, yanakları pembeye boyanırken.

"O zaman alacağın şey bu," der ve onu tezgâhtan kaldırıp kanepeye taşır. "Hayden, otur ve kızımız için hazırlan."

Dediğini yapıyorum, pantolonumun düğmelerini açıyorum ve cehennem gibi sertleşmiş aletimi çıkarıyorum. Oturduktan sonra Brody, Bree'yi bana doğru uzattı. Elbisesini yukarıda tutuyor, bu yüzden içine girmek çok kolay. Islak, sıcak ve mükemmeldi. Kendini sabitlemek için omuzlarımı kullanarak sikime binmeye başladı. Onun sıcacık ateşinde o kadar kaybolmuşum ki, Bree'nin duvarları arasından sikinin benimkine sürtündüğünü hissedene kadar Brody'nin de ona katıldığını fark etmiyorum.

"İstedğin bu muydu bebeğim?" Alt dudağını dişlerimle ısırarak soruyorum. "tarafından da becerilmek mi istiyordun?"

"Evet," diye inliyor. "Çok iyi hissettiriyor. Çok... dolu hissediyorum."

Brody tarafından becerilirken beni becermeye devam ediyor ve kalçalarını döndürerek sikimi bir profesyonel gibi çalıştırmasını izliyorum. Bu işte o kadar iyi ki, ikimizi de alıyor. Başlarda utangaçtı ama zamanla kendine geldi.

"Oh, Tanrım, Brody," diye inliyor. "Kıçımı daha sert sik, lütfen."

Adam kadının istediğini yapıyor ve kadın başını arkaya atıyor, gözleri saf bir mutluluk içinde yukarı doğru yuvarlanıyor. Ona bakarak ne kadar kirli olduğunu asla anlayamazsınız. Pişirmeyi sevdiği kekler gibi. Dışarıdan bakıldığında tatlı ve güzeldirler, ama bir ısırıkta sadece basit bir kek olmadıklarını anlarsınız; içleri en lezzetli kremayla doludur. Dağınık ama buna değer.

"Yaklaştım," diye nefesi kesiliyor Bree'nin. "Oh-" Kimsenin onu duymasını istemediğimden, duvarları sikimin etrafında bir mengene gibi gerilirken ağzını kendi ağzımla kapatıyorum ve beni de peşinden uçurumun kenarına gönderiyor.

"Vay anasını," diye homurdanıyor Brody, kızın kıçından çıkıp elindeki işi bitirmeden hemen önce. "Davet için teşekkürler," diyor sırtarak.

"Bana teşekkür etmeyin. Kadınımıza teşekkür et. İkimizi de istediğini söyledi... her zaman."

Brody'nin kaşları bu bilgi üzerine kalkıyor ve ben de omuz silkiyorum.

"Bu iyi mi?" Bree, aletim içinde yumuşarken omzuma yaslayarak soruyor. "Nasıl olması gerektiğini bilmiyorum ama ikinizle birlikte olmak hoşuma gidiyor."

"Ne istiyorsan onu alacaksın," diyor Brody, etrafında dolaşıp başının üstünü öperek. "İkimizi de istiyorsan, ikimize de sahip olacaksın... her zaman."

"Ben de bunu istiyorum," diyor ve memnuniyetle iç geçiriyor.

Temizlendikten sonra tekrar dışarı çıkıyoruz ve yokluğumuzu fark eden olursa da bundan bahsetmiyorlar.

Ailem ve onların olumsuzlukları ortadan kalkınca hepimiz rahatladık. Birkaç kişi Brody, Bree ve bana meraklı meraklı bakıyor, ama her-

Neyse ki insan sorularını ve fikirlerini kendine saklıyor.

"Var mı sen düşündüm hakkında nerede sen istiyorum için var düşün?" Savy akşam yemeğinde Bree'ye sorar.

"Emin değilim. Belki bir otelde ya da rahat bir yerde, gittiğimiz yatak ve kahvaltı gibi," diyor, önce Brody'ye sonra da bana bakarak.

"Bu çok hoş olur," diyor Amalia. "Bakılacak mekânlar listesine ekleyeceğim."

"Düğün hediyeniz olarak balayınızın masraflarını karşılamak istiyoruz," diyor Ben. "Brody kış boyunca uzaklara gideceğinizi söyledi."

Çocuklar okuldan çıktıktan sonra ara verelim ama sadece üçünüz için bir seyahatin parasını ödemek isteriz."

Savy, "Beatrice çocuklara bakamazsa, biz bakmayı çok isteriz," diye ekliyor. "Sizden bunu yapmanızı isteyemeyiz," diyor Bree, elini iki yana sallayarak.

başını. "Bu çok fazla."

Savy elini Bree'ninkinin üzerine koyarak, "İstiyoruz" diyor. "Düğün için ödeme yapmaya çalıştık ama Brody reddetti." Brody'ye şakacı bir şekilde bakıyor. "Nereye gitmek isteyebileceğinize dair bir fikriniz var mı?"

"Bilmiyorum," diyor Bree. "Daha önce hiçbir yere gitmedim." "Gerçekten mi?" diye soruyorum.

"Hayır, pasaportum bile yok."

"Bunu değiştirmemiz gerekiyor," diyor Brody. "İtalya ya da Paris'e ne dersiniz? İkisi de harika yemekleriyle tanınıyor. Değil mi? Belki o yemek programındaki çılgın şeflerden bazılarıyla tanışabilirsin."

Onun sözleri üzerine Bree'nin yüzü düşer. "Affedersiniz," diye nefes alır. "Tuvaleti kullanmam gerekiyor."

Kalkıp gidiyor ve Brody ile ben de kalkıp onu takip etmeden önce bakışıyoruz.

"var?" Ona banyoda yetiştiğimizde soruyorum.

Aynanın önünde duruyor, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken onları bir mendille durdurmaya çalışıyor.

"Özür dilerim," diyor. "İsteyerek yapmadım-"

"Hey," diyorum, onu yüzümüze çevirerek. "Üzüldüğün için özür dileme. Bize nedenini söyle ki düzeltebilelim."

"Bu düzeltebileceğiniz bir şey değil" diyor. "Fransa'ya gitmem gerekiyordu. Pete en sevdiğim şeflerden bazılarıyla çalışmam için para ödedi. Bu onun bana Noel hediyesiydi. Ölmeden hemen önce vermişti..." Hıçkırıklara boğuldu. "Kalbi durmadan hemen önce."

Oh, lanet olsun.

"Hiç gitmedim. Beatrice gidebilmem için çocuklara bakmayı teklif etti ama onları bırakacak gücü kendimde bulamadım. Pete gittiğinde, sahip oldukları tek şey bendim. Bu çok zordu."

"Özür dilerim," diyor Brody, gözlerinin altını silerek. "Bilmiyordum. Paris'in canı cehenneme," diye şaka yapıyor. "Kimse o abartılı şeflerle tanışmak istemiyor zaten."

Bree bir kahkaha atıyor. "Aslında, kesinlikle yapardım," diyor sulu bir gülümsemeyle. "Sözlerin beni hazırlıksız yakaladı ve o günün anılarını canlandırdı."

Brody ve ben onu kucaklıyoruz ve sakinleşip dışarı çıkıp herkese katılmaya hazır olana kadar onu tutuyoruz.

Gecenin geri kalanı sorunsuz geçiyor. Konuşuyoruz, yiyoruz ve dans ediyoruz. Gecenin sonunda Ben ve Savy bir konuşma yapıyor, herkese geldikleri ve kalplerine yakın olan bir amaca destek verdikleri için teşekkür ediyor ve sonra yola çıkıyoruz. Hafta sonu olduğu için geceyi Bree ve çocuklar geçiriyor. Bree uykuya dalmaya hazır olana kadar bize sarılıyor ve sonra Evie ile paylaştığı yatağa geçiyor.

"Daha büyük bir yatak sipariş etmeliyiz," diyorum Brody'ye, o derin uykuya daldığında. "Burada yaşamaya başladıklarında ikimizle birlikte uyumaktan başka bir şey isteyeceğini sanmıyorum."

"Bu senin için sorun olur mu?" Brody soruyor. En iyi arkadaş olmamıza ve birlikte yaptığımız her şeyi sorun etmediğimi açıkça belirtmeme rağmen, bazen bana olan ilgisinin beni uzaklaştıracağından endişeleniyor. "Benim sorun yok," diye onu temin ediyorum. "Kontrol etmeye başlayacağım

Böylece onlar taşınmadan önce burada bir yatağımız olabilir."

Arama yapmak için telefonumu çıkarırken, babamdan bir mesaj :
Pazartesi sabahı saat sekizde ofisimde görüşmemiz gerekiyor.

İğrenme sesi çıkarmalıyım çünkü Brody her şeyin yolunda olup olmadığını soruyor.

Tamam. "Evet, sadece babam ve onun saçmalıkları." Ona bunun bildiren hızlı bir mesaj gönderiyorum, ardından bu gece onun saçmalıklarıyla uğraşmak istemediğim için iletişimini sessize alıyorum.

"Birkaç yatağa bakalım," diyorum internete tıklayarak. "Büyük ve rahat olması gerekiyor."

"Su geçirmez olduğundan da emin olun," diye ekliyor Brody. Soru sormak için kaşlarımı kaldırdığımda sırtıyor. "Kadınımızın ne kadar ıslandığını görüyor musun? Onu her gece yatağımıza alana kadar bekle."

Yalan söylemediği için aramaya su geçirmezlik özelliğini de ekliyorum.

KIRK İKİNCİ BÖLÜM

AUBREE

Ben: Bugün öğle yemeği?

Brody: Sadece sana sahip

olabilirsem ;) Hayden: Alamam.

Üzgünüm.

"HAYDEN NEREDE?" OTUZ DAKIKA SONRA BRODY'YE SORUYORUM.
sevdiğimiz şarküteriden bir torba yiyecekle ofisine geldi.

"Emin değilim," diyor, beni kollarına çekip dudaklarımdan öpüyor.
"Kek gibi kokuyorsun." Burnunu çene çizgimde gezdiriyor ve
dudaklarını dudaklarıma değdirmeden önce alt dudağımı şakacı bir
şekilde ısırtıyor.

"Bu sabah yemek pişiriyordum," dedim ona. "Viviana'nın bir
randevusu vardı."

"Mmm, bana bir tane getirme şansın var mı?" Beni daha yakına
çekiyor ve bacağı uyluklarımdan arasından geçerek merkezime
sürtünüyor.

"Hayır, üzgünüm."

"Sorun değil," diye mırıldanıyor dudağımı ağzına alarak. "Onun
yerine seni yiyeceğim."

Galadan sonra ilişkimizin işleyişi hakkında konuştuk. Çocuklar,
mükemmel bir dünyada uçümüzün her zaman birlikte olabileceğini,
ancak içlerinden birinin şehir dışına çıkması gereken zamanlar
olacağını ve benim onlardan sadece biriyle birlikte olmamı sorun
etmediklerini söylediler. Bunu hiçbir şekilde aldatma olarak
görmüyorlar.

Anlıyorum... Gerçekten. Nereden geldiklerini anlayabiliyorum ama aklım ve kalbim tam olarak aynı noktada değil. Onlarla birlikte olmayı seviyorum. İkisine de aşık oldum ve ikisiyle birlikte olmayı seviyorum.

Benim yöntemimle yapabilecekleri konusunda ısrar ettiler. Ama aynı zamanda onların ihtiyaçları ve istekleri olan erkekler olduklarını da biliyorum - hem bana ihtiyaç duymaları hem de beni istemeleri hoşuma gidiyor - ve biri müsait değilse diğerini yoksun bırakmak adil değil. Bu yüzden onlara deneyeceğime söz verdim.

Ama bunu söylemek yapmaktan daha kolay çünkü Brody'yi öperken Hayden'ın burada olması gerektiğini düşünmeden edemiyorum.

Brody tereddüt ettiğimi anlamış gibi geri çekilip bana bakıyor. "İyi misin?"

"Evet, keşke Hayden da burada bizimle olsaydı." Omuz silktim. "Deneyeceğimi söylediğimi biliyorum ama..."

"Hey," diyor Brody, yüzümü çerçeveleyerek. "değil. İkimizle de birlikte olmak isteyecek kadar bizi önemsiyor olmanı seviyoruz. Ve bunu zorlamayacağız, ama sadece şunu anlamanı istiyoruz: Birimizle birlikteyken diğerinin olmaması, diğerini daha az sevdiğin anlamına gelmez. Kıskanmayacağız ya da takip etmeyeceğiz. Burada puan sistemi yok. Söz veriyorum."

"Biliyorum. Sadece biraz zamana ihtiyacım olduğunu düşünüyorum. Belki biriniz gittiğinde ve ben de dayanamayacağım kadar azdığımda buzları kırar ve teslim olurum."

Brody kıkırdıyor ve bana iffetli bir öpücük veriyor. "Hadi yiyelim, tatlım. Eğer seni yiyemezsem, sanırım bu sandviçle yetinmek zorunda kalacağım."

Ben: Bugün öğle yemeği?

Brody: Öğle yemeği olmaz ama çocukların sporundan sonra akşam yemeğine ne dersin?

Hayden: Üzgünüm, yapamam.

Ben: Her şey yolunda mı?

Hayden: İşle ilgili bir sürü şey var.

BRODY'YE DAHA SONRA "HAYDEN'I UZUN ZAMANDIR GÖRMEMİŞ GIBİYİM," DEDİM.

O gece pizzamdan bir ısırık alırken. Çocuklar hokey ve jimnastiği bitirdikten sonra Brody ile oynamayı çok sevdikleri atari salonunda buluştuk, böylece onlar oynarken biz de yemek yiyebilecektik. "Onunla her şey yolunda mı?"

Galadan ve ailesinin ilişkimizi öğrenmesinden bu yana bir hafta geçti ve o zamandan beri... farklı. Nasıl olduğunu tam olarak kestiremiyorum ama sessiz, mesafeli ve endişelenmeye başlıyorum.

"Eminim sadece işle meşguldür. Temas noktası olduğu büyük bir projemiz var. Bu akşam eve gittiğimde onu kontrol edeceğim."

"Onu özlüyorum," diye itiraf ediyorum. "İkinizi de özlüyorum."

Brody beni kollarına çekiyor ve yanağımdan öpüyor. "Teslim olmaya hazır olacak kadar azgın olduğunu mu ima etmeye çalışıyorsun? Çünkü eğer durum buysa, seninle ilgilenebilirim. Sadece söylemen yeterli."

"Çok komik," diyorum kıkırdayarak. "Ben azgın değilim. Yani tam olarak değil... henüz." Dudaklarına bir öpücük konduruyorum. "Hayden'in iyi olduğundan emin olur musun lütfen?"

"Tabii ki."

"SEN NE DÜŞÜNÜYORSUN?" AMALIA SORUYOR. "TÖREN DÜZENLENEBİLİR restoran da resepsiyon için mükemmel bir yer."

"Çok güzel," diyor Lacey.

"Bu mükemmel." Etrafımda dönerek kapalı düğün mekânını inceliyorum. Burası Brookstone Vineyard and Winery'nin bir parçası, aylar önce Hayden'ın beni ilk randevumuzda götürdüğü üzüm bağı. Muhteşem kayalardan inşa edilmiş, küçük bir düğüne yetecek kadar büyük ama aynı zamanda iç içe. Gelecek ay evleneceğimiz için dışarıyı soğuk olacak, bu yüzden kapalı bir mekân şart. "Ama şehirden arabayla bir buçuk saat uzaklıkta," diye ekliyorum, buraya ne kadar uzun bir yoldan geldiğimizi hatırlayarak.

Brody kolunu belime dolayarak, "Nerede rezervasyon yaparsak yapalım, biraz uzun bir yol olacak," diyor. "Asıl soru, kendini burada evlenmiş olarak görebiliyor musun?"

"Ve bunu bir hafta sonu haline getirebiliriz," diye ekliyor Amalia. "Sahipleriyle konuştum ve Cuma ve Cumartesi geceleri için oda ayırtabileceğimizi söylediler. Pazar sabahı herkes evine gitmeden önce bir brunch yapabiliriz."

"Sen ne düşünüyorsun?" Bugün sessiz olan Hayden'a soruyorum. Her şeyin yolunda olup olmadığını sorup duruyorum ama Brody ve ona göre sadece işle meşgulmüş - o kadar meşgul ki onu iki haftadır ilk kez görüyorum. Onu çok özledim, Brody'nin tahmin ettiği gibi çok azmış durumdayım ve eğer bana yakında neler olduğunu söylemezse ya da beni becermezse patlayacağım ve bu orgazm şeklinde olmayacak.

"Sanırım..." Bana bakıyor ve gözlerinin parıltısı midem sıkışıyor... *bu üzüntü mü?* Kahretsin, Hayden! Neyin var senin? "Bence mükemmel," diyor sonunda. "Öyle mi?" İçimde bir şeylerin yanlış gittiğini hissederek soruyorum. İşe boğulmuş bir adamdan daha fazla bir şey. "Senin için sorun yok."

Burada mı evleneceğiz?"

Hayden yüzüne sahte bir gülümseme yerleştirerek başını sallıyor ve kurşun midemi dolduruyor. Bana sorunun ne olduğunu söylemesini talep etmek istiyorum ama Lacey ve Amalia'nın önünde olduğumuz için bunu kendime saklıyorum. Çocuklar Beatrice'le birlikte, çünkü buraya gelip dönerken sıkılacaklarını biliyordum. Cadılar Bayramı bu hafta olduğu için eve gittiğimizde Cadılar Bayramı kostümlerini seçeceğimizi söyledim.

"Tamam, burada yaparız," diyorum, çocuklarla yeminlerimizi yere karar verme konusunda sahip olmam gereken coşkuyu toplayamıyorum.

Amalia heyecanla alkışlıyor. "Mükemmel! Her şeyle ben ilgileneneğim ve bilmeniz gereken her şeyden sizi haberdar edeceğim. Önümüzdeki hafta, elbise denemeniz için butikle ve düğün pastanızı seçmeniz için fırınla randevumuz var."

"Teşekkür ederim," diyorum ona, sinirlerime rağmen gülümsemeye zorlayarak. "Bunu sensiz yapamazdım."

Eve dönüş yolculuğu Amalia'nın çeşitli detayları gözden geçirmesi ve renk şemaları, yemekler ve benzeri konularda sorular sormasıyla geçiyor. Brody SUV'sini kullanıyor ve önce onu, sonra da Lacey'i bırakıyor.

"Çocukları Beatrice'e mi götüreceğiz?" Brody sadece üçümüz kaldığımızda onaylıyor.

"Evet, biz-" diye başlıyorum ama Hayden sözümü kesiyor.

"Konuşmamız gerek," diyor. Arka koltukta onun oturuyorum, bu yüzden ona bakıyorum ama benimle göz teması kurmuyor. "Ondan çocuklara biraz daha bakmasını isteyebilir misin?"

"Onları kostümlerini seçmeye götürmemiz gerekiyor," diyorum aptalca, konuşmak istediği şeyin iyi olmayacağını biliyorum.

"," diyor.

"Yani... onları şimdi mi alacağız?" Brody kafası karışmış bir şekilde soruyor. "Evet," diyor Hayden.

Öğleden sonra biraz tuhaf geçiyor ve keşke çocukları daha geç alsaydım diyorum ama neyse ki kostüm mağazasında gerginliği fark edemeyecek kadar meşguller. Evie sevimli bir amigo kız kostümü seçti ve Miles da *Minecraft*'tan Creeper'ı seçti. Kostümleri satın aldıktan sonra, hafta sonu olduğu için Brody Hayden'ın evine geri dönüyoruz. Çocuklar izlemek için bir film seçiyor ve daha yarısına bile gelmeden ikisi de bayılıyor.

Brody Evie'yi yatağına taşıırken Hayden da Miles'ı taşıyor. İkisine de iyi geceler öpücüğü verdikten sonra, Brody'yi koridorda kaşları çatık bir şekilde dururken buluyorum.

"Hayden'da bir sorun var," diye fısıldıyorum, duygularım sesimi bastırıyor.

"Evet." Başını sallıyor. "Ama bana ne olduğunu söylemiyor. Bizimle konuşması söyledi. Oturma odasında."

"Tamam." Brody'yi merdivenlerden aşağıya kadar takip ediyorum ve Hayden'ı kanepede oturmuş, yüzünü ellerinin arasına almış halde buluyoruz.

Bizi duyduğunda başını kaldırıyor ve gözleri yine cam gibi oluyor, sanki duygularını içinde tutuyor ve dışarı vurmayı reddediyor.

"Konuşmamız gerek," diyor, ses tonu yüzünün gösterdiği tüm duygulardan yoksun.

oturmaya gidiyorum ama ben otururken o ayağa kalkıyor, sanki bana yakın olmaya dayanamıyormuş gibi. Brody onun yerine oturuyor ve Hayden sehpanın etrafında dolaşarak dokunma mesafesinin dışına çıkıyor.

"Bir karar verdim," diyor, gözleri gerçekten bize değil, yanımızdan geçip gidiyor. "Bree ile evlenmeyeceğim."

Kalbimin bir parçası sanki üzerine basıyormuş gibi çatlıyor ve organım bu baskıya dayanamıyor.

"Artık bu ilişkide olmak istemiyorum."

Ayağı şimdi daha sert bastırıyor ve birkaç parçanın kırılmasına neden oluyor. Acıyor ve nefes almak zorlaşıyor.

"Ve ben ."

Ve bir anda, sanki göğsümün içine bir bomba yerleştirilmiş ve patlamış gibi, kalbim milyonlarca küçük parçaya ayrılıyor.

"Artık beni istemiyor musun?" Kendimi sormaktan alıkoyamayarak mırıldanıyorum. Ne dediğini duydum ve kelimeleri anlıyorum ama onlara inanmak istemiyorum.

"Hayır," diyor basitçe, hâlâ bana bakmayı reddederek.

"Neden? Sadece ikinizi birlikte istediğimi söylediğim için mi? Seninle ayrı ayrı birlikte olmayı deneyebileceğimi söylemiştim," diye kekeliyorum, gözlerim yaşlarla doluyor.

Hayden kalın kalın yutkunarak, "Sorun o değil," diyor.

"O zaman neden?" Duygularımı burnuma çekerek soruyorum. "Neyi yanlış yaptım?"

Gözleri tavana doğru dönüyor ve sert bir nefes veriyor. "Sorun sen değilsin. Bunu yapabileceğimi sanmıştım ama yapamıyorum." Bakışları yavaşça, henüz tek kelime etmemiş olan Brody'ye kayıyor. "Ve artık Fields'da çalışmayacağım. İki haftamı vermeme istersen verebilirim ama bağlarımı hemen koparmayı tercih ederim."

Gözlerim Brody ve Hayden arasında gidip geliyor, ne yapacağımı ya da söyleyeceğimi bilemiyorum. Hayden'ın benden ayrılması bir şey, ama taşınması ve işini bırakması? Bu hiç mantıklı değil. Yıllardır en iyi arkadaşlar, daha çok kardeş gibiler. Ve sonra aklıma geldi.

"Brody ve ben birlikte olabilelim diye çekip gidiyorsun," diyorum gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken. "Ama seçim yapmayacağımı biliyorsun, bu yüzden kendini denklemden çıkararak benim yerime karar veriyorsun."

"Yaptığın şey bu mu?" Brody sorar, sesi kısıktır.

"Eğer durum buysa, o zaman çekip gideceğim," diye hıçkırıyorum. "Arkadaşlığınızın arasına girmeyeceğim." Ayağa kalkıyorum, görüşüm netleşsin diye hızlı hızlı gözlerimi kırıştırıyorum. "Sana arkadaşlığınızın arasına girmek istemediğimi söyledim ve sen de istediğinin bu olduğunu söyledin!" Ağlıyorum. "Bunun olmasından, birinizin beni artık istememesinden korkuyordum ve sen beni sonsuza dek istediğini söyledin."

Kendime engel olamayarak daha çok ağlıyorum.

"Sadece sen değilsin. Ben de Brody ile birlikte olmak istemiyorum," diyor Hayden, duygusuz bir şekilde, sanki bir nişanı, ilişkiyi ve arkadaşlığı tek bitirmemiş gibi. "Ben eşcinsel ya da biseksüel değilim."

paylaşmak istiyorum ve artık bu ilişkide olmak istemiyorum. Benden bu kadar." Bir adım geri atıyor ve yemin ederim ki hırpalanmış kalbimi de yanında götürüyormuş gibi hissediyorum. "Pazartesi günü sen isteyken eşyalarımı taşımak için uğrarım."

Topuklarının üzerinde dönüp kapıya doğru yürümeye başlıyor ve ben nefesimi tutmaya çalışarak soluk soluğa kalıyorum. Böyle bir şey olamaz. Hiç mantıklı gelmiyor. Hayden beni sevdiğini söyledi. Peki neden gidiyor?

"Hayden," diye bağıriyorum, koltuktan atlayıp koşuyorum. "Lütfen bunu yapma." Onu durdurmak için elini çekiyorum ama bana bakmıyor bile.

"Hayden, lütfen!" Hızlanıyorum ve gidemesin diye asansörün önünde dönüyorum. "Bana bunu nasıl düzelteceğimi söyle, ben de düzelteyim." Ne kadar acınası görüldüğümün farkındayım ama kendimi durduramıyorum. Ailem çekip gitti, kocam ve büyükannem beni terk etti. Hayden'a kalbimi verdim çünkü ona karşı dikkatli olacağına söz verdi. Bu tam da korktuğum şeydi - kalbimden geriye kalanları vermek ve göğsümde bir delikle kalakalmak.

Ama şimdi sadece beni değil, Brody'yi de terk ediyor ve... "Çocuklar," diye geveliyorum. "Seni çok seviyorlar. Onları bırakamazsın. *Bizi* bırakamazsın. Lütfen, bana bunu nasıl düzelteceğimi söyle."

Hâlâ bana bakmadığında, ona doğru bir adım atıyorum ve çenesini çekiştirerek onu göz teması kurmaya zorluyorum. Gözleri kan çanağına dönmüş, sanki ağlamamak için kendini zor tutuyor.

"Fikrimi değiştirmem için söyleyebileceğin ya da yapabileceğin hiçbir şey yok. Şimdi, lütfen çekil." Sözleri bir robot gibi söyleniyor ve benim nutkum tutuluyor.

Hâlâ kanepede oturmakta olan Brody'ye bakıyorum, olduğu yerde donup kalmış. "Brody!" diye bağıriyorum ve gözleri benimkilerle birleşiyor. "Bir şeyler yap! Kalmasını sağla, lütfen."

Yüzü düşüyor, sonunda duygularını gösteriyor ve ayağa kalkıp bize doğru yürüyor. Hayden'ın aklını başına düşünerek sert bir nefes alıyorum ama onun yerine kollarını bana doluyor ve Hayden'ın gidebilmesi için beni kenara çekiyor.

Düğmeye basıp içeri girdiğinde çılgılık atıp ağlıyorum, Brody'ye onu durdurması, bunu düzeltmesi için yalvarıyorum ama Hayden hayatımızdan çıkıp o beni tutmaya devam ediyor.

Kapı kapandığında ondan uzaklaşıyorum, tökezleyerek geri dönüyorum. "Neden onu durdurmadın?" Bağıriyorum. "Onu durdurmalıydın."

Kal!" Bana yaklaşmaya çalışıyor ama ben başımı sallıyorum ve kollarımı koruyucu bir tavırla kendime sarıyorum. "Söz vermiştiniz," diye hıçkırıyorum. "Beni sonsuza dek seveceğinize söz vermiştiniz ama şimdi o gitti ve siz de çekip gitmesine izin verdiniz."

Oğlumun yumuşak sesini duyduğumda Brody gözleri yaşlarla dolu bana bakıyordu. "Anne," diye fısıldıyor Miles. "Neyin var?"

Bu Brody'yi uyandırmışa benziyor çünkü gözleri merdivenlerin dibinde duran Milesa doğru kayıyor.

" yok dostum," diyor Brody, sesi yatıştırıcı olmaya çalışıyor ama başarısız oluyor.

Miles, "Hayır, değil," diye karşı çıkıyor. "Sen ve Hayden annemi mutlu edeceğinizi söylediniz ama o ağlıyor. Bu mutluluk değil."

Oh, Tanrım. Kendimi edemeden bir hıçkırık daha bedenimi sarıyor. Kendimi duygularımı kontrol etmeye zorlayarak ona "Miles, sorun yok" diyorum. Her şeyden önce ben bir anneyim.

"Neden ağlıyorsun?" Miles soruyor. "Hayden gittiği için mi?"

Kahretsin, Hayden ve ben kapıdayken orada duruyor olmalıydı. Kim bilir ne kadarını duymuştur.

"Bazen insanlar kötü günler geçirir," diyorum açıklamaya çalışarak. "Hayden kötü bir gün geçiriyor, o yüzden gitti ve bu beni üzdü ama iyiyim."

"Geri dönecek mi?" Miles soruyor.

"Tabii ki dönecek," diyorum.

"Bree," diyor Brody usulca, belli ki cevabıma katılmıyor. "Öyle," diyorum Brody'ye, ona ters ters bakarak. "Geri dönecek."

Bunun son olduğuna inanmayı reddediyorum. Hayden'a neler olduğunu bilmiyorum ama öğreneceğim ve düzelteceğim. Çünkü bu geceki davranışlarına rağmen beni, Brody'yi ve çocuklarımı sevdiğini çok iyi biliyorum. Duygular, lanet bir ışık düğmesi gibi açılıp kapanmaz. Bir şey oldu ve ne olduğunu bulacağım.

KIRK ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BRODY

HER ŞEYİN BU KADAR ÇABUK DEĞİŞEBİLMESİ ÇILGINCA. BİR DAKIKA ÖNCE Önümde koca bir gelecekle dünyanın . Hayallerimin kadınıyla nişanlanmıştım, onunla ve en iyi arkadaşımın hayatımı planlıyordum ve bir sonraki adımda Hayden, kalplerimizi ve gelecek planlarımızı da yanına alarak kapıdan çıkıp gidiyordu.

Bree bir şey söylemem, bir şey yapmam için bana yalvardı ama konuşamıyordum, hareket edemiyordum. Kafamda milyonlarca düşünce dolaşıyor, bir o kadar da söylemek istediğim kelime vardı ama ağzımdan tek bir kelime bile çıkmıyordu.

Onun yerine en iyi arkadaşımın kapıdan çıkıp gitmesine izin verdim. Ardından, çocukları alması için Beatrice'i aradıktan sonra, sonraki otuz altı saati Bree'yi teselli etmeye çalışarak geçirdim. Aynı zamanda kollarımda ağlıyor, bana Hayden'ın çocuklar yüzünden mi gittiği ya da kendisinin yanlış bir şey yapıp yapmadığı gibi yürek parçalayıcı sorular soruyordu. Kendisiyle ilgili her şeyi sorguluyor, güvensizliğinin onu ele geçirmesine izin veriyordu. Hayden yakınımda olsaydı, ona böyle hissettirdiği için suratını yumruklardım.

Neden çekip gittiğini bilmiyorum ama bazı lanet cevaplar alacağımdan eminim... Bu yüzden işe gitmek yerine kanepemde oturup onun gelmesini bekliyorum.

Saat tam dokuzda kapıdan içeri giriyor, beni oturmuş beklerken gördüğü anda adımları yavaşlıyor.

"İşte olman gerekiyordu," diyor, ses tonu tüm duygulardan yoksun.

"Bana söyleyeceğin tek şey bu mu?" Ona doğru yaklaştım. "Ömür boyu süren bir dostluk ve tüm söyleyeceğin bu mu?" Yüzüne bakıyorum,

ve hiç duygu göstermeden duvara yaslandı. "İşin canı cehenneme. En iyi arkadaşımın çekip gitmesinin işe gitmekten biraz daha önemli olduğunu söyleyebilirim." Onu kafesliyorum ve ikimiz de birkaç saniye bu şekilde duruyoruz - ben bazı cevaplar alabilmek için kendimi toparlamaya çalışıyorum, o da benim konuşmamı bekliyor.

Sonunda konuşacak kadar sakinleştiğimde, "Son bir buçuk günü ağlayarak geçirdi," diyorum. Hayden en azından yüz hatlarını düzeltmeden önce irkilme nezaketini gösterdi.

"Yanlış bir şey yaptığını düşünüyor. Kilosunu, yatakta yeterince iyi olup olmadığını, yeterince güzel olup olmadığını sorguladı. Sonra çocuklarına geçti, yeterince terbiyeli olup olmadıklarını sordu, ya da belki de kendi çocuklarını istediğin içindir. Bize kaç çocuk istersek vereceğini söyledi. Ondan sonra, belki de sevebilir biri olmadığını düşündü. Annesi ve babası onu kalacak kadar sevmiyordu. O andan itibaren, kaderinde hep geride kalmak olup olmadığını sorguladı. Çünkü biliyorsunuz, sevdiği herkes ya gitti ya da öldü."

Hayden'ın gözlerinin içine bakıyorum ve herhangi bir duygu göstermeyi reddetmesine rağmen, yüz bunu görebiliyorum, sözlerim onu içten içe öldürüyor, yine de bunu o yaptı. Buna o sebep oldu. Ve bana nedenini söylemiyor.

"Bir şey söyle!" Yumruğumu duvara vuruyorum çünkü içimde çok fazla öfke birikmiş ama Hayden'a asla dokunmam, şiddetle değil.

Tek kelime etmediğinde devam ediyorum. "O kadar rahatsızdı ki, hafta sonunun geri kalanında çocukları Beatrice'in almasını istedim. Neredeyse hiç uyumadı, yemek yemedi, sadece ağladı. Oh," diyorum acı bir kahkaha atarak, başka bir şey hatırlayarak. "Sonra özür diledi. Bizim tatlı, bizim için fazla iyi olan nişanlımız seni de kaybetmeme sebep olduğu için özür diledi."

Sonunda konuştuğunda, ağzından çıkan kelimeler onu öldürmek istememe neden oldu. "Eşyalarımı toplamam gerekiyor, bunu yapabilmem için geri çekilersen çok memnun olurum."

"Takdir eder miydin?" Alay ediyorum, kendimi kaybetmek üzereydim. "Neler oluyor Hayden?" Titreyen ellerimle yüzünün iki yanını kavriyorum. "Konuş benimle, lütfen."

Cam gibi gözlerinde akıcı bir duygu parlıyor, ama hiçbir şey söylemiyor ve tam hiç söylemeyeceğini düşündüğüm anda konuşuyor. "Onu ikimize yetecek kadar sev, lütfen," diye mırıldanıyor, bakışları sonunda benimkilerle buluşuyor. "Ona her gün ne kadar mükemmel olduğunu, sevmek için hizmet ettiğini hatırlatın ve..." Bir an için gözlerini kapatır ve kirpiklerinin altından tek bir damla gözyaşı süzülerek

Yanak, istediği şeyin bu olmadığını biliyorum. Bunu yapmasının bir sebebi var.

-Açıklamayacağı bir şey. "Lütfen ona ve çocuklara iyi bak," diyor, gözleri bir kez benimkilerle buluşuyor. "Onlara tüm dünyayı ver. Bunu atlatacaktır. Beni atlatacak çünkü sen varsın."

"Hayden," diyorum. "Her ne ..."

"Lütfen yapma," diye yalvarıyor başını sallayarak. "Lütfen gitmeme izin ver. Zaten yeterince zor bir durum. Şunu bil ki ne senin ne de o harika çocukların yaptığı bir şey değil. Bu benim suçum."

Dışarı çıkıp etrafımda dolanıyor ve ben olduğum yerde durup onun odasına gidişini izliyorum. Bağırıp çağırmak ve taleplerde bulunmak istiyorum ama yapmıyorum çünkü içten içe biliyorum ki bizi sevmediği için çekip gitmiyor... Sevdiği için çekip gidiyor.

"HEPSİ GITMİŞ." BREE, HAYDEN'IN ODASININ ORTASINDA DURUYORDU. ve boş alana bakıyordu. Aklının başına geleceğini umarak ne yapacağını görmek için birkaç dakika daha kaldım ama nakliyeciler geldiğinde izleyemeyerek oradan ayrıldım.

"Gitmesine sen izin verdin," diyor soğukkanlılıkla. "Halledeceğine söz . Bu mu halletmek? Taşınmasına izin vermek mi? İyi iş çıkardın." Bana ters ters bakıyor ve ben de kendime onun hâlâ burada olan kişiye saldırdığını hatırlatıyorum. Bana kızgın değil. Hayden gittiği için kalbi kırılmış.

"Gitmem gerek," diyor, küçük bir burun çekişiyle sert dış görünüşünü ele veriyor. "Beatrice antrenmandan sonra çocukları eve getirecek."

"Ya da siz bu gece kalabilirsiniz," diye teklif ediyorum, ondan uzak kalmak istemiyor ve bu büyük yerde yalnız kalmaktan da korkuyorum.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Miles, Hayden beni ağlattığı için üzgün ve ona temelli gittiğini söylemedim."

"Tamam," diyorum, giden ben olmasam da onu aynı şekilde kaybediyormuşum gibi hissediyorum.

O gittikten ve ortalık sessizleştikten sonra ceketimi, cüzdanımı ve telefonumu alıp bir şeyler içmek için dışarı çıkıyorum. Fields'in sahibi olduğu barlardan biri olan Lush'a gidip bir içki sipariş ediyorum. Sonra bir tane daha ve bir tane daha. Babam yanıma oturduğunda üç, belki de dört kişi olmuştum.

"Burada ne yapıyorsun?" Emekli olduğundan beri onu şehirde bulmak nadiren mümkün oluyor.

"Hayden aradı," diyor ve içkimi bırakıp tüm dikkatimi ona vermemi sağlıyor. "Bu gece birine ihtiyacın olabileceğini ve seni burada bulabileceğimi söyledi."

Siktiğimin konum uygulaması. Bree çocuklarının nerede olduğunu takip etmek için bu uygulamayı kullandığını söyleyince Hayden bizim de kaydolmamızı önerdi. Tanrı korusun, Bree'ye ya da çocuklara bir şey olursa, uygulamayı açıp nerede olduklarını görebilirdik. Açıkçası ben unutmuştum ama o belli ki unutmamış.

Nerede olduğunu görmek için telefonumu çıkarıyorum ve konumunun bilinmediğini gösterdiğinde acı acı gülüyorum. Sonra konumumu da kapatıyorum -çünkü siktir et onu- ve barmene bardağım boşaldığında bana bir tane daha getirmesini işaret ederek içkimi yudumluyorum.

"Hiçbir gerekçe göstermeden Fields'taki işini bıraktığını, Bree'den ayrıldığını ve taşındığını da söyledi mi?" Babama bakarak .

Gözleri , Hayden'ın tüm bunları uygun bir şekilde atladığını anlıyorum. Barmenin masaya koyduğu içkiyi geri fırlatıyorum ve bardağımı barın üstüne çarpıyorum. "İhtiyacım olan şey *arkadaşımın* geri gelmesi." Önüme bir içki daha konuyor ve ben de içkiyi geri alıyorum. Ama ben bir tane daha isteyemeden babam başını sallayarak beni kesiyor.

Kapalı.

"Sarhoş olmak işleri düzeltmeyecek."

"Hiçbir şey bunu düzeltemez ama en azından sarhoş olmak acıyı dindirir."

Barmenin dikkatini çekmek için parmağımı kaldırıyorum, sonra içki daha içmek için işaret ediyorum, ama babam yine başını sallıyor, birkaç banknot atıyor ve kolunu omuzlarıma doluyor. "Hadi oğlum," diyor. "Bu gece benimle eve gelmeye ne dersin? Savy akşam yemeği hazırlıyor, ağabeyin ve ablan da seni görmeyi çok ister."

Lush'tan çıkıp valenin yanında durduğumuzda, "Minnettarım ama bu gece iyi bir arkadaş değilim," diye mırıldandım. Kafayı bulmaya niyetli olduğumu bildiğim için arabayı ben kullanmadım ama babamın gelmesi buna engel oldu.

"İyi bir arkadaş olmanıza ihtiyacımız yok," diyor. "Biz sadece senin yanında olmak istiyoruz. Olan biten her şeyi bilmiyorum ama bu gece yalnız kalmaman gerektiğini düşünüyorum. Benimle eve gel, evde pişmiş bir yemek ye, sonra kendini bir odaya kapatmak istersen seni durdurmayız. Ama en azından yalnız olmadığını biliriz."

Endişelendiğini anlayabildiğim ve o dairede yalnız kalmak istemediğim için kabul ediyorum ve onunla eve gidiyorum. Tıpkı söylediği gibi, Olivier ve Penelope beni gördüklerine sevindiler ve Savy en sevdiklerimden biri olan lezzetli rosto yaptı. Kimse rastgele bir Pazartesi akşamı neden evde olduğumu sorgulamıyor ve yemek temizlendikten sonra, üniversiteden sonra resmi olarak taşınmadan önce odam olan misafir odasına gitmek için izin istediğimde tek kelime etmiyorlar.

Bir çekmece açıyorum ve bedenime uygun birkaç gömlek ve pijama pantolonu buluyorum. Odada en-suite banyo olduğu için hızlı bir duş alıp durulanıyorum, giyiniyorum ve sonra yatağa uzanıp telefonuma bakıyorum.

Bree'yle konuşmayalı saatler oldu ve üzgün ayrılmasından nefret ediyorum. Bunu düzeltebileceğimi sanmadığım için daha da çok nefret ediyorum. Hayden bana neden gittiğini söylemedikçe olmaz ve konuşma tarzına bakılırsa bunu yakın zamanda yapacağını sanmıyorum.

Bree'nin beni uzaklaştırmasına izin vermeyerek saate bakıyorum ve okul gecesi olduğu için çocukların şimdiye kadar yatmış olacağını görüyorum, sonra cevap vereceğini umarak onu görüntülü arıyorum.

Gerçekten yaptığında şok oluyorum. Ve onun lekeli, gözyaşı dolu yüzü ekrana geldiğinde kalbim kırılıyor. Yatağında uzanıyor, örtüler onu sarıyor ve üzgün olsa bile çok güzel görünüyor.

"Hey," diyorum usulca, başka bir şey söylemeye korkarak.

"Hey," diye karşılık veriyor, gözleri yeni yaşlarla doluyor. O konuşmadan önce birkaç dakika birbirimize bakıyoruz.

"Çok özür dilerim," diye mırıldanıyor, usulca ağlayarak. "Sana daha önce bu kadar kötü davranmamalıydım." Burnunu çekerek hıçkırıklarını bastırıyor ve çocuklar duymasın diye kendini tutmaya çalıştığını biliyorum.

"Tatlım," diyorum, kızgın olmadığımı anlaması için gülümsemeye çalışıyorum. "Seni seviyorum ve acı çekmenden nefret ediyorum. Ve bunu daha iyi hale getirememek beni öldürüyor."

"Senin de canın
yanıyor."

"Acıyorum."

"Sence...?" Kalın kalın yutkunuyor. "Sence ayrılırsak seninle arkadaş olmaya geri döner mi?"

Hayden'in daha önceki sözlerini düşünüyorum ve başımı sallıyorum. "Sanırım birlikte kalmamızı istiyor. Benden seni ikimize yetecek kadar sevmemi istedi."

Gözleri büyüyor, sonra taze yaşlarla doluyor. "Neden beni kendisi sevemiyor?"

"Seviyor. Bence seni o kadar çok seviyor ki, seni sevmenin tek yolunun çekip gitmek olduğunu düşünüyor."

"Birini böyle sevemezsin," diye mırıldanıyor, ağzı çok sevimli bir surat ifadesi alıyor. "Başka bir şey söyledi mi?"

"Sana ve çocuklara iyi bakmamı ve bunun senin yaptığın bir şey olmadığını bilmenizi istedi."

"Onu gerçekten özlüyorum."

"Ben de istiyorum." Mesele mesafe değil, aramızdaki bağı kardeşçe hissetmek. Ayrı kaldığımız tek zaman, ailesinin onu yatılı okula gitmeye zorladığı lise dönemiydi - bu bir aile geleneği idi - ama konuşmayı hiç kesmedik ve ne zaman evde olsa birlikte takıldık. Onunla bir daha konuşup konuşamayacağımı ya da onu ne zaman göreceğimi merak etmek kötü bir duygu.

"Brody," diyor Bree, beni düşüncelerimden kopararak. "Düğün hakkında düşünüyordum..."

Başımı sallıyorum, zihinsel olarak kendimi darbeye hazırlıyorum - bana ilişkiyi bitirdiğini söylemesine. Bunun çoktan kafama koymuştum. Bree asla seçim yapmak istemediğini açıkça belirtmişti. Hatta birimiz olmadan diğerimizle seks yapmak bile istemiyordu. Ama nefesimi tutup onaylamasını beklerken, hiçbir zihinsel hazırlığın beni aynı hafta içinde en iyi arkadaşımı ve ruh eşimi kaybetmeye hazırlayamayacağını biliyorum.

"Bence düğünü biraz ertelemeliyiz." Ertelemek, iptal etmek değil. Yoksa bu onun söylemeden vazgeçme şekli mi? "Brody..."

"Hala benimle evlenmek istiyor musun?"

"Elbette istiyorum," diyor. "İkinizle de evlenmek istiyorum. Ve evleneceğim de. Sadece Hayden'ı geri almak için bize biraz zaman tanımak adına bunu biraz ertelememiz gerektiğini düşünüyorum."

Siktir, bu kadın. "Bree... Sanmıyorum-"

"Kendiniz söylediniz. Bizi seviyor ve çekip gitmesinin nedeni bizi sevmesi, bizi istememesi değil. Cumartesi gecesi söylediği şeyler bizi incitmek, uzaklaştırmak içindi. Bizi neden uzaklaştırdığını bulacağım ve sonra onu geri getireceğim."

Sesindeki kararlılığı duyabildiğim için de sinirlenmiyorum. Sadece başımı salladım ve zihinsel olarak kendimi o gün için hazırlamaya başladım.

Hayden'ın geri gelmeyeceğini anlıyor ve onu tekrar teselli etmek zorunda kalıyorum. Sonra gün geldiğinde beni hâlâ istemesi için dua ediyorum. Çünkü ikisini de kaybetmeyi kaldırabileceğimden emin değilim.

BÖLÜM KIRK DÖRT

AUBREE

Seninle konuşmam gerek. Buluşabilir miyiz,

lütfen? Mesajlarımı aldığını biliyorum.

**Konumunu kapattığın için seni bulamıyorum ama bu beni
durdurmayacak.**

seviyorum ve özlüyorum.

Düğünü erteledik. Lütfen konuş benimle. Tamam, inatçı

ol ama senden vazgeçmeyeceğim.

ASANSÖR EN ÜST KATA ÇIKARKEN, METİNLERİ OKUDUM

Geçen hafta Hayden'a gönderdiğim mesajlar cevapsız kaldı. Teslim edildi olarak görünüyorlar, bu yüzden onları gördüğünü biliyorum, ama cevap vermiyor ve konumu kapalı olduğu için nerede olduğunu bilmemin bir yolu yok, böylece ona gidebilir ve kışını ait olduğu yere geri sürükleyebilirim.

Ailesinin nerede yaşadığını öğrenip oraya gitmeyi düşündüm ama ailesi Bree Takımı'ndan olmadığı için bunu bir kenara bıraktım. Tüm sosyal medyasını kontrol ettim ama hiçbirinde paylaşımda bulunmamıştı, yani daha az kullanılıyorlardı. Sonra kız kardeşi olduğunu hatırladım.

önemsediğini söylemişti. Çıkmaz üstüne çıkmaza girdiğimden, kardeşini nerede bulabileceğimi bilip bilmediğini öğrenmek için ona ulaşmaktan zarar gelmeyeceğini düşündüm.

"Günaydın, Shea'ya hoş geldiniz," diyor kırklı yaşlarının ortasında görünen bir kadın tatlı bir gülümsemeyle. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Buraya görmeye geldim..." Tam Gretchen diyecektim ki, kapı aralığından erkeksi bir figür çıktı, başka bir beyefendiyle konuşuyordu. Sırtı bana dönük olsa bile o saçları, o omuzları, o popoyu her yerden tanıyabilirdim. Bu hiç mantıklı değil çünkü Hayden neden burada çalışıyor olabilir ki?

"Hanımefendi," diyor kadın, "size nasıl yardımcı olabilirim?" "Hayden Shea burada mı çalışıyor?"

Kaşları şaşkınlıkla çatılır. "Var ama şu anda bir toplantıda. Onunla bir randevunuz var mı?" Klavyesinde yazmaya başlar. "Anlamıyorum-"

"Randevum yok," diyorum, sanki bir şeyleri kaçıırıyormuşum gibi hissederek. Hayden burayı babasının yanında çalışmaktan nefret ettiği için terk etmişti, o halde neden geri dönsün ki? Birkaç kez bol parası olduğundan bahsetmişti, o zaman neden hoşuna gidecek başka bir iş için beklemesin? Neden mutsuz olduğu buraya geri dönsün? Hiç mantıklı değil.

Belki de bizi bu yüzden terk etmiştir? Babası için çalışmaya geri dönmek istedi ama Brody'nin üzüleceğinden mi korktu? Hayır, bu doğru olamaz. Shea'yı bırakıp Brody ile çalışmayı seçti.

"Hanımefendi, eğer randevunuz yoksa..."

Hayden arkasını dönmeye başlıyor ve beni burada görmesini istemediğim için asansöre doğru gidiyorum. Binadan çıktıktan sonra Brody'yi arıyorum, ilk zil sesinde cevap veriyor.

"Hayden'ın tekrar Shea'de çalışmaya başladığını biliyor muydun?" "Bunu nereden biliyorsun?"

"Biliyor muydun?"

"Hayır, bunu bilmiyordum ama öyle olduğunu nereden biliyorsun?" "Onu gördüm," diye itiraf ediyorum.

"Shea'de mi?"

"Mesajlarıma cevap vermiyor, ben de nerede olduğunu öğrenmek için Gretchen ile konuşacaktım. Bunun yerine onu bir toplantıdan çıkarken gördüm ve resepsiyon görevlisi orada çalıştığını doğruladı."

Brody nefesinin altından küfrediyor. "Benim bir toplantıya girmem gerekiyor, ama çıktığımda etrafa sorup neden orada olduğunu öğreneceğim."

"Brody, bir şeyler oluyor. Bizi terk edip sonra da babasının yanında çalışmaya başlaması tesadüf olamaz."

"Biliyorum, tatlım. Toplantımdan sonra ilgileneceğime söz veriyorum." "Hey," diyorum telefonu kapatmadan önce. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Telefonu kapattık ve çocuklar okuldan gelmeden önce işleri edebilmek için taksiye atlayıp fırına döndüm. Kaldırımda yürürken, birkaç beyefendinin win- dow'un önünde durup binayı işaret ederek konuştuklarını fark ediyorum.

"Yardımcı olabilir miyim?"

"Sahibi siz misiniz?" diye soruyor beyefendilerden biri.

"Evet ve o adi bina sahibi Benitez'in söylediğinin aksine, satın alınmayacağım, bu yüzden satın almak için başka bir bina arayabilirsiniz."

"Aslında," diyor ikinci beyefendi, "çoktan satıldı."

Tüylerim diken diken olurken bir ürperti omurgama doğru ilerliyor. "Kim tarafından?"

"Shea Gayrimenkul Yatırımları."

Hayır... Hayır. Hayır. Hayır. "Ama ben ," diyorum aptalca. "Kahvehanemi yıkamaz."

Beyefendi bir panoya iştirilmiş bir sürü kâğıdı karıştırdıktan sonra bana baktı. "Burayı yıkmıyor. Ama tadilat için ölçü almamız tavsiye edildi."

"Beni çalışmıyor mu?"

Adam bana şaşkınlıkla bakıyor. "Elimdeki notlara göre Heart's Coffeehouse and Bakery kalıyor."

"Peki bu bina ne olacak?" "Lüks bir kat mülkiyeti kompleksi."

Bu hiç mantıklı değil. Hayden'ın babası beni satın kararlıydı, burayı bir sağlıklı yaşam spa'sına dönüştürmeye kararlıydı. Hayden'ı aramak için telefonumu ...

Gitti.

Babası için çalışmaya geri döndü.

Beni binadan atmıyorlar. "Oh, Hayden, ne yaptın sen?"

"DÖNMÜŞSÜN." AZ ÖNCEKİ KADIN BİR GÜLÜMSEME YAPIŞTIRIYOR, Belli ki beni tekrar gördüğüne sevinmemiş. Oh, lanet olsun.

"Öyleyim. Ve Bay Shea ile görüşmek istiyorum."

"Hayden şu anda-"

"Hayden değil. CEO Joseph Shea ile görüşmek istiyorum." "Ne yazık ki-"

Geri dönmeme izin vermeyeceğini bildiğimden, masasının etrafından dolanıyorum ve ofisini aramak için koridorda ilerliyorum. Kadın bana sesleniyor, ama onu görmezden geliyorum, görevim onu bulmak. Kapının üzerinde ofisini gösteren levhayı gördüğümde kapıyı bir kez çalıp açıyorum, beni reddetmesine fırsat vermiyorum.

"Bayan Heart." Joseph ayağa kalkar, şaşkınlık ve kızgınlık karışımı bir ifadeyle bakar. "Tam ortasındayım-"

"Ne yaptın sen?"

"Pardon?"

"Hayden'ın bizi terk etmesi için ne yaptın? Senin için çalışmaya geri dönmesini sağlamak için? Bir şey yaptığını biliyorum! Ve bana ne yaptığını söyleyene kadar gitmeyeceğim."

BÖLÜM KIRK BEŞ

HAYDEN

Benimle en kısa zamanda Brody'nin evinde

buluşmanı istiyorum. Bu acil bir durum.

MESAJLARA BAKIYORUM, GITSEM MI GITMESEM MI DIYE DÜŞÜNÜYORUM. DAHA FAZLA

Muhtemelen acil bir durum değil, sadece Bree'nin beni konuşturması için bir yol. Ama aynı zamanda, ya acil bir durumsa?

Ofis telefonum babamdan gelen ve beni aptal küçük kuklası gibi özetleyen bir aramayla çalıyor ve ben de gitmeye karar veriyorum. Hiç değilse Bree'yi ve belki Brody'yi birkaç dakikalığına görebilecektim. Kapıdan tekrar çıkmak zorunda kaldığımda canım çok acıyacak ama lanet olsun, onları özlüyorum.

Telefonum babamdan gelen bir aramayla titriyor ve onu sesli mesaja gönderiyorum, ardından ona acil bir durumla uğraştığımı ve onu daha sonra arayacağımı bildiren bir mesaj gönderiyorum.

Hemen onu görmeye gitmemi isteyen bir mesajla yanıt veriyor, ama onu görmezden geliyorum ve daireye gidiyorum.

Oraya vardığımda, onları göreceğim düşüncesiyle kalbim göğsümde çarpıyor. İkisini de şahsen görmeyeli ya da seslerini duymayalı bir haftadan biraz fazla oldu ve onları lanet bir bağımlı gibi arzuluyorum.

Hiç düşünmeden kodumu giriyorum ve beni en üst kata çıkarması için hala sahip olduğum kartı kullanıyorum ve kapılar açıldığında Bree'yi Brody ile birlikte orada dururken buluyorum.

"Sen geldin," diyor.

"Acil bir durum olduğunu söylemiştin," diyorum yüz ifademi maskeleyerek, herhangi bir duygu göstermemin işleri daha da kötüleştireceğini bilerek.

"Öyle," diyor bana doğru yürürken. "Gerçeği istiyorum. Neden çekip gittin?"

Her zamanki yalanımı söylemek için ağzımı açıyorum ama daha kelimeler ağzımdan çıkmadan ekliyor: "Sakın bana *bir daha* yalan söyleme. Bana gerçeği söyleyeceğine söz vermiştin... her zaman. En azından bana bunu borçlusun."

Ağzımı kapatıyorum ve bunu nasıl yapacağımı düşünüyorum. Gerçeği söylemek yaptığım şeyin tüm amacını boşa çıkaracaktı. Ve sonra geldi... *Tekrar* söyledi. Ayrılırken yalan biliyor olabilir mi?

"Hayden, lütfen," diyor usulca, yüzümü hafifçe avuçlayarak. "Bana neden gittiğini söyle."

"Bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek," diye mırıldanıyorum, gözlerim dolgun dudaklarına gitmeden önce onunkilere kilitleniyor ve onu öpebilmeyi diliyorum.

"değil," diyor. "Ben sadece... Gerçeğe ihtiyacım var."

YARDIM GALASININ ERTESİ GÜNÜ

Baba: Konuşmamız gerek.

MESAJINI GÖRMEZDEN GELDİM, TIPKI DÜN GECE YAPTIĞIM GIBI. benimle konuşması gerekiyor. Ondan duymak istediğim ya da *ihtiyacım* olan hiçbir şey yok.

Tam telefonumu kaldıracaktım ki dikkatimi çeken ikinci bir mesaj geldi.

Baba: Kız arkadaşının küçük pastanesiyle ilgili. Ben:

Ne olmuş ona?

Baba: Carly'i ara ve bir toplantı ayarla.

Tam bir pislik. Bree'nin fırınında neler olup bittiğini öğrenmem mümkün olmadığından Carly'yi arayıp öğleden sonrası için bir randevu ayarlıyorum.

Öğle yemeği vakti geldiğinde Hillary'ye bir randevum olduğunu ve günün geri kalanında gelemeyeceğimi söyleyip .

Babam eminim bana inat olsun diye bir önceki toplantısını geride bırakıyor ve sonunda, planladığımız saatten yaklaşık kırk dakika sonra, Carly beni görmeye hazır olduğunu bildiriyor.

"Oğlum, seni görmek ne güzel," diyor babam. "İçki?"

"Sadede gelin lütfen. Yapacak işlerim var. Benimle ne hakkında konuşmak istiyorsun?"

Bir yığın kâğıt alıp önüme bıraktı. "Violet ve Roy Heart'ın fazla güvendikleri ortaya çıktı. Gerçi o zamanlar zamanlar farklıydı." Omuz silkiyor. "İnsanlar el sıkışır ve bunu bir anlaşma olarak kabul ederdi. Ama yıllar içinde işler değişti ve artık sözlü bir anlaşmanın mahkemede geçerli olması çok zor, özellikle de her iki taraf da ölmüşse."

Önümdeki kâğıtlara bakıyorum ama babamın saçmalıklarına bakarak neye baktığımı anlayamıyorum.

"İzin verin," diyor, sayfaları son sayfaya çevirerek. "On beş dakika içinde başka bir toplantım var, o yüzden bunu hızlandırmamız gerekecek." Sayfanın altındaki satırları işaret ediyor. "Bu, Violet ve Roy Heart ile Sal Benitez arasında yapılan ve Heart's Coffeehouse and Bakery'nin bulunduğu mülkün doksan dokuz yıllık kira sözleşmesi. Ne eksik?" Parmağını boş satırların üzerine vuruyor... Kahretsin, boşlar. Bu nasıl olabilir?

Tüm sayfaları çeviriyorum, imzalayabilecekleri bir yer, bir paraf, mahkemede geçerli olabilecek herhangi bir şey arıyorum. Ama hiçbir şey yok. İki taraf da lanet evrakları imzalamamış. Bu da Bree'nin kahvehane konusunda hiçbir hakkı olmadığı anlamına geliyor.

Lanet olsun, eğer babam mülkü satın alırsa, kız . Babam onu bir çırpıda ve tek kuruş ödmeden kapı dışarı eder, çünkü imzalanmış bir sözleşme olmadan dayanacak hiçbir ayağı yok.

"Ne istiyorsun?" Beni buraya bu yüzden çağırdığını bilerek soruyorum. Bu işin Bree için ve onun da benim için ne anlama geldiğini biliyor ve bunu belirtmesinin tek bir nedeni var.

"Bir anlaşma yapmak istiyorum," diye onaylıyor lanet suratını yumruklamak istediğim bir sırıtışla.

"Ne istiyorsun?" Tekrar ediyorum.

"Shea ismini utandırmayı bırakman için. Bu saçma ilişkiden çıkmanı ve ait olduğun yerde çalışmanı istiyorum."

"Peki sen ne yapacaksın, satışı iptal mi edeceksin?" Zihnim Bree'nin kahvehanesini kurtarmanın olası yollarıyla dolup taşıyor. Eğer onu ilişkimizin bittiğine ve Brody'nin Shea'ya dönmesine yetecek kadar uzun süre kalacağıma ikna edebilirsem-

"Satış çoktan yapıldı," diyor, fikirlerime lanet bir bıçak saplayarak. "Fields gelip alabilsin diye, satar satmaz çekip gitmeni göze alacağımı mı sanıyorsun?" Korkunç bir kahkaha atıyor. "Tabii ki hayır. Ben satın aldım. Anlaşma tamamlandı. Benim için çalıştığın ve onlardan uzak durduğun sürece o da küçük fırını elinde tutabilir."

Sözleri kalbimin etrafını sarıyor, sıkıyor, deliyor, kanımı akıtıyor. Hiç düşünmeden elimi kaldırıp göğsümü ovuyorum, rahatlamak istiyorum ama bunu başaramayacağımı biliyorum. Babam hiçbir şey söylemiyor, beni düşüncelerimle baş başa bırakıyor. Hiçbir boşluğa yer bırakmadan her şeyi halletmiş. Ama...

"Oraya nasıl spa yapacaksınız?"

"Spa için başka bir mülk buldum bile. Bu satın alma kesinlikle ait olduğunuz yere geri dönmenizi sağlamak için yapıldı. Harika bir lüks kat mülkiyeti kompleksi olacak. Şaşırtıcı bir şekilde, o fırının iyi bir müşterisi var. Birkaç gerekli iyileştirmeyeyle gayet iyi uyum sağlayacaktır... tabii siz pazarlığın size düşen kısmını yerine getirdiğiniz sürece."

"Düşünmek için zamana ihtiyacım var," diyorum ona, ayağa kalkarak. Nefes almakta zorlanıyorum ve eğer hemen gitmezsem, kendimi kaybettiğime tanık olacak.

"Ait olduğunuz yere dönmek için bir haftanız var. Pazartesi sabahı burada olmazsan, o gitmiş demektir."

"Dönsem bile asla burada olmak istemeyeceğimi bilmelisin. Beni buna zorladığın için, bulduğum küçük mutluluk kırıntısını da yok ettiğin için sana kızacağım."

"Bunu atlatacaksın. Senin Shea'nın CEO'su olman gerekiyor, Fields'da uşak olarak çalışman değil. Bir gün bana teşekkür edeceksin." Dahili telefonun düğmesine bastı. "Carly, bir sonraki randevuma hazır olduğumu söyle." Ve böylece kovuldum.

Sözleşmeyi yanıma alarak, bir boşluk bulma umuduyla sonraki birkaç saatimi sözleşmeyi inceleyerek geçiriyorum. Bir tane bulamadığımda, bir avukat arkadaşına götürüyorum ve istiyorum. Ne zaman

Bana imzalar olmadan sözleşmenin üzerine yazıldığı kâğıt kadar değeri olmadığını söylerse ne yapmam gerektiğini biliyorum.

GÜNÜMÜZ

"BANA SÖYLEMELİYDİN," DIYOR BREE. "BANA BİR ŞEY SÖYLEMELİYDİN. seçim."

"Senin neyi seçeceğini biliyorum," diye savunuyorum, "ve seni bu duruma sokmak istemiyordum. Bunu sana ailem yaptı ve bunu düzeltmek de bana düştü. Heart's'ın senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Büyükannen ve büyükbabandan sana kalan tek şey. Kahve ve kekten daha fazlası. Senin geçmişin, bugünün, geleceğin. Senin geçim kaynağın. Bunun elinden alınmasına izin ."

Bree bana doğru yaklaşıyor ve yüzümü nazik ellerinin arasına alıyor. "Hayatımda, Heart's'ın sadece bir konut olduğunu bilecek kadar çok insan kaybettim. Kalbi benim içimde, kimsenin, babanın bile ulaşamayacağı bir yerde. Ailem beni doğru şekilde sevmeyi beceremediğinde büyükannem beni yanına aldı. Bana sevginin neye benzediğini gösterdi ve bu bir binanın dibindeki dört duvar değil. Sen, ben, Brody ve çocuklarım."

Bana usulca gülümsüyor. "Hiç kuşku yok ki büyük ebeveynlerim beni sadece anlamakla kalmaz, aynı zamanda seni seçmemi de isterlerdi... bir yer yerine aşkı seçmemi."

"Bree..." Kalın bir şekilde yutkunuyorum, sözlerini duyuyorum ama kabul etmek istemiyorum. Seçim yapmak zorunda kalmamalıydı. "Sana izin veremem-"

"Çoktan yaptım."

Onun itirafı beni tökezletti. "Ne? Ne yaptın sen?"

"Kira sözleşmemi feshettiğime dair bir mektup hazırlattım ve babana verdim. Sözleşme imzalanmadığı için aslında gerekli değildi ama yaptım, yani yasal olarak halledildi. Beni kapı dışarı etmeden önce eşyalarımı oradan taşımak için doksan günüm var."

Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. "Seni seviyorum Hayden ve yaptığın şeyi takdir ediyorum. Benimle konuşmaman hoşuma gitmedi ama yaptığın şeyin sevgiden kaynaklandığını biliyorum, bu yüzden seni affedeceğim ama

Gelecekte işleri birlikte halledeceğiz." Brody'nin elini kendi elinin içine alıyor ve onu bize doğru çekiyor. "Üçümüz."

Bree gibi biri beni sevdiği için nasıl bu kadar şanslı olduğumu bilmiyorum ama hayatımızın geri kalanını bunu telafi ederek geçireceğime yemin ediyorum.

"HEY, DOSTUM, KONUŞABİLİR MİYİZ?"

Brody buzdolabını kapatıyor ve yavaşça arkasını dönerek bana doğru bakıyor. "Oh, şimdi konuşmak mı istiyorsun?" diyor birasının açarak. "Sanırım o gemi sen çekip gitmeyi seçtiğin anda kalktı. benimle konuşmak yerine."

Geç oldu ve hafta içi olmasına rağmen Bree ve çocuklar geceyi burada geçirdiler. Çocuklarla neler olduğu hakkında konuştuk ve annelerini ağlattığım için Miles ve Evie'den özür diledim. Onlara kahvehaneyi, yeni bir kahve bulmak zorunda olduğunu ve bunu düzeltmeye çalıştığım için onu üzdüğümü anlattı. Ne olduğunu tam olarak anladıklarından emin değilim ama Miles gecenin sonunda beni affetmiş görünüyordu.

Öte yandan Brody, bütün gece bana tek kelime etmedi.

"Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum..."

"Boku yediğinin farkında mısın?" diye alay ediyor. "Siktir et! Bir bok bildiğin yok." Bana doğru yürüdü ve yüzüme baktı. "Şanslısın ki Bree bir melek ve seni affetmeye hazır, ama ben değilim." Elindeki birayı yanımdaki tezgâha çarptı. "Bir ömür boyu süren bir dostluk ve sen benimle konuşmak yerine beni dışlıyorsun."

"Başka seçeneğim yoktu."

"Her zaman bir seçeneğin vardır!" diye bağırıyor. "Çekip sen seçtin. Söylediğin saçmalıkları söylemeyi seçtin. Onun kalbini kırdın ve ben de kırılan lanet parçaları toplamaya çalışmak zorunda kaldım. Sen orada değildin, onun günlerce ağlamasını izledin. Çaresizdim!" Yumruğuyla göğsüne vuruyor. "Ben de onu kaybedeceğimi sandım. Senin için en önemli iki insanı kaybedeceğine düşünmenin nasıl bir his olduğunu biliyor musun?" Bir şey söylemek için ağzımı açıyorum -ne, emin değilim- ama önce o konuşuyor. "Ve sakın bildiğini söylemeye kalkma çünkü sen

o kararı verdin. Bunu sen yaptın! Bree affedici olabilir ama ona bir daha böyle bir şey yaparsan lanetlenirim."

Beni gömleğimden yakaladı ve duvara çarptı. Bana vurması için kendimi hazırlıyorum ve onu suçlamıyorum ama o vurmadan önce Bree mutfağa koşuyor ve onu benden uzaklaştırıyor.

"Yeter," diye tıslıyor. "Yeter."

"Hayır, siktir et!" Brody havlıyor. "O da bizim gibi acı çekiyor olmalı." Gözleri yaşıyor ve benden yüzünü ellerinin arasına alan kadına bakıyor. "Seni incitti ve sen de onun tekrar içeri girmesine izin verdin. Bunu tekrar yaşayamam." Başını sallıyor. "Seni bir daha böyle ağlarken göremem. Ya her şeyi kabul edecek ya da kabul etmeyecek. Neredeyse düğünü iptal ediyordun. Günlerce ağladın."

Bana baktı. "Sen kararını kabullenirken, onun reddettiğini biliyor muydun? Bir dedektif gibi etrafta koşturuyor, umudunu kaybetmeyi reddediyordu. Seni geri getireceğine yemin ediyordu. Sen daha denemeden pes ettin ama o asla pes etmedi."

"Brody, lütfen," diyor Bree, onu kendisine bakmaya zorlayarak. "Hiçbirimiz mükemmel değiliz. Tek yapabileceğimiz birbirimizi sevmek, bugün için yaşamak ve yarın için umut etmek. Beni korumanı seviyorum ama tek istediğim bundan bir ders çıkarıp her şeyi geride bırakmamız."

Uzanıp elimi tutuyor ve beni Brody'ye doğru çekerek yan yana durmamızı sağlıyor. "Ben sadece ikinizi de sevmek ve sizin tarafınızdan sevilmek istiyorum. Geri kalan her şeye lanet olsun."

Parmak uçlarına uzanıp Brody'yi öpüyor, sonra dönüp beni öpüyor. "Şimdi," diyor, dudaklarının köşesinde seksi bir sırıtma beliriyor. "İkinizi de içimde hissetmeyeli çok uzun zaman oldu. Bu yüzden çocukların uyumasından yararlanalım ve birbirimizi yeniden tanıyalım derim... kişisel düzeyde."

İkimiz de bu teklife hayır diyemediğimiz ya da demek istemediğimiz için onu Brody'nin odasına kadar takip ettik ve neredeyse tüm geceyi kaybettiğimiz zamanı telafi ederek geçirdik.

BÖLÜM KIRK ALTI

AUBREE

DÜĞÜN GÜNÜ

LACEY ELBİSEMI KABARTARAK, "ÇOK GÜZEL GÖRÜNÜYORSUN," DIYOR. "SEN Gergin misin?"

Aynada kendime bakıyorum, üzerimde tüm kıvrımlarımı ortaya çıkaran straplez, saten, ışıltılı, yere kadar uzanan bir gelinlik var. Saçlarım dalgalı, başımın tepesinde Lacey'nin bana ödünç ve mavi bir şey olarak verdiği güzel bir elmas taklidi taç var. Boynumda ise dün çocukların bana yeni bir şey olarak verdikleri güzel bir kolye var. Ortasında pişirme aşkımı ve onlarla nasıl tanıştığımı simgeleyen zarif bir beyaz altın cupcake var. Bileğimde ise eski bir şey olarak büyükannemin zarif bileziği var.

Prensimle -ya da benim durumumda prenslerle- evlenmeye hazır, peri masallarından fırlamış bir prenses gibi görünüyorum. Ama dikkatimi çeken şey elbisem, saçım ya da taktığım mücevherler değil. Gerçek gülümsemem.

"Hayır," diyorum Lacey'e. "Gergin değilim. Mutluyum." Pete öldükten sonra gerçekten olabileceğimi hiç düşünmediğim bir şey.

Aynanın arkasından bana gülümsüyor. "Mutlu olmayı hak ediyorsun," diyor elimi sıkarak. "Ve ben de senin bu büyük gününün bir parçası olmaktan onur duyuyorum."

Geleneksel bir düğün töreni yapmayacağımız için Lacey mihrapta duracak ve yeminlerimizde bize eşlik edecek. İkisine de ilk etapta şans vermemin tek nedeni onun sayesinde olduğu için bu çok uygun oldu.

Kapı çalınıyor ve ardından Miles içeri giriyor, tacımdaki yapay elmaslara ve Evie'nin elbisesindeki çiçeklere uyan pudra mavisi kravatlı siyah smokiniyle sevimli bir şekilde giyinmiş. "Benim bir

Sizin için bir hediye," diyerek küçük, dikdörtgen şeklinde bir kutuyu havaya kaldırdı. "Hayden ve Brody'den. Ağlamana izin olmadığını söylediler."

Küçük oğlumun ne zaman büyüdüğünü merak ederek, "Teşekkür ederim," diyorum.

Kutuyu ondan alıyorum ve düğünden önce elbisemin kırıışmasını istemediğim için dikkatlice koltuğa oturuyorum. Kurdeleyi çözüyorum, düğün sırasında fotoğraf çekmesi için tutulan fotoğrafçının belli belirsiz farkındayım.

Kâğıt mendili çıkardığımda bir not buluyorum ve gözyaşlarımı tutamayacağımı biliyorum.

Bree,

Eşleriniz olarak en önemli şeylerden biri yanınızda durmak ve tüm hayallerinizin gerçekleşmesine yardımcı olmaktır, bu nedenle bugün, birlikte hayatımıza başlarken, size Peter'ın sahip olmanızı istediği hediye vermek istiyoruz: Fransa'da dünyanın en iyi pasta şeflerinden bazılarıyla eğitim almak. Onu geri getiremeyiz ama umarız senin hayallerinden birini gerçekleştirerek onun son dileğini yerine getirebiliriz. Sizi seviyoruz ve hayatımızın geri kalanını yanınızda geçirmek için sabırsızlanıyoruz.

Xo Hayden ve Brody

Altında, bu yaz için Avrupa'ya beş gidiş-dönüş bileti ve en sevdiğim şeflerden bazılarıyla çalışmak için bir buluyorum.

"Anne," diyor Miles. "Ağlamaman gerekiyor."

"Buraya gel, tatlım." Yanıma geldi ve onu kollarıma çektim. "Bazen insanlar çok mutlu olduklarında ağlarlar." Bana şaşkın şaşkın bakıyor, ben de gülüyorum ve ona sıkıca sarılıyorum. "Söz veriyorum, çok mutluyum."

Savy odaya girerek, "Tamam, vakit geldi," der. "Annenle koridorda yürümeye hazır mısın?" diye soruyor Miles'a, yüzüklerin bulunduğu yastığı uzatarak. Koridorda kendim yürümek yerine çocuklar benimle birlikte yürüyecek. Miles yüzüklerden sorumlu olacak ve Evie de biz ilerlerken çiçek yaprakları bırakacak.

Miles, "Ben hazırım," diyerek elindekini ondan alır.

"Ben de!" Evie şarkı söylüyor, elindeki yaprak sepetini sallıyor.
Ha

va. Müzik başlar ve herkes bana hızlı bir öpücük verir.

Otmak için dışarı çıkıyorum. Duygusal not ve hediye yüzünden makyajımın lekelenmediğinden emin olmak için makyajımı iki kez kontrol ediyorum ve sonra derin bir nefes alarak çocuklarla birlikte Brody ve Hayden'ın beklediği yere doğru yürüyoruz.

Sunağa vardığımızda, Evie ve Miles alıştırmaya yaparken kenara çekiliyorlar ve Brody ile Hayden ellerimden birini tutuyorlar.

Lacey yumuşak bir gülümsemeyle konuşmaya başlar. "Bugün burada Brody Fields, Aubree Heart ve Hayden Shea arasındaki aşkı ve bağlılığı kutlamak için toplandık..."

BİR HAFTA SONRA

"SADECE BURAYI VE BURAYI İMZALAYIN VE TAM PARAFLAYIN," AVUKAT diyor. "Bu kira sözleşmesi için."

Brody'nin talebi üzerine sözleşmeyi birkaç kez okumuş olmama rağmen laf kalabalığını tarıyorum ve anlaşmanın uzunluğunu görünce gülüyorum. Doksan dokuz yıl. Büyükanneyle büyükbabamın yaptığı sözleşmeyle aynı uzunlukta.

Brody ve Hayden beni satın aldıkları binaya getirdiklerinde o kadar da şaşırmadım. Kocalarımla ilgili bir şey varsa o da mutlu olmam için ellerinden gelen her şeyi yapmalarıdır ve kendi kahvehaneme ve fırınma sahip olmak beni mutlu ediyor.

Bana söylenen yeri imzalayıp paraflıyorum, sonra noter de aynı şeyi yapıp kaşesini basıyor.

"Burayı imzalayacaksınız." Bir sonraki sayfaya geçiyor. "Ve burayı."

İkisiyle de yasal olarak evlenemeyeceğim için, ikisiyle de yasal olarak evlenmemenin en iyisi olacağını düşündüm. Bunun yerine, ailemiz ve arkadaşlarımızın önünde yeminlerimizi ettiğimiz güzel bir tören yaptık ve ardından geceyi birbirimize olan bağlılığımızı kutlayarak geçirdik.

Soyadım Heart'ı muhafaza ediyorum ve çocuklar, onlara bir şey olması halinde binanın benim olmasını sağlayacak evrakları hazırlamakta ısrar ettiler, böylece Benitez'in bana yaptığını kimse yapamayacaktı. Ayrıca çocukları ve beni hayat sigortası poliçelerine ve vasiyetnamelerine eklediler, bize bakıldığından emin olmak istiyorlar. Onlara bir şey olacağı düşüncesinden nefret ediyorum ama Tanrı korusun, bir şey olursa maddi olarak iyi durumda olacağımızdan emin olmak istemelerini seviyorum.

İmzalamayı bitiriyorum ve avukat elimi sıkarak her şeyi dosyalayacağını ve onaylı kopyalarını hepimize göndereceğini ve sonra noterle birlikte ayrılıyor.

Hayden arkalarından kapıyı kapatırken Brody saatine bakarak, "Samuel gelmeden önce yaklaşık bir saatimiz var," diyor. "Sanırım bu kutlama için yeterli bir süre."

Hayatlarımız ve işlerimiz şehirde olduğu için, çocuklar binanın en üst iki katını alıp aile evimizi oluşturmamızı önerdiler. Samuel evi tasarlaması için mimar olarak işe alındı ve görünüşe göre hayalimdeki evi yaratmamı istedikleri için yetkili benim.

"Peki nasıl kutlamak istersiniz?" Nasıl kutlamak istediklerini tam olarak bildiğim için nazlı nazlı soruyorum. Kabul ediyorum dediğimiz gün doğum kontrol hapı almayı bıraktım. Daha fazla çocuk sahibi olmak isteyip istemediğimi sordular ve ben de etrafta mini Hayden'lar ve Brody'ler olmasından başka bir şey istemediğim için evet dedim.

İlk kimin bebeğini doğurursam bir dahaki sefere koruma kullanacağım konusunda anlaştık, böylece her ikisinden de bebek sahibi olacağımı ve çocukların soyadlarının benimkiyle tireleneceğini garanti edebiliriz.

"Nasıl kutlamak istediğimizi çok iyi biliyorsun," diyor Hayden, bir eliyle saçımın arkasını avuçlarken diğer eliyle beni masanın üzerine kaldırıyor. Brody bacaklarımı açıp külotumu indiriyor ve beni yiyerek şehre inerken ağzı benimkine iniyor.

Ağzım ve amım dille sıkılırken, hızlı ve sert bir şekilde boşalıyorum. Hayden iniltiLERİMİ bastırmak için beni daha sert öpüyor, ta ki ben doruktan inene kadar.

Çocuklar kıyafetlerimi çıkarmak için birlikte çalışıyorlar ve sonra Brody beni ters çeviriyor, böylece göğsüm masanın üstüne bastırılıyor ve kığım havada. Hayden ön tarafa doğru yürüyor, sert uzunluğunu okşarken Brody bacaklarımı ayırıyor ve horozuyla beni kızdırıyor.

Ağzımı sonuna kadar açıyorum ve Hayden'ın tüm uzunluğunu ağzıma alıyorum, aynı anda Brody arkamdan bana giriyor.

"Siktir, bebeğim," diye inliyor Hayden, ağzımı sikerken yanağımı okşuyor. "Sıcacık, ıslak ağzın sikimin etrafındayken çok iyi hissediyorum."

"Onun amını hissetmelisin," diye nefes alıyor Brody. "Siktir, boşalacağım." Parmakları kalçalarımnda sıkılaşıyor ve itişleri düzensizleşiyor. Birkaç saniye sonra duruluyor ve ılık tohumu duvarlarımı kaplıyor.

Hayden sikini ağzımdan çekip masanın etrafından dolaşıyor.

"Benim sıram," diyor, yanaklarımı ayırıyor ve içime giriyor. Zaten yakın olduğu için, Brody altıma uzanıp zaten hassas olan klitorisimi okşarken beni hızlı ve sert bir şekilde sikiyor.

Zevk dalgaları tüm vücuduma yayılırken orgazmım beni sert bir şekilde vuruyor. Ayaklarım topuklu ayakkabılarımın içinde hafifçe sallanıyor, bacaklarım jöle gibi hissediyor ve tutmaya çalıştığımda Hayden beni çekip masaya geri kaldırıyor.

İri elini göğsümün ortasından geçirerek beni sırtüstü yatırıyor ve bacaklarımı omuzlarının üzerine kaldırarak tekrar içime giriyor. Serbest kalana kadar beni terk edilmiş bir şekilde becerirken utanmadan nefes alıyorum, içimdeki her son damlayı boşaltıyor.

Sırtımı masaya dayamış, nefes almaya çalışıyordum ki parmaklarımın girişimi dürttüğünü hissettim.

"Ne yapıyorsun?" Oturamayacak yorgun bir halde soruyorum.

"Her şeyin orada kaldığından emin olmak için," diyor Hayden, yüzgeçlerini içime iterek.

"Ne?" Doğrulamaya çalışıyorum ama güçlü bir el beni nazikçe geri itiyor.

"Birkaç dakika böyle kalın," diyor Brody. "Bunun hamilelik şansını artırdığını okumuştum."

"Bu ne-" Ve sonra bana çarptı. Gözlerimi açıyorum ve iki adamın da bacaklarımın arasında diz çökmüş, döllerinin içimden damlayışını izlediklerini ve tekrar içeri ittiklerini görüyorum.

"Kahretsin, bu dünyadaki en güzel manzara," diyor

Hayden. "Evet, öyle," diye katılıyor Brody.

Muhtemelen utanmam ya da iğrenmem gerekirdi ama gerçek şu ki, beni bu kadar sevmelerini seviyorum. Beni ne kadar istediklerini. Sahip olduğumuz şey alışılmadık ve çoğu kişi bunu onaylamaz. Yaptıklarımızı kendimiz uyduruyoruz ve çoğu zaman ne yaptığımız hakkında hiçbir fikrimiz yok.

Ancak yol boyunca öğrendiğimiz tek şey, kalbin ne istediğine yardım edemeyeceğinizdir. Ve benim kalbim Brody ve Hay-

den... sonsuza kadar.

EPILOG

BRODY

NOEL'DEN BİR HAFTA ÖNCE

"KAHRETSİN," DIYE KÜFREDİYORUM NEFESİMİN ALTINDA. "HEDENBURG
KON-

ofisteki izler."

Hayden, Miles ile video oyunu oynarken bana bakıyor. "Yanımda hiçbir şey yok."

"Ofise gitmem gerekecek." Dizüstü bilgisayarımı kapattım. "Oh!

Gidebilir miyim?" Evie masadan kalkıp koşarak yanıma geldi ve Molly ile resim boyuyordu. Noel'in yaklaşmasıyla birlikte Bree fırında tatil siparişleriyle dolup taşıyor. Çocukların kış tatili olduğu ve okula gitmedikleri için o çalışırken Hayden ve ben de onlarla takılıyoruz.

"Benimle ofise gelmek ister misin?" Gizli bir nedeni olması gerektiğini bilerek soruyorum. Evie kesinlikle çok sevimli... ve her zaman bir şeylerin peşinde.

"Pist ofisine yakın olduğu için buz patenine gidebiliriz diye düşünüyordum." Kirpiklerini kırıştırdı, ben de kıkırdadım.

"Elbette," diyorum, heyecanla ciyaklamasına neden oluyorum. "Gitmek ister misin Miles?"

"Evet, patenlerimi alayım." Kumandayı bırakıyor ve odasına koşuyor. Bree ve çocukları taşınalı sadece birkaç hafta oldu ama burada çok fazla zaman geçirdikleri için geçiş süreci oldukça kolay oldu. Yeni evin tamamlanması iyi bir yıl alacağından, çocuklara tatil biter bitmez yeni odalarını dekore etmek için bir şeyler seçmeye götüreceğimizi söyledik. Bree'nin

Hayden'la benim odamı paylaşıyoruz ve Hayden'ın odası misafir odası oldu.

Çocuklar gitmeye hazır olduktan sonra SUV'uma doluşuyor ve dosyalarımı alabilmek için ofisime doğru yola çıkıyoruz. Pist yürüme mesafesinde olduğu için aracımı kapalı otoparkta bırakıyorum.

"Şu güzel ağaca bakın!" Evie süslenmiş Noel ağacını göstererek haykırıyor. "Oh! Bu çok güzel." Ağaca doğru koşuyor ve uzanıp bir süsü avuçluyor.

"Bir ağaç alabilir miyiz?" diye soruyor, bana en iyi köpek yavrusu gözleriyle bakarak. "Lütfen."

"Evie," diyor Miles.

"Ne?" diye itiraz ediyor. "Evimiz çok büyük. Gelmiş geçmiş en güzel, en büyük Noel ağacı sığabilir." Gözleri benimkilerle buluştu. "Lütfen, Brody." Sonra Hayden'a bakıyor. "Lütfen, Hayden."

Hayden bana bakıp başını sallıyor, ikimizin de ona asla hayır diyemeyeceğimizi biliyor. Zaten bu yüzden Bree'den birkaç kez fırça yedik... lafı açılmışken.

"Belki annen ağacı almak istiyordur," diye işaret ediyorum. Bree bundan bahsetmedi ama bu kadınların yapmayı sevdiği bir şey değil mi?

"Çok meşgul," diyor Evie. "kahve dükkanında. Ona sürpriz yapmalıyız."

Hayden, "Noel'deyiz," diyor. "Ve o meşguldü..."

Tatil pişirme ve oradan inşaat halindeki yeni yere taşınmak için toparlanmak zorunda kalma arasında biraz meşguldü.

"Evet!" Evie diyor ki. "Ona bir ağaç ve almalıyız. Bu onu çok mutlu edecektir."

Miles tüm bu süre boyunca sessizdi, ben de ona "Ne düşünüyorsun?" diye sordum.

Evie'ye bakıyor, sonra da "Tamam" diyor. Sesi pek heyecanlı gelmiyor ama zaten çoğu erkek Noel ağacı süslemekten pek heyecan duymaz.

Evie'nin pateni atlayıp doğrudan ağaca gitmek istemesine rağmen Miles kaymak için ısrar ettiğinden pistte biraz zaman geçirdikten sonra ağacı almak için mağazaya gittik. Gerçek bir kadın gibi, Evie düşene kadar alışveriş yapıyor. Kocaman sahte bir ağaç aldıktan sonra bir sürü süs seçiyor. Sonra her birinin üzerinde isimlerimizin baş harfleri olan çoraplar almamız için ısrar ediyor. Önünde pati izi olan fazladan bir tane kaptığında-

"Noel Baba bana bir köpek yavrusu almaya karar verirse diye, çünkü yavruya izin verilen bir yerde yaşıyorum." Hayden ve ben gülüyoruz, ikimiz de zamanımız olduğunda satılık köpek yavrularına bakmayı düşünmüyoruz. Stoklar arabaya yerleştirildikten sonra, araba dolup taşana kadar başka süslemeler de alıyor. Hepsini aracıma taşıyoruz ve sonra eve gidiyoruz.

"Süsleyecek miyiz yoksa annenizi mi bekleyeceğiz?" Her şeyi evin içine yerleştirdikten sonra çocuklara soruyorum.

"Süsleriz," diyor Evie. "Ve birkaç tanesini annem için saklarız. Böylece eve döndüğünde her şeyi görecek ve çok mutlu olacak."

"Pekâlâ." Omuz silkiyorum. "Hadi şu partiyi başlatalım."

BREE

BIKTIM. PIŞTI. BAŞKA BİR TATLI GÖRMEZSEM YA DA KOKLAMAZSAM,
Asansörden çıkıp fuayeye adımımı atarken *bunun benim için tamamen sorun olmayacağını* düşünüyorum.

Evde olduğumu söyleyemeden, sabah evden çıktığımda orada olmayan bir şey fark ediyorum: Noel Baba. Ona doğru yürüdüm ve kalçalarını sallayarak "Jingle Bells" şarkısını söylemeye başladı. Şok içinde çığlık attım ve geri sıçradım. *Bu da böyle?*

Ona doğru bir adım daha atıyorum ve tekrar çalışmaya başlıyorum. İyon dedektörü olmalı. Bu şey de nereden çıktı böyle?

"Bree? Evde misin?" Hayden bir yerlerden sesleniyor.

"Evet," diye bağıyorum, ürkütücü Noel Baba'dan uzaklaşıp oturma odasına doğru ilerliyorum. "Neden biliyor musun-?" Gözlerim oturma odasının büyük bölümünü kaplayan, güzelce süslenmiş Noel ağacına takılınca sözlerim yarıda kesiliyor.

Oradan, şömineden sarkan çorapları fark ediyorum, her birinin önünde bir baş harf var. Ve ağacın yanında, duvarda asılı birkaç Noel boyama sayfası var.

Aklıma Pete hayattayken kutladığımız son Noel geldi. Çocuklar uyandıktan sonra, hediyeleri açmaya başlamadan önce, Pete telefonundaki otomatik zamanlayıcıyı kullanarak bir aile fotoğrafı çekmek için ısrar etti. Çocukların yataklarının yanında sakladıkları fotoğraf.

Dördümüz ve arka planda Noel ağacı, çoraplar ve çocukların boyayıp duvara astıkları Noel resimleri. Bu oda bizim aile Noel resmimizin steroidli hali gibi görünüyor.

"Bunu neden yaptın?" Ağladığımın tamamen farkındayım ama hiçbir anlam ifade etmiyor. Neden çocuklar o fotoğrafı çekip bunu yapsınlar ki? Pete ve benim yaşadıklarımızı bir kez bile yeniden yaratmaya çalışmadılar.

"Oh, kahretsin," diye küfrediyor Brody nefesinin altında. "Bree..."

"Neden?" Ben . "Neden o fotoğrafı çekip yeniden yarattın? Anlamıyorum."

Hayden ve Brody şaşkın ifadelerle bana bakıyorlar ve sonra gözlerim yüzünden sessiz gözyaşları süzülen Evie'ye gidiyor.

"Oh, tatlım." Yanına koştum ve onu kollarıma çektim. "İyi misin?" Brody ve Hayden'a bakıp ters ters bakıyorum. "Neyin var senin?"

"Onlar ," diyor Evie usulca. "Ne?"

Kafam karışmış bir şekilde soruyorum.

"Onlar yapmadı," diye tekrarlıyor, çığlıkları daha da yükseliyor.

"Ben yaptım." Kollarımdan çekiliyor. "Çok üzgünüm anne," diyor gözyaşlarının arasından. "Sadece Noel'i resimdeki gibi yeniden mutlu kılmak istedim. Çünkü babam öldüğünden beri Noel'de hep üzgün oluyorsun." Ah, kalbim. Kollarımı ona doluyor ve sıkıca sarılıyorum, ölen kocamın yasını tutmakla meşgul olduğum için çocuklarımdan acı çekmesinden nefret . Babaları Noel'de öldüğü için onların da bu bayramdan nefret edeceklerini düşünmüştüm ama onlar küçük ve masumlar. Tüm bu zaman boyunca, onlar da benim Benim için Noel'di çünkü üzgündüm.

Başımı çevirdiğimde Miles'ın kenarda durmuş beni izlediğini görüyorum. "Ona hayır demeye çalıştım ama beni dinlemedi," diyor ciddiyetle.

"Bana kızgın mısın?" Evie sorar.

"Hayır, tatlım. Kızgın değilim," diyorum, bunu düzeltmeye ihtiyacım var. "Ağacı, çorapları ve güzel resimlerini seviyorum." Evie'ye bakıyorum ve gülümsüyorum. "Haklısın. Tüm bunlar beni çok mutlu ediyor, tıpkı resimdeki gibi."

"Söz veriyor musun?" Evie sorar.

"Evet." Ağaca doğru yürüyorum ve parmaklarımı çocukların seçtiğini söyleyebileceğim çeşitli süslerin üzerinde gezdiriyorum, bu da bana... "Hemen döneceğim."

Hayden'ın yatak odasına koşuyorum, burası artık misafir odası ve paketlenmemiş kutularımın birçoğunu barındırıyor. Aradığım şeyi bulana kadar onları karıştırıyorum ve sonra herkesin sessizce oturduğu oturma odasına geri dönüyorum, çünkü çıldırdım ve üzüldüğüm için korktum.

Kutuyu Evie'ye uzatarak, "Bunlar babanın hayatta olduğu zamanlardan," diyorum. Kutuyu açıyor ve içinde süs eşyaları var. "Bu bizim ilk aile süsümüzdü," diyorum ona.

"Hepimizin ismi var," diyor bana gülümseyerek. "Babamınki bile."

"Evet. Ve bu " -çıkartıp Miles'a uzatıyorum- "senin ilk Noel ."

Onu benden alıyor ve bakıyor. "Bunları hatırlamıyorum," diyor usulca.

"Hayır, sen çok küçüktün. Ama her yıl Noel'de ağaca asmak için yeni bir süs eşyası alırdık. Bunları sizin için sakladım çocuklar."

"Bu benim mi?" Evie prenses tacı kutudan çıkararak soruyor.

"Evet, bu senin ilk süsündü." "Onu ağaca asabilir miyim?" diye sorar.

"Tabii ki asabilirsin."

Aileden olana bakıyor. "Peki ya bu?"

"Bu kesinlikle ağaca takılmalı," diyorum ona. "Böylece baban Noel'de bizimle birlikteymiş gibi olur."

Çocuklar süsleri ağaca götürüyor ve ben onları izlerken Brody ve Hayden yanıma gelip kollarını bana doluyor.

"Özür dilerim," diye fısıldadım. "Suçlamamalıydım-"

"Şşş, tatlım," diyor Brody. "Önce sana sormalıydım. Sadece, Evie bana baktı ve..."

"Sana kesinlikle köpek yavrusu gibi baktı," diyorum gülerek.

"Evet," diye inliyor Brody.

"İyi ki lanet olası bir araba istediğini söylememiş," diye mırıldandım.

İkisi de bir şey söylemeyince onlara bakıyorum ve suçlu ifadeyi fark ediyorum. "Araba istemedi, değil mi?"

"Hayır," diyor iki adam da hep bir ağızdan.

"Anne, ağacı süslemeyi bitirebilir miyiz?" Evie gözlerinde umut dolu bir ifadeyle soruyor.

"Kesinlikle." Ayağa kalkıyorum ve onlara katılmak için yürüyorum. Sonraki bir saati Noel müziği dinlerken ağacın geri kalanını süsleyerek geçiriyoruz. Her şey bittiğinde Evie ışıkları yakıyor ve ne kadar güzel olduğunu haykırıyor.

"Noel filmi izleyebilir miyiz?" diye soruyor, belli ki Noel ruhu içinde.

"Elbette," diyorum ona.

Koltuklara yığılıyoruz ve Brody Netflix'i açıyor. Farklı Noel filmleri arasında gezinirken şöminenin üzerinde beş yerine altı hisse senedi asılı olduğunu fark ediyorum. Bir tanesinin üzerinde pati izi vardı.

"O çorapta neden pati izi var?" Eğildim ve Hayden'a fısıldadım.

Birkaç saniye geçmesine rağmen bir şey söylemeyince Miles ona seslenir. "Bu Evie'nin Noel Baba'dan istediği köpek yavrusu için."

NOEL: BİR YIL SONRA

"BUNU DUYUYOR MUSUN?" BRODY SORUYOR.

"Hayır," diye mırıldandım.

"Emin misin?" Hayden soruyor.

"Çocuklar uyuyor," diye onları temin ediyorum. "Ve eğer onları sabahın üçünde uyandırırırsanız, sizi öldürürüm," diyorum.

"Tamam." Brody inliyor ve bana doğru uzanıp göğsümü avuçluyor. "Hayatta olmaz," diye tıslıyorum. "Uyumaya çalışıyorum. Siz Noel için heyecanlısınız diye sabahın köründe kalkmak zorunda değiliz. gecenin."

"Bak, Miles! Noel Baba geldi!" Evie fısıltıyla bağılıyor.

"Onları duyduğumu biliyordum!" Çocuklar yataktan fırlayıp kapıdan çıkarken Brody "Onları duyduğumu biliyordum" diyor.

"Sanırım sabahın üçünde hediye alıyoruz," diyorum kendi kendime, yorgunluktan kıcımlı yataktan dışarı sürüklerken.

Evie beni gördüğünde "Anne! Şu hediyelere bak," diyor. "Ve bak Piper, Noel Baba sana da birkaç hediye getirmiş" diyor.

Noel Baba'nın geçen yıl Noel'de ona getirdiği bir buçuk yaşındaki siyah Labrador. Brody onu hayvan barınağından kurtarmış -birinin alıp bakamadığı bir yavru köpek- ve ağacın altına koymuş. Evie o kadar heyecanlanmış ki ağlamış; ikisi o zamandan beri birbirlerinden ayrılmıyorlar.

Kanepeye uzanıp Brody ve Hayden'a sarılıyorum ve çocukların hediye üstüne hediye açmalarını izliyorum. Sadece birkaç tane kaldığında Evie, "Brody, Hayden, bu sizin için!" diyor. Hediye onlara uzatıyor ve onlar da bana bakıyor.

Hayden ambalajı açıp kutuyu açıyor ve içinden bir süs eşyası çıkarıyor.

"Oh, bu bir aile süsü," diyor Evie. "Ama bizim zaten bir tane var," diye belirtiyor.

"Bu seferki farklı," diyorum. "Hayden, isimleri yüksek sesle oku."

"Hayden, Brody, Evie, Miles, Bree ve..." Gözleri Ben. "Bebeğim?" diye boğuk bir ses çıkardı. "Sen-?" "Hamile misin?" Brody bitirdi.

"Evet," dedim ikisine de. "Sekiz haftalık ."

Brody beni kucağına çekti ve Hayden gömleğimi kaldırdı.

Hayden yumuşak karnımı öperken, "Baba olacaksınız," diye mırıldanıyorum. "Mutlu Noeller."

Brody, Hayden ve Bree'den daha fazlasını mı istiyorsunuz? [Bonus sahnelerini okumak için buraya tıklayın.](#)

Brody'nin ailesinin kendi kitapları olduğunu biliyor muydunuz? [Onların aşk hikayesini No Strings'de okuyabilirsiniz.](#) (Huysuz bir bekar baba/güneş ışığı romantizmi)

YAZAR HAKKINDA

Okumak nefes , yazmak ise nefes gibidir. - Pam Allyn

Nikki Ash Güney Florida'da yaşıyor ve gündüzleri İngilizce öğretmeni, geceleri ise yazarlık yapıyor. Yazmadığı zamanlarda onu elinde bir kitapla bulabilirsiniz. Boxcar Çocukları'ndan Uğultulu Tepeler'e ve en yeni tek ebeveynli maceraya kadar her tür kitabı yaşamış ve solumuştur. Okumak ve yazmak onun tutkusu olsa da, iki çocuğu onun tüm dünyasıdır. Muhtemelen onları hafta sonları evde bulmadan önce bir Disney parkında bulabilirsiniz!

Nikki Ash ile bağlantı kurun

[Web Sitesi](#) * [Nikki Ash'in Okuyucu Grubu](#)

Bedava kitap ister misiniz?

Bugün [bültenime katılın](#) .

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.